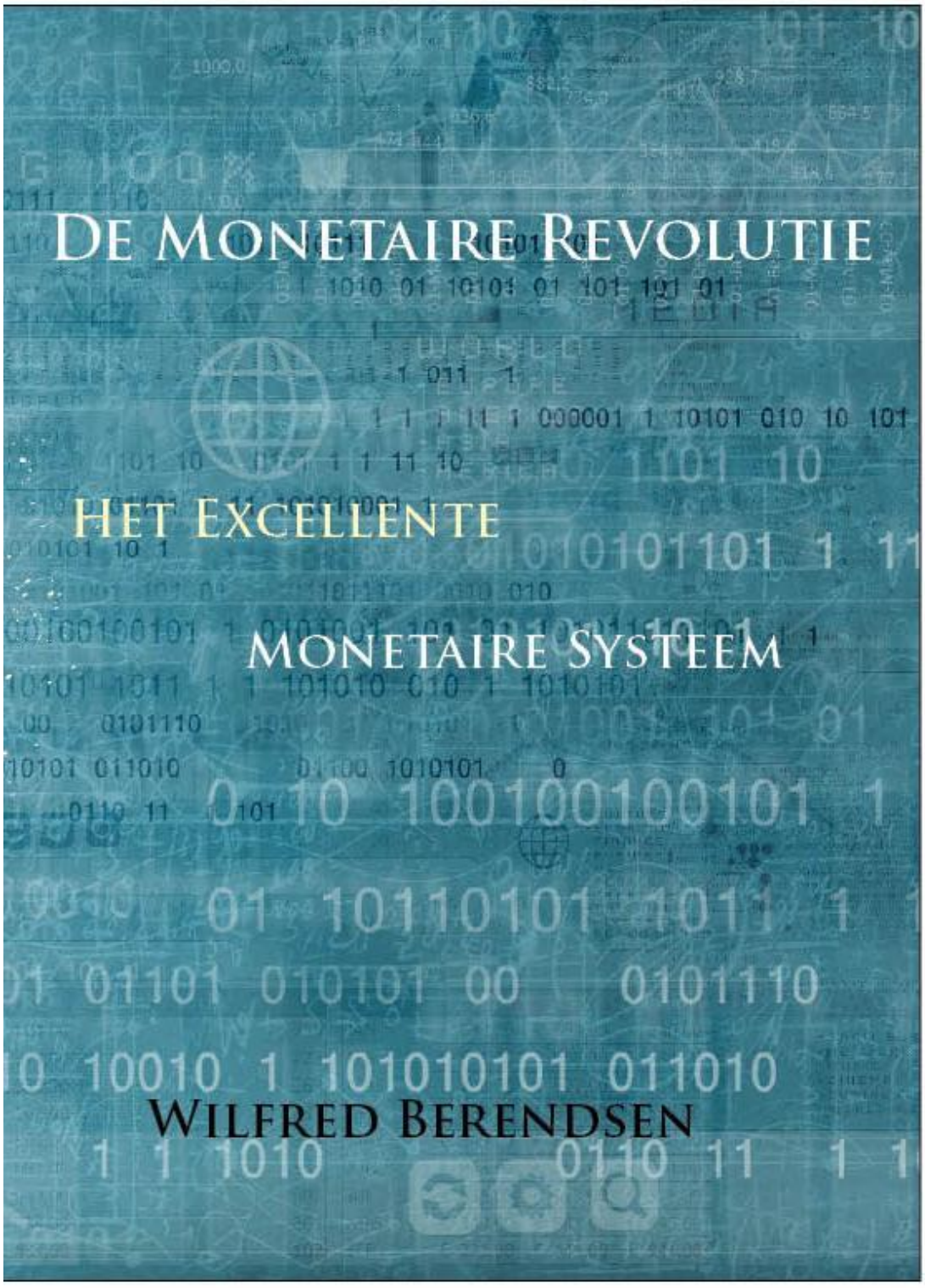
De Monetaire Revolutie
Het Excellente
Monetaire Systeem
Wilfred Berendsen

Podcast “The Excellent Monetary System”

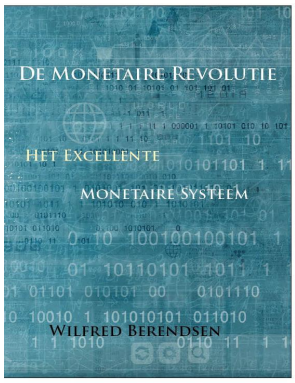

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems

Parasal devrim

Mükemmel Para Sistemi

Yazar : Wilfred Berendsen

Drs.W.T.M. Berendsen

Parasal Devrim

Mükemmel Para Sistemi

Yazar : Drs. W.T.M. Berendsen

Kolophon

Telif Hakkı © 2025 Drs.W.T.M. Berendsen

İlk Baskı : Haziran 2016

Tüm hakları saklıdır

Düzenleyen : Wilfred Berendsen

Kapak yaratıcısı : W.T.M. Berendsen

ISBN : 9789492514158

NUR : 784

Web Siteleri : www.excellentmonetairsysteem.nl

www.wilfredberendsen.nl

Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın basılı, fotokopi, ses kaseti, elektronik veya başka bir yolla çoğaltılamaz ve/veya yayınlanamaz.

Dikkat: Bu metin DeepL kullanılarak Felemenkçeden otomatik olarak çevrilmiştir. Tüm özenimize rağmen küçük çeviri hataları veya yorum farkları olabilir. Orijinal Felemenkçe sürüm, kesin içerik ve anlam için esas alınır.

License:
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC -ND 4.0).
It may not be used for commercial purposes without the author’s permission.

Parasal devrim

Giriş

Son yıllarda "borç krizi" sorununu teşhis etmek için çok ama çok zaman harcadım. Bu da birkaç yıl önce bu soruna en uygun çözüm olan Mükemmel Para Sistemimi ortaya çıkardı. Sonraki yıllarda, gerçekte neler olup bittiğine dair giderek daha derin bir anlayış kazandım, ancak aynı zamanda Mükemmel Para Sistemimin içeriğini de geliştirebildim. Özellikle de Mükemmel Para Sistemimin bir parçası olan para politikasını. Hükümet düzeyinde, kuruluş düzeyinde ve aynı zamanda birey/aile düzeyinde rol oynayan bu para politikası, Mükemmel Para Sistemimin çok önemli bir parçasıdır.

Bu kitabın başka bir bölümünde, Mükemmel Para Sistemimin hangi bölümlerden ve unsurlardan oluştuğunu daha ayrıntılı olarak açıklayacağım. Benim para sistemim parasal bir devrim yaratacak ve dünya için yeni para sistemi haline gelecektir. Prensip olarak bu kitabı "krizin ötesinde" olarak adlandırmak istedim. Geçmiş, yalnızca krizin sona ermesine değil, aynı zamanda hem kişisel olarak benim (araştırma ve düşüncelerimde) hem de umarım bu kitabı okuyacak olanların, çözüme ve bunun nasıl tanıtılması ve daha da geliştirilmesi gerektiğine dair içgörü kazanmak için krizi geçtiklerine ve geçmeleri gerektiğine (İngilizce terim olarak BEYOND) işaret etmektedir.

Ancak "krizin ötesi" aynı zamanda gerçekte neler olup bittiğinin tam ve daha iyi anlaşılması için krizin adlandırılmasının ötesine geçilmesi gerektiği anlamına da gelmektedir. Bunun nedeni, krizin çok fazla ya da sadece küçük bir ölçüde bir borç krizi olmamasıdır. Daha çok ve temelde, toplumumuzdaki ve ekonomilerimizdeki çeşitli gelişmelerin neden olduğu ve olmakta olduğu bir gelir krizidir. Bu kitabın ilerleyen bölümlerinde bu konuya daha fazla değineceğiz. Bu gelir krizi aynı zamanda diğer altta yatan/daha geniş nedenlerin bir sonucudur, ancak bazı bireylerin ve grupların yanı sıra hükümetlerin de şu anda karşı karşıya olduğu temel sorundur. Ve bu gelir krizinin bir sonucu olarak, giderek daha fazla birey, grup ve ayrıca hükümetler ve kuruluşlar giderek daha fazla borçlanmak zorunda kalmıştır. Bu da bir borç krizine yol açmıştır. Ancak bu borç krizi, gelir krizinin pek çok olumsuz sonucunun sadece küçük bir parçasıdır. Bu borç krizi, diğer pek çok nedenden ötürü ve özellikle de büyük para eksikliği

nedeniyle ortaya çıkmıştır. Bu büyük para eksikliği ekonomimizde ve toplumumuzda yaygındır ve uzun zamandır bir sorundur. Bu parasızlık, borç krizinden yıllar hatta on yıllar önce zaten yaşanıyordu ve geçen yüzyılın sonunda ya da belki daha da önce başlamıştı. Ve bu parasızlık bugün toplumumuzda pek çok açıdan, özellikte ve süreçte görülebilmektedir.

Sonuçta kitaba "kriz bitti" adını vermememem, bu başlığın zaten var olmasıyla ilgilidir. Ama aynı zamanda, aslında daha çok parasal bir devrimle ilgili. Parasal bir devrim, toplumumuzda birkaç başka dönüşümü de mümkün kılmak ve harekete geçirmek için gerekliydi. Özellikle de sosyal, politik ve örgütsel dönüşümlerden bahsediyorum. Özellikle siyasi ve örgütsel dönüşümler sosyal boyutları da içermelidir.

Jacques Derrida, diğer şeylerin yanı sıra, "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, " Of grammatology", 158-159) ifadesiyle tanınır. Hollandaca'da "metnin dışında hiçbir şey yoktur". Felsefe dergisi, web sitesinde Derrida (1930-2004) ile ilgili bir metinde, bunun "her şeyin" kelimelerden oluşacağı anlamına gelmeyeceğini açıkladı. Ancak Derrida bununla algılanabilir dünyanın bile bir metin gibi davrandığından başka bir şey kastetmiyordu. Böylece felsefe dergisi. (http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html)

Ancak ben Jacques Derrida'nın bu ifadeyle oldukça farklı bir şeyi kastettiğine inanıyorum. "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, " Of grammatology", 158-159). Her şeyin zaten bir şekilde metne dahil olduğu, aslında metnin dışında hiçbir şeyin var olmadığı fikrine ya da olgusuna atıfta bulunur. Ya da bir şeyin var olabilmesi ya da ortaya çıkabilmesi için öncelikle metnin bir yerinde zaten yer alması gerekir. Buradaki metin aynı zamanda hem bireysel hem de kolektif düşüncedir. Benim bireysel düşüncem ama aynı zamanda başkalarının metinleri. Ve düşünme ile toplum arasındaki etkileşim. Henüz orada olmayan ama ortaya çıkabilecek olan şey de metinlerde ya da aralarındaki farklılıklarda zaten mevcuttur. Ayrıca toplumda hala eksik olan, orada olması gereken ama henüz orada olmayan şey, genellikle toplumdaki ve evrenlerdeki metinlerin mantıksızlığına zaten dahil edilmiştir.

Bu kitabın geri kalanında, mevcut krizin altında yatan nedenleri daha yakından inceleyecek ve adlandıracağım. Ayrıca dünya için yeni para sistemi olan EMS'yi daha ayrıntılı olarak açıklayacağım. Ayrıca borç krizini çözmek için bahsedilen diğer önerilerle de ilgili olarak. Bu kitapta diğer önerilerin neden pratik olmadığını ve işe yaramayacağını açıklığa kavuşturmayı umuyorum. Ve benim çözümümün neden işe yarayacağını. Mevcut para sistemleri hakkında daha fazla açıklama, aynı zamanda geçmişle ilişki ve günümüzdeki gelişmeler, enflasyon olgusu ve bu kitapta tartışılan diğer konularla ilgili açıklamalar umarım buna katkıda bulunacaktır.

Dolayısıyla bana göre ekonomik kriz bir borç krizinden çok bir gelir krizidir. Çünkü borçların gerçekten sorunlu olduğu yerlerde aynı zamanda bir gelir krizi de vardır. Ve eğer gelir geçici olarak ya da başka bir şekilde (bir miktar) artarsa, borçlar doğal olarak daha az sorunlu hale gelir. Ekonomik toplumumuzda borcun her zaman bir işlevi olmuştur. Gerçekten sistemin mantığına ait olan ve ondan çıkarılmaması gereken mantıksal bir işlev. İnsanlar geçmişte her zaman borç alabilmişlerdir ve gerektiğinde gelecekte de alabilmelidirler. Aynı şey kuruluşlar ve hükümetler için de geçerlidir. Ancak, bu borçları geri ödemenin her zaman bir yolu olmalıdır. Bizim ekonomik sistemimizde bu ancak gelir yeterince yüksekse, yani gelir giderleri karşılayacak kadar yüksekse ve ayrıca borçları ödemeye yetecek kadar gelir kalmışsa mümkündür. Ve tercihen makul ya da istenen bir zaman dilimi içinde. Bu kitapta ben de "ne kadar yeterli" sorusunu soruyorum. Bunu yaparken hem gelir tarafını hem de borç tarafını ele alıyorum. Ayrıca içinde bulunduğumuz dönemde borç jübilesinin neden kalıcı bir çözüm olmadığını da açıklıyorum. Ve neden bazı durumlarda kalıcı borç çözümünün gerekli olduğunu. Ama aynı zamanda EMS'min hem acil kalıcı bir borç çözümüne hem de her şeyden önce gelirin artırılmasına ve muhtemelen giderlerin azaltılmasına nasıl katkıda bulunabileceğini ve bulunacağını da kısmen açıklıyorum.

Gelir krizinin yanı sıra, ya da daha çok bunun bir sonucu olarak, birçok sosyal krizin de söz konusu olduğu açıktır. Bu sosyal krizler de benim EMS'm uygulamaya konduğunda çok daha iyi karşılanacak, desteklenecek ve aynı zamanda önlenecektir. Benim EMS'm, bu kitapta daha sonra da adlandıracağım ve açıklayacağım gibi, mevcut para sisteminin yerine geçmekten çok onu tamamlayan bir sistemdir. Bununla kastettiğim, EMS'nin uygulamaya konması halinde mevcut para sisteminin de gerçekten artık var olmayacağı, ancak mevcut para sisteminin birçok parçasının ve aynı zamanda var olan finansal organizasyon yapılarının birçoğunun var olmaya devam edebileceğidir. Bununla

birlikte, mevcut para sistemini EMS'me dönüştürmek için gereken ekleme, mevcut para sistemine 1 gün içinde eklenebilir. Bu gerçekleşirse ve gerçekleştiğinde, EMS bir gerçeklik olacaktır.

Bu kitap 2016 yılında yayınlanacak. Ocak 2015'te, paramızın vakfının borç yaratmadan yoktan para yaratılmasını sağlamak için bir tür dilekçe/imza kampanyası başlattığını gördüm. Bu hiç hoşuma gitmedi. Özellikle de hem David Graeber/Occupy hem de Uluslararası Parasal Reform Hareketi'ne bağlı tüm kuruluşlar en azından 2014 yılına kadar kısmi rezerv bankacılığının tam rezerv bankacılığı ile tamamen değiştirilmesini savunmaya devam ettikleri için. Şu anda havadan para yaratılmasını savunan Ad Broere, bildiğim kadarıyla 2014 yılında hala buna tamamen karşıydı. Bankaların havadan para yaratmasına karşıydı ve bildiğim kadarıyla 2014 yılına kadar hiçbir zaman borç olmadan havadan para yaratılmasını savunmadı. Eğer durum böyleyse, bunu tam olarak ne zaman yazdığını ve yayınladığını kontrol etmemiz gerekir. Aynı şey Stichting Ons Geld'in de aralarında bulunduğu Uluslararası Parasal Reform Hareketi grupları için de geçerli. Ancak bu grupların her halükarda kısmi rezerv bankacılığına şiddetle karşı çıktıklarını ve tam rezerv bankacılığına geçmek istediklerini tespit etmek oldukça kolaydır. Muhtemelen para ile altın arasındaki bağın yeniden kurulmasıyla birlikte. Yani altın standardının yeniden getirilmesi.

2016 yılında bile, Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı tüm gruplar hala Tam Rezerv Bankacılığına geçmek istemektedir. Yoktan para yaratmaya yönelik mevcut niyetleri, daha yüksek amaçları bağlamında, uygulamada Tam Rezerv Bankacılığı durumunu mümkün kılmak içindir. Dolayısıyla Tam Rezerv Bankacılığı (FRB) fikri ve kavramı, Borçsuz Para kavramıyla birlikte anılmaktadır. Ancak, Borçsuz Para (DFM) kavramı ve tanımı, Tam Rezerv Bankacılığı ile ilişkili olarak anlaşılması gereken çok özel bir borçsuz para biçimidir. Kitabımın geri kalanında bu konuda daha fazla bilgi vereceğim.

Bu kapsamda, kaynakları ve verileri, aynı zamanda metinlerin/argümanların içeriğini dikkatlice kontrol etmek ve bunları benim çalışmalarımla ve yaratım verileriyle karşılaştırmak önemlidir. Çünkü bu sayede, borçlanmadan yoktan para yaratma fikrini ilk kimin ortaya attığını kontrol etmek/kanıtlamak mümkündür. Ama aynı zamanda hangi bağlamda. Ve hangi amaç için. Yani esas olarak borçları çözmek için mi, özel kişilere borçsuz ve/veya faizsiz para sağlamak için mi, devlet harcamalarının bu parayla ödenip ödenmeyeceği, vergilerin bu parayla

kaldırılıp kaldırılmayacağı, sınırsız para yaratılıp yaratılmayacağı ve yaratılmayacaksa ne kadar ve nasıl organize edileceğini kimin düzenleyeceği, temel gelir olup olmayacağı, yoktan paranın bireyler ve kuruluşlar için gelir yaratmak için kullanılıp kullanılmayacağı, vb. Ayrıca, bir şeyleri ilan eden grupların enflasyon hakkında yeterince bilgi sahibi olup olmadıkları da çok önemlidir, çünkü bu, ekonomide fazladan paraya karşı ana karşı argümandır. Ve son olarak, havadan para yaratılmasını öneren teklifin Tam Rezerv Bankacılığı ve dolayısıyla Kısmi Rezerv Bankacılığının tamamen ortadan kalkmasını ve dolayısıyla özel bankalar tarafından borç yaratılmasının tamamen ortadan kalkmasını ve özel bankalar tarafından havadan para yaratılmasının tamamen ortadan kalkmasını hedefleyip hedeflemediği açıkça çok önemlidir. Ya da benim EMS önerimde ve gerçekte olduğu gibi, özel bankalar hala borç yaratmaya ve havadan para yaratmaya devam edebilir.

O zaman elbette parasal sistemdeki değişikliklerin NASIL uygulamaya konulduğu ve bu süreçte HANGİ para politikasının izlendiği çok önemlidir. Tüm bunlar benim de uzun zamandır anladığım ve üzerinde çalıştığım konular. Sadece 2011 yılında Amazon'da yayınlanan kitabımda değil ("oppressed by money and our made financial system- a WAKE UP call for citizens, organisations, governments and society at large", W.T.M. Berendsen, 2011). aynı zamanda çeşitli yerlerde yayınladığım veya kaydettiğim daha önceki çalışmalarımda da. Ayrıca, 2010 yılında Paris'te düzenlenen IFSAM Dünya Yönetim Konferansı için para üzerine yazdığım makale de ilgi çekicidir (A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways, W.T.M. Berendsen, IFSAM world conference on management, 2010). Journal of Political Economy'de yayınlatmak istediğim çalışma da öyle (Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, W.T.M. Berendsen, 2012). O çalışmada/makalede de EMS'mi epeyce anlatmış ve açıklamıştım ama ne yazık ki JPE o zaman yayınlamadı. Bu 2012'deydi, ancak JPE muhtemelen hala dijital olarak veritabanında saklıyor olmalı. Ya da bir yerlerde saklıyordur. Çünkü o zaman makaleyi dijital olarak göndermiştim.

İçindekiler tablosunda da görülebileceği gibi, bu kitabın 2 önemli bölümü 115 ve 125. sayfalarda başlamaktadır. Burada kendi EMS'm ile Bizim Paramız ve Borçsuz Para gibi diğer öneriler arasındaki farkı açıklıyorum. Burada ayrıca Borçsuz Para kavramının borçsuz paranın çok özel bir biçimi ve kapasitesi olduğunu ve aslında şimdiye kadar sadece Tam Rezerv Bankacılığı önerisi için geçerli olduğunu ve amaçlandığını açıklıyorum. Bu nedenle, Borçsuz Para'nın

(DFM) Borçsuz Para - Tam Rezerv Bankacılığı veya daha kısa olarak DFM-FRB veya DFMFRB olarak anılması da daha nettir.

Benim tarafımdan yaratılan EMS, mevcut para sistemi ile benim para sistemine yönelik inovasyonum ve mevcut durumun benzersiz bir bileşiminden oluşmakta olup, özellikle para politikası (inovasyonumun uygulama olanakları) da yeni EMS'nin önemli ve temel bir parçasıdır. Benim EMS'm, para sistemine yönelik yeniliğimin tanıtılması ve böylece uygulanması yoluyla ortaya çıkmaktadır. Para sistemindeki bu yenilik, diğerlerinin yanı sıra, 2011 yılında Amazon/Kindle'da yayınlanan Ebook'umda zaten açıklanmıştır. Başlığı "Para ve çılgın finansal sistemimiz tarafından ezilenler - vatandaşlar, kuruluşlar, hükümetler ve genel olarak toplum için bir UYANIŞ çağrısı" (W.T.M. Berendsen, 2011).

1. Para sistemine getirdiğim yenilik borç krizini nasıl çözecek ve toplumumuzu kökten değiştirmeye ve sürdürmeye nasıl başlayacak?

Bu kitap, şu anda küresel olarak çalışmakta olduğumuz finansal, ekonomik ve parasal sistem ve politikaların radikal bir şekilde iyileştirilmesine yönelik davamın bir parçasıdır.

Bu argüman, yıllar süren araştırma ve çalışmalarımın bir sonucu ve sonucudur. Bu da borç krizinden çok daha fazlasına odaklanıyor. 2011'den beri amazon/ kindle'da bir kitabım var (" paranın ve çılgın finansal sistemimizin baskısı altında - vatandaşlar, kuruluşlar, hükümetler ve genel olarak toplum için bir UYANIŞ çağrısı" , W.T.M. Berendsen, 2011). Bu kitap borç krizinin çözümünü içeriyor. Ancak bu çözüm, yani benim para sistemine getirdiğim yenilik -sonuçta Mükemmel Para Sistemi (EMS)- bundan çok daha fazlasıdır. Bu yenilik sadece neyi değil, aynı zamanda nasıl yapılacağını da içeriyor. Gerçi nasıl yapılacağına ilişkin olanaklar zaten kısmen inovasyonun içinde yer almaktadır. Aslında bu yenilik, mevcut finansal ve parasal sistemimizi temelden değiştirmek ve iyileştirmek için gereklidir.

Para sistemimizde köklü bir değişikliğe ihtiyaç vardır ve bu değişiklik uzun zaman önce yapılmalıydı. Bunun gerçekleşmemiş olması şu anda başımızın dertte olmasının nedenidir (yıl 2016). Bu sorunlar aynı zamanda çoğu insanın anladığından çok daha geniş ve kapsamlı. İnsanlar durumun kötü olduğunun farkında ama ne kadar kötü olduğunun farkında değil. Çoğu insan siyasette neler olup bittiğine dair çok az farkındalık ve anlayış olduğunun da henüz farkında değil. Ancak bunun dışında, şu anki durum öyle ki mevcut finansal sistemle gidilebilecek tek bir yol var. Bu da kapsamlı ve ciddi bir kötüleşmedir. Ekonomimizin, toplumumuzun, hayatlarımızın. Ve geleceğimizin. Bu gelecek giderek daha fazla birey için tamamen mahvoluyor çünkü politikacılar ve ekonomistler bunun nedeninin ekonomideki çok az para ve buna ek olarak tarih öncesi mevcut para sistemimiz olduğunu yeterince anlamıyorlar.

Burada tüm ekonomistleri bir araya toplamak istemiyorum. Bazı büyük ve iyi ekonomistler var. Ancak, bu ekonomistler bile neler olup bittiğini ve bu zarar verici ve olumsuz sarmaldan çıkmak için çözümün ne olduğunu henüz tam olarak anlamış değiller.

Bu çözüm, bahsettiğim gibi, amazon/kindle'daki kitabımda ("para ve çılgın finansal sistemimiz tarafından ezilenler - vatandaşlar, kuruluşlar, hükümetler ve genel olarak toplum için bir UYANIŞ çağrısı", W.T.M. Berendsen, 2011) yer almaktadır. Bu bir e-kitaptır ve İngilizce yazılmıştır. Zaten kendimi Hollandaca daha iyi ifade edebildiğim için bu kitap Hollandaca yazılmıştır. Ancak gerçek şu ki, para sistemine getirdiğim yenilikle ilgili argümanımı desteklemek için zaten çok şey yazdım. Yazdıklarımın bir kısmı İngilizcedir. Bu yazdıklarımın bir kısmını bu kitaba ekleyebilirim. Şimdi görülebileceği gibi, yayınladığım ilk versiyonda değil ama ya özel bir baskıda ya da bu kitabın İngilizce çevirisinde. Her halükarda, İngilizce metni ne çevireceğim ne de geliştireceğim ya da buna benzer bir şey yapacağım. Zaman daralıyor, yeniliklerimin bir an önce anlaşılması ve uygulanması gerekiyor. Bu gerçekten zamana karşı bir savaş. Bu yüzden elimden geldiğince çabuk bu kitabı yazacağım ve yayınlandığını göreceğim. Ve umarım bu kitabı okuyan ve içeriğini beğenen herkes mümkün olduğunca çok kişiye ulaştırır. Bu kitap mümkün olduğunca çok kişi tarafından okunmalı. Ve yenilikler bir an önce politikacılar tarafından tanıtılmalı.

Bu kitabın içeriğinin anahtarı, metnin yeterince anlaşılır olması ve krizin ve onu çözmek için gerekenlerin genel olarak daha iyi anlaşılmasıdır. Ancak her şeyden önce, para sistemine yönelik inovasyonumun en azından toplumda daha fazla duyurulması büyük önem taşımaktadır. Ve tercihen siyaset içinde de. İnovasyonumun anlaşılması ve uygulanması gereken yerlerde. Bu şimdiye kadarki en önemli şey. Çünkü benim inovasyonum şimdiye kadarki en geniş kapsamlı inovasyon ve uygulanmak zorunda. Uygulanmalı. Krizi çözecek ama buna ek olarak çok sayıda insanın hayatını önemli ölçüde iyileştirecek. Bu dünyadaki HERKES için gerçekten bir kazan-kazan durumu içeriyor.

Bu kitapla, inovasyonumun nihayet gerçekten anlaşılmasını ve uygulanmasını sağlamayı umuyorum. Nihayetinde tek amacım bu. İnovasyonun kendisi de okuyucunun bu kitapta göreceği gibi birkaç satırla anlatılabilir. Ve uygulanması da gerçekten birkaç dakikadan fazla sürmez. Birkaç dakika. Sonunda, küresel borç krizimizi çözmek için gereken tek şey bu. Tamamen. Tüm dünya için.

Sadece, oraya ulaşmak - gerekli olan nispeten basit eylemi uygulamak - ÇOK daha fazla zaman gerektirir. Ve işin içinde ne olduğuna dair ÇOK daha fazla anlayış, bilgelik. Ve bunun nasıl çözülebileceğine dair.

Bu kitapta, mevcut finansal ve parasal sistemde neyin yanlış olduğunu çeşitli şekillerde göstermeye çalışacağım. Sınırları nelerdir ve günümüzde toplumumuza neden bu kadar zarar vermektedir. Benim parasal sisteme yönelik yeniliğim bir olasılıkla, ama toplumumuz için en iyi olasılıkla ilgilidir. Bu, toplumumuzda kesinlikle gerekli olan ve akla gelebilecek her alanda eşi benzeri görülmemiş fırsatlara yol açacak bir dönüşümdür. Diğer şeylerin yanı sıra, benim inovasyonum sayesinde bilim de önemli ölçüde gelişebilir ve gelişecektir. Mümkün olan tüm alanlarda.

Para sistemine getirdiğim yenilik sayesinde bilimin çarpıcı bir şekilde gelişmesi şansı, o andan itibaren hem eğitimi hem de araştırmayı çarpıcı bir şekilde geliştirmek için kullanılabilecek ve kullanılacak kaynaklardaki keskin artışla bağlantılıdır. O andan itibaren para, temelde iyi bir araştırma için artık bir kısıtlama olmayacaktır. Mevcut CERN projesi gibi büyük ölçekli projeler çok daha fazla gerçekleşebilecektir. Bireysel bilim insanları da bundan sonra araştırmaları için ihtiyaç duydukları parayı kolayca bulabileceklerdir. Ancak başlangıç noktası, yapacakları araştırmanın toplum için gerçekten faydalı olma konusunda makul ve yeterli bir şansa sahip olması olacaktır. Bu kriter bilim ve bilim insanı için her zaman önemli bir kriterdir. İçinde bulunduğumuz dönemde para sıkıntısı ve en iyi sonucun önemi nedeniyle. Alakasız araştırmalar için harcanan para bu araştırmalara değil, kanser ya da diğer hastalıklarla ilgili önemli araştırmalar gibi daha önemli araştırmalara gitmelidir. Ya da temel ve pratik ekonomik ve sosyal araştırmalara. Örneğin.

Benim inovasyonum sadece krizi çözmek için değil. Aynı zamanda toplumumuzu kökten reforme etmek ve iyileştirmek için bir anahtardır. Bu sadece bir anahtar değil, aynı zamanda bunu başarmak için bir anahtardır. Çünkü benim inovasyonum ekonomi, ekonomik kriz ve değişim yönetimi hakkında en kapsamlı, geniş ve temel anlayışa dayanıyor. Para sistemine yönelik inovasyonum, günümüzün nispeten kapalı para sistemini çok daha açık ve esnek hale getiriyor. Diğer şeylerin yanı sıra, aşağıdakileri mümkün kılmaktadır:

- Ekonomik (gelir) krizin çözülmesi. Benim inovasyonum doğru şekilde uygulandığında, ekonomik kriz gerçekten kalıcı olarak çözülecek ve geçmişte kalacak.

- Vergilerin bir kısmını ya da tamamını kaldırmak. Geçici olarak değil, daha uzun bir süre için veya hatta istenirse kalıcı olarak. Bu şekilde kaldırılabilecek vergiler gelir vergisi, satış vergisi, benzin üzerindeki özel tüketim vergisidir. Ancak genel olarak hükümete gelir sağlayan tüm uygulanabilir vergiler veya diğer harçlar. Aslında, para sistemi için benim inovasyonum kullanıldığında hükümetin artık bu gelire ihtiyacı kalmayacaktır - ya da çok daha az olacaktır. Aslında tüm vergilerin kaldırılması gerekmeyecektir çünkü bu her durumda arzu edilen bir durum olmayacaktır, ancak Mükemmel Para Sistemi içerisinde mali açıdan bu olasılık mevcuttur.

- Sosyal sistemin güçlü bir şekilde iyileştirilmesi. Hastalık yardımları, işsizlik yardımları, sağlık sistemi ve diğer sosyal hizmetler benim yeniliklerim sayesinde büyük ölçüde iyileştirilebilir ve iyileştirilecektir. Bu tür hükümler için çok daha fazla para mevcut olacak ve dolayısıyla kullanılabilir olacaktır. Ama aynı zamanda - tercihen entelektüeller ve bilimle işbirliği içinde - sosyal sistemler ve hükümler genişletilebilir veya gelecekteki topluma daha uygun içerik ve bileşime dönüştürülebilir. Sürdürülebilir bir ekonomi ve toplum için buna ihtiyaç varsa veya bu isteniyorsa. Burada her türlü yeni ve yenilikçi tesis düşünülebilir.

- Gelir ve emeği şu anda olduğundan çok daha büyük ölçüde birbirinden ayırın. Bu durumda işsizlik, en azından finansal açıdan, bir sorun olmaktan çıkacaktır. Bu durum, daha fazla verimlilik artışı ve otomasyonu daha da mümkün kılacak ve bu gelişmeler, kısmen toplum için daha az sorun teşkil edeceğinden, bir bozulma değil gerçekten bir iyileşme olacaktır. Ayrıca, toplumdaki bireyler istedikleri yerde daha fazla boş zamana sahip olacaktır.

- Daha fazla kaynağın mevcudiyeti sayesinde bilimin güçlü bir şekilde geliştirilmesi. Finansal olarak ve aynı zamanda organizasyonel olarak.

2. Küresel ekonomik krizin gerçek nedeni

Bu kitabın bu bölümünü yazarken ben ve diğer herkes 2012 yılının sonundayız. Siz bunu okuduğunuzda ne yazık ki 2013 ve hatta daha sonraki yıllar olacak. Son yıllarda, 2012'ye kadar olan yıllarda, tüm dünya bir mali krizin gerçekleri ve sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kaldı. Bu, hemen hemen herkes için zararlı olan ve çeşitli şekillerde adlandırılan ve açıklanan bir mali durumla ilgiliydi. 2008 yılı civarında hala finansal kriz etiketi vardı. Bugün hala bu etiket var, ancak daha spesifik olarak borç krizinden bahsediliyor. Tarafların aşırı borçlanmasına yol açan genel bir mali kriz. Şu anda, 2012 yılında, en azından hükümetin bakış açısından, odak noktası esas olarak hükümetin kendi borçlarıdır. Özel ya da bireysel borçların çözümüne ise daha az önem verilmektedir. Hatta Hollanda'da ve diğer ülkelerde para politikası, vatandaşların üzerindeki yükün artmasına ve dolayısıyla mali durumlarının genel olarak kötüleşmesine yol açacak şekilde yürütülmektedir. AB ve AB ülkelerinin mevcut para stratejisinin devamı, bölge sakinleri ve şirketler ve dolayısıyla bir bütün olarak ekonomi için durumun daha da kötüleşmesine yol açacaktır.

Durumun kötüleşmesinin nedenlerine bu kitabın ilerleyen bölümlerinde tekrar döneceğim. Tıpkı öne sürdüğüm çözümü daha detaylı açıklayacağım gibi. Neden krize çözüm olduğunu ve aynı zamanda neden toplumumuzu kökten iyileştirecek bir çözüm olduğunu.

Kitabın bu bölümü daha çok krizin gerçek nedenini -ya da günümüz toplumunda bu şekilde adlandırılan olguyu- tespit etmekle ilgilidir. Aslında bu, borç krizinin genel olarak kabul edilen nedeni değildir.

Günümüzde (2012 yılı civarında) yaşanan borç krizi, 2008 yılı civarında başlayan finansal krizin bir sonucu olarak görülmektedir. En azından basit bir ifadeyle, bu belki de finansal kriz ve borç krizi ile ilgili olarak oldukça yaygın bir şekilde anlaşılan ve adlandırılan şeyin aşırı basitleştirilmiş ve eksik bir versiyonudur. Borç krizi yaygın olarak finansal krizden kaynaklandığı ya da finansal krizin bir

sonucu olduğu şeklinde görülmektedir. Ve bu kriz, yani finansal kriz, 2008 yılında başlayan oldukça ani bir kriz olarak kabul edilmektedir.

Krizin genel olarak kabul edilen nedenine gelince -ki bu krizin gerçek nedeni DEĞİLDİR- finansal krizin başlangıcından bu yana ve özellikle de 2008 yılı civarında, finansal krizin nedeni olarak bankaların politikalarına atıfta bulunulmuştur. Finansal krizin nedeninin olası açıklamasının bu versiyonunda, kriz Amerika'da başlamış olacaktı ve nedeni de Amerika'daki bankalar tarafından aşırı mortgage sağlanması olacaktı. Ve bankalar tarafından finansal ürünlerin genel olarak aşırı kolay sağlanması, hatta bireyler için çok yüksek riskli finansal ürünlerin kasıtlı olarak sağlanması. Ve sonuç olarak, çoğunlukla bireyler sıkıntıya girecekti ve finansal kriz bir gerçekti. Finansal krizin yaygın olarak kabul edilen ve adlandırılan bu nedeni, hemen hemen aynı zamanda borç krizinin de nedeni olarak görülmektedir. Ve bu borç krizi finansal krizden kaynaklanıyor olarak görülüyor.

Finansal ve borç krizinin bu adlandırılmış ve yaygın olarak kabul edilen nedenine kesinlikle katılmıyorum. Çünkü finansal ve ekonomik krizin nedeni "basitçe" bu DEĞİLDİR. Bankalar gerçekten de çok fazla risk içeren ürünler pazarlamış olabilir. Ya da sorunlu ipotekler sağlamış olabilirler. Riskli yatırımlar yapmış olabilirler. Ve bunu şimdi ve gelecekte de yapmaya devam edeceklerdir. Ancak, finansal sorunlara ve finansal, ekonomik ve borç krizine yol açan temel ve gerçek neden bu değildir. Aslında, altta yatan neden tamamen farklı bir nedendir. Ve tüm yaşamımızı etkilemektedir. Sadece finansal krizden bu yana değil, çok daha öncesinden beri. Ve benim yeniliğim uygulamaya konsa bile, hepimizin hayatını uzun bir süre boyunca olumsuz etkileyecek.... Ancak en azından benim EMS'imin uygulamaya konulmasıyla, bu zararın büyük bir kısmı, benim Mükemmel Para Sistemimin uygulamaya konulması olmadan olacağı kadar sorunlu olmayacak ya da sorunlu hale gelmeyecektir.

Borç krizinin gerçek nedeni, finansal sistemimizin eksik - tamamlanmış olması gerçeğinde yatmaktadır. Sonuç olarak, finansal sistemimiz de artık içinde bulunduğumuz zamana uymuyor. Ve gerçekten de öyle. Aslında, mevcut finansal organizasyonun ve finansal sistemin kurallarının çoğu kalabilir. Ancak benim inovasyonum kesinlikle gereklidir. Mevcut sorunları kalıcı olarak çözmenin tek yolu bu. Aslında benim inovasyonum mevcut finansal ve parasal para sistemini tamamlıyor. Bu tamamlayıcıya şiddetle ihtiyaç var. Ve gerçekten de birkaç on yıl

önce uygulamaya konulmuş olması gerekirdi. Umarım bu kitabın okuyucuları tarafından ve mümkün olan en kısa sürede siyaset ve benzeri çevreler tarafından anlaşılır. Böylece benim inovasyonum tanıtılacak ve böylece ekonomimiz, finansal ve parasal gerçeklerimiz daha gerçek ve yaşanabilir hale gelecektir. Mevcut finansal organizasyonun ve finansal sistemin kurallarının büyük bir kısmı benim Mükemmel Para Sistemimle bile devam edebilir ya da edecek olsa da, birçok yönü çok daha sürdürülebilir bir şeye dönüşecek (dönüşebilir).

Mevcut finansal sistemimizin eksik olduğu ve günümüz toplumuna ve toplumdaki gelişime uymadığı, şu anda var olan ve finans ve para ile ilgili olan sorunlardan anlaşılmaktadır. Ancak, bu sorunların bazıları uzun zamandır mevcuttur ve finansal krizler olarak adlandırılmamaktadır. Her ne kadar etkileseler ve finansal krizle daha da kötüleşseler de. Genel olarak borçtan (finansal kriz olmadan önce de var olan borç) ve finansal sorunlardan kaynaklanan her türlü sorundan bahsediyorum.

Şimdi kavramak ve bahsetmek için büyüleyici olan şey, bu durumda sorunların da çoğunlukla adlandırıldıkları ve öyle görüldükleri için sorun oldukları gerçeğidir. Ama aynı zamanda bu sorunlarla ilgilenen kurumlar ve taraflar, sorun olarak tanımlanan olguların çok daha az sorun olmasını ya da hiç sorun olmamasını sağlayacak yenilikçi çözümler bulmadıkları ya da yaratmadıkları için.

Örneğin kamu borçları geçmişte bir sorun değildi çünkü böyle görülmüyorlardı. Şimdi sorun olmasının nedeni kısmen borçların kabul edilemez seviyelere ulaşmış olması ya da ulaşmış olmasıdır. Ancak bu kabul edilemezlik bile hükümetlerin ya da bizim genel olarak böyle gördüğümüz bir şeydir. Gerçekten öyle olup olmadığı tartışılabilir. Benim yenilikçiliğim ve tam bir ekonomi ve para anlayışı göz önünde bulundurulduğunda, devlet borçlarının mevcut seviyesi bile gerçekten bir sorun değil. Daha ziyade ekonominin ve hayatlarımızın mevcut seviyelerde devam edebilmesi için ihtiyaç duyulan bir olgudur. Çok daha kötü bir durumdan ziyade.

Gerçekten de, ister özel ister kamu olsun, borçlar aslında istediğimiz ya da ihtiyaç duyduğumuz şeyleri finanse etmek için alınır. Ve finanse ettiğimiz, bedelini ödediğimiz her şey. Aslında az ya da çok hayatımızı zenginleştiriyor.

Satın aldığımız ya da kullandığımız pek çok şeyin gereksiz olduğu ya da bu paranın başka bir yerde daha iyi kullanılabileceği elbette doğrudur. Ancak, bu durumda bile, bu şekilde harcanan para ekonomilerimizin devam etmesini sağlar ve bu yatırımların da kullanım alanları vardır. Çeşitli şekillerde.

Konut kredilerinde de durum aynıdır. Bankaların sağladığı ipoteklere o anda ihtiyaç duyuluyor ya da isteniyor. Ve evet, bu ipoteklerin bazıları çok yüksekti ve muhtemelen çok yüksek. Ancak bu durum büyük ölçüde toplumumuzdaki diğer gelişmelerden de kaynaklanmaktadır. Özellikle düşük gelirlilerin brüt gelirlerinde ve net gelirlerinde çok küçük bir artış olması gibi. İşgücü verimliliğindeki artışın yanı sıra yönetimdeki ve genel olarak toplumumuzdaki gelişmeler ve değişimler göz önüne alındığında, özellikle alt gelir gruplarının gelirleri aslında geçtiğimiz on yıllarda olduğundan çok daha fazla artmış olmalıydı. Şu anda, kısmen borç krizinin de etkisiyle, tüm alt gelir grupları olmasa da bazılarının gelirleri düşmektedir. Hem saat başına gelirden hem de çalışılan saat sayısından ve dolayısıyla toplam brüt gelirden bahsediyorum. Her halükarda, Hollanda'da şu anda gelişmekte olan durum budur.

Şirketlerin, istihdam bürolarının ve ayrıca hükümetin politikaları, çalışanlar ve sakinler için giderek daha kötü bir mali duruma yol açıyor. Şirketler giderek daha az paraya satın almaya çalışıyor. Bu da istihdam bürolarının "daha iyi" sözleşmeler yapmasıyla sonuçlanıyor. Bu şirketler de maliyet tasarruflarını en azından kısmen personel sektöründeki işçilerin zararına gerçekleştiriyor. Ancak hükümetler de giderek daha fazla bu işe el atıyor. Daha düşük sosyal yardımlar ve daha yüksek vergiler yoluyla kendi sakinlerini cezalandırarak. Buna örnek olarak Hollanda'da artan benzin fiyatları ve dolayısıyla daha yüksek devlet gelirlerinin üzerine gelen KDV oranlarındaki artış gösterilebilir. Ülke sakinlerinin birçoğu zaten çok zor durumdayken, hükümetlerin artan maliyetlerini giderek daha fazla ödüyorlar. Kendi hataları, eylemleri ya da politikaları yüzünden değil, kurumların ve hükümetlerin hataları yüzünden. Özellikle de hükümet tarafından. Ayrıca ana akım ekonomistlerin yanlış tavsiyeleri ve bunun sonucunda ortaya çıkan yanlış ve hatta zararlı ekonomi ve para anlayışı. AB ülkelerinin ve örneğin Hollanda'nın mevcut para politikası. Hem AB hem de Hollanda vatandaşları ve kuruluşları için düpedüz zararlıdır. Aynı zamanda hükümetin kendisi için de. Kişi sadece kendi insanlarını ve kurumlarını değil, aynı zamanda hükümeti ve bir bütün olarak toplumu da yok eder. Mevcut para politikasının içeriği ve karakteri ile.

Şu anda gerçekten de bir kriz var. Ancak hükümet daha iyi bir para politikası uygulasaydı bu kriz çok daha iyi olabilirdi. Ayrıca, bunu yapabilecek mali güce sahip olan şirketler, biraz daha az şanslı olan çalışanlarına ve müşterilerine karşı daha düşünceli olabilirler ve olmalıdırlar. Faturalar hala ödenmiyorsa, bunun arkasında şüphesiz para eksikliği olacaktır.

Hollanda'daki neredeyse tüm şirketler giderek artan bir şekilde 14 gün içinde ödeme talep ediyor, ki bu çok kısa. Özellikle faturalar ödenmediğinde, aslında süre biraz uzatılabilir veya söz konusu müşteriye büyük ölçüde yardımcı olacak yaratıcı veya yenilikçi ödeme yolları tercih edilebilir. Otomatik olarak hatırlatıcılar göndermek ve müşteri pahasına çok fazla olsa bile sadece ve sadece ödemenin önemini düşünmek yerine.

Ancak bunun ötesinde, ekonomik krize kalıcı olacak gerçek bir çözüm gerçekten gerekli ve zorunludur. Şu anda hükümetler oturdukları yerden daha fazla yangın söndürüyor ve hatta durumu olduğundan daha kötü hale getiriyor. Bunun bir nedeni de borç krizine henüz iyi bir çözüm bulamamış olmalarıdır. Oysa uzun zamandır bir çözüm var, yani benim çözümüm. Ancak bunu kavramak ve anlamak için elbette not almak gerekir. Ve gerçekten de benim çözümümün ne olduğunu ve toplum için ne anlama geleceğini anlamak gerekir. Şu anda çok ilginç bir dönemdeyiz. Bir dönüşüm zamanı. Para sistemimizin de hem günümüzün hem de geleceğin gereksinimlerine uyarlanması gerekecek. Şu anda hepimiz tarih öncesi bir para sistemiyle karşı karşıyayız ve dahası içinde bulunduğumuz zamana uymuyor. Ayrıca eksik ve pek çok soruna yol açıyor. Finansal kriz bankalar yüzünden değil, para sistemimizin eksikliğinden kaynaklanıyor. Eğer bu sorun benim para sistemine getirdiğim yeniliklerin uygulanması yoluyla çözülür çözülmez, kriz derhal ve kalıcı olarak tarihe karışacaktır. Ancak, en az bunun kadar önemli olan bir başka husus da, borç krizinden önce var olan ve şu anda da var olan (ve çoğu zaman kriz öncesinden daha büyük ölçüde var olan) pek çok sorun da derhal çözülecektir. İşsizlik, sağlık, yaşlılık ve benzerleri ile bağlantılı olarak mali sorunlarla ilgili sorunları düşünün. Ama aynı zamanda parasızlıkla ilgili ya da parasızlıktan kaynaklanan her türlü sorun da büyük ölçüde azaltılabilir.

Bununla birlikte, hükümet ve şirket politikaları mevcut finansal ve parasal sistem üzerine kurulmuştur. Para sistemimizin kuralları ve bunun sonucunda paranın ne olduğu ve olanaklarının ne olduğu anlayışı. Bu olasılıklar tam olarak

anlaşılmamıştır. Ekonomistler ve hemen hemen herkes tarafından ekonomi ve paranın eksik anlaşılmasıyla. Yine de benim anlayışım yeterince eksiksiz. Ve çok daha geniş. Değişim yönetimi ve sosyal bilimler alanında bir geçmişim var ve para, ekonomi ve ekonomik kriz konularında uzmanım. Ağırlıklı olarak da ikincisi üzerine. Anlayışım, bir dereceye kadar ve bazı alanlarda, hem bu zamanın hem de geçmişin en iyi ekonomistlerinin çoğundan daha iyi ve daha spesifik. Finansal ve ekonomik kriz söz konusu olduğunda da durum kesinlikle budur. Benim çözümüm tek doğru ve aynı zamanda en mükemmel çözümdür.

Para sistemimizin bazı kuralları değiştirilebilir. Ve para sistemimizin bir genişletmeye-tamamlamaya ihtiyacı var. Bu tamamlayıcı benim para sistemine getirdiğim yeniliktir. Mevcut para sistemini tamamlıyor. Ve bundan daha fazlası. Çünkü aynı zamanda toplumumuzu sürdürülebilir ve uzun vadeli bir şekilde gerçekten iyileştirmeyi mümkün kılıyor. Pek çok alanda. Bilim bununla büyük ölçüde geliştirilebilir ve bilim nihayetinde pek çok gelişmenin kaynağıdır. Ve gelecekte daha da gelişecektir. Sadece önümüzdeki yıllarda kuşkusuz uygulamaya konulacak olan para sistemi inovasyonumla değil. Aynı zamanda hem benim hem de diğer entelektüellerin ve akademisyenlerin yaptığı diğer çalışmalarla da. Toplumumuzdaki daha ileri gelişmelerde gerçekten çok fazla etkisi olmaya başlayacağına şüphe olmayan bir başka yeniliğim veya gelişimim de meta-semiyotiktir. Meta-semiyotik ya da meta-semiyotik benim tarafımdan geliştirilmiştir. Charles Sanders Peirce'ın göstergebilimine dayanıyor ama aynı zamanda çok daha fazlasına dayanıyor. Ve herhangi bir metafizikten ya da herhangi bir felsefe veya bakış açısından daha mükemmeldir. Burada daha fazla ayrıntıya girmeyeceğim ama bu kitapta bahsetmek istedim. Özellikle de benim meta semiyotiğim gelecek için gerçekten çok önemli olduğu için. Diğer şeylerin yanı sıra, bilim, anlamlandırma ve uygulama için yepyeni bir temelle ilgilidir. Bu da bilimde ve dolayısıyla toplumda derin gelişmelere yol açacaktır. Bilimin, anlamlandırmanın ve uygulamanın birleştirilmesiyle ilgilidir. Teori ile ilgili değildir çünkü meta-semiyotikte artık teori yoktur. Çünkü bilim ve pratik arasındaki farklar tamamen bulanıklaşır, artık bir sorun olmaktan çıkar. Metasemiyotikte bunlar yoktur. En azından bugün var oldukları şekilde. Bilim ve pratik arasındaki farklar yok derken, metasemiyotik bilimin ve sonuçlarının pratikle doğrudan ilgili ve uygulanabilir olduğunu kastediyorum. Çünkü buna dayanırlar ve doğrudan bununla bağlantılıdırlar.

Ama kurallara geri dönersek. Bunlar değiştirilebilir. Aslında, para sistemimizin kurallarının çoğu mevcut haliyle kalabilir. Borç yaratılması bir sorun değildir, tam

tersine. Mevcut finansal sistemimizde bu gereklidir. Sadece borç yaratmanın yanı sıra, gerektiğinde gerçekten ve kalıcı olarak borçtan kurtulma imkanı da olmalıdır. Şu anki zaman ve durumda olduğu gibi. Kamu borçları şu anda gerçekten büyük bir sorun, kısmen öyle oldukları için, kısmen de öyle görüldükleri ve öyle muamele gördükleri için. Sorunlar çözülmek ve böylece ortadan kaldırılmak için vardır. Hükümetlerin borçları bir sorundur, bu yüzden hükümetler onlardan kurtulmalıdır. Yani borçlar ortadan kaldırılmalı, yok edilmelidir. Bu da ancak borçlar geri ödendiğinde gerçekleşebilir. Bu da ekstra para gerektirir. Mevcut durumda ve mevcut para sisteminde bulunmayan bu para, benim para sistemine getirdiğim yenilik uygulamaya konur konmaz gerçekten hazır hale gelecektir.

Borçların ülke sakinleri, işçiler ya da şirketler tarafından ödenmesi bir seçenek ya da uzun vadeli bir çözüm değildir. Çünkü çoğu ülkenin sakinleri, özellikle de düşük gelirli olanlar, zaten para sıkıntısı çekiyordu ve çekiyor. Bu durum kriz başlamadan önce de geçerliydi (ki krize neden olan da kısmen buydu ve şu anda daha da kötüleşiyor) ve şu anda da tamamen geçerli. Borcu ödemek için daha fazla borç almak da bir seçenek değildir.

Hükümetlerin borçlarını ve bireylerin borçlarını kısmen çözüme kavuşturmak için gerçekten iyi ve kalıcı tek seçenek ve çözüm. Yeni borçlar yaratmadan borçları geri ödemek ya da kapatmaktır. Ve ülke halkı ya da şirketler vergi yoluyla bunun bedelini ödemeden. Bu durumda borçları ödemek için geriye tek bir çözüm kalıyor. O da yeni para yaratmaktır. Gerçek ek para. Karşılığında borç olmadan. İçinde bulunduğumuz çağda bu oldukça basit çünkü paranın çoğu zaten dijital. Bir bilgisayar sistemi ya da ağındaki bit ve baytlardan oluşuyor. Veri. Bilgi. Ve bu bilgi oldukça kolay bir şekilde çoğaltılabilir veya yaratılabilir. Eğer bu doğru tarafça ve doğru ağda (bankalar ağı, bankacılık sistemi) yapılırsa, finansal ve ekonomik kriz bu şekilde oldukça kolay ve basit bir şekilde çözülebilir. Kalıcı olarak. Ama aynı zamanda, bu şekilde, hükümet harcamalarını ödemek için para yaratılabilir. Devlet gelirine ihtiyaç duyulmadan.

Dolayısıyla benim para sistemine getirdiğim yenilikten sonra, giderleri ödemek için her zaman vergi ya da gelire ihtiyaç duyulmayacaktır. Gelir artık yeni para yaratımından ibarettir. Bu yeni para -ya da yeni bilgi- daha sonra para sistemine girer. Bilginin başka hesaplara aktarılmasıyla. Bu noktada bilgi, bireyler ya da kuruluşlar için gerçek gelir haline gelir. Ve para sistemimizin bir parçası haline

gelir. Ya da aslında para, amazon/kindle'daki ilk kitabımda ("oppressed by money and our made financial system- a WAKE UP call for citizens, organisations, governments and society at large", W.T.M. Berendsen, 2011) ve aynı zamanda bu kitapta anlattığım şekilde yaratıldığında zaten yaratılmış olur.

Para sistemine yönelik yeniliğim uygulamaya konduğunda, tüm dünya kendini benim Mükemmel Para Sistemi (EMS) olarak adlandırdığım sistemin içinde bulacaktır. Bu EMS benim eserimdir ve para sistemine yönelik inovasyonum bunun önemli bir parçasıdır. Aslında, para sistemine yönelik bu yenilik en temel ve önemli parçasıdır, çünkü benim yeniliğim olmadan para sistemi eksik kalır ve bu nedenle asla mükemmel olamaz veya en mükemmel ve harika sonuçlara yol açamaz. Para sistemine yönelik yeniliğimi tanıttıktan ve uyguladıktan sonra.

3. Mevcut finansal sistemimizin mantıksızlığı

Burada biraz daha kapsamlı olarak mevcut finansal sistemimizdeki ya da bu sistemin bir sonucu olan mantıksızlıklardan ya da dengesizliklerden bahsetmek istiyorum.

Mevcut finansal sistemimizin oldukça yaygın bir mantıksızlığı ve dengesizliği, ki bu aynı zamanda çok zararlıdır, paranın toplumumuzdaki hakimiyeti ve önemidir. Sosyal ve finansal sermaye birbirine bağlıdır ve birbirlerini büyük ölçüde etkilerler. Ancak gerçek şu ki, finansal sermaye toplumumuzda sosyal sermayenin aleyhine olacak şekilde giderek daha önemli hale gelmektedir. En azından, bu durum özellikle kuruluşlar ve şirketler için geçerlidir. Toplumumuzun geri kalanında o kadar da değil. Ancak gerçek şu ki, şirketlerdeki sosyal davranışlar da doğal olarak genel refahımızı ve özel alandaki davranışlarımızı etkiliyor. Ancak şirketlerde sosyal sermaye giderek daha fazla göz ardı edilmekte ve daha az önemsenmektedir. Sosyal sermayedeki artışlar giderek daha fazla bireylerin tutum ve bağlılıklarına bağlı hale gelmektedir. Ancak zaman yetersizliği ve aynı zamanda şirketlerdeki resmi kural ve prosedürlere daha sıkı bağlılık - ve diğer birçok neden - nedeniyle, sosyal sermaye ve çalışanların istekleri giderek daha fazla arka plana itilmekte ve göz ardı edilmekte, finansal sermaye ise giderek daha önemli görülmektedir. Bu da çoğu zaman çalışanların zararına olmaktadır. Gelirlerin kötüleşmesi ya da çevrenin bozulması. Daha yüksek fiyatlar (enerji, benzin vb. için) ve aynı zamanda bankaların daha katı düzenlemeleri gibi. Aslında tüm bunlar temel olarak para ve finansman kıtlığının artmasının bir sonucudur. Bu da para ve finansa daha fazla önem verilmesini giderek daha önemli hale getirmektedir.

Sosyal sermayenin birçok şirkette giderek daha az ilgi görmesi, iletişim eksikliğine yol açmaktadır. Ve bunun sonucunda da sosyal sorunlar ortaya çıkıyor. Bu kitapta, Gilles Deleuze ve Felix Guattari'nin "organsız beden" (BwO) terimi üzerinde biraz daha duruyorum. Bu BwO kavramı, "a thousand plateaus" ("A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia" , Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1987) adlı kitaplarında ayrıntılı olarak ele alınmış ve açıklanmıştır. Burada ayrıca "bin plato" kitabında farklı BwO türlerine yapılan alt bölümlemeden de bahsedeceğim. Kuruluşlarda ya da toplumumuzda sosyal sermayeye çok az saygı gösterildiğinde ya da çok fazla göz ardı edildiğinde, bu durum boş ve/veya

kanserli BwO olarak adlandırılan duruma yol açar. Eksik ve dolayısıyla zarar verici bir sosyal durum. Fabrikalarda, hasta bina sendromundan bahsedebiliriz. Ancak bu binayla ilgili değil, içinde çalışan ve yaşayan insanlarla ilgilidir. Bir bina, ister özel alanda isterse kuruluşlar bünyesinde olsun, canlı olmalıdır. Pozitif enerji ve sağlıkla dolu olmalıdır. Bu arada aynı şey toplum için de geçerlidir. Ancak bunun için yeterli sosyal ve finansal sermayeye ihtiyaç vardır. Finansal sermayenin, yani paranın kıtlığı sorunlara yol açtığı gibi pozitif enerji eksikliğine de neden olur. Toplumumuzdaki büyük para eksikliğine rağmen birçok insan hala çok fazla sosyal enerjiye sahip görünüyor. Görünüşe göre pek çok insan hala her şeyin yolunda olduğu görüntüsünü vermekte başarılı.

Ancak gerçek şu ki, her türlü organizasyonel sorun da genel mali durumumuzdaki kötüleşmeyi etkiliyor. Örneğin üretimin yurtdışına taşınması düşünülebilir. Bu, şirketlerin kendileri için iyi bir hamle olabilir, ancak genellikle Hollanda'nın ve çalışanların çıkarına değildir. Ve bu nedenle şirketlerin kendileri için de çok zararlıdır. Çünkü üretimin yurtdışına taşınması otomatik olarak Hollandalılar için daha az iş ve Hollanda'da daha az gelir anlamına gelir. Bu da daha az harcamaya yol açar. Gerçek şu ki, harcamalar aynı zamanda gelirdir ve birçok durumda bu şekilde "birbirlerini iptal ederler". Ancak üretimin yurtdışına taşınması durumunda, bu harcamalar şirketlere gelir olarak geri dönmezken (daha düşük olsa da) hala harcamalar vardır. Geliyor ama yurtdışında. Bu da sonuçta Hollanda'nın ve dolayısıyla Hollanda'da yaşayanların ve şirketlerin durumunu daha da kötüleştiriyor. Her zaman sosyal anlamda değil ama kesinlikle finansal anlamda. Bu arada, mevcut eksik ve zarar verici mali ve parasal sistemimizdeki mevcut gerçeklerden ve gelişmelerden bahsediyorum. Benim inovasyonum uygulanır uygulanmaz, durum önemli ölçüde değişecektir, çünkü o zaman finans, bir bütün olarak toplumumuz ve Hollanda ve diğer ülkelerin vatandaşları için çok daha az önemli ve kritik hale gelecektir.

Durumu daha da kötüleştiren bir başka organizasyonel gerçek de "çoklu oyuncu" olgusudur. Bununla, giderek farklı şirketler tarafından yürütülen çoklu faaliyetleri kastediyorum. Ama aynı zamanda, çalışanlar söz konusu olduğunda, çıkarları ve gücü olan daha fazla taraf. Örneğin, geçici işçiler birden fazla istihdam bürosu ve şirketle muhatap olmak zorunda kalabilir. Bu şirketlerin kendileri de birden fazla tarafla muhatap olmak zorunda. Maliyetleri düşürmeye çalışan taraflarla. Bu da işçilere, onlarla birlikte maliyetleri düşürmeye çalışarak dayatılmaktadır. Örneğin yurtdışındaki bir ana şirket, başka bir ülkedeki şubesine çok sıkı bir bütçe veriyor. Eğer o şubenin yöneticileri bütçelerin aşılmak için var olduğunu bile anlamaz ve

zaten (çok fazla) düşük olan bütçelerden daha da fazla kesinti yapmaya çalışırlarsa, bu durum giderek daha da daralan bütçeler ve daha fazla kesintiler şeklinde aşağı doğru bir sarmala yol açar. Bu da sonuçta hem ilgili şirketler hem de bir bütün olarak ekonomi için kötü bir durumdur.

Tüm bunlar toplumumuzda sadece olumsuz bir sarmal değil, daha da önemlisi mantıksızlık yaratmaktadır. Bu da sonuçta ekonominin ve toplumumuzdaki bireylerin konum ve fırsatlarının giderek kötüleşmesine yol açıyor.

Ancak, mevcut mali ve parasal sistemimizde daha pek çok mantıksız konu var. Buna bir örnek, yaşlı işçilerin işgücü piyasasında genellikle daha az fırsata sahip olması, buna karşın çalışacak çok sayıda genç işçinin bulunmasıdır. Yine de - aynı zamanda ve özellikle kendi çıkarları için ve makul ve iyi bir yaşam ve gelire sahip olmak için - yaşlı işçiler çalışmaya devam etmek ve hatta daha uzun süre çalışmak zorundadırlar çünkü bu hükümet tarafından güçlü bir şekilde teşvik edilmekte ve hatta zorlanmaktadır. Dolayısıyla bir yanda yaşlılar için daha kötü fırsatlar ve kurumsal açıdan yaşlıların gerçekten daha uzun süre çalışmasını sağlamaya yönelik gerçek olmayan bir ihtiyaç var. Diğer tarafta ise mali açıdan herkesin daha uzun süre çalışmasını isteyen bir hükümet var. Bu arada hükümetin mali perspektifi sadece emeklilik ve sosyal güvenlik maliyetlerinden tasarruf perspektifinden görülürken, sağlık maliyetlerindeki artış (şüphesiz yüksek olacaktır) ve aksi takdirde çalışabilecek olanlar için işsizlik yardımlarının maliyetleri göz ardı edilmekte ve görmezden gelinmektedir. Genel olarak meselelere tarafların çıkarları ve perspektifleri açısından bakılmakta, ancak bu noktada bile önemli konular ve noktalar tamamen gözden kaçırılmakta ya da görmezden gelinmektedir. Bunların çoğu hepimiz için az ya da çok aşikârdır. Yine de herkes buna uyuyor ve bu kadar dar düşünüyor. Çünkü nihayetinde kişi kendi gelirine ve çıkarına odaklanmıştır ve odaklanmalıdır. Finansal sistemimiz bu şekilde kurulduğu için değil, daha çok para kıtlığı nedeniyle. Ve bu para kıtlığı giderek artıyor. Bu para kıtlığından, paraya olan yüksek ve giderek artan bağımlılıktan gerçekten kurtulmamız gerekiyor. Özgürlük muhtemelen toplumumuzdaki en büyük değerdir, ancak artan para kıtlığı nedeniyle aşırı bağımlı hale geldik ve öyle kalmaya devam ediyoruz. Bu değişebilir ve değişmelidir.

Giderek daha önemli hale gelen bir başka konu da, çalışan sayısında artışa aslında pek de ihtiyaç duyulmadığı ya da istenmediği gerçeğidir. Şirketlerdeki

verimlilik sürekli artmakta ve ayrıca daha iyi iş süreçleri ve toplumumuzdaki değişiklikler, aslında aynı ve hatta daha fazlasını üretmek için giderek daha az çalışana ihtiyaç duyulduğu anlamına gelmektedir. Bu da aslında, organizasyonel açıdan ve daha az finansal açıdan, insanları istihdamda tutmanın giderek daha az önemli hale geldiği anlamına gelmektedir. İşsizlik, içinde bulunduğumuz çağda özellikle finansal açıdan büyük bir sorun teşkil ederken, şirketler için giderek daha az sorun haline gelmektedir. Aksine, emeğin esnekleşmesi ve verimliliğin artması nedeniyle özellikle daimi işçiler giderek daha az tercih edilmektedir. Ayrıca, daha sürdürülebilir bir toplum ve tüketicilik için, daha az ve belki de çok daha az üretilmesi aslında iyi olacaktır. Bu da mümkündür, çünkü aslında gereksiz olan ve ortadan kaldırılabilecek çok sayıda tüketim ve üretim vardır. Özellikle de şirketlerin şu anda yaptıkları sayıda üretime devam etmelerinin bir önemi kalmadıysa ve çalışsın ya da çalışmasın bir ülkenin tüm sakinleri için finansal gelecek ve para her zaman garanti altındaysa. Başka bir deyişle, çalışmayanlar için bile temel ihtiyaçları karşılamaya ve borçlanmak zorunda kalmadan iyi bir yaşam sürmeye fazlasıyla yetecek bir temel gelir. Bu temel gelir koşullara bağlı olarak verilmelidir. Ayrıca, çalışanlar elbette ki sosyal haklardan yararlanmaya devam etmelidir. Ve bu temel gelir biçimi, işe yaramaz koşulsuz temel gelir önerisinden oldukça farklı olacaktır ve olmalıdır.

Şunu da belirtmek isterim ki, çalışan işçiler için güvenlik ve süreklilik çok önemlidir. Sadece iş açısından değil, aynı zamanda konut vb. açısından da. Ancak konut kredisi alma imkanı da büyük ölçüde gelirin ve dolayısıyla işin sürekliliğine bağlıdır. Mevcut durumda gelir -iyi bir yaşam için yeterli ve yeterli bir gelir- hala büyük ölçüde iş sahibi olup olmamaya bağlı. Bu iş sürekliliği şirketler tarafından giderek daha az sunulmakta, aynı zamanda geçici istihdam kuruluşları da (esnek çalışanların çoğunun çalıştığı yerler) çok az ve hatta giderek daha az güvenlik ve süreklilik sunmaktadır. Oysa asıl gerekli olan budur. Süreklilik, ekonomilerimizin sorunsuz bir şekilde işlemesini sağlamak ve aynı zamanda mevcut organizasyonlardaki birçok sosyal sorunu çözmek ya da büyük ölçüde iyileştirmek için gereklidir. İşgücünün kompozisyonunun tekrar tekrar değişmesi bir şirketin kendisi için de son derece kötüdür. Sonuçta, sürekli öğrenmek çok zaman alır, daha fazla hataya ve daha az deneyimli personele yol açar. Ve böylece daha az sabit ve deneyimli personel için daha fazla dezavantaj vardır.

Bu durumun gelecekte iyileşmesi gerekecektir. Hem şirketler hem de istihdam büroları tarafından daha fazla daimi işçi istihdam edilerek. Bu yapılabilir. Bir şirketin işgücünün yüzde 50'sinden fazlasını geçici işçilerden oluşturması son

derece mantıksızdır. Şimdi, taşeron işçi çalıştıran şirketlerin çoğunun bunların çoğunu atölyede istihdam ettiği doğrudur. Bazı şirketler ise gerçekten büyük oranda taşeron işçi çalıştırmaktadır. Bazıları da daha uzun süreler için. Bu uzun süreler de genellikle, taşeron veya kiralayan şirketin geçici işçiye karşı başka yükümlülükleri ortaya çıkmaya başlamadan hemen önce "kısa kesilir".

Tüm bunlara karşı ben şahsen personel ajanslarının, en azından oldukça sabit personel seviyelerine sahip şirketlerde, üretim sahasında görevlendirdikleri geçici işçilerin en az yüzde 40'ının ajans tarafından daimi olarak istihdam edilen geçici işçiler olmasını sağlamaları gerektiğini savunuyorum. Şirket türü, pazar ve gerçekten de daimi personel sayısının ne kadar olduğu arasında bir ayrım yapılırsa bu mümkün olmalıdır. Ancak bu personel alımı TZE cinsinden ifade edilebilir ve bir personel ajansının bir şirkette görevlendirdiği TZE'lerin diyelim ki yüzde 40'ının daimi sözleşmeleri olan esnek çalışanlardan oluşmasını gerektirir. Her şirkette her zaman işin sabit ve esnek bir kısmı vardır. Ve bu sabit kısım, en azından büyük ölçüde, personel istihdam eden kuruluşlara - varsayılan olarak - devredilebilir ve devredilmelidir. Bu kuruluşlar, örneğin belirli bir tarihten itibaren toplam işgücünün yüzde 40'ına (geçici işçilerin yerleştirildiği her bir işverenin yüzde 40'ı yerine) daimi sözleşme yapmakla yükümlü kılınabilir. Derhal yürürlüğe girecek şekilde. Buna ek olarak, münferit durumlarda belirli bir süre sonra aynı şeyi yapma yükümlülüğünü devam ettirir, ancak daha sonra geçici ajans çalışanının, geçici işçinin kendisi o şirkette mutluysa ve şirket o geçici işçiden memnunsa, geçici işçiyi aniden başka bir şirkete yerleştirmesine bile izin verilmemesini düzenler. Geçici işçi bu durumda bir şirkette kalıp kalamayacağı konusunda çok daha fazla söz sahibi olur ve buna bulunduğu şirketle birlikte karar verir. Ya da şirketin bu konuda geçici işçi kullanması durumunda olduğundan daha fazla etkisi olmayabilir. Burada sadece değinmekle yetiniyorum, ancak genel olarak tarif ettiğim gibi bir düzenlemeye ya da bu çizgide bir düzenlemeye inanılmaz derecede ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Geçici işçilerin konumunu büyük ölçüde iyileştirmek ve böylece güvenlik ve süreklilik sağlamak için. Ve böylece ekonomimizin daha iyi işlemesini sağlamak. Ancak bu aynı zamanda sosyal açıdan da arzu edilen bir durumdur. Her sözleşme sadece mali bir sözleşme değil, aynı zamanda sosyal bir sözleşmedir. İkincisi giderek daha fazla ve sıklıkla göz ardı edilmektedir.

Sonuç olarak, kuruluşlar ve yöneticiler ile hükümet ve politikacıların çok daha fazla dikkat etmesi ve vatandaşlar, sakinler ve çalışanlar için ayağa kalkması gerekiyor. İnsanlar için. Prosedürler, makineler ve finans yerine. Bazı açılardan,

günümüzün kuruluşları, Gilles Deleuze & Felix Guattari'nin "Bin Plato" kitabında "organsız bedenler" olarak adlandırdığı şeye giderek daha fazla benziyor. Bin Plato adlı bu kitapta 3 farklı BwO (organsız beden) tipi arasında ayrım yapılmaktadır. Her halükarda, bu tipoloji veya alt bölümleme son derece ilginçtir, ancak elbette daha fazla veya başka alt bölümler de düşünülebilir. Ancak "bin plato "da "kanserli", "boş" ve "dolu" BwO arasında bir ayrım yapılmaktadır. "Boş" ya da "katatonik" BwO, Anti-Oedipus'un BwO'sudur. Tamamen düzensiz bir BwO'yu temsil eder; burada her türlü akım BwO'nun içinden sonu ve yönü olmaksızın serbestçe akar. Bir de sağlıklı BwO olan tam BwO vardır. Bu üretkendir. Son olarak, kanserli BwO aynı kalıbın sonsuz yeniden üretimi kalıbına yakalanmıştır.

Organsız Bedenin bu tanımı, bu kitabın çoğu okuyucusuna çok ilginç gelmeyebilir ya da daha az ilginç gelebilir. Benim ve sanırım daha iyi örgütlenme araştırmacıları ve entelektüellerinin çoğu için de öyle. Ancak sonuncular için bile, organsız bedenin bu alt bölümünü aşağıda anlatılanlarla ilişkilendirmek anlamlı ve ilginçtir. David Boje'nin çalışmalarına olan ilgim ve anlayışım. David Boje'nin çalışmaları özellikle hikâye anlatıcılığına odaklanır, ancak aynı zamanda anlamlandırma ile de ilgilidir.

Birkaç yıl önce, bir web sitesinde David Boje tarafından yazılmış ve bana ilginç gelen bir yazıya rastladım. David çok ilginç ve konuyla ilgili bir kavram geliştirmişti: antenarrating kavramı ve nosyonu. Ne yazık ki bu web sitesi artık çalışmıyor, ancak David Boje tarafından o zaman orada yazılan aşağıdaki parça ile ilgili:

" Antenarrative'in yaşayan hikaye (ve hikaye öncesi) ile anlatı arasında bir dönüşüm köprüsü olduğu fikrini geliştiriyorum. 2001'deki kitaptan bu yana antenarratolojinin iki süreci incelediğini düşünüyorum. Birine Vampir diyebilirsiniz, yaşayan hikayenin kanını emer, tüm o birlikte yaratma ve onu bir başlangıç, orta, son (doğrusal) anlatıya indirger. Diğeri ise Lazarus gibi, ölü anlatı soyutlamasından dirilerek yaşayan hikayede yeniden yaşamaya başlar.
Tip 1 Antenarrative: Vampir, yaşayan hikayenin mekanlarını biçimlendirilmiş mekana teslim eder.
Tip 2 Antenarrative. Ölü anlatı kadavralarının mekanlarından yaşayan hikaye mekanının Lazarus tarafından diriltilmesidir.

Benim için hikaye anlatıcılığı, anlatı, hikaye ve iki antenarratif gücün karşılıklı etkileşimindeki heterojen uygulamalar olarak tanımlanır. " (David Boje, 5 Nisan 2008, http://anarchlyst.wordpress.com/2008/04/04/the-friday-tea-time-blog-11/)

Şu anda bahsettiğim bilinçli yazıda, söz konusu web sitesindeki yazıda, David Vampir anlatısı ile Lazarus anlatısı arasında ayrım yapıyor.

O halde Vampir anlatısı "kanını emdiği..." ile ilgili olacaktır. Lazarus anlatısı ise ona hayat katmakla ilgilidir. Ben de Nietzsche'nin eserine ve daha sonra elbette İyinin ve Kötünün Ötesinde eserine atıfta bulunarak ve onlarla bağlantı kurarak Vampir anlatısını Şeytan anlatısı olarak yeniden adlandırdım.

Gerçek şu ki, vampir anlatısı ve aynı zamanda bu karakterin hikaye anlatımı ve iletişimi Deleuze'ün Kanserli BwO dediği şeye yol açar. Lazarus antenarrating ve hikaye anlatımı ise daha çok sağlıklı bir BwO'ya yol açar. BwO olarak nitelendirilebilecek kuruluşların olduğu yerlerde. Ancak gerçek şu ki, giderek daha fazla sayıda kuruluş veya kuruluşun bir bölümü bu şekilde nitelendirilebilir. Şeytan ya da vampir iletişimi genellikle (daha fazla) kanserli bir BwO'ya ve muhtemelen "hasta bina sendromuna" yol açar. Burada söz konusu olan hasta bir bina değil, rahatsız edici ve belki de patolojik iletişim yolları ya da yıkıcı ve/veya zarar verici (sağlıklı) iletişim eksikliğidir. Ancak sağlıklı iletişim bile diğer faktörler nedeniyle yine de hasara yol açabilir.

BwO'nun tüm bu hikayesinin borç krizi ve çözümle çok az ilgisi var gibi görünüyor. Ancak gerçek şu ki çözüm -benim yarattığım çözüm- sadece borç krizini çözmekle kalmayacak. Aynı zamanda daha sağlıklı bir iletişime de yol açacak. Gelişmiş iletişim. Ve böylece kanserli BwO'ları ve şeytani antenarratiflerin ve iletişimin çoğunu çözecek. Bu da toplumda daha az ruh sağlığı sorununa yol açacak - ki bu arada benim inovasyonum uygulamaya geçtiğinde ve borç krizi sona erdiğinde zaten bu başarılmış olacak. Borç kriziyle ilgili olan ya da olmayan pek çok finansal sorun da bununla birlikte sona erecek. Psikiyatrik yardım ve bakım için daha az maliyetle sonuçlanacak. Ayrıca, aileler ve genel olarak toplum içindeki iletişimin genel sağlığını ve içeriğini de etkileyecektir. Bunların hepsi, inovasyonum hayata geçirildiğinde gerçekleşecek olan çok önemli yan etkilerdir. Bunun sonucunda da borç krizi çözülecek ve sona erecek, ekonomi ve toplum yeniden büyüyecek ve daha sağlıklı hale gelecektir.

Organları olmayan çeşitli bedenler ve özellikle David Boje'nin vampir ve lazarus antenaratifleri. Bu arada, Phronesis Antenarrating kavramı ve konseptiyle de çok

uyumludur. Phronesis Antenarrating, David Boje'nin çalışmasını takip ederek kendi geliştirdiğim bir kavram ve nosyondur. Ayrıca, phronesis antenarrating için kendi çalışmalarım ve metasemeiotics ve practisism üzerine geliştirdiğim anlayış da önemlidir. Metasemiyotik aslında sağlıklı bir BwO ile ilgilidir ama daha çok sağlıklı bir bedenle ilgilidir. Yani bir BwO değil. Aslında, bir kuruluşun BwO olmaktan fayda sağladığı görüşünde değilim. Sadece prosedürlerin ve uygulamaların karakteri kuruluşun kendisine ve zamanın taleplerine uygun olmalıdır. Bir uyum olmalıdır. Bu uyum mantıksız ya da dengesiz bir temele dayanmamalıdır. Oysa benim görüşüme göre, bir BwO durumu ya da gerçekliği tam da mantıksız ya da rahatsız bir temelden kaynaklanmaktadır. Sağlıklı BwO bile hala kısmi mantıksızlığa dayanmaktadır. Ve dolayısıyla istenmeyen bir durumdur.

Şimdi yazarken David Boje'nin çalışmalarından kısmen bahsetmiş olsam da hemen birkaç çalışmasından daha bahsetmek istiyorum. David'in çalışmaları çok kapsamlı ve genellikle çok yüksek düzeyde ve kalitede. Çalışmalarını çok takdir ediyorum. Ve kendi geliştirdiğim ve yaptığım pek çok şey de onunla bağlantılı. Hatta ona temel veya önemli bir şey ekliyor. Ancak David Boje çalışmalarıyla beni sık sık şaşırtıyor, çünkü büyüleyici açılar sunuyor.

Kendisi tarafından 2012 yılında yazılmış bir yazı da öyle. O yazı http://quantumstorytelling.posterous.com/quantum-storytelling-bakhtin-and-ontology-of adresindeydi. Ne yazık ki o metin de artık orada yok, ancak burada sadece David'in başka metinlerinde de kullandığı bazı kavramlara değiniyorum. Bu metinde özellikle ontolojideki geçmiş, şimdi ve gelecek ayrımını ilginç buldum. Ayrıca Fransızca Avenir "geleceği şekillendirmek ve yaratmak" anlamına geliyor. Geçmiş, bugün ve gelecek ontolojilerine gelince, özellikle önemli ve ilginç olan geçmiş, bugün ve geleceğin birbirinden ayrılamayacağı gerçeğidir. Yine de çoğu karar alma sürecinde çok fazla şey birbirinden ayrılır. Tıpkı farklı konuların ve çıkarların birbirinden ayrı görülmemesi ve yine de çok fazla ayrılması gibi. Çalışanların çıkarları çok az dikkate alınmakta, çalışanların kendileri de gelecekteki istek ve durumlarını çok az göz önünde bulundurmaktadır. Ancak hükümetler de çok kısa ve çok dar bir vizyonla hareket etmektedir. Bunun nedeni de geleceğe çok az önem verilmesidir. Ya da gelecek söz konusu olduğunda çok az konu ve kritik nokta göz önünde bulundurulduğu için. Dolayısıyla ontoloji söz konusu olduğunda, onu geçmiş, şimdi ve gelecek olarak ikiye ayırmak ve bunların nasıl ve ne şekilde rol oynadığını görmek çok faydalıdır.

Ancak genel olarak ontolojinin çok daha fazla yönünün önemli olduğu söylenebilir. Örneğin ontolojinin genelliği gibi. Ve kullanılan mantık. Sınırlı ya da eksik mantık mantıksızlığa, hasara ve sorunlara yol açar. Şu anda ekonomik düşüncede, ekonomimizde ve para sistemimizde olduğu gibi. Borç krizinin en bariz olduğu ancak en zarar verici bile olmadığı birçok sonucu vardır. Parasızlığın sosyal sonuçları - ki mevcut mantıksızlığın nedeni parasızlıktır - çok daha kötüdür. Ancak, para sistemine yönelik yeniliğim anlaşılmaz ve uygulanmazsa buna bir çözüm geliştirilemez ve gerçeğe dönüşmez ya da daha az ölçüde dönüşür.

Duyumsama, hissetmektir. Eylemlerimiz ve düşüncelerimiz duygularımız tarafından şu anda anladığımızdan çok daha fazla belirlenir. Eksiksiz ve mantıksal sistemler kadar eksiksiz sistemler de duyguları yeterince dikkate almalıdır. Eğer duygulara yeterince ya da hiç yer verilmezse rasyonellik rasyonel (yeterli) değildir. Organları olmayan hissiz bir beden sağlıksızdır. Genel olarak duyumsamamızın anlamsız yönleri sağlıksızdır. Büyüleme, kurumların ve yaşamın zenginleştirilmesi, nihayetinde sevgiyle ilgilidir. Akla gelebilecek her biçimde sevgi. Duyumsamayı içeren organizasyonların sosyal ve toplumsal yönleri az ya da çok sevgi ya da az ya da çok nefret veya kötülük niteliğinde olabilir. Bu nedenle, David Boje'nin Vampir ve Lazarus antenarrative terimleriyle ilgili olarak Vampir terimini Şeytan'a çevirmem de daha iyi yerleştirilmiş ve anlaşılmıştır. Ve Lazarus Antenarrating aynı zamanda Love antenarrating olarak da adlandırılabilir mi? Örneğin. Aşk hayattır. Aşksız bir hayat düşünülemez. Nefretsiz ya da kötülüksüz bir yaşam düşünülebilir. Ve hatta daha da düşünülebilir ve hoş bir şekilde düşünülebilir. Kötülük, nefret ya da şiddet için çabalayan bir canlı bu nedenle mantıksız ve hatta dengesizdir.

Bu kitabın borç krizi ve çözümü hakkında olması gerekirken, sosyal sermayeden oldukça fazla bahsettiğimin farkındayım. Ancak, sosyal ve finansal sermayenin birbirine son derece bağımlı olduğunu daha önce belirtmiştim. Ve toplumda artan para sıkıntısı basitçe sosyal sermayenin bozulmasına neden olur. Daha az sevgi, ama mutlaka daha fazla nefret ve kötülük değil. Aslında, daha az sevginin nefret ya da kötülüğün artması üzerinde neredeyse hiçbir etkisi olmadığına inanıyorum ve bunu anladığımı düşünüyorum. Nefret ya da kötülükteki artış da daha az sevgiye yol açmayacaktır. Yani sosyal sermayenin bozulması daha az sevgiye yol açmayacaktır. Ancak, sosyal sermayenin bozulması, örneğin daha az iletişim veya (bunun sonucu olarak) başkalarına daha az güven nedeniyle sosyal sorunlara yol açabilir. Dolayısıyla, sevgi ve sosyal sermaye çok fazla

azalmayacak olsa da, farklı bir karaktere bürünecektir. Ve belki de daha az ya da farklı bir şekilde iletilecektir. Dahası, insanlara ilham vermek, onları organize etmek ve yönlendirmek için elbette iletişim ve hikaye anlatımı gereklidir. Ve sadece yeterli bilgi edinmek ve böylece anlamak için. Daha fazla ve daha iyi öğrenmek için. Ve ilişkiler kurmak ve sürdürmek için. Sosyal büyüme ve gelişme ancak finansal büyüme ve gelişme ile birlikte gelebilir. Gerçek büyüme ve gelişme, sahte çözümler değil.

4. Ekonomistlerin ilgili çalışmaları

Burada durup, özellikle içinde bulunduğumuz dönemde, konuyla ilgili şeyler söyleyen ya da geliştiren birkaç ekonomistin çalışmalarından kısaca bahsetmek istiyorum. Bunlar genellikle ekonominin bilgi alanında uzmanlaşmış ve çoğu ana akım ekonomistin aksine ne hakkında konuştuklarını anlayan kişilerdir. Ayrıca son derece teorik ve çok fazla matematiğe dayalı indirgemeci modeller yerine ilgili konular hakkında konuşurlar. Bunların pratikle ilgisi yok denecek kadar azdır ve hatta zarar verirler.

Bugün hala hayatta olan bu ekonomistlerden bazıları Harvard Üniversitesi'nde ve benim de mezun olduğum Erasmus Üniversitesi'nde bulunabilir. Burada ekonomistlerin çalışmalarına ayrıntılı olarak girmeyeceğim. Her ne kadar ekonomi ve borç krizi konusunda uzman olsam da benim uzmanlık alanım daha çok (değişim) yönetimi, sosyal bilimler ve felsefe gibi alanlardır. Bu nedenle, uzman ekonomi teorileri ve makalelerinden gerçek anlamda haberdar değilim. Bununla birlikte, burada bahsettiğim ekonomistlerin çalışmalarının anlayışımı ve aynı zamanda argümantasyonumu bilgilendirmekle ilgili olduğunu anlıyorum. Bu nedenle, konuya derinlemesine girmeyecek olsam da nedenini burada anlatacağım.

Harvard Üniversitesi'nde profesör olan Robert Barro konuyla ilgilidir. Çünkü kendisi, diğer hususların yanı sıra, yüzde 3'ten daha yüksek enflasyonun birçok durumda bir ülke için zararlı bile olmadığını savunan bir makale yayınlamıştır (Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), pp. 121-144). Bu makalede Barro, birçok durumda yüzde 10'luk enflasyon oranlarının bile geçmişte bunu yaşamış olan ülkelere zarar vermemiş gibi göründüğünü belirtmektedir. Bu gözlem, özellikle AB'nin EMS gerekliliklerinin ülkelerin enflasyon oranlarını yüzde 3'ün altında tutmalarını gerektirdiği göz önüne alındığında önemli ve geçerlidir. Barro ve diğerlerinin çalışmaları - yüzde 3'ün üzerindeki enflasyonun sorunlu olmadığını ve hatta yüzde 7 veya daha fazlasının sorunlu olmadığını belirten veya savunan daha fazla ekonomist var - yüzde 3'ün tamamen önemsiz olduğunu gösteriyor. Ve dolayısıyla EMS anlaşmasının gereklilikleri de öyle. Ancak gerçek şu ki, pek çok ülke ve siyasetçi hala yüzde 3'ü bir kılavuz olarak kabul etme eğilimindedir. Yüzde 3 şartı bu nedenle tamamen mantıksız ve yersiz

olmakla birlikte, günümüzde ve çağımızda gerçekten sürdürülmesi halinde topluma da büyük zarar vermektedir. Bunun yerine çok daha yüksek bir enflasyon oranına izin verilmelidir. Bu arada, her ne kadar günümüzde öyle görünse de, yüzde 3'ün altında bir bütçe açığı da yersizdir. Mevcut ekonomik kavramlara ve ayrıca ana akım ekonomistlerin tavsiye ve görüşlerine dayanmaktadır. Ancak gerçek şu ki - mevcut para sistemi ve bunun sonucunda ekonomi ve toplum için ortaya çıkan fırsatlarla - ekonomiyi bu şekilde daha da ileriye götürmek ve toplumdaki zararın sınırlı olmasını sağlamak için yüzde 3'ten daha fazla bütçe açığı elde etmek veya yaratmak gerekiyor. Para sistemindeki yeniliğim uygulamaya konur konmaz, daha yüksek bir bütçe açığını tamamen ortadan kaldırmak da oldukça kolay olacaktır. Şu anda en iyisi tahakkuk ve borca daha az dikkat etmek ve bunları azaltmak yerine biraz daha artmalarına izin vermektir. Bu Hollanda sakinleri, şirketlerimiz ve ayrıca siyasetimiz ve hükümetimiz için daha iyidir.

Olivier Blanchard. Ondan bahsetmek istiyorum çünkü prensipte ekonomi denen büyük bulmacanın bir parçasını da oldukça iyi adlandırdı. Gerçi daha iyi isimlendirebilirdi. Ve bunu daha geniş bir bağlamda anlayabilirdi ve anlamalıydı da. Ancak genel olarak, savunduğu şey özünde oldukça iyidir, Olivier Blanchard ise bu argümanın karakterini ve içeriğini biraz yanlış yorumlamakta ve detaylandırmaktadır. Küresel dengesizlikler argümanından bahsediyorum. Blanchard'ın kendisinin de krizin nedenini belirtmek için kullandığı bir terim. Bu da özünde zaten tamamen yanlıştır. Çünkü küresel dengesizlikler bir neden değildir. Ancak gerçek nedenin birçok sonucundan biri ve aynı zamanda birlikte finansal sorunlara ve toplamda borç krizi olarak adlandırılan borçlara yol açan sorunlara yol açan birçok sonuçtan biri.

Gerçek şu ki, hem krizin kendisi hem de çözümün anlaşılması ve bulunması açısından, borç krizine hangi perspektiften ve hangi temelden bakıldığı ve dolayısıyla krizin nasıl anlaşıldığı oldukça önemlidir. Aslında benim bakış açım ve krize özünde ve temelinde bakışım zaten diğerlerinden farklı. Daha iyi. Bunu genel bir anlayışla söylüyorum. Bu kitapta daha önce de bahsettiğim gibi, ben bir meta-semiyotik geliştirdim. Şimdiye kadar geliştirilmiş en iyi anlayış bütünü olan bu meta-semiyotik, aynı zamanda tüm bilimler, anlamlandırma ve uygulama için en iyi temel ve yol gösterici ilkedir. Her şeyin altında yatan tek gerçek yapı ve karakter / "doğa" temelinde her şeyin birleştirilmesini içerir. Her şey için en mükemmel temeldir ve her ne kadar her şey gerçekten her şeyin bu temel yapı ve karakterine dayanmasa da, dayandığında daha iyidir. Aslında, evrenlerimizde

insanlar tarafından yaratılmamış olan her şey de her şeyin bu en mükemmel temel yapısına ve karakterine dayanmaktadır. Ancak bunun böyle olduğunun farkına varmak ve bundan kaynaklanan inanılmaz derecede büyüleyici ve zeki görme ve anlama biçimi, nihayetinde beynimin bir sonucudur ve beynimden kaynaklanmaktadır. Kendimden, benden. Ben ve beynim bu farkındalığın kaynağıdır ve meta-semiyotik bu farkındalığın, bu vizyonun ve bu bakış açısının bir sonucudur. Ancak aynı zamanda mevcut ekonominin ve mevcut finansal sistemimizin eksikliklerine ve çözümüne ilişkin anlayışım ve farkındalığım da beynimden kaynaklanmaktadır ve bu nedenle de metasemiyotik bir bakış açısı olan holoplüraliteye (her şeyin altında yatan tek gerçek yapı ve karakter için benim etiketim/nosyonum) dayalı vizyona ve düşünme biçimlerine dayanmaktadır. Tanım gereği, metasemiyotik holoplüralitenin daha iyi ya da daha kötü bir şekilde anlaşılmasına ve uygulanmasına dayanmalıdır.

Olivier Blanchard bu bakış açısına sahip değildir ve hatta çok daha kötü ve güçlü bir şekilde aşağı bir bakış açısı ve görüşün parçalarıyla çalışmaktadır. Bu da gerçek bir anlayış olmayan ve hatta göreceli bir saçmalık olarak tanımlanabilecek bir anlayış algısına yol açmaktadır. Daha bu gece skype hesabımdan İngilizce olarak şunları yazdım: "Bilimsel ve toplumsal kanıt, algılanan ancak çoğunlukla gerçek olmayan matematiksel veya argümantal veya argümantasyonel "tamlık" için başka bir kelime gibi görünüyor. Bunlar, çoklu ve esasen gerekli olan bir şeyi adlandıran birkaç kelimedir. Mevcut toplumumuzda kanıt olarak anlaşılan şeylerin çoğunun ve hatta büyük çoğunluğunun - hem bilimsel hem de pratik - algılanan ancak yanlış matematiksel veya argümantal veya argümantatik "tamlıktan" oluştuğu gerçeğini kapsayan toplumumuzdaki anlayış ve zararlı dengesizlik, aslında eksiktir ve bu nedenle de toplum için yanlış ve/veya zararlıdır. Bu kitapta da bu konuya biraz ayrıntılı olarak değinmek istiyorum, değineceğim ve değinmek zorundayım. Çünkü bu gerçeğin anlaşılması önemlidir ama aynı zamanda Olivier Blanchard'ın ve genel olarak çoğu ekonomistin ve her kim olursa olsun muhakemesinin yanlış olmasının ve kat kat yanlışlıklara, yanlışlıkların kombinasyonlarına ve göreceli saçmalıklara dayanmasının önemli bir nedeni ve nedeni olduğu için.

Yine de Olivier Blanchard'ın bahsettiği genel borç krizinin kısmen ilginç ve iyi detaylandırılmış bir yönü var. Diğer çalışmalarında ise bunu farklı ve kısmen yanlış ve alakasız bir şekilde detaylandırıyor. Burada Küresel Dengesizliklerden bahsediyorum. Olivier Blanchard'ın MIT için yazdığı birkaç sayfada ("Global Imbalances", Olivier Blanchard, Mexico City, Mayıs 2007) iyi ve ilginç bir grafik

var. Başlık aslında her şeyi anlatıyor. Diyor ki : "ABD'nin büyük cari açığı Asya ve petrol ihracatçılarındaki fazlalıkları yansıtmaktadır". (" Küresel Dengesizlikler ", Olivier Blanchard, Mexico City, Mayıs 2007, sayfa no. 4). Bu, hükümetlerin borçlarının belki de çok daha büyük bir kısmının küreselleşme ve petrolden kaynaklandığını göstermektedir. Ve bunun sonucunda ABD ve AB'den Asya'ya ve petrol ihraç eden ülkelere doğru akan para akışları. Genel olarak, küreselleşmenin giderek daha fazla parayı birincil süreçten çıkardığı ya da birincil süreç için kullanılmak yerine uluslararası ticaret için gerekli hale getirdiği ve emdiği de bir gerçektir. Bu durum özellikle düşük gelirlilerin zararına olmakta ve sonuçta daha az kazanmakta ve daha az harcamaktadırlar. Bu arada, diğer şeylerin yanı sıra gıda, benzin ve enerji fiyatları da artıyor. Bu arada hepimiz pahalı bir cep telefonuna ve pahalı bir cep telefonu aboneliğine ihtiyaç duyuyoruz, gerçekten onsuz yaşayamayız. Tüm temel ihtiyaçlar onsuz yapamayacağımız şeyler. Ve bunlar zaten düşük gelir gruplarının harcamalarının büyük çoğunluğunu oluşturuyor. Sabit maliyetleri arttırdığı için bunu daha da fazla yapacaklar. Bu arada, bu düşük gelir gruplarının brüt ve net gelirleri - genellikle hem saat başına ücretlerin hem de çalışılan saat sayısının düştüğünü gören geçici işçiler - dramatik olsun ya da olmasın sadece düşecektir.

Şimdi diğer ekonomistlerden ve çalışmalarından bahsetmeye geçmeden önce. Bu çalışmaların bir yandan konuyla ilgili olduğunu ancak diğer yandan da borç krizini çözmek, ekonomimizi ve toplumumuzu sağlıklı hale getirmekle tamamen alakasız olduğunu belirtmek isterim. Onların çalışmalarından bahsetmek ve bu kitaptaki gibi oldukça detaylı bir argüman yazmak önemlidir, çünkü ekonomi, para ve para sistemleri açısından Hollanda'da ve aynı zamanda küresel olarak ne yaptığımızın anlaşılması gerekmektedir. Aslında, özellikle ekonomi ve para alanındaki pek çok yanlış anlama nedeniyle, bunların çoğu tamamen dengesiz ve zararlıdır. Ekonomi henüz tam anlamıyla gelişmemiş bir bilim dalıdır. Para sistemimiz ve aynı zamanda hayatımız gerçekte olduğundan ve olabileceğinden çok daha karmaşık ve zor ama aynı zamanda eksik ve dolayısıyla zararlı hale getirilmiştir. Özünde para, para sistemimiz ve ayrıca ekonomi inanılmaz derecede basit ama aynı zamanda etkili ve harika olabilir. Para sistemine yönelik inovasyonum (amazon/kindle'daki ilk kitabımda -kitap- zaten bahsedilmişti) hayata geçtiğinde, benim de çabaladığım ve gerçeğe dönüşebilecek olan şey budur. Bu yenilik para sistemimizi yeniden tamamlayacak ve mevcut toplumumuzun karakterine ve özelliklerine uygun hale getirecektir.

Ancak, çözümün kendisi gerçekten basit ve uygulaması kolay olmasına rağmen, çözümümü uygulamanın pek de kolay olmayacağını şimdiden fark ettim. Yine de, bu en mükemmel çözüm ve gerçekten kalıcı olarak işe yarayacak tek çözüm. Bunun birkaç nedeni var. Özellikle de uygulanmasının zor olmasının sosyal nedenleri de vardır. Politikacılar ve ekonomistler hala mevcut ekonomik bilgiye ve bunun mevcut para sistemimiz ve para politikamızla olan ilişkisine çok fazla güveniyorlar. Para her yerdedir ve para politikası da her yerdedir ve her şeyi etkiler. Sadece hükümetlerin para politikaları ve eylemlerinden değil, aynı zamanda kuruluşların ve bireylerin para politikaları ve eylemlerinden de bahsediyorum. Para eksikliği de her yerdedir. Doğrudan para sıkıntısı çekmeyen, hatta ihtiyacından çok daha fazlasını kazananlar arasında bile. Sonuçta, bu bireyler de başkalarının parasızlığından her türlü cephede etkilenmektedir. O halde parasızlığın hem iş içinde hem de iş dışında çeşitli olumsuz sonuçları olduğu düşünülebilir. Ve kişinin kendi ailesi ya da sosyal çevresi içinde ve dışında. Suç da dolaylı olarak, bir dereceye kadar, genellikle parasızlığın bir sonucudur. Şirketlerin müşterilerinin ödeme gecikmeleri. Para eksikliği. Kötü işleyen bir ekonomi ve bunun şirketlerin, kuruluşların ve bireylerin fırsatları üzerindeki etkisi. Para eksikliği.

Özünde, daha fazla para yaratılmasına karşı 1 büyük ya da belki de en önemli argüman vardır. Bu da enflasyon argümanıdır. Ancak bu olgu, yani enflasyon, ekonomistler tarafından tamamen yanlış anlaşılmaktadır. Enflasyon kendi başına olumsuz değildir. Olması da gerekmez. Ayrıca neyin daha kötü olacağı da tartışılabilir; makul ve sağlıklı bir ekonomide enflasyonun negatife dönmesi mi, yoksa şu anda sahip olduğumuz ekonomi mi (2012 yılı) ya da çok daha kötü bir ekonomide enflasyonun biraz daha yüksek olması mı?

Dolayısıyla enflasyon daha fazla para yaratmaya karşı temel bir argüman olsa da, bu tamamen alakasız bir argümandır. Özellikle enflasyonun hem ekonomik düşünce ve politikada hem de AB ve AB ülkelerinin para politikasında oynadığı büyük rol ve önem nedeniyle çok ilgili bir konu ve kavramdır. Ancak bu salt ekonomik ve sosyal çıkarlardan kaynaklanmamaktadır. Tam tersine. Enflasyon ve özellikle de ekonomistler ve politikacılar arasında bu kavramın ne anlama geldiğinin anlaşılmaması, kriz olarak adlandırılan kötü ekonomik durumu gereksiz yere devam ettirmektedir. Ve hatta bu durumu daha da kötüleştirmektedir.

Aslında içinde bulunduğumuz dönemde, ki bunu Eylül 2012'de yazıyorum, AB'nin ve dünyanın ekonomik durumunu gereksiz yere, mevcut irrasyonel ve dengesiz para sistemi ve politikalarıyla da mümkün olandan çok daha kötü bir seviyede tutan şeyler arasında aşağıdakiler yer almaktadır:

1) Enflasyon kavramının anlaşılması ve katılığı. Burada zaten 1 ve 2'yi kısmen anlattım, ancak kitabın geri kalanında bu konuya daha derinlemesine giriyorum.

2) Avrupa Acil Durum Fonu ESM. Bu acil durum fonu, birincil süreç olan ekonomiden daha fazla para çekmektedir. Tam da bu dönemde, bu toplum, kuruluşlar ve bireyler için inanılmaz derecede zararlı ve felaket bir durumdur. Çünkü zaten çok az para var ve bu şekilde birincil süreçten daha da fazla para çekiliyor. Bu durum kuruluşlara ve bireylere zarar vermekte ve bir süredir devam eden olumsuz süreçlerin devam etmesine yol açmaktadır. İhtiyat fonu kendi başına zararlı değildir ve hatta gelecekte çok iyi bir rol oynayabilir. Ancak şu anda, mevcut parasal sistem içerisinde son derece zararlı bir girişimdir. Bu arada benim inovasyonum hayata geçtiğinde bu durum tamamen değişecek çünkü o zaman EMS için gereken paranın hükümetlerden, kuruluşlardan ya da bireylerden gelmesi gerekmeyecek. Acil durum fonu uğruna vergileri arttırmak ya da ekonomiyi kötüleştirmek (ki bu şu anda devam ediyor ve eğer benim yeniliğim o zamana kadar hayata geçmezse yakın gelecekte daha da fazla olacak...) o zaman gerekli OLMAYACAK. Oysa şu anda kural bu ve dolayısıyla ekonomimiz ve dolayısıyla toplumumuz yüksek derecede bozuluyor.

Bu nedenle, Robert Barro'nun enflasyon üzerine yaptığı çalışmalar - burada bahsettiğim araştırma ve bulgular - önem taşımaktadır. Tüm bunların daha iyi anlaşılması ve enflasyonun yanlış anlaşılması, çok daha geniş ve iyi bir anlayışa ve umarım para sistemine yönelik inovasyonumun mükemmelliğinin ve bunun sonucunda ortaya çıkacak Mükemmel Para Sisteminin nihai olarak anlaşılmasına yönelik çok önemli ve temel bir adımdır.

Enflasyonun yanlış anlaşılmasının yarattığı dengesizlikler ve zararlar, borç krizine çözüm olarak sunduğum yeniliğin gereksiz ve zararlı bir şekilde karmaşıklaşmasına yol açmaktadır. Bunun nedeni, enflasyonla ilgili hiç de gerçek ve ilgili olmayan hayaletleri ve belki de kabusları çağrıştıran yanlış anlamaların, özellikle ana akım ekonomistlerin, politikacıların ve hükümetlerin düşünce ve iletişiminde inanılmaz derecede yaygın olmasıdır. Ancak bu yanlış anlamaların birçoğu ulusal ve küresel düzeyde son derece feci politikalara da dönüştürülmüştür. Özellikle de AB para politikasında. EMS anlaşması ve

direktifleri bunun "iyi" bir örneğidir. Toplumumuzun en büyük engellerinden ve "felaketlerinden" biri olan, ekonomistlerin enflasyon olgusuna ilişkin yanlış, dengesiz ve zararlı anlayışlarından kaynaklanan son derece etkili olumsuz ve zararlı politikalara iyi bir örnek.

Bunu bu kitapta birkaç yerde tekrarlayacağım, ancak umarım yeterince açıklayabileceğim. Özellikle de ikna edilmesi gerekenler oldukça programlanmış ve enflasyona ilişkin yanlış varsayımlar ve yanlış anlamalar nedeniyle körleşmiş oldukları için bu sonuncusu oldukça zordur. Bunu nispeten basitleştirilmiş bir şekilde açıklamaya çalıştığımda bile. Ve belki de tam da bu nedenle, bu basit açıklama bazen benim enflasyon anlayışımın NEDEN doğru olduğunu ve en yaygın "kavramların" NEDEN kesinlikle doğru olmadığını çok daha geniş bir şekilde açıklamakta başarısız oluyor. Bunun iyi bir açıklaması genellikle a) daha kişisel ve çok daha kapsamlı bir açıklama ve b) ikna edilmesi gerekenlerin gerçekten dinlemek için zaman ayırmasını ve ayrıca gerçekten ilgi göstermesini ve yazdıklarım hakkında düşünmesini veya daha iyisi açıklamasını gerektirir. İkincisi maalesef şu anda hala çok nadir, çünkü çoğu insan zaten her şeyi bildiğini ve anladığını düşünüyor. Bunun böyle olmadığı (bir gerçek) ve insanların bu alanda tamamen yanlış düşündüğü ihtimaline açık olmamak.

Toplumumuzdaki her olgu ve gerçeklikle ilişkisel olanın çok önemli olduğu açıktır. Bu olgu, içinde bulunulan durumu ve hangi çevresel faktörlerin rol oynadığını görmeden ve anlamadan düşünce ve politikaya yön verirse, o zaman tamamen yanlış politikalar izlemeye ve toplumumuzun belirli yönlerini doğru şekilde yönetmemeye başlayabiliriz. Enflasyon olgusunda da aşağı yukarı böyle bir durum söz konusudur. Bir ekonomide ya da toplumda doğru kurallar ve koşullar yaratılmazsa enflasyon ortaya çıkabilir. Bu da kötü ya da iyi olabilir. Enflasyonun kötü olması durumunda, bu durum koşulların ve yönetim biçiminin bir sonucudur. Bu durumda, koşullar ya da yönetim şekli değiştirilmeli ve AB'nin yaptığı gibi enflasyon gibi kötü bir olguya yol açılmamalıdır çünkü enflasyon her zaman koşulların ya da yönetimin bir sonucu olacaktır. Enflasyon yanlış, dengesiz koşulların bir sonucudur. Doğru koşullar ve iyi bir yönetimle enflasyon oluşmaz. Ve eğer belirli koşullar ve yönetimle ortaya çıkarsa, enflasyonun yükselmesi hiç de sorun değildir. Çünkü yönetilebilir ve aynı zamanda iyileştirilmiş koşulların enflasyona yol açma olasılığı daha düşüktür. Ve eğer gerçekleşirse, bu enflasyon kötü, eksik ve yanlış koşullara sahip bir bağlamdan çok daha farklı bir yapıya sahip olacaktır.

Para sistemine yönelik yeniliğim, mevcut para sistemimizin ve buna dayalı ekonomilerin tamamen onarılmasını ve restore edilmesini sağlıyor. Ekonomimiz olan mevcut "sanat eseri" (toplumumuzun en önemli parçası olmasa da önemli bir parçası) uzun süredir tamamlanmamıştı, ancak şimdi giderek daha fazla zarar görüyor. Bu da bir bütün olarak toplumu olumsuz etkiliyor. Bu durum ancak para sistemimiz, parasal sistemimiz ve aynı zamanda politikalarımız onarılırsa çözülebilir. Sağlıklı bir para politikası ve bunun sonucunda büyüyen sağlıklı bir toplum için doğru koşullar ancak sağlıklı bir para sistemi tarafından yaratılabilir ve sürdürülebilir. Benim Mükemmel Para Sistemim tam da budur. Ve geleceğin toplumlarında merkezi ve temel bir yer işgal edecektir. Umarım o gelecek yakında burada olur.

Ama şimdi enflasyon konusuna geri dönelim. Enflasyon temelde ekonomimizin dengesinin bozulmasından kaynaklanır. Bunun nedeni, toplumumuzdaki belirli kuruluşlara veya süreçlere gerçekten çok fazla para gitmesi olabilir. Ancak bu durumda bile, denge genellikle uzun vadede düzelecektir. Özellikle de hükümet neler olup bittiğini anlar ve uygun adımları atarsa. Fiyatların gelirlere oranla çok yüksek olması durumunda, bir olasılık fiyatları dizginlemek olacaktır. Ancak bir başka olasılık da asgari gelirleri yükseltmektir. Örneğin. Aslında, uzun vadede asgari gelirlerin artırılmasının fiyatların düşürülmesine olanak sağlaması gerektiği de doğrudur. Çünkü daha yüksek gelirlerin bir sonucu olarak, satışlar ve malların cirosu genellikle artacaktır. Bu da şirketleri daha karlı hale getirecek ve verimlilik ve ölçek ekonomileriyle birleştiğinde, muhtemelen ya fiyatları düşürebilirler ya da işçi ücretlerinin daha da artmasına izin verebilirler. Burada anlatmaya çalıştığım şey, şirketlerden elde edilen karların veya faydaların genellikle işçilere aktarılması gerektiğidir. Daha iyi ücret ya da daha az iş yapmak zorunda kalarak iş gücünde iyileşme ya da her neyse. Bu yapılabilir ve yapılmadığı takdirde genellikle uzun vadeli sorunlara yol açar. Şu anda da olduğu gibi, aslında alt gelir gruplarındaki işçilerin şu anda kazandıklarından çok daha fazlasını kazanıyor olmaları gerekir. Bunun nedeni kısmen otomasyon ve verimlilik kazanımlarıdır.

Ayrıca, enflasyon söz konusu olduğunda Milton Friedman'ın çalışmaları elbette önemli ve ilginçtir. Ancak burada bu konuya daha fazla girmeyeceğim. Ancak Milton Friedman'ın konuyla ilgili bir kavramına değinmek istiyorum. Onun "paranın helikopterden düşmesi" (" The optimum quantity of money", Milton Friedman, 1969) kavramından bahsediyorum. Bu kavram bir zamanlar Milton Friedman tarafından dile getirilmişti. Ve elbette daha sonra çeşitli entelektüeller ve akademisyenler bu kavramı tartıştı ya da dile getirdi.

Gerçek şu ki, Friedman'ın "helikopterden para atılması" ("The optimum quantity of money", Milton Friedman, 1969) terimi kulağa hoş geliyor. Ancak, çeşitli nedenlerden dolayı, bu ekonominin iyileşmesine yardımcı olmayacaktır. Bunun işe yaramamasının ana nedeni, Friedman'ın "helikopterle para yağdırma "sının bile gerçek anlamda yeni para yaratma anlamına gelmemesidir. FED (Federal Reserve) tarafından başlatılan ve şu anda uygulanan Niceliksel Gevşeme (QE) yönü, aşağı yukarı aynı ana nedenden dolayı işe yaramıyor, ancak aynı zamanda "helikopterle para atma" ile aşağı yukarı aynı özelliklere sahip. Elbette keyfi bir "helikopterden para atma" ile daha amaca yönelik bir QE arasında büyük bir fark vardır. "Helikopterle para atılması" ile QE arasında muhtemelen daha fazla fark bulunacak ve adlandırılacaktır. Bununla birlikte, aslında zararlı olan ve hem QE'nin hem de "helikopterle para atmanın" uzun vadede gerçekten etkili olmamasını sağlayan bazı benzerlikler de vardır. Ya da en azından yeterince etkili değiller ve benim para sistemi inovasyonum gibi daha optimal ve büyük bir çözümden çok daha az etkili olabilirler.

Ancak ilginç bir şekilde, John Maynard Keynes (ki kendisini şahsen çok severim) 1936 yılında "İstihdam, Faiz ve Paranın Genel Teorisi" adlı kitabında Milton Friedman'ın "paranın helikopterle düşürülmesi" önerisine aşağı yukarı benzer bir şey önermişti. Kitabındaki aşağıdaki pasaja atıfta bulunuyorum:

"Hazine eski şişeleri banknotlarla doldursaydı, bunları kullanılmayan kömür madenlerinde uygun derinliklere gömseydi ve daha sonra yüzeye kadar şehir çöpleriyle doldurulsaydı ve banknotları tekrar kazmak için iyi denenmiş laissez-faire ilkelerine göre özel girişime bıraksaydı (bunu yapma hakkı elde edildi, Tabii ki, not taşıyan bölgelerin kiralanması için ihaleye çıkılarak), artık işsizliğe gerek kalmayacak ve yankıların da yardımıyla, toplumun gerçek geliri ve sermaye zenginliği muhtemelen gerçekte olduğundan çok daha fazla olacaktır."

(John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" Londra: Macmillan, 1936, s. 129)

Eylül 2012'de Fed üçüncü tur QE'yi, QE3'ü açıkladı. Bu aynı zamanda QE2 kapsamında ve QE2'ye ait olarak açıklanan tedbirlerle devam etti. Gerçek şu ki bu önlemler, Milton Friedman tarafından tasarlandığı şekliyle "helikopterden para atılması" (HDOM) gibi, işe yaramayacaktır. En azından "helikopterle para atma "nın gerçekte ne anlama geldiğini anladığım kadarıyla. "Helikopterle para yağdırma" terimiyle ilgili olarak, ne yazık ki bunun ne anlama geldiği konusunda daha fazla bilgi için dolaylı kaynaklara güvenmek zorundayım. Bu dolaylı

kaynaklara göre, "paranın helikopterle düşürülmesi "nin önemli bir yönü ve özelliği QE ile aynıdır. Bu da hem QE'nin hem de HDOM'un ekonomiye GERÇEKTEN ek para katmadığı gerçeğidir. En azından uzun vadede. Çünkü hem QE hem de HDOM'da yaratılan para karşılığında borç yaratılır. Bu hem QE hem de HDOM ile kasıtlı olarak yapılır. Anladığım kadarıyla ekonomistlere göre bu enflasyonu önleyecektir. Ancak ABD örneğinde QE, zaten çok yüksek olan borç dağının çok daha fazla büyümesi anlamına da geliyor.

Ancak, bu kitapta birçok durumda enflasyonun kötü bir şey olmasının bile gerekmediğini çeşitli şekillerde açıklamaya çalıştım. Ve enflasyonun yine de iyi yönetilebileceğini, gerçekten gerekli ve isteniyorsa karşı konulabileceğini. Ancak, ekonomistlerin, politikacıların ve hükümetlerin çeşitli araçlarından ve düzenlemelerinden, insanların enflasyon kavramını ve olgusunu yeterince anlamadıkları zaten açıktır.

Para yaratmak, gerçek para yaratmak, uzun vadede kesinlikle gerekli olan ve olacak olan şeydir. Ama dahası, gerçekten yeni ek para yaratmanın en mükemmel ve en uygun yolu - benim yaratımım para sistemi için bir yeniliktir - aynı zamanda borç krizini gerçekten çözmek için de en mükemmel çözümdür. Ve buna ek olarak, mevcut para sistemimizi çok esnek hale getirmek ve nispeten kapalı bir sistemden daha açık bir sisteme dönüştürmek, böylece para ve kıtlığın karşılıklı bağımlılıklarını azaltmak ve böylece kuruluşların gerçekten büyüme fırsatlarını artırmak. Para sistemindeki yeniliğimin uygulanması, benim yarattığım ve başlattığım Mükemmel Para Sistemine geçişe yol açacaktır. Bu teorik bir sistem değil, uygulamamızdaki, toplumumuzdaki ihtiyaç ve gerekliliklere doğrudan uyan bir sistemdir. Mükemmel Para Sistemi, çok daha sosyal ve büyük ölçüde gelişmiş bir ekonomi ve topluma dönüşmek için gerçeğe dönüşmelidir.

Dolayısıyla hem QE hem de HDOM ile ilgili temel sorun, ekonomimize gerçek anlamda ilave ve çok ihtiyaç duyulan paranın eklenmemesidir. Bu son derece gerekli olsa da :

- Überhaupt geçmiş borçların en azından kısmen geri ödenmesine izin verir.

- Ekonominin gerçek anlamda büyümesini sağlamak için, yine bu yolla ama aynı zamanda

- Toplumumuzun daha eksiksiz ve aynı zamanda verimli bir şekilde nicelleştirilmesini sağlamak ve toplumumuzdaki verimsiz, zararlı ve zararlı bağımlılıkları gerektiğinde ve yapılabildiği yerlerde daha az zararlı bağımlılıklara dönüştürmek veya hatta artık hiç bağımlılık olmaması. Bu kitaptaki tartışmamın diğer bölümlerinde bu konuya tekrar döneceğim.

- Sosyal ve/veya finansal sermaye yoluyla daha spesifik ve daha mükemmel - kısmen belki de daha hedefe yönelik - bir destek mümkün ve aynı zamanda gerçek kılınabilir.

Dolayısıyla QE ve HDOM fikrinin her ikisi de borcu arttırırken gerçekte para eklememe etkisine sahiptir. Ve borç için faiz de ödenmesi gerektiğinden, hükümetler için genel durum daha da kötüleşir. Faiz maliyeti düşmedikçe ve eski borç pozisyonu daha düşük faiz maliyetli yeni bir pozisyonla değiştirilmedikçe. Kuruluşlar ve bireylerin yanı sıra hükümetler de paralarını ekonomideki birincil süreçte geri harcadıkları ve bu süreçte ekonomideki diğer kuruluşlarla ve ekonominin kendisiyle önemli bir ilişki içinde oldukları için, hem QE hem de HDOM bu açıdan ekonominin kendisine de çok zararlıdır. Borcun zaten çok yüksek olması ve hatta artması, ekonominin kendisi üzerinde ciddi bir boğucu etkiye sahiptir. Keşke artan borcun hem ABD hem de AB'nin para politikası üzerindeki olumsuz etkileri de hesaba katılsaydı. Bu politikalar hem karakter hem de içerik olarak zaten çok olumsuz. Çünkü hükümetler ekonominin gerçekte nasıl işlediğini ve her şeyden önce nasıl işleyebileceğini henüz anlamış değiller. Görünüşte karmaşık olan enflasyon kavramının anlaşılamaması ve bunun sonucunda AB'nin izlediği olumsuz politika, ekonominin ve toplumun daha da kötüye gitmesine neden olmaktadır.

QE'nin bir başka zararlı yönü de bu şekilde ekonomiye pompalanan, ancak bankalara borç ve faiz yaratılmasına dayanan paranın da büyük ölçüde bankalara geri dönmesidir. Ve toplumda buna daha çok ihtiyaç duyan, sorunların gerçekten mevcut olduğu kesimlere değil. QE3 ile gerçekte olan şey -eğer doğru anladıysam- Fed'in bankalardan kredi almasıdır. Sonra da bu parayı mortgage borçlarını ödemeleri için bankalara geri pompalıyor. Buna bankalara ek faiz borcu yaratılması da dahil.

Bence QE3'ün bu basitleştirilmiş açıklaması, FED'in en azından QE3 durumunda izleyeceği yolun aslında ne kadar dengesiz olduğunu vurgulamaktadır.

Bankalardan borç para almak. Daha sonra bankalardan alınan diğer kredileri ödemek için. Böylece bu bankalar daha fazla ipotek yapmak için daha fazla paraya sahip olacaklardı. Pratikte bankaların bu şekilde daha fazla ipotek kredisi vermesinin pek mümkün olmadığı gerçeğinin dışında, çünkü ipotek kredisi vermek değişmeyen kurallara tabidir ve bireylerin ipotek almak için paraya ihtiyacı vardır. Bu nedenle - bu eylemle - gelecekte sadece daha az para alacaklar. çünkü hükümet tarafından alınan kredilerin geri ödenmesi için vergilerin de artırılması gerekiyor (bir gün).

Bu benim para sistemine getirdiğim yenilikle tezat oluşturmaktadır; bu yenilik özünde borçlar OLMADAN gerçek ek para yaratımını hedeflemektedir. Bu ek para ile, diğer şeylerin yanı sıra, az ya da çok borçlar, yerini başka borçlar almadan ödenebilir. Yani aslında borçların (bir kısmının) ödenmesi söz konusudur. Bu sayede parayı alan taraf parayı tekrar kullanmaya başlayabilir ve böylece geriye gitmez. Benim para sistemine getirdiğim yenilik uygulanırsa hiç kimse, hiçbir taraf kaybetmeyecek. Kazanacak olan taraflar da var. Bu durum ancak benim yeniliğim sayesinde ek olarak kullanılabilir hale gelen paranın başka amaçlar için de kullanılması halinde artacaktır. Örneğin daha iyi eğitim, daha iyi sağlık hizmetleri, daha iyi yaşlı bakımı, bilim için daha iyi (fırsatlar ve finansman) gibi. Ama aynı zamanda vergilerin (kısmen) kaldırılması. Kısa bir süre için değil, daha uzun bir süre için ve muhtemelen kalıcı olarak. Gelir vergisi, benzin üzerinden alınan vergi/indirim, katma değer vergisi. Köpek vergisi. Hız kamerası vergisi. Hız vergisi. Bunların hepsi, benim inovatif para sistemim yürürlüğe girdiğinde az ya da çok kaldırılabilir. Yerini başka vergiler almadan ve devlette ya da toplumdaki diğer taraflarda borç ya da parasızlık artmadan.

Para sistemi için benim yeniliğim. bir kazan-kazan çözümüdür. Herkes faydalanır ve kimse zarar görmez. Gerçekten herkes ve tüm taraflar fayda sağlar. Ve QE hikayesinin ve HDOM'un fikrinin aksine, borç krizine çözüm sağlıyor. Tek ve en mükemmel olanı.

5. Parasal bir devrim farklı bir düşünce tarzı gerektirir

Bu kitap, ekonomik krizin ve çözümünün oldukça kapsamlı bir açıklamasıdır. Kapsamlı ve aynı zamanda değil. Kapsamlı değil çünkü oldukça yüzeysel kalıyorum ve para, ekonomi ve borç kriziyle ilgili birçok yöne ve konuya derinlemesine girmiyorum. Ancak kapsamlı çünkü bazı konuları kesinlikle gerekenden daha kapsamlı bir şekilde tartışıyorum. Aslında bana göre, borç krizine yol açan tüm mesele ve bunun sonucunda ortaya çıkan çözüm 10 sayfadan daha az bir metinle yeterince açıklanabilir. Ancak sorun şu ki, çoğu kişi bu 10 sayfalık açıklamayı anlamayacaktır çünkü ekonomi hakkında doğru olmayan ancak birçok kişinin konuyla ilgili olduğunu düşündüğü çok fazla varsayım vardır. Oysa öyle değildir.

Gerçek şu ki, tüm ekonomik sistemimizin ve para sistemimizin temel ilkesi ve temeli özünde oldukça basittir ve açıklanabilir olmalıdır. Ekonomik sistemimiz ve toplumumuzdaki para ve paranın ilişkisel varlığının inanılmaz derecede çok yönlü olması dışında. Ancak temel para sistemine bağlı olarak, borç krizini çözmek için yeterli anlayışa sahip olmakla ilgili olmayan pek çok "fırfır" da vardır. Aksine, finansal ve ekonomik sistemin bu ek yönlerinin çoğu, toplumumuza ait olan ve toplumumuzu şekillendiren ekonomik ve sosyal sistemdeki belirli taraflar veya süreçler için de eksik ve kısmen yıkıcıdır.

Parayı ve ekonomik sistemimizi anlamak söz konusu olduğunda, toplumumuzdaki her şey için doğru olan şey geçerlidir. Yani, para sistemimiz ve ekonomik sistemimiz aynı zamanda düşünce sistemimizin bir parçasıdır. Düşünce sistemimizin. Ancak, sadece bir parçası olmakla kalmaz, aynı zamanda düşüncemizi ve düşünce sistemimizi de etkiler. İyi ya da kötü, ama içinde bulunduğumuz dönemde daha çok ve daha kötü. Bu olumsuzluk, para sistemimizden kaynaklanan ekonomik sistemimizin işlevsizliğinin bir sonucudur. Ekonomik sistem ile para sistemi ve para politikası birbirinden ayrılamaz, ancak aslında ve gerçekte aynı şeydir. Ve yine, değildir. Para sistemi, ekonomik sistem ve para politikasının paramızın az ya da çok evrimleşmiş versiyonları olması anlamında. Bu doğrusal bir süreç ya da dairesel bir şey ya da akla gelebilecek başka herhangi bir biçim olarak görülebilir. Ve belirli kurallar ya da yasalar ya da sözleşmeler - ekonomik sistem ya da para sistemi gibi bir sistem içinde para ile toplumumuzdaki diğer varlıklar arasındaki bağlantılar - gerçekliği daha doğrusal

ya da matris bir karaktere büründürür. Tıpkı paranın sistem içindeki bazı özelliklerinin, örneğin bu durumda paranın kıtlığının ya da algılanan kıtlığının (ki bu yine paranın ya da sistemin bir özelliği değil, paranın ve içinde işlediği sistemin yönleri ya da özellikleriyle bağlantılı olarak bireyin ya da onun/kolektifin bir özelliğidir) bağımlılıkları ve dolayısıyla az ya da çok matris düşünceyi ve gerçekliğin gerçekliğini etkilemesi gibi. Bu az ya da çok matris, her durumda finansal sermayemizin ve gerçekliğimizin yanı sıra sosyal sermayemizin ve gerçekliğimizin parçalarını da etkiler. Çünkü finansal olan sadece sosyal olanı etkilemekle kalmaz, tam da finansal olan her zaman az ya da çok sosyal (sermaye) olduğu için.

Özgürlük sadece hepimiz için önemli bir değer değildir. Kısmen önemli bir değerdir çünkü daha fazla özgürlük daha az bağımlılık anlamına gelir. Daha az ilişkisel bağımlılık. Ancak, daha fazla özgürlük sağlamak için çözülmesi veya ortadan kaldırılması gereken ilişkisel bağımlılığın işlevsiz veya yıkıcı yönlerini içerir. Para açısından bakıldığında, daha az (algılanan) para kıtlığı daha az bağımlılık anlamına gelir. Ve buna ek olarak, daha az para kıtlığı durumunda, hem finansal hem de sosyal olarak daha fazla fırsat demektir. Bu durumda, daha fazla özgürlük aynı zamanda daha fazla büyüme anlamına gelir. Kurumların, hükümetlerin ve toplumdaki bireylerin daha fazla büyümesi. Nihayetinde sadece son ikisi, yani bireylerin ve toplumun daha fazla büyümesi gerçekten önemlidir. Her ne kadar kurumların ve hükümetlerin büyümesi bireylerin ve toplumun büyümesine katkıda bulunsa da.

Para kıtlığının yanı sıra, olumsuz ya da olumsuz algılanan kurallar, yasalar ve sözleşmeler de özgürlüğümüzü ve dolayısıyla büyümemizi olumsuz yönde etkiler. Bununla birlikte, kurallar, yasalar ve sözleşmeler büyüme üzerinde olumlu bir etkiye de sahip olabilir ve olacaktır. Bu bağlamda, bazen ilişkisel ilişkilerde belirli bir özgürlük kaybı, diğer alanlarda büyümeyi mümkün kılmak için gereklidir. Ancak genellikle unutulan şey, büyümenin sadece finansal değil, aynı zamanda sosyal olduğudur. Ve bu sosyal büyümenin nihayetinde gerçekten önemli olan tek şey olduğu ve bu nedenle yaptığımız her işte öncü olması gerektiğidir. Bir sözleşme ya da kurallar ve yasalar (kurallar ve yasalar sözleşmelerin özel biçimleridir) sadece finansal değil, aynı zamanda sosyaldir ve öyle olmalıdır. Ve özellikle sözleşmenin ya da kuralların ve yasaların uygulanması ve hayata geçirilmesinde her zaman yeterli ve mükemmel bir şekilde bununla ilgilenmemiz gerekecektir. Bu toplumda yaptığımız her şeyde, sosyal ve sosyal olmak

mümkün olduğunca büyük bir rol oynamalıdır. Para sistemimiz, ekonomik sistemimiz ve parasal sistemimiz/politikamız da böyledir.

Para sistemimizin, ekonomik sistemimizin ve parasal sistemimizin daha önce bahsedilen doğrusal ve matris karakterlerine gelince, şunlar söylenebilir. Toplumumuzdaki gerçekten her şey, ama gerçekten her şey, anlamlandırmanın bir parçasıdır. Düşüncelerimiz. Bireysel ve kolektif düşünce ve düşünme sistemleri birbirlerinin parçasıdır ve birbirlerini etkilerler. En mükemmel ve en uygun durum, tüm düşüncelerimiz ve toplumumuzdaki her şey, düşüncenin ve bu düşüncenin toplumumuzdaki tezahürlerinin altında yatan en mükemmel temele mümkün olduğunca yakın olduğunda mevcuttur. Bu en mükemmel temel, benim holoplurizm ya da holo-çokluluk adını verdiğim şeydir. Aslında, düşüncemizdeki ve toplumumuzdaki HER ŞEY BUNA dayanmalıdır. Aksi takdirde, daha az optimal ve hatta zararlı veya rahatsız edici gerçekliklere yol açar.

Gerçek şu ki, mevcut para sistemimizin tamamı aslında mantıksızlığa dayanıyor ve mantıksızlıkla dolu. Şimdiye kadar fark edilmemiş ve fark edilmemiş olan göreceli mantıksızlık, ama orada. Kurumlar ya da bireyler arasında sözleşmeye dayalı olarak kurulan ya da kurallara bağlanan belirli ilişkilerden bahsediyorum. Toplumla olan ilişkilerinden ve tamamen bozulmamış ve optimal bir düşünce tarzından bakıldığında karakter, biçim ya da bileşim olarak mantıklı olmayan ilişkilerden bahsediyorum. Bu mantıksızlık kısmen para kıtlığının bir sonucudur, ancak aynı zamanda toplumumuzun örgütlenme biçimi ve paranın şu anda oynayabileceği rolle bağlantılı olarak toplumumuzdaki gelişmelerin de bir sonucudur. Mevcut para sistemimizden ve bu sistem içerisinde geçerli olan kurallardan başlayarak.

Mevcut para sistemimiz, örneğin AB, ABD, ülkeler ve kuruluşların para politikaları gibi tüm sözleşmeler ve ek kurallar nedeniyle ekonomimiz ve yaşam biçimimiz üzerinde giderek daha etkili hale geldi. Paraya giderek daha bağımlı hale geldik. Bununla birlikte, paranın giderek daha kıt hale geldiği ve mal ve hizmet üretmek için giderek daha az emeğe ihtiyaç duyulduğu da doğrudur. Mevcut tarih öncesi para sistemi içinde ve onunla birlikte, emek ve gelir arasında doğrudan ya da dolaylı bir bağımlılık vardır. Tüm sosyal yardımlar ve aynı zamanda tüm hükümet harcamaları ancak işçiler bu harcamaları yaparsa ödenebilir. Mevcut ekonomimizdeki durum budur. Ve eğer daha az insan emek harcarsa ya da işçiler birlikte daha az para kazanırlarsa ya da daha fazla sosyal maliyet

nedeniyle daha fazla kazanmak zorunda kalırlarsa ve bu daha fazla kazanmazlarsa (mevcut durumda olduğu gibi) o zaman bu sorunlara yol açar. Bu da bizimki gibi nispeten kapalı bir ekonomide zorunlu olarak böyledir. Bu durumda, son yıllarda dünyada olduğu gibi, ekonominin dengesinin bozulması kaçınılmazdır. Yaklaşık 2008 yılından bu yana resmi olarak adlandırılan mali kriz ve ekonomik kriz aslında çok daha önce başlamıştı. Bu, çağımızın gelişmelerine uymayan eksik bir parasal sistemin mantıksal sonucudur.

Borç krizimizi gerçekten çözmek için. Para ve parasal sistemimizi ve politikalarımızı günümüzün ihtiyaçlarına ve daha mükemmel bir geleceğe uyarlamak. Diğer şeylerin yanı sıra, aşağıdakiler de gereklidir:

1) Paranın şu anda olduğundan çok daha az bulunur hale gelmesi gerekmektedir. Bu, toplumdaki son derece olumsuz bağımlılıkları büyük ölçüde ortadan kaldırır. Yeniden daha fazla özgürlük sağlar. Ve tabii ki bunun sonucunda hükümetlerin, kuruluşların ve bireylerin olanakları ve fırsatları artar

2) Para sadece onun için çalışarak (mal ve/veya hizmet üreterek) kazanılmamalı, buna ek olarak para basitçe üretilmelidir. En azından şu anda, büyük bir para sıkıntısını telafi etmek için buna mümkün olan en kısa sürede ihtiyaç duyulmaktadır. Ancak gelecekte 3) için de gereklidir çünkü paranın emekten ayrılması aşağıdakilerin de bilinmesini sağlar

3) ĠĢçiler hükümetlerin yaptığı tüm masrafları ödemek zorunda kalmamalıdır. Yani, iĢçiler, iĢsizlere sağlanan yardımlar, sağlık masrafları, yaĢlıların bakımı, diğer yardımlar ve benzerlerini içeren hükümet masraflarını emekleriyle ödemeye devam etmek zorunda kalmamalıdır. Gelecekte, bu harcamaların bir kısmı, şu anda değer yaratımı olarak görülen mal ve hizmet üretiminin yanında ya da birincil sürecinde üretilen para aracılığıyla ödenmelidir.

Tüm bu önlemler sayesinde mevcut para sistemimiz yeniden çağımızın gereklerine ve isteklerine uygun hale gelecektir. Şu anda var olan uyumsuzluk, toplumun istek ve talepleri ve karakteri ile mükemmel bir uyuma dönüşecektir. Ancak para sistemindeki bu gerekli dönüşümün ardından toplumun da bazı açılardan dönüşmesi gerekecektir. Diğer şeylerin yanı sıra ve büyük ölçüde para sistemindeki değişikliklerin bir sonucu olarak ve aynı zamanda yeni nesil toplumda neleri mümkün kılacağı. Ve bu çok fazla. Çok fazla. Benim para sistemine getirdiğim yenilik, toplumda ve ekonomide eşi benzeri görülmemiş

olanaklara ve gelişmelere yol açacak. Ekonomi ve para yeniden topluma ve bireylerin, kuruluşların ve hükümetlerin büyümesine hizmet edecek ve edebilir.

Şu anda ekonomi kesinlikle bir "sıfır toplamlı oyun" değildir. Kısmen değil, çünkü değer sadece paraya bağlı değildir ve hatta para dışında her şeyden oluşur. Bu kitabın başka bir bölümünde de söylediğim gibi, paranın hiçbir değeri yoktur. Bu garip bir iddia gibi görünüyor, ancak zihnimizde cüzdanlarımızda veya bankada bulunan ya da henüz kazanmadığımız parayla artık hiçbir şey yapamayacağımızı hayal edersek öyle değildir. Bu durumda para gerçekten de artık hiçbir değer ifade etmeyecektir. Para, yalnızca parayla ilgili olarak kolektif olarak sahip olduğumuz (oluşturduğumuz) kurallar ve prensipte en azından yeterli ölçüde hepimizin bu kurallara uyması nedeniyle bir değere sahiptir.

6. İlişkisel varlığımız ve matris üzerine

Sosyal bilimler içerisinde, sosyal inşacılık olarak adlandırılan bir akım vardır. Bu akım genel bir akımdır ve farklı sosyal bilimlerdeki akademisyenler az ya da çok bu akımla ilgilenmektedir. Ve bazıları sosyal inşacı olarak anılmaktadır, ki bu elbette her zaman az ya da çok böyledir. Bununla birlikte, başkaları tarafından sosyal inşacı olarak görülen bazı tanınmış akademisyenler ve entelektüeller vardır. Michel Callon ve John Law ile birlikte aktör-ağ teorisinin kurucuları olarak görülen Fransız sosyolog ve filozof Bruno Latour buna bir örnektir. ANT teorisi. Sosyal inşacılık, sosyal bilimlerde önemli bir akımdır. Dünyanın bireyler ya da aktörler olarak bizler tarafından şekillendirilebilir ve değiştirilebilir olduğunu varsayar. Bu elbette doğrudur. Ancak bu akımı destekleyen önemli bir gerçek de bilimin sosyal çevremizi ve toplumumuzu anlama konusunda giderek daha fazla ilerleme kaydettiğidir. Ve bu süreçte, toplumumuzu daha iyi anlamaya başlamak ve aynı zamanda -ki bu en ilginç ve büyüleyici olanıdır- onu iyileştirmek için daha iyi ve daha iyi metodolojiler ve araçlar geliştirmektedir. Bu nedenle, sosyal inşacılık ve bununla ilişkili araştırma yöntemleri ve teknikleri de değişim yönetiminin çok önemli ve büyüleyici bir parçasıdır. Benim çalışmalarım, özellikle de meta-semiyotik üzerine olan çalışmalarım, bunun önemli bir parçası olmakla kalmıyor, aynı zamanda inşacılığın, bununla ilişkili metodolojilerin ve özellikle de toplumun dönüştürülmesi ve iyileştirilmesinin daha da geliştirilmesi ve optimize edilmesi için çok temel ve önemli. Akla gelebilecek her biçimde ve akla gelebilecek her alanda. Bu en mükemmel görme biçimi, en mükemmel metodoloji ve bilim ve uygulama için ileriye doğru atılmış en önemli adımdır. CS Peirce'in semiyotiğinden ve herhangi bir meta-fizikten daha iyi olan meta-semiyotiğimi gelecekte daha fazla açıklamam gerekecek. Ama temelde meta-semiyotik -benim yaratımım- çoktan tamamlandı. Tıpkı benim para sistemi inovasyonum gibi, ama ne yazık ki onun da daha fazla açıklamaya ve özellikle de daha fazla insanın bundan haberdar olmasına ve tüm bunların ne kadar mükemmel olduğunu anlamaya başlamasına ihtiyacı var.

Psikolog ve sosyal bilimci Kenneth Gergen, sosyal inşacılar arasında sayılabilecek birçok bilim insanından biridir. TAOS enstitüsünü kurmuştur. Ve birkaç kitap yazmıştır. Bu kitaplardan "ilişkisel varlık" kitabı burası için ilginçtir. Kitabın kendisi çok iyi ve ilginç. Ancak, çoğu kitapta ve genel olarak tüm kitaplarda olduğu gibi, altta yatan perspektif - ya da en azından kitapta anlatılanları okuyan kişinin perspektifi - sadece çok önemli değil, hatta esastır. Birçok durumda, eserin sunumundan (metnin kendisi veya yazar entelektüelin

kendisi tarafından iletilme şekli), bilimsel bir eserin entelektüel akademisyeninin kendisinin en mükemmel ve gerçekten doğru bakış açısına ve anlayışa sahip olmadığı zaten görülebilir. Meta-semiyotik ve pratiğe uygun olan bu tek doğru bakış açısı ve anlayış çok az eserde bulunabilir. Bulunabilse bile, eserin tüm yönlerinde ve yönlerinde değildir. Yani, bir tür meta-semiyotik tespit edilebilse bile, henüz yeterince tam ve kapsamlı değildir. Bu da her türlü hataya yol açar. Gerçeklik çok katmanlı değildir. Hollandaca'da muhtemelen en iyi holo-çoklu olarak çevrilebilecek olan holopluraldır. Yine bu holo-çoklu, holografik ya da holografikten farklı bir şekilde görülmeli ve sunulmalıdır. Holografik, holo-çokludan daha tekildir ve dolayısıyla holo-çokludan daha doğrusal bir karaktere sahiptir. Holo-çoğulluk holo-çoğul bir şekilde görülmelidir, yani az ya da çok kümülatif olarak tüm yönlere doğru holo-çoğul. Akla gelebilecek tüm yönlere. Holo-çoğul olan her şeyin kendisi sonsuz holo-çoğulun bir parçasıdır ve kendisi de sonsuz holo-çoğuldan oluşur. Yani aslında her şey holoplural holopluraldır. Holoplural evrenlerimiz holoplural holopluraldır. Bu da ilişkisel bir görme biçimidir. Bu da özünde akla gelebilecek tüm faktörleri ve konuları ve hatta orada bulunan olasılıkları gerçekten göz önünde bulundurur. Bu olgusallık ve öz, benim yarattığım phronesis antenarrating'de de ele alınmakta ve umarım yeterince sunulmaktadır. Bu da pratiğin bir parçasıdır ve phronesis meta-semiyotiktir.

İlişkisel varlık aynı zamanda meta-semiyotik bir perspektiften de anlaşılmalıdır. Ve meta-semiyotik ve pratisizm de ilişkisel varlığın en nihai ve eksiksiz biçimi ve varoluşuyla ilgilidir. Ve ilişkisel henüz olmayan varlık. Ki bu da tartışmalı bir şekilde varlığın değil, varlığın bir biçimidir. Varlığa ait olan olasılıklar. Bu metin -örneğin bu kitap- bir kitap ve metin olarak kabul edilirse bir varlık biçimidir. İçeriğine ve içeriğin henüz toplumumuzda ya da bu kitabın metni dışında herhangi bir yerde bir gerçeklik olmayan kısmına bakıldığında ise bir varlık olmama biçimidir. Bu açıdan, bu arada, Jacques Derrida'nın bu kitabın daha önceki bir bölümünde bahsettiğim ifadesi de son derece ilginç ve önemlidir.

İlişkisel varlığa ya da etrafımızdaki gerçekliğe bakarken. O halde bu varlık biçimlerinin her zaman holopluristik çoğulluğun daha indirgemeci bir biçimi olduğu anlaşılmalıdır. Bu nedenle, duyumsama ve temsil de tercihen özünde çoğul ve tercihen gerçeklikten daha çoğul olmalıdır. Ya da en azından temsilin kendisinde ya da temsilin birleşiminde ve bu temsilin yorumlanmasında yeterince eksiksiz ve çoğul olmalıdır. Duyumsama süreci ne kadar çoğul olursa -birleşerek ve benim phronesis antenarrating olarak adlandırdığım şeye karşılık gelerek- sonuç o kadar iyi olur ve daha mükemmel bir varlık için olasılık o kadar artar.

Ancak buna ek olarak, olasılıkların çoğulluğunun bize etrafımızdaki gerçekliği dönüştürmek ve ona başka biçimler ve gerçeklikler kazandırmak için neredeyse sınırsız fırsatlar verdiği de anlaşılmalıdır. Özellikle de bunu yapanların anlayış ve becerileri arttıkça ve geliştikçe. Bununla birlikte, deneyimlediğimiz haliyle gerçekliğin pek çok gerçeklikten ve daha da önemlisi olasılıklardan yalnızca biri olduğunu anlamak da önemlidir. Gerçekliğimiz ve dolayısıyla toplumumuz ve onun içindeki kuruluşlar ve bireyler için neredeyse sonsuz sayıda başka olasılık vardır. Bu bilinen ve yerleşmiş bir gerçek gibi görünebilir. Ancak bunun toplumumuzun olanakları ve işleri daha iyi organize edebileceğimiz ama daha da önemlisi etmemiz gereken yol için ne anlama geldiği çok az anlaşılmıştır. Buna bir de her şeyin ilişkisel holopluristik bir şekilde ele alınması ve anlaşılması gerektiği gerçeği ekleniyor. O zaman burada çok farklı şekillerde çok farklı olabilen bir gerçeklik hakkında söylediklerim de tamamen farklı bir perspektife giriyor, ama her şeyden önemlisi, toplumumuzu gerçekten dramatik bir şekilde iyileştirmek, büyütmek ve niteliksel olarak çok daha gelişmiş bir düzeyde sürekli gelişebilen ve büyüyebilen bir şeye dönüştürmek için olasılıklar dramatik bir şekilde artıyor.

Para sistemine yönelik yeniliğim bunun önemli bir parçasıdır. Holoplural anlayışın bir parçasıdır ve tanımı gereği toplumumuzun büyük ölçüde gelişmesine ve dönüşümüne katkıda bulunacağı anlamına gelmektedir. Bununla birlikte, para ve para politikası toplumdaki her şeyde böylesine derin bir rol oynadığı için, özellikle para sistemine ilişkin inovasyonum, hayal edilebilecek her şey üzerinde en derin etkiye sahip olacaktır. Hiç kimse, ben bile, tüm bunların ne kadar geniş kapsamlı olacağını henüz tam olarak anlayabilmiş değilim. Henüz kavranamıyor çünkü bu gerçekten de neredeyse eşi benzeri görülmemiş ve genel olarak güçlü pozitif enerji ve sonuçlara yol açacak. Özellikle de benim ilişkisel meta-semiyotiğim giderek artan bir şekilde duyumsama, bilim, uygulama ve bir bütün olarak toplumun temeli ve ana perspektifi ve parçası haline geldiğinde.

Mevcut para sistemimiz, temeli ve etkisi itibariyle son derece kısıtlayıcı ve zararlıdır. Bunun başlıca nedeni bu para sisteminin eksik olmasıdır. Ancak, bu daha da temeldir, gerçeklikle uyuşmamaktadır. Bu gerçeklik, çoklu ve fırsat yaratan bir para sistemi gerektirmektedir; üstelik bu sistem, engelleyen daha fazla bağımlılığa dayanmamakta, bunun yerine yenilik, dönüşüm ve büyüme fırsatlarına odaklanmaktadır.

Mevcut para sistemimizin bizi engelleyen ve zararlı sonuçlara yol açan bazı yönleri şunlardır:

- Para temelde gerçekliğin nicelleştirilmesidir. Bu da etrafımızdaki gerçekliği temsil etmenin bir yoludur. Ancak bu temsil her zaman indirgemecidir ve dolayısıyla bir dereceye kadar eksiktir. Bu temsilin özellikleri ve karakteristikleri gerçekliğe olabildiğince yakın olduğu sürece, kendi başına bir engel teşkil etmesi gerekmez. Ve nicelleştirme mümkün olduğunca eksiksiz bir şekilde yapıldığı sürece. Bununla kastettiğim, örneğin, bir şey parayla ifade ediliyorsa, parayla ifade edilmesi önemli olan mümkün olduğunca çok hususun gerçekten parayla ifade edilmesidir. Örneğin, maliyetlerden bahsederken, sosyal maliyetler ve doğal kaynakların maliyetleri de yeterince ölçülmelidir. Bir ürün üretirken sadece doğrudan işçilik ve malzeme maliyetleri değil, aynı zamanda sosyal maliyetler, sağlık maliyetleri, doğayı ve toplumu ele geçirme ve etkileme maliyetleri gibi ilişkisel maliyetler de önemlidir. Hepimizin bildiği gibi bu maliyetler tam olarak ölçülemez. Kurumsal düzeyde değil, aynı zamanda hükümet düzeyinde de değil. Kimse tarafından dikkate alınmayan ve bu nedenle geri ödenmeyen veya ödenmeyen belirli maliyetler vardır. Ve bazı şeyler sayısallaştırılmadığı için, bu alanlardaki kayıplar bazı durumlarda veya genel olarak dikkate bile alınmaz. Dikkate alınmaz ve hatta bazı taraflarca ilgili bile görülmez. Bazen de bu maliyetler - ister mali ister sosyal ya da başka türlü sermaye maliyetleri olsun - adlandırılmadıkları ya da mali veya sosyal sermaye ile temsil edilmedikleri için görünür hale bile getirilmezler.

- Ekonomistler enflasyon olgusunu tamamen yanlış anlıyorlar. Örneğin, enflasyonun esasen dengesizliklerin bir etiketi olduğunu henüz yeterince anlamış değiller. Ekonomide dengenin bozulması. Elbette bunun pek çok nedeni olabilir. Ancak buna ek olarak, enflasyonun birçok farklı biçimi ve nedeni de vardır. Bu nedenler çoğunlukla farklıdır, ancak buna ek olarak genellikle çokludur. Ekonomistlerin şu anda anladığından çok daha fazla sayıda. Ayrıca, enflasyonun yeterince anlaşıldığında genellikle çok iyi yönetilebileceği ve enflasyonun hangi sosyal iklimde veya gerçeklikte meydana geldiğinin ve dolayısıyla bu enflasyonun karakterinin ve nedenlerinin oldukça önemli olduğu doğrudur. Ancak, enflasyonun asla tek başına bir şey olarak görülmemesi gerektiği de doğrudur; daha ziyade, toplumda bir dereceye kadar zaten meydana gelecek olan, ancak çoğunlukla zararlı bile olmayan veya olması gerekmeyen birçok olgudan biri olarak görülmelidir. Enflasyonun farklı biçimlerinin kendi içlerinde kötü olmamasının, hatta toplumdaki çok iyi ve yapıcı gelişmelerin mantıklı ve doğal bir sonucu olmasının çeşitli nedenleri vardır. Örneğin günümüz toplumunda enflasyon çoğunlukla sadece bir büyüme olgusudur. Enflasyonun bu biçimi ve niteliği zararlı değildir. Enflasyonun kendi başına bir sorun olmadığı çeşitli sosyal

durumlar vardır. Buna ek olarak, enflasyonun istenmeyen biçimleri olsa da, bunlar genellikle daha derin bir neden içerir. Bu durumda - toplumdaki mevcut durum - bu daha derin neden yanlış anlaşılmaktadır. Enflasyon hem toplumdaki çok fazla paradan hem de toplumdaki çok az paranın bir sonucu olarak ortaya çıkabilir. Dahası, enflasyonun kendisi de sistemdeki çok fazla denge bozukluğundan kaynaklanabilir. Topluma daha fazla ya da daha az para girmeden. Ekonomide daha fazla ya da daha az para olsun ya da olmasın, dengenin bozulmasının farklı kombinasyonları daha fazla ya da daha az enflasyonist olgulara yol açıyor da olabilir. Ancak günümüz toplumunda, toplumdaki bazı taraflar arasında kronik bir para sıkıntısı vardır. Bunlar sorunlu dengesizliklerdir ve dolayısıyla burada da sorunlu enflasyon vardır. Enflasyon sorunludur çünkü para kıtlığından kaynaklanır, çünkü bu sorunlu para kıtlığı toplumumuzdaki sistemin doğru yönetilmesiyle ortadan kaldırılamaz ve ayrıca ve özellikle sorunlu enflasyon büyüyen sorunlu enflasyona dönüşür çünkü enflasyonun kendisi zaten tam da enflasyonun sorun olduğu yerde daha da az para yaratır. O halde enflasyonun kendisinin sadece bir sorun olarak görülmesi yerine, bu sorunlu enflasyonun nedeni ele alınmalıdır. Bununla kastettiğim, uğraştığımız sistemin ya da gerçekliğin eksik bir para sistemi ile çalıştığı ya da uğraştığıdır. Bu eksiklik, oldukça mantıklı bir şekilde, enflasyona neden olmaktadır. Dolayısıyla eksiklik, para sisteminin kendisini ayarlayarak çözülmelidir.

Özünde, mevcut para sistemimiz toplumumuzdaki varlıkların arzu edilen büyümesini yeterince sağlamamaktadır. Belirli kuruluşlar finansal olarak büyüdüğünde, bu çoğunlukla toplumdaki diğer kuruluşların finansal olarak ve dolayısıyla genel olarak zararına olmaktadır. Ancak şu da bir gerçek ki, para toplumumuzdaki süreç varlıklarına aktarılırsa, bu genellikle birincil sürecin kendisinin zararına da olabilir. Bununla, örneğin, birden fazla ürün ve hizmetin ve ayrıca kuruluşların değişim süreçlerinin mali kaynaklarımızı giderek daha fazla kapladığını kastediyorum. Örneğin, para arzı şu anda olduğu gibi yeterince artmadığında ücretleri arttırmanın ya da hatta aynı seviyede tutmanın imkansızlığı gibi birincil süreç pahasına. Sonuçta, para her zaman bir yerlerden gelmek zorundadır. İster kamu ister özel sektör olsun, borçların büyük bir kısmı muhtemelen sürecin kendisi için gerekli olan ya da artan para ihtiyacından kaynaklanmaktadır. Gerçekten de, bildiğim kadarıyla, ülkeler arasında giderek daha büyük miktarlarda para dolaşıma giriyor. Bunun ne kadar süreceği önemli, ama bunun yanı sıra ne kadar paranın söz konusu olduğu da önemli. Sonuçta, bu şekilde varlıklar arasında dolaşımda olan tüm para, en azından o noktada, birincil sürecin kendisi için kullanılamaz. Ya da kısa ya da uzun vadeli borçlara yol açacaktır.

- Paranın toplumumuzda çeşitli işlevleri vardır. Bu işlevler zaman içinde hem çoğulculuk hem de karşılıklı bağımlılık açısından önemli ölçüde artmıştır. Paranın bağımlılıklarının hepimizi bir matrisin içine yerleştirdiği bir toplumda yaşıyoruz. Ve bu matris ve bağımlılıkları, matrisin kendisinde mantıksızlığın olduğu ve aynı zamanda bu mantıksızlığa bağımlılığın arttığı yerlerde büyümenin önünde engeller oluşturmaktadır. Para eksikliğinden kaynaklanan finansal ya da ekonomik krizlerde olduğu gibi. Giderek artan bir para eksikliği. Mevcut matris parasal sistemimizin ve politikalarımızın mantıksızlığının daha da olumsuz etkisine yol açar.

- Mevcut para sistemimiz kapalı bir sistemdir. Öyle olması gerektiği için değil, daha çok oyunun kurallarını bu şekilde belirlediğimiz ve onlara uyduğumuz için. Kısmen paranın ne olduğu ve ne olabileceğinin yanlış anlaşılmasından, kısmen de yanlış varsayımlardan ve ekonomik olguların yanlış anlaşılmasından kaynaklanıyor. Örneğin enflasyon gibi. Ekonomi anlayışı çok eksik ve parçalı. Ekonomistler genellikle ekonominin ve toplumumuzun sadece bir kısmını anlamakta ve odaklandıkları bu çok sınırlı kısım bile genellikle eksik ve çoğu durumda yanlış anlaşılmaktadır. Bunu yaparken de genellikle sadece "IST" durumunu anlamakta, sistemin kendisini ve muhtemelen ekonomik ve parasal sistemimizin kurallarını değiştirerek paranın ve ekonomimizin ne hale gelebileceğini çok daha az anlamaktadırlar. Ekonomimiz için en mükemmel çözümü ekonomistlerden beklememek gerekir. Aslında bu çözüm zaten var ve daha iyisi bulunamaz ya da yaratılamaz. Ben, toplumumuzda mümkün olan en kısa sürede uygulanması gereken kendi çözümümden bahsediyorum. O andan itibaren finans ve borç krizi gerçekten kalıcı olarak çözülmüş olacaktır. Ve ekonomimiz, toplumumuz ve içindeki kurumlar ve bireyler daha önce hiç olmadığı kadar büyüyebilir. Büyümenin niceliksel olmaktan çok niteliksel olduğu ve olması gerektiği yerde.

Ancak işin özü, hem finansal hem de sosyal sermayenin (bu arada, her ikisi de birbirine son derece bağlıdır ve aynı zamanda birbirlerini etkilerler ve ilişkisel olarak bağlantılıdırlar) her ikisinin de ilişkisel olduğudur. Ancak bu ilişkilerin doğru bir karaktere sahip olması gerekir. Ve olumsuz değil, olumlu olmalıdır. Bir durgunluk ya da krizde, özellikle de bir durgunluk ya da krizde, ekonomik sistemin bazı yönleri hükümet, kuruluşlar ya da bireyler için olumsuz ve zararlı olabilir. Ancak toplumdaki varlıklar arasındaki tamamen aşırı bağımlılıklar da olumsuz ve zararlı olabilir ve olacaktır. Özgürlük yaşamın en büyük değerlerinden ve niteliklerinden biridir. Çok fazla bağımlılık özgürlükleri aşındırır. Bu da sermaye üzerinde çeşitli zararlı etkilere yol açabilir ve açacaktır. Finansal sermaye ve aynı zamanda sosyal sermaye.

Finansal kuruluşlar arasındaki bağımlılıkların artması ve aynı zamanda tamamen farklı para biçimlerine bağımlılık nedeniyle. Artan para kıtlığı, para sıkıntısı ile birleştiğinde. Paradan pay almak için hepimizin giderek daha fazla çaba göstermesi ve daha fazlasını yapması gereken bir matris yapısına girdik. Bu bağımlılıkların birçoğu daha önce mevcut değildi ve o günlerde, 2008'den bu yana ortaya çıkan ekonomik durum kadar ciddi bir şekilde kötüleşmiş bir ekonomik durum da yoktu. Ben bu satırları yazarken 2012 yılındayız ve hükümetler ekonomiyi yeniden işler hale getirmek ve borçları etkin bir şekilde azaltmak için pek çok açıdan ellerinden geleni yapıyorlar. Ancak gerçek şu ki, bu gerçekten de ancak benim para sistemine yönelik inovasyonum anlaşılır ve uygulanırsa başarılı olabilir ve olacaktır. O zamana kadar, hükümetlerin ya da toplumumuzdaki diğer kuruluşların tüm eylemleri yalnızca yangınla mücadele biçimleri olacaktır. Ve tam tersine gerçek bir iyileşmeye yol açmayacaktır. Ve bu arada ekonomik durum bir bütün olarak daha da kötüye gidecektir. Başka bir seçenek yok. Gerçekten de şu anda -mevcut finansal ve ekonomik sistemle- sadece tek bir yöne gidebilecek bir sarmalın içindeyiz. O da aşağıya doğru daha da kötüye gitmektir. En basitinden, kapitalizmin, AB ve ABD ekonomilerinin ve ayrıca dünyanın geri kalanının geleceği için gerçekten sadece 2 olasılık var. Bunlar aşağıdaki 2 olasılıktır:

1) Para sistemi için yaptığım yenilik UYGULANMAYACAK. Bu durumda ekonomilerimiz ve toplumumuz sadece daha da kötüye gidecektir. O zaman yukarı çıkış olmayacak. Şu ana kadar da olmayacak

2) Para sistemi için benim yeniliğim tanıtıldı. O andan itibaren borç krizi sona erecek. Ancak bu aynı zamanda sadece finansal ve parasal sistemimizin değil, bir bütün olarak toplumumuzun da daha da gelişmesi ve dönüşmesi anlamına geliyor. Benim yarattığım Mükemmel Para Sistemine doğru bir dönüşüm. Bu da şimdiye kadarki en iyi ve en mükemmel ilişkisel para sistemidir. Ve Mükemmel Para Sistemi aynı zamanda bireyler, kuruluşlar ve toplum için özgürlük ve harika fırsatlar sunan bir Para Sistemidir.

Para yeniden ve çok daha belirgin bir şekilde büyüme için bir katalizör haline gelmelidir. Paranın tek başına bir değeri olmadığını daha önce başka bir yerde yazmıştım. Eğer para biriktirirsek, bu paranın hiçbir değeri yoktur. Ondan elde ettiğimiz değer, sadece gelecekte onun karşılığında başka mal ve hizmetler alabileceğimiz için sahip olduğu değerdir. Bu mal ve hizmetlerin bizim için bir değeri vardır. Paranın kendisi o kadar değerli değildir. Ancak, parayla ne yapabileceğimize dair kendi aramızdaki kurallar ve anlaşmalar ve para karşılığında değeri olan mal ve hizmetler alabileceğimiz gerçeği nedeniyle,

ihtiyaç duyduğumuz anda paraya sahip olmanın bir değeri vardır. Dolayısıyla, hem borç para almanın hem de para biriktirmenin bir değeri vardır ve yaşamın devamlılığı için çok yararlı ve hatta gereklidir. Ancak günümüzde borçların hem toplamda hem de özelde çok büyük boyutlara ulaşmış olması büyük bir sorun. Ve bu, günümüz ekonomilerinde ve dolayısıyla toplumunda giderek daha fazla sayıda kuruluş ve insan için hayatta kalmanın tek mümkün yolu haline gelmektedir. Ayrıca, düzenli bir işi olan bireylerin bile bazen kendi evlerinin masraflarını bile karşılayamadıkları ve yine de borç batağına düştükleri, ancak kazandıkları parayla pek de özel bir şey yapmadıkları da fark edilmelidir. Hatta zaman zaman sadece yaşamın gerekliliklerini karşılamak için borçlanan ya da borçlanmak zorunda kalan işçiler bile var. Bu aslında utanç verici bir durumdur ve günümüz koşullarında neredeyse düşünülemez bir şeydir; tabii ki çok yoğun bir mali ve borç krizi içinde olduğumuz ve böyle olmaya devam edeceğimiz gerçeğinden ve farkındalığından ayrı olarak (benim yeniliğimin herhangi bir nedenden ötürü henüz uygulamaya konulmayacağını varsayarsak). Geçmişte, yaşamın gerekli (temel) ihtiyaçlarını karşılamaya devam etmek için genellikle borca girmenin bile gerekli olmadığı, oysa şu anda gerekli olduğu gerçeğinden ayrı olarak. Ayrıca David Graeber'in borç üzerine yazdığı kitapta ("borç, ilk 5000 yıl, David Graeber, 2014"), tarihsel olarak, yaşamın gerçekten gerekli ihtiyaçlarını karşılamak (devam ettirmek) için günümüzde olduğu ölçüde borçlanmanın gerekmediğini çok açık bir şekilde belirterek ve göstererek antropolojik ve ekonomik açıdan epey bir şey ekleyebileceğini düşünüyorum.

Bilgi ve fırsatlar, çalışan herkese gerçekten çok daha iyi bir yaşam sunmak için vardır; insanlar sadece kendi evlerini satın alabilir ve bunun için gerçekten borçlanmak veya borçlanmak zorunda kalmazlar. Ve eğer borçlanılırsa, bunun "yönetilebilir" olması ve böylece bu borçların her zaman geri ödenebilmesi. Benim para sistemine yönelik inovasyonum sadece bu olasılıkları arttırıyor ve aynı zamanda hükümetlerin ve kuruluşların durumunu da önemli ölçüde iyileştirecek. İlginç bir zamanda yaşıyoruz. Gerçekten çok daha iyi bir topluma geçebileceğimiz bir zaman. Ancak bunun için para sistemimizde bir dönüşüm gerekiyor. Benim para sistemine yönelik inovasyonumun kilit önem taşıdığı bir dönüşüm. Bu, para sistemimizi tamamlamak için gereken parasal devrimdir. Aynı zamanda bir bütün olarak toplumumuz ve onun içindeki hükümetler, kuruluşlar ve bireyler için temelde fırsatlar yaratacak ve yaratmaktadır.

Ekonomilerimizdeki paranın ilişkisel varlığı ve aynı zamanda ekonomilerimizdeki herhangi bir şeyin ilişkisel varlığı ve aynı zamanda evrenler, ancak bu ilişkisel varlık da en mükemmel karaktere ve temele sahipse en mükemmel şekilde gelişebilir. Holopluralistik ilişkisel varlığın temeli ve karakteri budur. Ancak holopluralistik ilişkisel varlık az ya da çok mükemmel bir karaktere de sahip olabilir. Hatta olumlu ya da olumsuz da olabilir. Pratikçilik ve meta-semiyotik pozitif enerjiye ve pozitif gelişmelere yöneliktir ve bu da mümkün olduğunca onun karakteri olmalıdır. Ve bu elbette hem finansal hem de sosyal sermaye için de geçerlidir.

Toplumumuzun çok daha olumlu bir hale gelmesini sağlamak için, diğerlerinin yanı sıra aşağıdaki adımların atılması gerekecektir:

- Benim para sistemine getirdiğim yenilik uygulamaya konulmalıdır. Bu gerçekten de tüm toplumumuz için mutlak bir zorunluluktur

- Toplumumuzda parayla ilgili olan karşılıklı ilişkilerin - bağımlılıkların - hepsi mantıklı olmalı ve en mükemmel olasılıklara ve sonuçlara yol açmalıdır. Bu aynı zamanda bu bağlantıların veya bağımlılıkların boğucu olmaması gerektiği anlamına da gelir. Bizi ve başkalarını eylemlerimizde sınırlamamalıdır. Ya da en azından gerekenden veya arzu edilenden daha fazla olmamalıdır.

Toplumumuzda parayla ilgili bu karşılıklı bağımlılıklar sadece paranın kendi bağımlılıkları değil, aynı zamanda düşüncedeki dengesizliklerden kaynaklanan bağımlılıklardır. Paranın kendisine olan bağımlılıkların bir kısmı düşünme biçimindeki bozuklukların sonucudur. Hepimiz bir dereceye kadar paraya bağımlıyız. Ancak bu bağımlılık para azaldıkça artar. Para uzun zamandır giderek daha kıt hale geliyor. Bunun nedeni kısmen birey ve kurum başına daha az para düşmesi, kısmen de toplumumuzdaki her bir bireyin refahı ve/veya refahı arttıkça daha fazla paraya ihtiyaç duyması ve tüketmesidir. Dolayısıyla aslında günümüzde iki gelişme yaşanmaktadır:

1) Bireyler ve kuruluşlar giderek daha az paraya sahip oluyor

2) Bireyler, sabit ve lüks ihtiyaçlarını karşılamak (karşılamaya devam etmek) için giderek daha fazla paraya ihtiyaç duymakta ve tüketmektedir.

2)'nin mümkün olmaya devam etmesi için, ki büyümeye devam etmek istiyorsak öyle olmalıdır, 1)'in çözülmesi gerekmektedir. Durum yine tam olarak böyle değil çünkü aslında lüks mallar bazı taraflar için azaltılabilir ve bunun sonucunda gelir gerçekten de diğer taraflara gidebilir ve hatta belki de gelecekte gitmek zorunda kalabilir. Tüketimin azaltılması bazı durumlarda gereklidir. Ancak genel olarak bu, bazı çevrelerde ve bazı taraflarca varsayılandan çok daha az gerekli ve arzu edilir olacaktır. Aslında toplumumuzun dijitalleşmesi tüketimi zaten azaltmaktadır. Bu da neden daha az üretimle yetinebileceğimizi açıklayabilir.

Avrupa ekonomileri artık eskisi kadar iyi işlemiyor ve hatta bazı işletmeler bir süreliğine kapanıyor. Ancak bu arada hiç kimse mal ya da hizmet sıkıntısı çekmiyor ve hatta bu konuda hala bir fazlalık var. Üretimin azalması tüketim ve üretim açısından bir sorun bile değil, tam tersine. Şu anda bile aslında hala çok fazla üretiyor ve tüketiyoruz. Bu azaltılabilir ve azaltılmalıdır ki bu da çok mümkündür. Eğer gelir elde etmek için emeğe daha az bağımlı hale gelirsek. Özellikle toplumumuzun geleceği ve doğal kaynakların korunması için emek ve gelirin birbirinden ayrılması gerekmektedir. Şu anda olduğundan çok daha büyük ölçüde. Zaten mevcut çağda tüm gelir doğrudan ya da dolaylı olarak emek tarafından üretilmektedir. Aslında buna gerek de yok. Benim para sistemine getirdiğim yenilik sayesinde gelir, gerekirse hiç emek gerektirmeden tamamen üretilebilir. Bu da aynı şekilde benim inovasyonumun en büyük gücüdür. Sadece küresel borç krizini çözmekle kalmıyor, aynı zamanda işsizliği mali açıdan tamamen sorunsuz hale getiriyor ve işçilerin artık işsizlerin geliri için ödeme yapmak zorunda kalmamasını sağlıyor. Buna ek olarak, işçiler (bununla herhangi bir zamanda herhangi bir şekilde emek sürecine katılan herkesi kastediyorum) artık devlet harcamaları için ödeme yapmak ya da yaşlı bakımı ve sağlık hizmetleri için ödeme yapmak zorunda değiller. Prensip olarak, artık bunu yapmalarına hiç gerek yoktur çünkü bu tür harcamaların tümü, emekle tamamen ilgisiz bir dış kaynaktan elde edilen gelirle ödenebilir.

7. Ontolojiden eylem(iyon) doktrinine, oluş doktrinine ve yaratılış doktrinine - matriksten çıkış

Ontoloji geleneksel olarak metafizik felsefenin bir parçası veya dalıdır. Ontoloji kelimesi şuradan gelir

Yunanca ὀv = varlık ve λόγος = söz, doktrin.

Benim başlattığım ve yarattığım metasemiyotik içinde felsefe ve metafizik bir bakış açısı mevcut değildir. Metafizik indirgemeci ve optimal olmayan bir bakış açısıdır. Bunun alternatifi, ki bu çok daha gelişmiş bir perspektiftir, metasemiyotik perspektifidir. Tanımı gereği, metasemiyotik ya da pratiğin temeli ve yol gösterici ilkesi holoplurizmdir (benim başka bir yaratımım). Metasemiyotiğin yol gösterici ilkesi de aynı şekilde her şey için yol gösterici ilke olmalıdır. En mükemmel birleşmeyi ve en mükemmel gelişme ve büyümeyi sağlamak. Her şeyin ve her şey için.

Dolayısıyla, ontoloji de metasemiyotik bir perspektifte ya da metasemiyotik içinde mevcut değildir. Metasemiyotik bir anlamda yaratılışçı bir metodoloji ve temeldir. Ancak metasemiyotik yaratılışçı bir bilim değildir ve yaratılışçılıkla özdeşleştirilemez. Çünkü yaratılışçılık bilimle özdeşleştirilemeyecek farklı bir vizyona dayanır. Oysa metasemiyotik bilimsel olduğu kadar pratiktir de ve ana akım kavram ve perspektifleri tamamlayarak tüm bilimlerin ve aynı zamanda pratiğin gelişmesine önemli bir katkıda bulunur.

Ontoloji, geleneksel felsefede, varlığın, varoluşun ya da "gerçekliğin" özünün felsefi olarak incelenmesi anlamına gelir. Elbette burada belli bir perspektif ya da belli perspektifler öne çıkmaktadır. Ontoloji, Yunanca ὤν, ὄντος'dan onto ve Yunanca λογία'dan mantık ile Yunanca'dan türetilmiştir. Son kısım, logia. Bilim, çalışma ya da teori anlamına gelir. Ve altında yatan felsefi temel tarafından güçlü bir şekilde belirlenir. Bu da bu temelin sonuçlarını ve olasılıklarını güçlü bir şekilde belirler ve olasılıklar açısından sınırlamalara yol açar.

Geleneksel felsefede ontoloji olarak adlandırılan şeyin, örneğin metasemiyotik içinde ontosemiyotik olarak adlandırılması daha doğru olacaktır. Pratikçiliğin meta-semiyotik perspektifi ise çok farklı sonuçlara ve olasılıklara yol açmaktadır. Yaratıcı yön ve olasılıklar ontoloji ve metafizikte daha az belirgin bir rol oynarken, meta-semiyotik ve pratizmde az ya da çok belirgin bir rol oynar.

Ontosemiyotik bir bakış açısı ve ontosemiyotik sadece varlığın özüne ya da verili olarak "olan" gerçekliğe bakmaz. Aksine, aynı zamanda çok daha fazlasına bakar ve böylece henüz orada olmayanın özü ve olasılıkları için olasılıklar yaratır. Olasılıklara doğru. Bu nedenle, aşağıdaki Yunanca sözcükler ve türevleri ontosemiyotik ve ontosemiyotik perspektif açısından ilgi çekici ve değerlidir:

1:πρατω - hareket - çayır - ontopratoloji - ontopratoloji- pratoloji

2:πραξη - action - paksi - ontopaksi-ontopaksilogy- semeiopaksilogy- paksilogy

3:γινετε - oluş - ginete - ontoginete- ontoginetelogy- semieoginetelogy-ginetelogy

4:διμιουργια - yaratılış - dimiugia - ontodimiugia-ontodimiugialogy-semeiodimiugialogy-dimiugialogy

Bunu yaparken, her sayıda aşağıdakiler açıklanmaktadır: Önce Yunanca kelime, sonra İngilizce çevirisi, daha sonra Anglo-Sakson alfabesi/harfleriyle Yunanca kelime. Daha sonra bu Yunanca kısımla birleştiriliyor.

Daha sonra, ontosemiyotik perspektifin ya da ontosemiyotiğin özüne ve olanaklarına uygun olarak, semio (işaret) ile eylem, edim, oluş ve yaratım kavramları için 4 Yunanca kelime/tercüme kombinasyonları da yaptım. Oysa meta-semiyotikte onto ve semio eklemeleri aslında gereksiz ve hatta zararlı olabilir. Bu nedenle, ontosemiyotik ve ontosemiyotik yerine basitçe meta semiyotik ve meta semiyotik ya da semiyotik ve semiyotikten bahsetmek daha iyi olabilir (burada semiyotik ve semiyotik, Peircean semiyotiğinden birçok yönden daha iyi olan pratiğim varsayılırsa, tanım gereği metasemiyotiktir). Ayrıca pratikçilik ve meta semiyotik, tanımı gereği zaten geçmişin, şimdinin ve geleceğin tüm yönleriyle farkında olma ve araştırma karakterine sahiptir.

Hem pratoloji, hem paksiloji, hem gineteloji hem de dimiugialoji (karmaşık ve zor bir karışım, elbette farkındayım) metasemiyotik ve ilgili semiyolojinin bir parçasıdır. Ve hepsi metafiziğin ontolojisinin ve ontolojik perspektifinin ötesine geçer. İnovasyon ve sürdürülebilirlik için de, ama genel olarak tüm bilimler ve uygulamalar için, geleneksel felsefeye yapılan bu eklemeler ve metafizikten metasemiyotiğe dönüşüm elzem ve son derece değerlidir. Olasılıklar ve bu olasılıkların toplumumuz için ne anlama gelebileceğini ve toplumumuzda nasıl şekillenebileceğini anlamak, metasemiyotik ve pratiğin temel ve önemli bir parçasıdır.

Ancak, bu olasılıkları doğru bir şekilde kavramak için, birçok durumda mevcut yapıların ve gerçekliklerin özünün iyi anlaşılması önemlidir. Ve ayrıca bunların ilişkisel bir toplumdaki yeri ve olası yeri ve işlevselliği.

Yapılar, gerçekler ve örgütlenme biçimleri sürdürülebilir olmalı ve sürdürülebilir örgütlenme ile uyumlu olmalıdır. İnsanın her zaman tamamen ön planda olması gerekmez, ancak insan kesinlikle bilim ve pratiğin bize sunduğu ya da sunmaya başlayabileceği yapı ve araçlara çok fazla tabi olmamalıdır.

Friedrich Nietzsche "İyinin ve Kötünün Ötesinde" adlı eserinde şunları yazmıştır:

"GERÇEK FİLOZOFLAR KOMUTANLAR VE YASA KOYUCULARDIR; 'Böyle olacak' derler! Önce insanlığın Nereye ve Niçin'ini belirlerler ve böylece tüm felsefe işçilerinin ve geçmişin tüm boyun eğdiricilerinin önceki emeklerini bir kenara bırakırlar - geleceğe yaratıcı bir elle sarılırlar ve olan ve olmuş olan her şey onlar için bir araç, bir alet ve bir çekiç haline gelir. Onların 'bilmesi' YARATMAKTIR, onların yaratması yasa koymaktır, onların hakikat iradesi GÜÇ İRADESİ'dir." (Friedrich Nietzsche , "İyinin ve Kötünün Ötesinde" , 1886)

Eğer bilimden bilimi anlamaya doğru bir adım atılırsa, o zaman gerçek ve en mükemmel değişim bu anlayış temelinde gerçekleşebilir. Bu nedenle, en mükemmel bilim aynı zamanda anlayışa ve benim bilimi anlamak olarak adlandırdığım şeye de sahip olmalıdır. Bilim daha sonra toplumu gerçekten daha iyi bir şekilde şekillendirme becerisine dönüşür. Bu bir yaratım biçimidir. Buna sözde-bilimsel denemez, tam tersine. İyi bilim vardır ve iyi olmayan ya da yanlış bilim vardır. Ancak bu, bilimin az ya da çok yaratmasına göre belirlenmez. Daha

iyi bilim ya da en azından daha iyi sosyal bilim, geleceği görebilmeli ama aynı zamanda bu geleceğin bir parçası olabilmeli ve hatta pro-aktif olarak bu geleceği şekillendirebilmelidir.

Dönüşüm, değişim, yaratım ve inovasyonun bu temellerine ve niteliklerine de ihtiyaç vardır ve bunlar uygulamada itici bir güçtür. Büyüleme üzerine IFSAM 2010 Dünya Yönetim Konferansı için yazdığım bir makalede (W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM world conference on management, 2010)

Diğer şeylerin yanı sıra, büyülenmenin "holopluraller arasında en uygun uyum, tekipluraller arasında değil" ile ilgili olduğunu yazdım. Bu çok temel ve gerekli bir gözlem ve cümledir, tıpkı yazdıklarımın çoğunun temel ve gerekli olması gibi. Değişim ve büyüme için ve dolayısıyla bir bütün olarak toplum için.

Gerçek şu ki, mevcut toplumumuz bir dönüşüm içinde. Henüz tamamlanmış değil. Ancak benim metasemiyotik ve holoplürizmim bunun için önemli bir anahtar ve temel oluşturuyor. Ve sadece önemli bir anahtar ve temel değil, aynı zamanda en önemli olanıdır. Bu dönüşümü en derin ve mükemmel şekilde şekillendir(ebil)mek.

Şu anda ve bu zamanda - 2012 yılı ve gelecek bir süre - toplumumuzun pek çok yönü aşağı bir temele dayanmaktadır. Mali sistemimiz, parasal sistemimiz ve para sistemimiz bunun örnekleridir. Dahası, mali, parasal ve para sistemimizin doğru, becerikli ve en mükemmel şekilde dönüştürülmesinin en çok ihtiyaç duyulan şey olduğu ve toplumumuzun en mükemmel ve en çok ihtiyaç duyulan dönüşümünü şekillendirmeye ve mümkün kılmaya başlamanın anahtarı olduğu da bir gerçektir.

Para sistemi için yaptığım yenilik ve yarattığım mükemmel para sistemi geleceğe en mükemmel şekilde uyarlanmıştır. Mevcut düşük kaliteli para sistemimizi öyle bir şekilde tamamlayacak ve dönüştürecek ki, toplumumuzun bir bütün olarak, bireylerin ve kuruluşların daha mükemmel ve büyük bir dönüşümünü mümkün kılacak. Sürdürülebilirlik ve yaşam kalitesi odaklı bir dönüşüm. Bu, barışçıl ama çok ihtiyaç duyulan bir parasal devrime yol açacak ve daha sonra birçok büyük sosyal devrimi mümkün kılacaktır.

8. Mevcut para ve parasal sistemimizin özü ve parasal sistemler ve politikalar üzerindeki etkisi

Finansal ve ekonomik krizle ilgili yazılarımda birçok kez ve yerde, aynı zamanda daha genel olarak, özlerin ve temellerin esas olduğunu belirttim. Temeller mümkün olduğunca pratikle uyumlu olmalıdır. Temellerden bahsediyorum çünkü bilim ve uygulama için temel yönlerden ve aynı zamanda temel perspektiflerden ve temellerden bahsediyorum.

Kitabımın bu bölümünde, mevcut para ve para sisteminin temel yönlerini ve temellerini biraz daha derinlemesine ve daha spesifik olarak incelemek istiyorum. Ve böylece şimdiki ve gelecekteki toplum, bireyler ve kuruluşlar için neyin mümkün ve daha iyi ve daha uygun olacağına dair bir adım atmak istiyorum. Sürdürülebilir bir organizasyon ve sürdürülebilir bir toplum varsayılmalıdır ki bu da her zaman sürdürülebilir organizasyonlar ve yapılara uymayabilir ve bunlarla bağlantı kurmayabilir. Yine de uyuyor; her şey nasıl baktığınıza ve nasıl algıladığınıza bağlı.

Elbette aşağıdakiler arasında bir ayrım yapılmalıdır

1) Para ve para sistemimiz

2) Para sistemi ve politikaları

3) İlişkili veya ilişkisiz para sistemi ve / veya para politikası oluşturma nedeniyle içerik ve düşünme biçimleri

Burada 2) çoğunlukla bir sonuçtur ve 1)'in özleri ve özellikleri tarafından belirlenir. 3) ise az ya da çok 1) ve 2)'nin özleri ve özelliklerinin bir sonucudur ve bunlar tarafından belirlenir. Bu nedenle ve ayrıca paranın ekonomilerimizde ve toplumumuzda oynadığı temel rol nedeniyle, para sistemimiz eksiksiz ve geleceğin istek ve taleplerine uygun olmalıdır. Bu gereklilikler, mümkün olan en yüksek düzeyde sürdürülebilir organizasyonun hedeflendiği şekilde olmalıdır. Ve bireyler, toplum ve dünyamız için mümkün olduğunca fazla kalite ve fırsat.

Ancak çok önemli bir nokta da para ve parasal sistemimizin mantıklı ve eksiksiz olması gerektiğidir. Aksi takdirde, toplumumuzda her türlü dengesiz düşünce ve dengesiz davranışa yol açar. Bu da zihinsel, ruhsal ve fiziksel sağlık sorunlarından bireylerin ölümüne, kurumların, ürünlerin, hayvanların ve toplumumuzdaki ve evrendeki diğer varlıkların zarar görmesine ve yok olmasına kadar her türlü soruna yol açar. Aslında, para ve parasal sistemimiz ancak tüm bireysel ve kolektif duyularımız ona uyum sağladığında ve hizalandığında gerçekten eksiksiz olabilir. Bu durumda para sistemimiz, duyusallığımız ve etrafımızdaki dünya ve evrenler arasında bir güç etkileşimi olmalıdır.

Bu kulağa karmaşık geliyor ve öyle de. Özellikle de para sistemimizin temelinin, bireysel ve kolektif beyinlerimizde gerekli eklemelerin ve yeniden ayarlamaların, dolayısıyla da duyumsamanın mümkün olmasını ve aynı zamanda mümkün kalmasını sağlayacak şekilde kurulması son derece önemlidir. Ve bu eklemelerin doğru ve mümkün olan en iyi şekilde gerçekleşmesi.

Şu anda durum çoğunlukla böyle değil. Para sistemimiz doğru bir şekilde kurulmadığı için bilinçli ya da bilinçsiz olarak çoğu zaman olayları çok mantıksız ve bazen de dengesiz bir şekilde düşünüyoruz. Bu arada, bu dengesiz ya da mantıksız düşünme biçimleri düzenli olarak toplumumuzun diğer yönlerindeki ya da bilimimizdeki veya anlayışımızdaki eksikliklerden de kaynaklanmaktadır.

Ancak gerçek şu ki, mevcut para kıtlığı toplumumuzda pek çok dengesiz düşünce tarzına ve pek çok dengesiz iş yapma biçimine yol açmaktadır. Hükümetler, kuruluşlar ve ayrıca bireyler bunun az ya da çok farkındadır ve yine de insanlar daha mantıklı ve doğru olanla ya da çok daha fazla özdeşleşebilecekleri şeylerle uyumlu olmayan şekillerde hareket etmektedir.

Para nedir ve para ve para sistemimiz ne işe yarar? Buna cevap verebilmek için öncelikle temel perspektifin hangi özelliklere sahip olduğu önemlidir. En mükemmel ve sürdürülebilir ve büyük bir sonuç için bunun semiyolojik olması gerekecektir ve ontolojik yetersiz ve hatta sınırlayıcıdır. Özellikle de mevcut durumlara ve olasılıklara çok fazla önem veriliyorsa ve genetolojik ve dimiugialojik yönler ve dolayısıyla olasılıklar çok az dikkate alınıyor ya da hiç dikkate alınmıyorsa. Günümüz bilimlerinde, özellikle de semiyolojinin geniotolojik

ve dimiugialojik yönlerinin önemli bir işlev ve rol oynadığı sosyal bilimlerde çok fazla olan bir şey. Dolayısıyla, paranın ve mevcut para sistemimizin ne işe yaradığına bakarken, ona eleştirel bir şekilde bakmaktan kaçamayız. Paranın ne olduğu ve daha da önemlisi ne olabileceği sorusu ve cevabı, büyük ölçüde para sistemimizin ne için olduğu ve daha da iyisi ne olabileceği ve ne hale gelebileceği anlayışı tarafından belirlenir.

Sadece paranın ne olduğu ve ne olduğu varsayıldığında, paranın temelde ne için olduğu, daha da önemlisi paranın ve para sistemimizin ne olabileceği vizyonunu ve anlayışını etkiler. Bu, diğer şeylerin yanı sıra, paranın ne olduğuna ve temelde ne için var olduğuna dair mevcut anlayış ve vizyonu da kanıtlamaktadır. Utrecht'li akademisyen Klaas van Egmond, "yaşam felsefesi ve sürdürülebilir politika" başlıklı makalesinde - 2011 Hıristiyan Sosyal Kongresi için bir konferans - şunları yazmaktadır: "Para temelde faaliyetlerin ve malların akışını düzenlemek için bir araçtır".

Birkaç nedenden ötürü buna katılmıyorum. Birincisi, para ile faaliyet ve mal akışları arasında bir ilişki kuruyor. Bu kısmen doğru, ancak çok fazla kısıtlayıcı ve indirgemeci. Burada paranın sadece bir işlevinden bahsediliyor ve bu işlev dikkate alınıyor, oysa daha pek çok işlevi var. Ancak aynı zamanda paranın rolünün temelde mal ve faaliyet üretmek olduğunu ve paranın toplumdaki bireyler ve kuruluşlar için daha az önemli olduğunu varsayar. Ancak çok daha önemlisi, paranın amacı ya da faydasına ilişkin yukarıdaki açıklama, paranın ve para sistemimizin genetik ve dimiugialojik olasılıklarını tamamen göz ardı etmektedir. Bu olasılıklar, tartıştığım gibi, kısmen şeylerin nasıl tanımlandığı ve anlaşıldığına da gömülüdür. Paranın ne olduğu ve ne işe yaradığı, bu konudaki anlayış biçimi, para politikasının olanaklarını ve gerçeklerini ve dünya çapındaki para sistemlerinin karakterini ve içeriğini doğrudan etkiler.

Para temelde faaliyetlerin ve malların akışını düzenlemek içindir. Birkaç nedenden ötürü paranın bu tanımını tamamen terk etmek istiyorum. Birincisi, paranın toplumumuzda çok daha fazla rolü ve işlevi olduğu açıktır. Ancak bunun yanı sıra, çok daha genel ve daha iyi bir tanım çok daha etkili ve büyüktür. Bu, paranın aşağıdaki tanımıyla ilgilidir:

PARA, SÜRDÜRÜLEBİLİR BÜYÜME VE GELİŞME İÇİN BİR KATALİZÖRDÜR, sürdürülebilir örgütlenmeyi ve sürdürülebilir yaşamı destekler.

Paranın bu tanımı bireylere ve topluma daha fazla, kurumlara ve üretime ise daha az odaklanmaktadır. Bana göre para aynı zamanda özünde faaliyet ve mal akışını azaltmak, hatta tamamen ortadan kaldırmak anlamına da geliyor. Ve para bir katalizördür, süreçte ona ihtiyaç duyulur ama aslında tüketilmez. Çünkü kullanılan para sadece farklı bir fiziksel veya dijital konumda var olmaya devam eder.

Dahası, benim para tanımım sosyal güvenceleri ve bireylerin, toplumumuzun ve dünyanın gelişimini iyileştirmeyi ve optimize etmeyi desteklemektedir. Paranın özüne ve rolüne ilişkin diğer tanımların yapmadığı ya da daha az ölçüde yaptığı bir şey. Benim tanımım sosyal güvencelerin korunmasını gerektiriyor. Ve bunu destekleyen ve mümkün kılan bir para sistemi ve para politikası gerektirir ve talep eder.

Mevcut para sistemimiz ve dolayısıyla mevcut para politikamız, sürdürülebilir büyüme ve kalkınma için paranın katalizör rolünü destekleyici nitelikte değildir. Tam tersine. Yunanistan'daki mevcut (Ekim 2012) durum, AB politikasının halihazırda geniş kapsamlı olumsuz etkilere sahip olduğunu göstermektedir. Bunun bir örneği sosyal güvenliğin ortadan kaldırılmasıdır. Örneğin şu anda Yunanistan'da sosyal sistem tarafından tamamen göz ardı edilen ve bu nedenle doktorlardan veya hastanelerden yardım almaya hak kazanamayan kanser hastaları var. Hiçbir bakım alamıyorlar. Bu hem insani açıdan hem de sürdürülebilir büyüme ve kalkınma açısından tamamen savunulamaz bir durumdur. Bunlar, sözde gelişmiş bir toplumda kesinlikle istenmemesi gereken ve AB hükümetinin utanç duyması gereken durumlardır. Ve mümkün olan en kısa sürede AB'den yasaklanmalıdır. Gerçekten her AB vatandaşı, hangi mali ya da sosyal durumda olursa olsun, iyi bir sağlık hizmetinden faydalanabilmelidir.

Mali ve ekonomik kriz yılı olan 2008'e kadar AB iyi gidiyor gibi görünüyordu. Para sistemimiz ve para politikamız doğru görünüyordu ve büyüme ve kalkınmaya odaklanmıştı. Ve bunu destekliyorduk. Ve sonra kriz geldi. En yaygın görüş ve varsayımın aksine, bu krize bankalar ya da çeşitli tarafların spekülasyonları

neden olmadı. Günümüzde borç krizi olarak adlandırılan ama aslında aynı olguyu içeren finansal kriz, ciddi ve derin bir para eksikliğinin mantıksal bir sonucudur. Bunun nedeni toplumumuzdaki kurumların daha hızlı büyümesi ve daha fazla paraya ihtiyaç duymasıdır. Geçmişte hükümetler çok az para yaratmış ya da en azından varsayılan olarak bu para yanlış taraflara gitmiştir. Özellikle işsizler arasında ve aynı zamanda alt meslek gruplarında ve alt gelir dilimlerinde çalışanlar arasında ciddi bir para sıkıntısı var. Tam zamanlı bir işte çalışan, çok çalışan ve elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan birinin normalde ailesini bile geçindirememesi ve normalin altında bir harcama düzeniyle bile faturaları ödemekte zorlanması normal değildir. Bu durum ne yazık ki artık giderek daha fazla gerçeğe dönüşüyor. Üstelik Hollanda gibi bir ülkede bile. Tüm bunlar ciddi şekilde kısıtlanmış ve baskıcı bir para sistemi ve para politikasının sonucudur. Ve özellikle de sistemimizdeki, toplumumuzdaki çok az paranın. Ancak bu çok az para da kısmen mevcut finansal ve ekonomik sistemin ve para politikasının karakterinin ve maddi olanaklarının bir sonucudur.

Eksiksiz ve kapsamlı bir para sistemi yalnızca günlük yaşam gereksinimlerini karşılamakla kalmamalı, aynı zamanda toplumsal ihtiyaçların yanı sıra lüks olarak adlandırılan ihtiyaçların da sürekli ve sürdürülebilir bir şekilde karşılanmasını sağlamalıdır. Bu lükslerin kesinlikle toplumumuzdaki bazı bireyler için olduğu kadar büyük ve gösterişli olması gerekmez. Ancak mevcut para sistemimizde ve politikamızda, köşede bucakta, hatta dünyanın geri kalanında açlıktan, sosyal yalnızlıktan ya da tamamen görmezden gelindiğimiz için ölen birileri olsa bile, bireyin karşılayabileceği şeyleri satın alma özgürlüğünü seçiyoruz. Dahası, mevcut toplumumuzda üç kuruş kazanmak için diğer insanları az ya da çok istismar etmeyi gayet normal buluyoruz.

Yoksa tüm bunlar biraz daha incelikli mi? İnsanlara maddi olarak yardım etmek istemediğimiz için mi yoksa edemediğimiz için mi yardım etmiyoruz? Görünüşe göre ikincisi söz konusu. Peki ya toplumumuzdaki gerçekten çok kazananlar ya da ülkelerimizi ve uluslararası toplumlarımızı yöneten ve idare eden politikacılar? Eğer gerçekten isteselerdi, en azından kısmen de olsa diğer insanlara maddi yardımda bulunabilirler miydi? Çünkü mutlaka "orada" bir para fazlası vardır ve eğer yoksa, mutlaka yaratılabilir mi? Yoksa bu da bir yanılsama mıdır ve kişinin elindeki para miktarının da bir sınırı var mıdır, ama daha da ötesi kişinin ayırabileceği paranın da bir sınırı var mıdır?

Ve sonra her şeyin gerçekten etrafında döndüğü kavrama geri dönüyorum. Kıtlık. Para kıtlığı, yeterli anlayış kıtlığı ya da eksikliği, daha optimal ve sürdürülebilir bir çözüme ve topluma ulaşmak için doğru metodoloji ve yolların kıtlığı ya da eksikliği. Görünüşe göre, sosyal ya da entelektüel ya da ekonomik olarak ya da başka bir şekilde, daha iyi bir yaşam ve örgütlenme biçimine ulaşmak için genellikle kaynaklarımız ya da anlayışımız yok.

Ancak, hem deneyimlerim hem de anlayışım, daha iyi bir yaşam ve örgütlenme biçiminin anahtarının gerçekten de finansta yattığına işaret ediyor ve buna yol açıyor. Ve özellikle de algılanan ya da başka türlü kıtlığın ortadan kaldırılmasında. Burada sadece mevcut kıtlık değil, aynı zamanda gelecekte algılanan veya algılanmayan kıtlık da önemlidir. Bir insanın kesinliğe ihtiyacı vardır. Hem şimdi hem de gelecekte, kişinin en azından yaşamak ve aynı zamanda kendi ailesini ve çevresini sürdürmek için yeterli mali kaynağa sahip olduğuna dair kesinlik. Bu kesinlik şu anda mevcut değil ve aslında gittikçe daha az ve daha belirsiz hale geliyor. Bunun düzeleceğine de güvenemeyiz ve politikacılarımız da çevremiz de bize bu konuda daha fazla güven vermiyor. Bu güven ancak politikacılar gerçekten adım attıklarında ve finansal ya da sosyal kıtlığı ortadan kaldıracak sonuçlar elde ettiklerinde gerçekten gelecektir. Finansal kıtlığın özellikle önemli olduğu yerlerde. Çünkü bu aynı zamanda entelektüel, ekonomik ve diğer açılardan çok daha sürdürülebilir ve büyük bir sonuca ulaşmanın anahtarıdır.

Sürdürülebilir büyüme ve kalkınma için bir katalizör olarak para. Bu hemen hemen her şeyi kapsıyor. Bu eksiksiz ve aynı zamanda sürdürülebilir bir tanımdır. Ancak bunu başarmak için en azından aşağıdakilere ihtiyaç vardır

1) Toplumumuzdaki para kıtlığını ortadan kaldırmak

2) Bireyler ve aileler için emekten, üretimden gelir elde etmenin ayrıştırılması.

3) Uygun barınma, gıda, sağlık bakımı, yaşlı bakımı, ulaşım, belirli bir lüks düzeyi, hayvan besleme veya hobi ve spor yapma fırsatları, entelektüel ve sosyal gelişim gibi temel ihtiyaçlar için her zaman yeterli mali kaynaklara sahip olma ve gelirde istikrar garantisi.

4) Toplumumuzda paranın doğru bir şekilde dağıtılması, toplumumuzda mümkün olduğunca çok sayıda bireye temel ihtiyaçlarını karşılayacak kadar para

verilmesinin yanı sıra daha fazlasının da sürdürülebilir bir şekilde verilmesinin sağlanması.

2) birkaç nedenden ötürü en temel ve önemli olanıdır. Gerçek sürdürülebilirliğin elde edilmesini sağlar, ancak aynı zamanda gelecekte enflasyonu önlemenin de anahtarıdır. Artık gelire ve emeğe bağımlı olunmayacağı ve dolayısıyla hizmet ve ürün üretmeye mali açıdan gerek kalmayacağı için, mal fiyatlarını yükseltmek ya da hatta mevcut seviyede tutmak da tamamen gereksizdir. O andan itibaren mal fiyatları daha uyumlu hale gelebilir ve bireylere ve topluma hizmet edebilir. Toplum ya da belirli bireyler için arzu edilirse, "kayıplara" yol açacağı gerçeğine rağmen fiyatlar düşürülebilir. Bu düzeyde, finans ve para konuları ile para sistemimiz ve para politikamız da çok daha mantıklı ve sürdürülebilir bir şekilde ele alınabilir. Bu şekilde çok daha mantıklı olacaktır.

Her şey iyi algılamayla ilgili

Ve öyledir de. Eğer yukarıdaki hususlar, kastettiğim ve öngördüğüm sürdürülebilir ve eksiksiz şekilde para sistemimizin bir parçası haline gelirse, sonuç olarak toplumdaki pek çok sorun otomatik olarak çözülecektir. Para bir daha asla gerçek bir sorun olmayacak, buna ek olarak bir araç haline gelecek ve sürdürülebilir kalkınmayı gerçekten destekleyecektir. O zaman para sürdürülebilir büyüme ve kalkınma için gerçekten bir katalizör olacaktır.

Toplumun sürdürülebilir büyümesi ve gelişmesi, kurumların ya da kurumların parçalarının yok edilmesini içerecektir. Ve örgütsel süreçlerin, üretim süreçlerinin ve kaynakların yok edilmesi ve üretimin yok edilmesi. Özellikle de üretimin bazı kısımlarının sürdürülebilir olmaması ya da sürdürülebilir örgütlenmeye katkıda bulunmaması nedeniyle. Üretimin kendisi bile birçok durumda sürdürülebilirliğe katkıda bulunmayacaktır. Üretim gereklidir, ancak yalnızca gerçekten ihtiyaç duyulduğunda. Bugünkü üretimin büyük bir kısmı da böyle olmayacaktır ve gelecekte üretime duyulan ihtiyaç da azalabilir. Daha iyi lojistik sayesinde, ama özellikle de üretim yöntemlerindeki yenilikler ve ayrıca insanların ihtiyaçlarının yaratılması ve oluşturulmasındaki yenilikler sayesinde.

Gelecekte gelir ihtiyaçlarımızı karşılamak için daha az üretmemiz veya hiç üretmememiz gerekeceği gerçeği, üretimde şimdiden muazzam bir azalmaya yol açacaktır. Daha az üretim olursa ve bu nedenle kuruluşlara artık gerçekten ihtiyaç duyulmazsa, bunun üretimle ilgili ve üretimi sürdürmek için gereken üretimin azaltılması üzerinde de muazzam bir etkisi olacaktır. Ambalaj ekipmanı üretimini, makine üretimini, nakliye ekipmanı üretimini, ofis ekipmanı üretimini düşünün.

Bununla birlikte, hükümetin çeşitli şekillerde sürdürülebilirlik koşullarını gözetmesi ve yaratması büyük önem taşımaktadır. Bir ülkenin insanları da bu konuda kendi rollerini oynarlar. Tüketim toplumu ve bireylerin ve ailelerin tüketim kalıpları da sürdürülebilirliğe yönelik olmalıdır. Bu aşağıdakileri içerir:

- İşgücüne dayalı bir geliri olmasa bile, bir ülkede ikamet edenlere her zaman yeterli gelirin garanti edilmesi.

- Sürdürülebilirliği desteklemesi veya başka bir amaç için yararlı ya da arzu edilir olması halinde işlerin azaltılması ve hatta belirli sektörlerin veya kuruluşların tamamen ortadan kaldırılması konusunda isteksiz veya olumsuz olmamak

- Gerçekten daha sürdürülebilir olmaları ve sürdürülebilirliği teşvik etmeleri için ürünlerin iyileştirilmesini teşvik edin.

- Ürünlerin daha az hızlı ikamesinin ve çevre, toplum ve sosyal ortam ve uygulamaların sürdürülebilir yönetiminin teşvik edilmesi

Para kıtlığının ortadan kalkması ve ardından gelirin emeğin işleyişinden ve üretimden daha da ayrışması, tüm bunları şimdikinden çok daha mümkün kılmaktadır. Eğer bireyler ve toplum gelir açısından emeğe ve üretime daha az bağımlı hale gelirse, bu otomatik olarak daha az üretilebileceği anlamına gelir. Gerçekten de üretime artık gelir elde etmek için değil, aslında olması gereken şey için ihtiyaç duyulur. Yani, tüketicilerin ya da tüketiciler için ihtiyaçların ya da gerekliliklerin karşılanması. Ancak daha da önemlisi, üretim temelde yalnızca sürdürülebilir büyüme ve kalkınma ile sürdürülebilir bir yaşam ve topluma hizmet etmelidir. Üretilen fiziksel ürünler veya hizmetler katalizör değil, sürdürülebilir kalkınma ve büyümenin araçları ve temel gerekliliklerdir.

Toplumun sürdürülebilir büyümesi, üretimin daha az ya da daha iyi, farklı hale gelmesiyle sağlanabilir. Bu farklılığın iyi bir örneği, üretimin 2008'den bu yana zaten kötüleşmiş olmasıdır. İyileşmedi, daha da kötüleşti. Organizasyonel süreçlerin verimliliği ise artmıştır. Ve bu verimlilik daha da iyi olabilir ve olacaktır. Ancak, şu anda hala işçilerin ve ekonominin zararına. Bu son nokta, işçilerin ve ekonominin zararına. Üretim ve üretim süreçlerinin verimliliğinin kötüleştiği gerçeğiyle örtüşmüyor. Çünkü bunlar gelişmektedir. Öyleyse neden işçiler ve ülke sakinleri daha kötüye gidiyor? Üretim, imalat ve organizasyon süreçlerinin verimliliği aslında artarken? Cevap basit, kısmen ve tam da bu yüzden. Ekonominin kendisi giderek durma noktasına gelirken, hepimiz giderek daha çok çalışmaya başlıyoruz. Aynı süre içinde daha fazla iş yapıyoruz. Verimlilik oyunun adıdır. Eskiden kazandığımız aynı ücretle, giderek daha fazla iş yapacağız. Hem de daha az sayıda insanla. Bu durum çalışanların ve ekonomimizin, dolayısıyla da toplumumuzun zararınadır. Bunun nedeni, verimliliğin faydalarının işçilere ve ekonomiye neredeyse hiç aktarılmamasıdır. Tam tersine. Aslında verimlilik, çalışanlar ve ekonomi için zararlıdır. Günümüz ekonomisi ve koşullarında yalın üretim, çalışanlar ve ekonomi için zararlıdır.

Verimlilik, en azından verimliliğin mevcut uygulanış biçimi, daha az sürdürülebilir bir ekonomiye yol açar ve sürdürülemez örgütlenmenin uç bir örneğidir. Ekonomi durma noktasına gelmemelidir, ancak buna izin verilmelidir. Bunu aynı ücret için daha çok çalışarak ya da daha az ücret için daha az çalışarak başaramayız.

Demek istediğim ve bir gerçek olan şey, yalın üretim ya da diğer verimlilik yöntemlerinin hem çalışanlar hem de ekonomi için zararlı olduğudur. Mevcut para sistemi ve para politikasıyla şu anda durum budur. Mevcut para sistemi ve para politikası değiştirilirse, verimlilik sürdürülebilir hale getirilmezse, verimlilik yine de çalışanlar için zararlı olmaya devam edecektir. Ve bu sürdürülebilirlik ancak işçinin yararına olacaksa sağlanabilir. Örneğin, gelecekte işçilerin aynı ücret için daha çok çalışıp daha az saat çalışmak ya da aynı ücret için daha az çalışıp daha fazla saat çalışmak arasında seçim yapmalarına izin verilirse. Ve örneğin daha fazla verimlilik daha da fazla ücrete yol açarsa. Ya da parasal ve mali politikalar ve sistem, bir ülkenin çalışanlarının ve sakinlerinin her zaman daha yüksek verimlilikten ve diğer örgütlenme yollarından mali olarak faydalanmasını sağlıyorsa. Ancak elbette sürdürülebilir örgütlenme sadece finansal değil, aynı zamanda sosyal bir konudur.

Bu nedenle, genel olarak çalışanların yavaşlamasına izin verilmesi gerektiği ve hatta günümüzde ve gelecekte de yavaşlatılmaları gerektiği söylenebilir. Hepimizin şimdikinden daha az hızlı ve aceleci olan normal bir tempoda çalışmasına izin verilmelidir. Eğer bu mümkünse, o zaman biraz daha az ya da daha fazla insanla hemen hemen aynı üretimi yapmalıyız. Ekonominin yavaşlamasına gerek yok. Ancak daha hızlı olması da gerekmez. Bir ekonominin hızı önemli değildir. Bu aynı zamanda doğru ritimle de ilgilidir. Ve hem bu hız hem de ritim ekonomiye değil, çalışanlara ve kendimize bağlı olmalıdır. Bireylerden ve gruplardan. Ekonomi şu anda krizde ama buna gerek yok. Eğer geliri, mali ve parasal politika yapımını ve gerçekliği emeğin performansından daha fazla ayrıştırırsak. Bu süreçte karşılıklı bağımlılıkların çok daha fazla ayrıştırılması gerekiyor. Benim para sistemine getirdiğim yenilik de bunu mümkün kılıyor. Ve bununla birlikte, örgütsel süreçleri ve örgütlenmeyi gerçekten sürdürülebilir kılmanın anahtarıdır ve bu da tanımı gereği bu sürdürülebilirliğin işçinin yararına olduğu anlamına gelir. Örgütlenme ve örgütler böylece işçilere ve topluma hizmet eder hale gelmelidir.

Eğer benim inovasyonum hayata geçerse, finans söz konusu olduğunda artık çalışırken ne kadar kazandığımızın bir önemi kalmayacak. Ne kadar çok ya da az çalıştığımızın. Ya da günde kaç saat çalıştığımızın. Benzer şekilde, finans söz konusu olduğunda, şirketler için kar edip etmemenin de bir önemi kalmayacak. Çin'den gelen bir konteyneri elle boşaltmaları ya da hem Çin hem de Avrupa tarafında paletlere yüklenmesini sağlamaları ve hem tedarikçi ülkede hem de kendi ülkelerinde çalışanlar için iyi çalışma koşulları sağlamaları önemli olmayacak.

Sürdürülebilir bir ekonomi ve organizasyon için emek sadece ihtiyaçları karşılamak için sarf edilmelidir. Ve yine para giderek artan bir şekilde ya da sadece sürdürülebilir büyüme için bir katalizör olmalıdır. Daha fazlası değil, ama kesinlikle daha azı da değil. Para giderek artan bir şekilde topluma ve bireylere hizmet etmelidir ve aynı şey para politikası için de geçerlidir.

Borç krizinin bir sonucu olarak AB tarafından bir acil durum fonu oluşturulması muhtemeldir. Bu acil durum fonuna ülkeler para ödemek zorunda kalacak. Bu ülkelerin sakinleri zaten zor zamanlar geçirirken. Bu para daha sonra çok daha iyi bir alternatif varken Yunanistan'a ve diğer sıkıntılı ülkelere borç olarak verilecektir. AB'nin acil durum fonuna yatırılmış parası olmadığı için, acil durum

fonunda kendi parasını yaratıyor. Ve Yunanistan bu parayı borç olarak değil, bağış olarak alıyor. Yunanistan'ın önümüzdeki 20 yıl içinde gerçekten olumlu ya da yeterince olumlu bir duruma geri dönmesi halinde, aynı miktarı ya da bu miktarı gelecekte faiziyle birlikte acil durum fonuna geri yatırması şartıyla. Örneğin. Bu şekilde diğer ülkeler acil durum fonuna para yatırmak zorunda kalmayacak ve dolayısıyla acil durum fonuna yatırılması gereken paralar nedeniyle kesinti yapmak zorunda kalmayacaklar. Bu şekilde, ekonominin ve bireylerin toplumdaki konumunun kötüleşmesine yol açmak yerine ekonominin toparlanmasına büyük katkıda bulunacaktır.

9. Değer Enflasyonu - Enflasyon kavramının ötesinde

Giriş

Yaklaşık 2000 yılından bu yana, borç krizinin temel nedenini çözmek için çalışıyorum. Öncelikle içgörü ile ama aynı zamanda sadece borç kriziyle ilgili olmaktan çok daha geniş kapsamlı. Bunun sonucunda yarattığım Mükemmel Para Sistemi ortaya çıktı. Bu Mükemmel Para Sistemi, küresel borç krizine en uygun ve en iyi çözümdür ve aynı zamanda neredeyse gerçek olmayan ancak tamamen gerçekleştirilebilir kısa bir sürede uygulamaya konulabilir. Gerçekten de, mevcut para sisteminin bir uyarlaması olan ve Mükemmel Para Sistemine dönüşümü sağlayacak olan para sistemi yeniliğimle, borç krizi 1 gün içinde tamamen çözülebilir, sona erdirilebilir. Tüm ülkeler bunu 1 gün içinde gerçekleştirmeye yetkin ve/veya muktedir olmayacaktır, ancak diğerlerinin yanı sıra "benim" ülkem Hollanda bu konumdadır. Almanya ve muhtemelen Fransa ve her halükarda Amerika Birleşik Devletleri de benim para sistemine yönelik inovasyonumu uygulayabilecek konumdalar, hem de 1 gün içinde. Bu ülkelerin hükümetlerinden sadece bir tanesi bile bunu yaparsa, bu küresel borç krizinin 1 gün içinde sona ermesi anlamına gelecektir. Sadece kendi ülkeleri için değil, tüm dünya için. Borç krizi o andan itibaren sona erecektir. Tamamen çözülmüş olacak.

Para sistemine yönelik inovasyonumun çok daha geniş kapsamlı bir başka sonucu daha da büyüktür. Çünkü Mükemmel Para Sistemi aynı zamanda toplumumuzun sürdürülebilir kalkınmasını da en uygun Mükemmel yollarla desteklemektedir. Dolayısıyla Mükemmel Para Sistemine geçiş, aynı zamanda Mükemmel Para Toplumuna geçiş anlamına gelmektedir. Bu da Mükemmel Sosyal Topluma doğru daha ileri bir dönüşümü destekler. "Sosyal" alanda daha fazla Mükemmellik, "parasal/finansal" alanda daha fazla Mükemmellikten çok ama çok daha önemlidir. Ancak asıl mesele, sosyal ve finansal sermayenin birbiriyle güçlü bir şekilde bağlantılı olduğudur. Ve mevcut parasal sistem ve dolayısıyla politikalar sosyal bir toplumu teşvik etmemekte, hatta birçok alanda bunu tamamen engellemekte ve hatta yok etmektedir. Sosyal özgürlüğü ve kaliteyi geçmişte olduğundan daha mükemmel bir düzeye çıkarmanın tek yolu finansal özgürlüğün yaratılması ve desteklenmesidir. Mükemmel Para Sistemi bunu en harika ve mükemmel şekilde yapar.

Daha iyi anlamak için altta yatan perspektif

Borç krizi olgusunu ve bu olguya neyin dahil olduğunu daha iyi anlayabilmek için olaya şu şekilde bakmak önemlidir. Sermaye, finansal sermaye ve sosyal sermayeden oluşur. Hem finansal hem de sosyal sermayenin birçok çeşidi ve kapasitesi vardır. Ve çoklu biçimleri vardır. Sosyal sermaye, finansal sermayeden çok daha çoğul ve çok yönlü olma eğilimindedir. Etrafımızdaki gerçeklik varlıklar ve süreçlerden oluşur. Bu varlıklar nesneler olarak da adlandırılabilir, bu durumda canlı organizmalar da nesneler olarak görülmelidir. Tüm bu nesneler dinamiktir. O halde bu dinamiğe "süreç" diyoruz ve nesneler ya da varlıklar dinamiklerin, süreçlerin bir parçasıdır. Hem finansal hem de sosyal sermaye, içinde bulunduğumuz çağda giderek artan sayıda süreç ve varlık arasında dağılmaktadır. Bu aynı zamanda, belirli bir süreç için mevcut olan veya olabilecek sosyal veya finansal sermaye oranının genellikle azaldığı anlamına gelmektedir. Bu oranlar sorunlu olabilir ya da olmayabilir. Süreçlerin ve varlıkların hepsinin bir miktar sosyal ve finansal sermayeye ihtiyacı vardır. Var olmak ya da var olmaya devam etmek için. Toplam finansal sermayenin veya toplam sosyal sermayenin (kuruluşlar arasında dağıtılacak toplam sermaye) bolluğu bir sorun değildir ve yerel finansal sermayenin veya yerel sosyal sermayenin (belirli süreçler veya kuruluşlar için mevcut olan sermaye) bolluğu da bir sorun değildir. Az ya da çok, genellikle bir kıtlık söz konusudur. Yerel kıtlıklar, başka yerlerde ya da zamanlarda yerel kıtlıklar yaratarak "çözülmemelidir". Geçmişte ve şu anda olan ve hatta giderek artan bir şey bu. Bunun nedeni, toplam finansal sermayenin ve dolayısıyla yerel sosyal sermayenin giderek artan bir kıtlık içinde olmasıdır. Gerçekten de, toplam finansal sermaye eksikliğini telafi etmek veya geçici olarak azaltmak için, giderek daha fazla sosyal sermaye kullanımına ihtiyaç duyulmaktadır.

Enflasyon sorunu

Mükemmel Para Sistemimi başkalarına anlattığımda ya da anlatmak istediğimde, çoğu zaman Mükemmel Para Sisteminin enflasyona yol açıp açmayacağı sorusu geliyor. Ben de bunun hiç de sorun olmadığını söylüyorum. Ayrıca geçmişte enflasyonla ilgili olarak, Mükemmel Para Sisteminde enflasyonun bir sorun olmadığını gösteren bazı şeyler anlatmıştım. Ancak, enflasyon hakkında daha önce yazdıklarıma çoğu zaman ulaşılamıyor. Dahası, yazılanlar, insanların Mükemmel Para Sistemine geçilmeden önce ve Mükemmel Para Sistemi bir

gerçek olduğunda enflasyonun aslında ve aslında hiç de bir sorun olmadığını görmeleri için yeterli anlayışı sağlamaya yetmeyebilir. Bundan sonraki metinde bunu yeterince açıklayacağımı umuyorum. Enflasyon konusunda daha önce yazdığım metinlerin çoğu www.academia.edu adresindeki hesabımda/web sayfamda bulunmaktadır. Oradan indirilebilirler. Ancak umarım bu metni okuduktan sonra artık buna gerek kalmayacak ve Mükemmel Para Sistemi içerisinde enflasyonun bir sorun olmadığı ve hatta şimdikinden çok daha az olacağı yeterince anlaşılacaktır. Çünkü günümüzde pek çok enflasyon hükümet ya da ekonomistler tarafından yeterince fark edilmeden ya da adlandırılmadan gerçekleşmektedir. Bu hususun, aşağıdaki metni okurken de açıklığa kavuşacağını umuyorum.

Fiyat enflasyonu nedir

Fiyat enflasyonu - ya da ekonomistlerin, haberlerin ve benzerlerinin yaygın olarak enflasyon dediği şey - aynı miktarda parayla daha az şey satın alınabileceği anlamına gelir. Yani aynı şeyi satın almak için daha fazla paraya ihtiyaç vardır.

Dolaşımdaki para birimlerinin sayısı artar ve mal ve hizmet arzı azalırsa, enflasyona yol açabilecek bir durum ortaya çıkar. Dolaşımdaki bu para birimi sayısı azalır ve mal ve hizmet arzı artarsa, deflasyona yol açabilir. Bunlar olasılıklardır. Ancak bunun gerçekten gerçekleşip gerçekleşmeyeceği daha fazla faktöre bağlıdır. Son on yıllardaki ekonomik gelişmeler bunu kanıtlamaktadır.

Enflasyon ve deflasyon mantığının son yıllarda tersine işlemesinin nedeni, para sistemimizin -para sistemimizin- mantıklı değil, hatta mantıksız ve yıkıcı, zararlı olmasıdır. Ayrıca kuruluşlar mevcut para sistemimizin düzgün çalışması için gereken ilişkisel gereklilikleri yeterince anlamadıkları için. Bununla, para sisteminin -mevcut para sistemimizin- o kadar da mantıksız olmayabileceğini, ancak toplumumuzdaki kuruluşların ve bireylerin mevcut para sisteminin "bizden" beklediği şekilde "çalışmadığı" ve "hareket etmediği" için toplumda mantıksız hale geldiğini kastediyorum. Bu konuya daha sonra tekrar döneceğim. Ancak enflasyon ve deflasyonun tersine işlediğini söylerken, enflasyon ve deflasyonun gerçekleştiğini ancak ekonomistlerin şu anda algıladığından ve anladığından tamamen farklı bir şekilde gerçekleştiğini kastediyorum. Bu yanlış anlama,

enflasyon olgusunun çok dar bir şekilde anlaşılmasından kaynaklanmaktadır, ancak aynı zamanda mevcut para sistemimiz ve hükümetlerin, kuruluşların ve bireylerin mevcut para politikası oluşturma ve eylemleri, enflasyon ve deflasyonun bu bağlamda mantıksal olarak gelişmesine neden olmaktadır, ancak bu gelişmeler bazı yönlerden ekonomistlerin toplumdaki enflasyon ve deflasyonla ilgili olarak "anladıklarının" ve "gördüklerini" düşündüklerinin tam tersidir.

İlginç olan, "dolaşımdaki paranın" gerçekte ne anlama geldiğinin anlaşılmasıdır. Bunun tüketim ve üretim için para olup olmadığı ve şirketler, hükümetler veya diğer kuruluşlar ya da bireyler tarafından (her ne amaçla olursa olsun) kenara konulan parayı içerip içermediği. Ve bu çekincelerin son zamanlarda, özellikle de borç krizinin ortaya çıkmasından sonra nasıl geliştiği. Aslında, bu borç krizinden sonra, ECB ve benzerleri tarafından bankalar ve belki de hükümetler için daha fazla para ayrıldı. Bu para belli ki bir yerden gelmek zorundaydı. Ve mevcut parasal olanaklar göz önüne alındığında, sadece bir yerden, yani "ekonomiden" ve "işçilerden ve vatandaşlardan" gelebilirdi. Tam olarak "ekonomi" ve "vatandaşlar" DAHA FAZLA paraya ihtiyaç duyarken ve duyarken. Varlıkların (süreçler dahil) daha fazla paraya ihtiyacı vardır, şu anda olduğu gibi daha az değil.

Fiyat enflasyonu nasıl ölçülür?

Enflasyonu hesaplamak için yaygın olarak bir dizi ürün kullanılır. Bunlar her seferinde (neredeyse) aynı ürünlerdir. Bu ürünlerden belirli bir tanesi, ama aynı zamanda her seferinde yılda tüketilen/satın alınan aynı sayıda üründür. Bu daha sonra o yıl geçerli olan fiyatla çarpılır. Sonra da farklı yıllardaki toplam miktar farkına bakarız. Bu toplam miktar arttığında, enflasyon gözlemlenir; sonuçta, bu sayılardaki belirli ürünleri satın almak için daha fazla paraya ihtiyaç vardır.

Yani bunlar ortalamalar. Ve belirli sayıda ürün ve belirli spesifik ürünler için. Bunların hangi ürünler olduğunu bilmek, aynı zamanda hesaplamanın tam olarak nasıl işlediğini ve daha geniş sosyal ve ekonomik perspektifte nasıl anlaşılması gerektiğini anlamak çok önemlidir. Ancak çoğu zaman enflasyon rakamlarının enflasyonun NE'sine baktığından daha da önemli olan şey, bu farklılıkların yıllar içinde NASIL .... nasıl ortaya çıktığı ve bu farklılıkların altında yatan nedenlerin

neler olduğudur. Ben şahsen, ücretlerin önceki yıllarda enflasyon oranlarına göre yeterince ayarlanmamış olmasının, sonraki yıllarda ortaya çıkan enflasyonun önemli bir nedeni olduğunu anladığımı düşünüyorum. Ancak enflasyonun yükselen emtia fiyatları veya diğer fiyat gelişmeleri gibi başka nedenleri de var. Ve yetersiz ilişkisel fiyat farkındalığı ve bunun sonucunda ortaya çıkan ilişkisel fiyat gelişim(ler)i.

Toplumumuzda enflasyonla ilgili eğilimler

Enflasyon şu anda çoğunlukla ilişkisel olmayan bir olgu olarak görülmekte ya da ilişkisel değer enflasyonunun karakteri ve birçok yönü hakkında yeterli farkındalık bulunmamaktadır. Günümüz toplumunda enflasyonla ilgili pek çok eğilim bulunmaktadır. Birkaçını saymak gerekirse

Belirli bir gelir elde etmek için giderek daha fazla şey yapılması gerektiği eğilimi. Ve aynı gelirle genellikle daha az şey satın alınabilir.

Toplumdaki sosyal-ilişkisel gelişmelerin yarattığı eğilim, bireylerin giderek daha fazla satın alma beklentisi ve ihtiyacı içinde olmalarına neden olmaktadır. Toplumsal talepler gittikçe artıyor, ancak aynı zamanda daha yüksek bir farkındalık ve kalite arzusu, artan kalite standartlarını karşılamaya devam etmek için daha fazla şey yapılmasını ve dolayısıyla harcanmasını gerektiriyor.

İşverenlerden gelen eğitim taleplerinin yanı sıra belirli işlerin ve çalışmaların yeterli ve düzgün bir şekilde yerine getirilmesi için de çalışanların daha yüksek eğitim ve beceri düzeylerine sahip olması gerekmektedir. Sonuç olarak, nüfusun genel eğitim seviyesi yükselmektedir. Genel eğitim seviyesindeki artışa rağmen, kendi seviyelerinde iş olmadığı için kendi seviyelerinin altında çalışmak zorunda kalan daha yüksek eğitimli işçiler giderek artmaktadır. Bu oran son yıllarda artmıştır ve önlem alınmazsa muhtemelen daha da artacaktır. Bu kötü bir gelişme olmasa da çoğu durumda böyledir. Özellikle de bu geçici istihdam büroları, şirketler tarafından bu işçiler için ödenen saatlik ücretlerin nispeten büyük bir kısmını ellerinde tuttukları ve geçici işçiye ödemedikleri/aktarmadıkları için. Geçici işçiler, görevlendirme açısından daha esnek oldukları ve işverenlerin daha az yükümlülüğü olduğu için normal işçilerden DAHA FAZLA kazanmalıdır. Daha yüksek bir brüt saat ücretinin yanı sıra, geçici işçiler gelecekte düzenli yan haklar ve ödüller de almalıdır. Örneğin 13. ay ve kar dağıtımı gibi. Bu ödüller geçmişte ve günümüzde daimi işçilere verilmiştir ve verilmektedir. Ancak daimi çalışanların oranı önemli ölçüde azalmıştır. Bu, mevcut dönemde olduğu gibi,

daha esnek olan taşeron işçilerinin 13. ayı ve kâr payını hak etmedikleri anlamına gelmiyor. 13. ay, taşeron işçilerinin ücretlerinin standart bir parçası haline gelmelidir. 13. ay ödeneği, eğer varsa, taşeron işçisinin söz konusu şirket tarafından istihdam edildiği gün sayısının yıllık çalışma günü sayısına bölünmesiyle elde edilir. Böylece, belirli bir şirkette sadece birkaç gün veya hafta çalışan bir geçici işçi bile 13. ay ücretinin bir kısmını almaya devam eder. Tıpkı 13. ayın ödemesinden sadece birkaç gün ya da bir ay önce işten çıkarılan daimi bir çalışanın 13. ayın ücretinden orantılı bir pay alma hakkına sahip olması gerektiği gibi.

Enflasyonun ölçülmesi genellikle sadece harcama enflasyonuna bakar ve gelir tarafındaki enflasyonu - gelirlerin enflasyonu, gelirlerin azalması - çok az dikkate alır veya hiç dikkate almaz.

Aslında şu anda harcama enflasyonu tam olarak hesaplanmamakta, haritalandırılmamakta ve anlaşılmamaktadır. Gelir enflasyonu ise hesaba katılmamakta, ayrıca hiç anlaşılmamaktadır. Hala tam asgari gelirler varsayılırken, birçok ve giderek daha fazla alt gelir grubunda çalışanlar giderek daha az gelirle yetinmek zorunda kalmaktadır. Bunun nedeni hem gerçek saat ücretlerinin düşmesi hem de yan hakların kaybı, daha az geri ödenen daha yüksek işe gidip gelme masrafları ve ayrıca kar paylarının ve benzerlerinin kaybıdır. Ancak buna ek olarak, giderek daha fazla sayıda insan ayda daha az saat çalışabilmekte ve ek iş ya da ek ödenek veya yardımlar yoluyla bir ek alamamakta ya da ayarlayamamaktadır. Aslında, bu ek ödenekler veya yardımlar hala herkesin tam zamanlı veya en azından makul bir gelir elde edebileceği inancına veya düşüncesine dayanmaktadır. Ancak bu durum, özellikle düşük gelir gruplarında giderek daha az geçerli olmaktadır çünkü bu gruplar, özellikle ya da en azından Hollanda'da, giderek daha fazla sayıda öğrenci ve ebeveynleriyle birlikte yaşayan, az saat çalışan ve hala ebeveynleriyle birlikte yaşadıkları için ancak iki yakalarını bir araya getirebilen gençlerden oluşmaktadır.

Şirketler ve diğer kuruluşlar enflasyona yol açan fiyatlandırma ile nasıl başa çıkıyor?

Para miktarları aynı kaldığında ya da düştüğünde ya da yükseldiğinde fiyatların NEDEN yükseldiğine bakmak ilginçtir. Ama aynı zamanda şirketlerin bu fiyat artışlarıyla NASIL başa çıktıklarına da bakmak gerekir. Bununla, fiyatları artırarak fazladan elde ettikleri ya da edemedikleri parayla ne yaptıklarını kastediyorum. Ve ücretlerdeki artış ya da düşüşün fiyatlardaki artış ya da düşüşle nasıl bir ilişkisi olduğunu.

Birçok durumda, uygulamada, belirli bir şirketteki ücretlerdeki artış ya da düşüş ile fiyatlardaki artış ya da düşüş arasında kesinlikle bir ilişki olmayacaktır. Bazı durumlarda bu durum garip görünebilir. Aynı zamanda mantıksız ve bireysel çalışanlar için olduğu kadar bir bütün olarak ekonomi ve toplum için de zarar verici bir durumdur.

Ekonomiye verilen bu zarar, ekonomimizde giderek artan bir para sıkıntısı olduğu için mevcuttur ve giderek artmaktadır. Bireylerin ve özellikle de alt gelir gruplarından bireylerin harcayacak daha az parası var ve giderek daha fazla para sıkıntısı çekiyorlar. Bu arada, fiyatlar şu anda bile genel olarak artmakta, asgari ücretler ise genel olarak ve ayrıca bireysel olarak azalmaktadır. Çünkü özellikle geçici işçiler (işgücünün giderek artan bir oranı) giderek daha az saat çalışabilmekte ve geçici işçiler için toplu sözleşmelerin "akıllıca" (ve kısmen anti-sosyal) kullanımı ve geçici istihdam bürolarının diğer hileleri yoluyla mümkün olan en düşük ücrette tutulmaktadır. Bu durumda 13. ay ve kar ödenekleri de genellikle ödenmemektedir. Bu arada, istihdam bürolarının kendileri de geçici işçi başına saat başına 18 ila 25 avro arasında para toplamakta ve genellikle bunun sadece yarısını ya da daha azını geçici işçilere brüt ücret olarak aktarmaktadır. Dolayısıyla, alınan miktarın sadece nispeten küçük bir kısmı geçici işçilere emeklilik primi ve devlete vergi ödemek için kullanılıyor.

Bunun somut bir örneği, çalışanların kazançlarının azaldığı ve dolaşımdaki para miktarının düştüğü mevcut zamanlarda fiyatlarını yine de artıran şirketlerdir. Ve bu fiyat artışının hiçbir kısmını çalışanlarına yansıtmamaktadırlar. Satışları düşmediği sürece. Satışlar düştüğünde, bazı durumlarda ciroyu eşit veya yeterli

tutmak için fiyat artışları haklı görülebilir. Ancak satışlarını nispeten sabit tutan çok sayıda kuruluş vardır. Yine de fiyatları yükseltin. Ve bunun çoğunu çalışanlara yansıtmazlar.

İş bulma kurumlarının ve şirketlerin, fiyatların aynı kaldığı ve hatta yükseldiği bir dönemde işçilere saat başına daha az ücret ve aynı zamanda haftada daha az saat verdiği gerçeğinden de bahsetmek gerekir. Bunun ekonomi üzerinde zararlı bir etkisi olduğu açıktır, ancak aynı zamanda saat başına düşen ücretler ve genel olarak devlete daha az vergi ödenmesi nedeniyle de .

Çok bariz, anti-sosyal ve kınanması gereken bir örnek de sağlık sigortasıdır. Bir kriz yaşanırken ve giderek daha fazla insan faturalarını ödemeye devam etmekte zorlanırken, sağlık sigortası şirketleri rutin olarak sağlık sigortası primlerini yükseltmektedir. Bu arada, ilaç endüstrisi ile danışıklı dövüş içinde olsun ya da olmasın, doktorlar tarafından reçete edilen daha pahalı ilaçları geri ödemeye devam ediyorlar. Aynı doktorlar hastalarına daha ucuz alternatifler yazmamak için motive edilirken. Bu daha pahalı ilaçların eninde sonunda sağlık sigortası fonundan ödenmesi gerekiyor. Bu da herkesin daha fazla sağlık sigortası primi ödemesine neden olur. Zaten çok yüksek olan bu primler, sağlık sigortası şirketlerinin kar amacı gütmemesi gerektiği halde yüksek karlar elde etmesinden kaynaklanıyor.

İnsanlar enflasyonla nasıl başa çıkıyor?

Enflasyon kelimesinden çok fazla ve kolayca bahsediliyor, neredeyse her zaman neden bahsettiklerinden tamamen habersiz bir şekilde. Enflasyon hakkında teori üretirken bile, asla gerçek olamayacak çok tek taraflı ve özlü bir "gerçeklik" yaratılıyor ve aynı zamanda tamamen yanlış "içgörülere" ve toplumda neler olduğuna veya olabileceğine dair tamamen yanlış bir anlayışa yol açıyor.

Dolayısıyla, enflasyonu "anlamak" her zaman toplumdaki varlıkların ve süreçlerin ilişkisel bağımlılıklarını tamamen göz ardı eden varsayımlara ve modellere dayanmaktadır.

İnsanların fiyat enflasyonu ile NASIL başa çıktıklarını görmek en hafif tabirle büyüleyici, ancak bu süreçte inanılmaz derecede alakalı. Ve özellikle de hangi mal veya hizmetlerin etkilendiğini.

O zaman hemen göze çarpan ya da çarpması gereken şey, içinde bulunduğumuz çağda Hollanda'daki bireylerin sağlık sigortasından kısmaya başlamış olmalarıdır. Oysa bu, yaşamın gerçekten önemli bir temel gerekliliğidir. Ve bu güvenlikle ilgili. Sağlık için kesinlik. İnsanların kolay kolay vazgeçemeyeceği bir şey. Bunu yapmaları, "tam" bir işi olan insanların bile artık pahalı ya da başka türlü sağlık sigortası için yeterli paraya sahip olmamaları gerçeğiyle ilgilidir. Hem artan fiyatlar hem de azalan gelirler nedeniyle.

Bir çalışanın sürekli istihdamda olması ya da bugünlerde giderek artan bir şekilde ve özellikle düşük gelirli gruplar için olduğu gibi geçici istihdam bürosu aracılığıyla çalışması oldukça fark yaratmaktadır. İkinci durumda, çalışan çoğu durumda 13. ay gibi yan haklardan ve özellikle düşük gelir grupları için aslında çok gerekli olan kar paylaşımı ve diğer avantajlardan yoksundur. Ayrıca, geçici işçiler, özellikle de günümüzde, genellikle daimi çalışanlardan daha az saat çalışmaktadır. Bunun da ötesinde, sadece bu saatler işveren tarafından ödenmekte ve işveren işçiye ödediği ücretin büyük bir kısmını, hatta büyük çoğunluğunu kendi cebinde tutmakta ve geçici işçiye ya da vergi ödemesi yoluyla devlete "aktarmamaktadır". Dolayısıyla, daimi işçilerin geçici işçilerle kademeli olarak ve krizden bu yana hızlanarak yer değiştirmesi, diğer pek çok olumsuz etkinin yanı sıra, hükümetlere vergi olarak aktarılan paranın hızla azalması anlamına gelmektedir. Ancak geçici işçi büroları, geçici işçilerin gelirlerini sürekli olarak düşük tutma konusunda daha da yaratıcı ve ne yazık ki daha etkilidir. Aslında bu, Hollanda ve diğer Avrupa ülkelerindeki ve dolayısıyla dünya genelindeki ekonomik durumun devam etmesinin ve hatta daha da kötüleşmesinin en büyük nedenlerinden biridir. Ancak gerçek, altta yatan neden değil. Bu gerçek, altta yatan neden, ekonomilerimizdeki BÜYÜK bir para eksikliğidir. Şu anda bu ekonomilerde gerçekleştirdiğimiz ve "sunduğumuz" şeyleri yapmak için para eksikliği. Ancak bu, bireylerin, işçilerin pahasına ve sırtından yapılmamalıdır ve yapılamaz. "Geri kalanı" mümkün kılacak ve mümkün kılacak parayı serbest bırakmak için emekten tasarruf etmek. Uzun vadede elbette bu işe yaramaz. Ve bu dar görüşlü ve dengesiz iş yapma biçiminin uzun vadedeki zararı hesaplanamaz. Bu hasarı mümkün olduğunca önlemenin VE onarmanın tek yolu Mükemmel Para Sistemini uygulamaya koymaktır.

Dahası, yaşlı bakımı da düşünüldüğünde bakım tamamen özel bir durumdur. Hollanda'nın mevcut hükümetine kalırsa, bazı yaşlı grupları gelecekte huzurevlerinde bakım bile alamayacak. Düşük gelirli insanların ücretlerinin düşmesine rağmen, sağlık sigortası şirketleri son yıllarda bakım sigortasının maliyetini arttırmıştır. Aynı sağlık sigortalarının ve aynı zamanda hastanelerin verimliliği artmıştır ve daha da artmalıdır. Hastane personeli ve diğer sağlık personeli ücretlerinin düştüğünü ve işten çıkarıldığını görüyor. Kâr amacı gütmeyen sağlık sigortası şirketleri giderek daha fazla kâr ediyor. Ve yine de burada, bu nedenle, son derece savunmasız bir grup insan pahasına daha da fazla kesinti yapılması gerekiyor. Ve "biz" giderek daha fazla bakım primi öderken karşılığında giderek daha az şey alıyoruz ve hem hükümetin hem de sağlık sigortası şirketlerinin parayı insanlardan daha önemli gördüklerini ve gerekirse biraz daha fazla paraya mal olabilecek sosyal bir çözüm aramaktansa yaşlı insanları sokağa atmayı tercih edeceklerini biliyoruz.

Dolayısıyla, bir kavram olarak enflasyonun kendisinin zaten tek taraflı olarak tanımlanması sorununun yanı sıra, fiyat enflasyonu kavramının ilişkisel olarak anlaşılmaması ve açıklanmaması gibi genel bir sorun da vardır. Dolayısıyla, "sadece" yanlış bir ilişkisel anlayış değil, enflasyonun ilişkisel olabileceğine ya da ilişkisel olduğuna dair tam bir farkındalık eksikliği söz konusudur. Bir dereceye kadar bu farkındalık varmış gibi görünse de, enflasyonun tanımlanması ve ölçülmesinde, eğer varsa, neredeyse hiç ortaya çıkmamaktadır. Ortaya çıksa bile son derece küçük bir ölçüde. Dikkate alınmayan çok fazla yön ve süreç vardır. Belki de tamamen yanlış bir temel perspektiften kaynaklanmaktadır.

İlişkisel olan söz konusu olduğunda, örneğin, tamamlayıcı mallar ile tamamlayıcı olmayan mallar arasındaki ayrım enflasyon kavramı içerisinde zaten eksiktir. Ayrıca, bunun sonucu olarak, tüketiciler bu malların karakter farklılıklarıyla NASIL başa çıkmaktadır. Genel olarak ve aynı zamanda enflasyonla ilgili olarak. Ve ilişkisel olarak tamamlayıcı veya ilişkisel olarak tamamlayıcı olmayan diğer malların zorunlu veya zorunlu olmayan satın alımıyla ilgili olarak.

Mal veya hizmetlerin ilişkisel işlevi de çok büyük bir rol oynamaktadır. Bununla finansal ilişkiselliğin yanı sıra sosyal ilişkiselliği de kastediyorum. Toplumumuzda giderek daha fazla mal ve hizmetin finansal ilişkisel bir karaktere sahip olduğunu ya da bu karakteri kazandığını not etmek ve fark etmekte fayda olduğunu düşünüyorum. Bunlar arasında lüks malların işlevinin yanı sıra sosyal medyanın

ve tamamlayıcı ürünlerin önemi de yer almaktadır. Ama aynı zamanda araba ve bu araba için yakıt. Yakıt maliyetlerindeki artış ve aynı zamanda hem iş hem de sosyal trafikteki artış nedeniyle, arabanın ve yakıt maliyetlerinin finansal ilişkisel karakteri artmıştır. Buna ek olarak, istihdam büroları mümkün olan en düşük ücreti ödemenin yanı sıra, kendi yerleştirdikleri işçileri yaşadıkları yerden daha uzağa götürmek için düşük kilometre ödenekleri de vermektedir. Aynı geçici işçilerin onayı olsun ya da olmasın. Sonuç olarak, zaten çok az kazanan ya da çok az ücret alan bu işçiler bir de işe gidip gelme masraflarını eklemek zorunda kalıyorlar.

Sosyal ilişkisel mallara örnek olarak iyi bir eğitim, cep telefonları, bilgisayarlar ve araba ve tatil gibi lüks mallar verilebilir. Ancak malların devir hızının artması da işlevsel ilişkisel yönlerden ziyade sosyal ilişkisel yönlerden kaynaklanmaktadır. Birçok malın kullanım ömrü artarken, aynı mallar giderek daha kısa sürede değiştirilmektedir. Arabaların yanı sıra diğer mallara da bakın. Düşük gelirliler bu konuda daha az fırsata (finansal kaynaklara) sahiptir ya da hiç sahip değildir, ancak yine de kısmen sosyal ilişkisel motivasyon nedeniyle bunu yapmaktadır. Bu sosyal-ilişkisel motivasyon cep telefonu kullanımında da rol oynamaktadır. Günümüzde alt gelir gruplarında bile neredeyse herkesin bir cep telefonuna sahip olduğu aileler var. Bu cep telefonları giderek daha pahalı hale geliyor, ancak mobil abonelikler de giderek daha pahalı hale geliyor. Ve bunlar her ay tekrar eden ve dolayısıyla ödenmesi gereken maliyetler.

Inflatie- Operanın Hayaleti

Enflasyon kavramının indirgemeciliği ve neyin dahil edilip neyin edilmediği. Peirce'ın ilklik dediği şey ve insanların bununla NASIL başa çıktığı değil.

Örnek olarak sağlık hizmetleri maliyetleri; giderek daha fazla insanın bu temel ihtiyacı karşılayamadığı gerçeği. Şu anda giderek daha fazla insan bunun için para biriktiriyor ancak önümüzdeki dönemde giderek daha fazla insan bu işi bırakacak. Çünkü şu anda çalışmakta olduğumuz parasal sistemin dengesizlikleri nedeniyle artık bunu karşılayamıyorlar. Ve para politikasının da, diğer şeylerin yanı sıra, enflasyonun yanlış anlaşılması ve tamamen alakasız yönü ve kavramı ile yürütüldüğü dengesizlik.

Değer enflasyonu - daha geniş bir enflasyon kavramı

Zamanımızın (finansal) değer kavramının neden ve niçin son derece indirgemeci olduğunu çeşitli gerekçeler ve örneklerle zaten belirtmiştim. Ve yine bu nedenle, özellikle de hükümet veya diğer kuruluşlar politikalarını buna dayandırıyorsa, son derece zararlıdır.

Günümüzün finansal enflasyon kavramı indirgemecidir çünkü:

a) çok tek taraflı olan ve b) gerçekliğin yanlış yönlerini vurgulayan veya aşırı vurgulayan yanlış bir bakış açısına dayanır

(Bu nedenle de) gerçekten ilişkilendirilebilir ve çok küçük bir ölçüde ilgili içgörü sağlar. (Fiyat) enflasyonu kavramının sadece birçok zararlı yanlış anlamaya ve aynı zamanda zararlı politika yapımına yol açtığı bir gerçektir. Bu metin umarım bunu daha açık hale getirir.

Bu durum, diğer hususların yanı sıra, enflasyon kavramında aşağıdakilerin gözden kaçırılmasıyla da gösterilmektedir:

- Konut fiyatları ile benzin ve yakıt fiyatları

- Personele seyahat masrafları için ödenekler

- Sağlık sigortası primlerindeki (artış)

- (Mobil) telefon ve internet kullanımının (artan) maliyeti

- Farklı mal ve hizmetler arasındaki karşılıklı ilişkiler ve bu mal ve hizmetlerin kullanımının önemi ve faydası. İhtiyaçlara yönelik maliyetler, diğer maliyet ve harcamalara kıyasla daha kritik ve daha az kaçınılabilirdir. Ancak ne yazık ki, diş ve genel sağlık giderleri ile giyimden bile tasarruf edilebildiği, hatta bunun günümüzde istenmeyen seviyelere ulaştığı görülmektedir.

Ancak bunlar enflasyon kavramına eklense bile yine de fazla indirgemeci kalmaktadır. Çünkü finansal enflasyon kavramı hem sosyal enflasyonu hem de mal enflasyonunu içermemektedir.

Bu nedenle, burada değer enflasyonu kavramını tanıtıyorum. O halde değer enflasyonu, "finansal"/paranın enflasyonu, malların veya hizmetlerin kendi enflasyonu ve aynı zamanda sosyal enflasyonun birleşimidir. Ayrıca, finansal enflasyon, mal enflasyonu ve sosyal enflasyon arasındaki bağlantı ve karşılıklı bağımlılıktır.

Mal veya hizmet enflasyonu derken, yeni mal veya hizmetlerin ya da satın alındıklarında mal veya hizmetlerin enflasyonunu değil, halihazırda satın alınmış olan mal veya hizmetlerin enflasyonunu kastediyorum. Aynı zamanda geçmişte satın alınmış ya da gelecekte satın alınacak binaların ve diğer gayrimenkullerin enflasyonunu da kastediyorum. Ve bu mal ve hizmetlerin değerinin zaman içinde nasıl geliştiği.

Fiyat enflasyonu söz konusu olduğunda, ekonomistler sadece yeni ürünlerin satın alındıkları zamanki maliyetine bakarlar. Ancak, izlenmeyen ve bildiğim kadarıyla bu konuda kesinlikle hiçbir gözetim yoktur. Halihazırda satın alınmış olan mal ve hizmetlerin değer enflasyonudur.

Geçmişte, daha sonra saklanabilecek ve bazen zaman içinde daha değerli hale gelen birçok mal satın alınırdı. Sayıları azalan ya da artık bulunmayan özel ve değerli ürünleri düşünün. Ancak şu anda görülebilen şey, özellikle kriz nedeniyle bu malların çoğunun artık çok değerli olmadığıdır. Bu yüzden satılamıyorlar, satılabilseler bile zararına satılıyorlar. Çünkü malların değeri birkaç yıl öncesine göre, belki de satın alındıkları zamana göre önemli ölçüde düşmüş olabilir ya da olmayabilir. Elbette ortalamaya bakmak gerekir, ancak satın alınan ya da alınmakta olan tüm malların değerinin düştüğüne dair genel bir eğilim vardır. Ve eğer varsa, genellikle geçmişe kıyasla daha hızlı bir şekilde değer kaybediyorlar.

Çeşitli malların "özel" mülkiyeti, çeşitli nedenlerle geçmişe kıyasla yıllar içinde azalmış görünmektedir. Bu kısmen malların finansal değer enflasyonudur, ancak bir dereceye kadar sosyal değer enflasyonunu da içerir. Ya da ilişkisel (sosyal) değer enflasyonu çünkü o kadar çok mal var ki belirli bir malın özel olma özelliği azalıyor. Mevcut mal ve ürünlerin çokluğu nedeniyle, bireysel malların bireysel değeri azalır.

Ancak, değerlerdeki bu düşüşün, malların değer enflasyonu ve dolayısıyla ekonomi üzerinde önemli veya başka bir sonucu da vardır. İnsanlar sattıkları mallar için daha az para (geri) alırlar ve böylece harcamalarını karşılamak ya da yeni veya farklı ürünler satın almak için daha az paraları olur.

Genelde herkesin gereğinden fazla eşyası vardır, batı ülkelerinde sorun bu değildir. Sorun, cari harcamaları karşılayabilmektir. Oysa geçmişte bu sorun çok daha azdı çünkü gelir ve gider arasında daha iyi bir denge vardı ve aynı zamanda özellikle son birkaç yılda olduğundan çok daha az enflasyon vardı. Tam da son birkaç yılda, mali ve borç krizinin yaşandığı yıllarda, enflasyon hızlandı ve arttı. Ancak bu daha çok ekonomistler ve hükümetler, devlet tarafından ölçülmeyen ya da fark edilmeyen değer enflasyonu ile ilgiliydi.

Belirli bireyler için enflasyona ilişkin mevcut durum

Enflasyon aynı miktarda parayla daha az şey satın alınabilmesi olarak görülürse. O zaman bu durumda birinin daha fazla paraya mı yoksa aynı miktarda paraya mı yoksa daha az paraya mı sahip olduğu oldukça fark eder. İlk durumda, söz konusu kişi ya iyileşir ya da durum o kişi için aynı kalır. Diğer her iki durumda da söz konusu kişi kaybeder.

Mevcut durumda, 2013 yılı ve borç krizi. Çoğu kişinin maaşları düşüyor. Fiyatlar yükselirken. Aynı miktarda para ile daha az şey satın alınabiliyor. Ancak çoğu insanın parası aynı kalmıyor, aksine azalıyor. Dolayısıyla bu kişiler için enflasyon, ortalama enflasyondan bile daha fazladır. Bu durum özellikle gelirleri bazen büyük ölçüde azalan düşük gelirliler için geçerlidir.

Enflasyonun etkisi en çok düşük gelirliler arasında görülür. Maaşları düştüğünde, özellikle de bu durum ürün fiyatlarındaki artışlarla bağlantılıysa, bunu hemen fark ederler. Enflasyonun özellikle düşük gelir grupları için anlaşılamaması çok kötü çünkü enflasyondan en çok etkilenen gruplar bunlar.

Değer enflasyonu toplumumuzda uzun bir süredir ve hükümetler ve "genel kamuoyu" tarafından anlaşılandan çok daha geniş bir ölçekte yaşanmaktadır. Ölçmek bilmektir ama o zaman doğru şeyin ölçülmesi gerekir. Ve o zaman bile,

ölçüm tek başına anlamak değildir. Neler olup bittiğinin çok daha kapsamlı bir şekilde anlaşılması, hem enflasyonun hem de ekonomi ve toplumun bir bütün olarak çok daha geniş bir şekilde anlaşılmasını gerektirir. Nicel ölçüm araçları ve anları da yeterli değildir. Bunun için çok daha geniş ve kapsamlı niteliksel araştırmalara ve her şeyden önce ilgili paydaşlarla iyi bir iletişime ve onları dinlemeye ihtiyaç vardır. Nihayetinde, nitel araştırma iyi iletişim kurmayı, dinlemeyi ve yorumlamayı öğrenmekle ilgilidir. Eleştirel bir şekilde. Bu da doğru metodolojiyi kullanmayı ve uygulamayı, özellikle de temel perspektifi ve anlamlandırmayı içerir.

10. Enflasyonun Mükemmel Para Sistemi ile ve bu sistem içinde neden bir sorun olmayacağı

Enflasyon artık Mükemmel Para Sisteminde ve içinde bir sorun olmayacak, tam tersine. Fiyat enflasyonu sorun olmayacağı gibi değer enflasyonu da sorun olmayacaktır. Enflasyon için kullanılabilecek bir başka sözcük de değer azaltımı, değer deflasyonu için kullanılabilecek bir başka sözcük de değer artışıdır. Mükemmel Para Sistemi yürürlüğe girdiğinde, değer(ler)in çoğalması söz konusu olacaktır. Finansal ve sosyal sermayenin değerinde artış olacaktır. Pek çok şekilde.

Bu durum kısmen aşağıdakilerden kaynaklanmaktadır:

EMS kapsamında, mallar üzerindeki vergilerin yanı sıra benzin üzerindeki özel tüketim vergileri de azaltılabilir. Böylece insanlar daha az KDV ödemek ve yakıt için de daha az ödeme yapmak zorunda kalırlar. Böylece diğer mal ve hizmetlere daha fazla pay kalırken, bunların da fiyatı düşebilir.

Özellikle alt gelir gruplarının gelirleri genel olarak artacaktır. Sonuç olarak, diğer nedenlerle meydana gelen fiyat artışları, Mükemmel Para Sisteminin henüz uygulanmadığı veya uygulanmayacağı bir duruma göre daha erken, daha iyi ve daha kolay bir şekilde ödenebilecektir.

EMS ile, belirli bir zamanda mali yükümlülüklerini yerine getiremeyen kişi ve kuruluşların bunu yine de yapabilmeleri veya hatta bu mali yükümlülükleri genel bir mali kaynaktan "sadece" karşılayabilmeleri için daha fazla mali tampon ve fırsat yaratılabilir. Muhtemelen geçici mali ihtiyaç içinde olan bireyler veya kuruluşlar gelecekte ödenen bu tutarları geri ödemek zorunda kalmadan. O zaman bu "sadece" genel ekonomik ve sosyal çıkarlar için yapılan bir bağış olur.

http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/ web sitesinden aşağıdaki metni ödünç aldım:

" İlk olarak, konut fiyatları tüketici fiyat endeksine dahil edilmemiştir. Tüketim malları sepeti sadece 'teorik kira değerini' içermektedir. Konut fiyatları fiyat endekslerine dahil edilmiş olsaydı, enflasyon krizden önce önemli ölçüde yüksek, krizden sonra ise önemli ölçüde düşük olurdu." (http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/)

Burada aşağıdaki eklemeyi yapıyorum. Konut fiyatlarının dahil edildiği enflasyon gerçekten de krizden önce daha yüksek, krizden sonra ise daha düşüktü. Ancak bu aynı zamanda gerçek enflasyon ayarlamalarıyla (konut fiyatları hesaba katılmadan enflasyon oranlarına göre) ve aynı zamanda krizden ÖNCE yükselen konut değerleriyle de ilgili olmalıdır.

Hepimizin bildiği gibi, krizden önce ev fiyatları önemli ölçüde yükselmiş ve bu durumdan tüm ev sahipleri önemli ölçüde faydalanmıştır. Krizden SONRA, ev fiyatları düştü (bu arada, krizden ÖNCE de bir süre düşmüştü) ve bu da hem o zamanki ev sahiplerini hem de o dönemde veya sonrasında ev satın alan veya almakta olanları yaraladı. Sonuçta, öz sermayenin en büyük payı DAHA AZ değerli hale geldi.

Ancak buna ek olarak, düşük gelir gruplarının ücretlerinin önceki yıllarda gerçek enflasyona göre çok az ayarlanmış olması, ev satın almayı ya da ev satın almak için yeterince yüksek bir ipotek almayı mümkün kılmamaktadır. Konut fiyatları düşürüldüğünde bu durum kısmen düzeltilse de hiçbir şekilde tamamen düzeltilememektedir. Gerçekten de konut fiyatları, düşük gelir gruplarının görece düşük ücretlerine kıyasla geçmişte olduğundan çok daha yüksektir. Bunun da ötesinde, günümüzde, özellikle alt gelir grupları söz konusu olduğunda, ev fiyatları düşse de, iş bulma kurumlarından alınan düşük ücretler ve aynı zamanda çalışılabilecek daha az saat nedeniyle gelirler de önemli ölçüde düşmektedir. Tüm bunlar bir araya geldiğinde, bazı bireysel gelirlerdeki gerçek düşüşün, ev fiyatlarındaki düşüşten bile daha fazla olduğu ortaya çıkmaktadır. Buna bir de eğer bir ev satın alınırsa, satın alındıktan sonraki dönemde daha fazla değil, sadece DAHA AZ değerli olacağı gerçeği ekleniyor.

Ayrıca, kişinin belirli mal veya hizmetleri kullanıp kullan(a)maması da elbette çok önemlidir. Eğer kişi giderek daha fazla belirli mal veya hizmetleri kullanmak zorunda kalıyorsa, bu durum toplam gelirler üzerinde oldukça büyük bir yük oluşturabilir. Benzer şekilde ve belki de özellikle düşük gelirliler, son birkaç on yılda veya yılda artan harcamalarla başa çıkmak zorunda kalmıştır:

Eğitim maliyetleri (eğitim baskısı ve gerekliliği daha da artmıştır)

Daha önce de bahsettiğim telefon maliyetleri; mobil telefon ve geçmişten farklı olarak günümüzde neredeyse her aile üyesinin bir telefona sahip olması

İşe gidip gelmenin maliyeti; daha uzun mesafeler kat etmek zorunda kalmak ve özellikle günümüzde yüksek yakıt maliyetleri. Öte yandan, insanlar genellikle bu işe gidip gelme masrafları için daha az geri ödeme alırlar

11. İlişkisel enflasyon mantığı

Kitabın bu bölümüne, çoğu kişiye teorik ya da en azından "muğlak" gelebilecek bir metinle başlıyorum. Bunu yapıyorum çünkü meta-semiyotik üzerine diğer çalışmalarımın/yazılarımın bir parçasını oluşturuyor. Meta-göstergebilim ya da meta-semiyotik, Charles Sanders Peirce tarafından geliştirilen göstergebilimden daha aşağıdır, onu aşar. Benim tarafımdan geliştirilen meta-göstergebilim aslında bilim, uygulama ve mantık arasında bağlantı kurmanın anahtarıdır. Birleştirmek için. Ancak bu teori DEĞİLDİR, çünkü ben teori yapmıyorum ve hiç yapmadım. Teoriyi pratikten, toplumumuzda var olan ve mümkün olandan farklı bir şey olarak görüyorum. Bu farklılığın temel nedeni de burada tanımlamak üzere olduğum ve meta-semiyotik önemsizlik olarak adlandırdığım şeydir. Bu İngilizce bir terim ve bu nedenle meta-semiyotik kulağa tanıdık gelmiyor ve "belirsiz" de gelebilir. Ancak burada kısmen açıklamaya çalışacağım ve bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyenler için konuyla ilgili diğer metinlerime başvuracağım. Benim tarafımdan geliştirilen meta-göstergebilim de tıpkı Mükemmel Para Sistemim gibi uygulamaya hazırdır. Ancak meta-semiyotik de bir kitap temelinde daha geniş bir açıklamaya ihtiyaç duyuyor ve ayrıntılarda daha fazla detaylandırma ve iyileştirme hala mümkün. Ancak meta-göstergebilim söz konusu olduğunda, bunun nispeten yakında kullanılacağını umuyorum. Meta-semiyotik bilimlerimizi ve dolayısıyla toplumumuzu önemli ölçüde geliştirecektir. Bu, HER ŞEYİ gerçekten anlamak ve böylece geliştirmek için gereken metodoloji ve bakış açısıdır.

Gerçekten de toplumumuzdaki, evrenlerimizdeki ve toplumumuzdaki her şey ilişkisel bir bakış açısıyla ele alınmalı ve anlaşılmalıdır. Bu ilişkisel bakış açısı söz konusu olduğunda, elbette pek çok bakış açısı vardır, ancak doğru ve en mükemmel olan yalnızca bir tanesidir... en mükemmel holoploristik/meta semiyotik anlayışa dayanan en uygun metodoloji ve bakış açısıdır. Başka herhangi bir bakış açısı benim Meta semiyotik önemsizlik dediğim şeye yol açar. Meta semiyotik önemsizlik, olasılık ya da olasılıkların sadece bir kısmının, çoğu zaman da yanlış perspektiften ele alınması ve gerçekte olmayan bir temel yapının varsayılmasıyla yaratılan işaretlerle ilgili yanlış anlamayı ifade eden bir temsildir. Bu meta-semiyotik önemsizliği, istatistiksel önemsizlik teriminden yola çıkarak adlandırdım. Bu terim, istatistiklerde nüfusun sadece bir kısmının dikkate alınmasından kaynaklanan hataları ifade eder. Meta-semiyotik önemsizlik de bir şeyin sadece bir kısmı dikkate alındığı için ortaya çıkar. (Deirdre Mc Closkey, "İstatistiksel Anlamlılık Kültü: Standart Hata Bize İş, Adalet ve Hayatlara Nasıl

Mal Oluyor (Ekonomi, Biliş ve Toplum)" University of Michigan Press, 1. Baskı, 2008). Her ne kadar bu aynı olanın daha azı ile ilgili olmasa da, indirgendiğinde gerçekte olan ya da olabilecek olandan farklı olan bir şeyin daha azı ile ilgilidir. Ayrıca, bu meta-semiyotik önemsizlik sadece semiyotik bir önemsizlik değil, aynı zamanda meta-semiyotik bir önemsizliktir. Bununla aslında yeterince tam olmayan ama aynı zamanda karakter ve köken olarak meta-semiyotik olmayan herhangi bir içgörünün, bu tür TÜM içgörülerin meta-semiyotik önemsizlik olduğunu kastediyorum.

Enflasyon arz ve talebi dikkate almak zorundadır. Ama aynı zamanda kapasite fazlası ya da eksikliğini de. Ayrıca işçilerin arzu edilen gelirleri, işgücü maliyetleri ve diğer maliyetler. Şirketlerin, kuruluşların ve vatandaşların başa baş noktası durumları. Toplumda ne kadar para olduğu ile ilgili olarak.

Ancak enflasyonla ilgili olarak önemli olan bir diğer husus da "ne kadarı yeterlidir?" sorusudur. Bu soruyu bu kitabın başka bir bölümünde de ele alıyorum ve elbette enflasyon ve Mükemmel Para Sistemi ile de ilgili. Ancak burada bu soruyla bağlantılı olarak değinilmesi gereken asıl önemli husus, "ne kadarı yeterli" hikayesinin önemli bir kısmının ya da en önemli kısmının sayısallaştırılmasıdır. Yani, temel birincil ihtiyaçların sabit maliyeti. Bu temel birincil ihtiyaçlar temel olarak konut, ulaşım, sağlık, boş zaman (özel uğraşlar), eğitim maliyetleri ve fırsatlarıdır. İpotek masrafları ve fırsatları, yol vergisi, sağlık masrafları, tiyatro, sanat ve eğlence masrafları ve spor gibi. Ve tabii ki eğitim maliyetleri ve fırsatları. Hükümet tüm bu maliyetleri ve fırsatları muazzam bir şekilde etkileyebilir. Özellikle de Mükemmel Para Sistemi ile. Aslında para politikası önerileri açısından bunu zaten dikkate almıştım. Özünde, maliyetler açısından, EMS her şeyi mümkün kılabilir. Gerçekten herkesin tüm temel ihtiyaçlarını sorunsuz bir şekilde karşılayabilmesini ve karşılamaya devam edebilmesini sağlamanın anahtarıdır. Dolayısıyla bunun için koşulsuz temel gelire ihtiyaç yoktur ve bu koşulsuz temel gelir en azından yakın gelecekte ve gelecekte de gerekli değil, çoğunlukla istenmeyen bir şeydir.

Geçmişte kapasite fazlası olduğu doğruydu. Büyük Buhran sırasında çiftçiler daha fazla üretti ve o zaman fiyatlar gerçekten de düştü. Çünkü aynı talebe karşılık daha fazla arz vardı. Ancak fiyat da düştü çünkü daha fazla satın alacak para yoktu ve talep artamazdı çünkü bunlar insanların zaten (çok) fazla üretmeyeceği, ancak fiyat artarsa daha az üreteceği temel mallardı. Fiyat

düşerse de insanlar daha fazla üretmeyecekti, dolayısıyla bu bir sorundu. Geçmişte (Büyük Buhran sırasında ve kesinlikle Milton Friedman'ın enflasyon teorilerini hazırladığı dönemde) parayı dağıtmak için daha az ürün ve hizmet (finansal hizmetler de dahil!) vardı. Bugün ise parayı dağıtmak için daha fazla varlık (ürünler, hizmetler, meslekler, diğer süreçler) var. Ancak elbette, paranın dağıtımı aynı zamanda ne getirdiğini de dikkate alır. Finansal ya da sosyal sermaye açısından. Finansal sermayeye gelince, bazen üretim ya da dağıtım yerine finansal hizmetlere yatırım yaparak daha fazla ve genellikle daha kolay kazanılabilir. En azından mevcut para sistemiyle içinde bulunduğumuz dönemde (2014) bu doğrudur. Dahası, Büyük Buhran döneminde evler ve diğer lüks mallar o kadar da pahalı değildi. Herkesin bildiği gibi esas olarak evlerin fiyatı yükseldi ve hatta düşük gelirler ve nispeten yüksek sabit maliyetler nedeniyle birçok kişi için satın alınamaz hale geldi.

Mevcut durumda/zamanda, çoğu şirket (büyük) kapasite fazlası içindedir. Malların fiyatı genellikle yüksektir çünkü daha da düşerse maliyetler ödenemez. Yani, çoğu şirket zaten başa baş durumları civarında veya hatta altındadır (fiyatları daha da düşürürlerse eksiye düşecekler veya hatta iflas edeceklerdir). Ekonomiye DAHA FAZLA para girdiğinde, bazı mallara olan talep artacaktır (daha az kullanılacak olan temel mallara ya da daha az kullanılacak olan lüks veya normal mallara DEĞİL!!!) ancak talepteki bu artış genellikle fiyatlarda bir artış anlamına GELMEYECEKTİR ya da gelmesi gerekmeyecektir. Kuruluşlar basitçe DAHA FAZLA üretecek ve dolayısıyla aynı fiyattan bile DAHA FAZLA kar elde edeceklerdir.

Derrida "her şeyin" zaten metnin içinde olduğunu zaten anlamıştı - bence. Bu kendini iki şekilde ifade eder:

1) Olgular, insanlar yeterince farkına varmasa da, gerçekten de "metnin" içindedir.

2) Fenomenler henüz "metne" dahil edilmemiştir, ancak tam da aslında henüz dahil edilmedikleri, ancak diğer evrenlerde veya diğer evrenlerden gelen daha geniş "metinde" mevcut oldukları için, "metin" mantıksızdır ve bazı taraflar için biraz garip veya zararlıdır. Bu mantıksızlık veya zararlı yön, bu olguları veya yönleri "metne" ekleyerek "metni" daha eksiksiz hale getirmek suretiyle ortadan kaldırılabilir.

Elbette burada bahsettiğim 1) ve 2) bazen birbiriyle de bağlantılıdır. Enflasyona gelince, bu olgunun insanların kendileri yeterince farkına varmadan zaten "metinde" yer aldığını belirtmek gerekir. Günümüzde, özellikle de son on yıllarda konut fiyatlarındaki artışta bunu görmek mümkün. Ancak buna ek olarak, finansal sermayede kontrolsüz bir artışın ve aynı zamanda makul bir artışın (ekonomide çok daha fazla para) sorunlara yol açmadığına veya yol açması gerekmediğine dair az çok kanıt da vardır. Aslında bu artış, insanlar yeterince farkına varmadan birkaç on yıldır devam etmektedir (yani 1'de bahsettiğim şeyin bir örneği). Kısmi rezerv bankacılığından ve bunun son yıllarda dolaşıma giren para üzerindeki etkisinden bahsediyorum. Paradaki bu artış sadece inanılmaz derecede iyi oldu ve gerçekten de daha fazla olmalıydı. Bu durumun sorunlu kısmı daha fazla paranın dolaşıma girmesi DEĞİL (tam tersine, çünkü artan refah, daha fazla çeşitlilik ve daha fazla insan için DAHA FAZLA paraya ihtiyaç vardır!), daha ziyade DAHA FAZLA borcun dolaşıma girmesi gerçeğidir. Ve hatta bu borçlar da asıl sorun DEĞİL, daha ziyade a) bir sorun olarak görülmeleri ve b) işgücü piyasasındaki gelişmeler ve artık gelir güvencesini garanti etmeyen ve hatta tamamen yok eden ücret gelişmeleridir.

Hollanda ve ABD'de ve sanırım geçtiğimiz on yıllarda Avrupa'daki çoğu ülkede dolaşıma giren paranın çoğu, daha fazla ipotek ve daha yüksek miktarlarda ipotek olduğu için dolaşıma girdi. Daha fazla para dolaşıma girdi ve ev fiyatları da arttı. Ancak ev fiyatlarındaki bu artış doğrudan ipotek miktarındaki artıştan kaynaklanmıyordu. Ev fiyatları başka nedenlerle yükseldi ve sonuç olarak ipotek kredisi miktarlarının yükselmesi gerekti. Hollanda'da ev fiyatlarının yükselmesinin nedenlerinden biri, arsa inşa etme maliyetinin artmasıydı. Bu, daha yüksek ücretler ve benzerleri ile birlikte artışın bir kısmına neden olmuştur.

Ancak ilginç olan bir başka husus da, uzun vadede fiyatlardaki artışın yeniden ayarlanacağı gerçeğidir... bunun nedeni kısmen fiyatların ücretlere kıyasla çok yüksek olmasıdır. Ancak ücretler yeniden biraz daha artmaya başlasa veya gelirler yükselse bile, ev fiyatları büyük olasılıkla orantılı olarak artmayacaktır. Özellikle de arsa maliyetlerinin geçmişe kıyasla patlayıcı veya orantısız bir şekilde artmaya başlaması gerekmiyorsa. Ya da halihazırda mevcut olan konutlar önümüzdeki yıllar için zaten yeterli ya da fazlasıyla yeterli ise. Bu durumun önümüzdeki yıllarda Hollanda'da ve belki de diğer Avrupa ülkelerinde veya Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıkması muhtemeldir.

12. Enflasyonun ötesinde

Enflasyonun daha geniş bir tanımı ve görünümü

Bu kitabın çeşitli bölümlerinde ve ayrıca diğer metinlerimde enflasyon kavramını çeşitli şekillerde ele almıştım. Enflasyon, eğer yarattığım Mükemmel Para Sistemi uygulamaya konulursa ve konulduğunda, toplum için bir sorun olmaktan çıkacaktır. Bu bağlamda, enflasyon gerçekten sona ermiş olacaktır. Ancak kitabımın bu bölümünde yine enflasyon kavramının ötesine geçerek, özellikle enflasyonla ilgili eksik teorik kavramlardan kaynaklanan yanlış anlamaları ele alıyor ve gerekli yerlerde tamamlamaya çalışıyorum. Bunu yaparken, Break Even Point Enflasyonu olarak tanımlanabilecek bir enflasyon olgusundan da bahsediyorum. Bu, henüz enflasyon teorisinde ya da kavramsallaştırmasında yer almayan, ancak içinde bulunduğumuz dönemde ve mevcut parasal sistemde önemli bir rol oynayan bir enflasyon biçimidir. Benim EMS'm yürürlüğe girdiğinde, BEP (başa baş noktası) Enflasyonu çok daha az rol oynayacak ya da hiç rol oynamayacaktır. Tıpkı diğer enflasyon türlerinin çok daha az rol oynayacağı ve EMS'm yürürlüğe girdikten sonra kesinlikle sorunlu olmayacağı ya da olması gerekmeyeceği gibi.

Enflasyon genellikle enflasyonun parasal enflasyon veya fiyat enflasyonu olarak görüldüğü genel bir tanım ve anlayışa atıfta bulunur. Parasal enflasyon.... para arzının artması anlamına gelir. Ya da genel fiyat seviyesinin arttığı fiyat enflasyonu. Genel olarak, enflasyon para arzındaki artışla birlikte fiyatların ücretlerden daha fazla yükseleceği anlamına gelir. Bu da bir şeyler satın almak isteyen aileler ve bireyler için olumsuz bir sonuç yaratır.

Parasal enflasyon ve ayrıca fiyat enflasyonu, enflasyonun daha spesifik ekonomik kavramlarıdır. Bununla birlikte, bu kavramların ya da enflasyonun teorik temsillerinin gerçekte gerçekleşip gerçekleşmediği açıkça tartışmalıdır.

Tüm bunların ve toplumdaki enflasyon tanımları ve ölçme yöntemleri hakkında daha önce yaptığım birçok eleştirinin yanı sıra, enflasyona genellikle harcamalar tarafından bakıldığını da belirtmek isterim. Unutulan şey ise gelir tarafıdır. Bununla, enflasyonda gelir tarafının genellikle göz ardı edildiğini kastediyorum.

Eğer gelire bakılıyorsa, bu da genellikle gelirin tamamı değil bir kısmıdır. Tıpkı mevcut enflasyon ölçümlerinin toplam harcamaların sadece sınırlı bir kısmını dikkate alması ve en ilgili harcamaların bu ölçümlere bile dahil edilmemesi gibi.

Günümüzde para arzı arttığında fiyatların yükselmesi mantıklı değildir. Çünkü para arzı artarsa, şirketler daha fazla satış yapabilir ve bu nedenle fiyatların yükselmesine izin vermeleri gerekmez. Eğer artarsa bu genellikle sadece şirketlerin daha fazla kar elde etmeleri ve dolayısıyla daha fazla para kazanmaları ve böylece daha fazla harcama yapabilmeleri açısından faydalı olacaktır. Eğer ücretler de artmaya başlarsa, bu da uzun vadede işçiler için faydalı olacaktır. Yalnızca ücretler genellikle fiyatlardaki artıştan daha az hızlı artar ve büyük sorun da budur. Şu anda da öyle. Özellikle düşük gelirliler, kazandıklarından giderek daha azını satın alabilmektedir. Oysa DAHA FAZLA satın alabilmeleri, servetlerini arttırmaları gerekir. Ya da zaten satın aldıkları şeyler için daha az harcama yapmaları daha da iyidir çünkü tüketim de önemli bir konudur.

Günümüzün bir diğer sorunu da ücretler düşerken enerji ve diğer temel ihtiyaç maddelerinin maliyetinin giderek artmasıdır. Bu ihtiyaçlar için kullanılabilen para arzı ise sadece azalmaktadır. Bu düşüşün yanı sıra bu ihtiyaçların fiyatlarındaki artışlar ve aynı zamanda sağlık, dişçilik ve benzerlerinin maliyetlerindeki artışlar nedeniyle, özellikle düşük gelirlilerin diğer mal ve hizmetlere harcayacak daha az parası var. Lüks tüketim. Aslında bu lüks mallar da sadece artıyor. Ancak bu işletmeler ve dolayısıyla çalışanları, bırakın büyümeyi ve gelişmeyi, hayatta kalmayı bile giderek daha zor buluyor.

Ekonomistler genellikle hala para arzının mevcut ekonomik çıktıya oranla göreceli olarak artmasıyla enflasyonun ortaya çıktığına inanmaktadır. Bu yaygın bir yanılgıdır ve bence tamamen yanlış bir varsayım ve inançtır.

Benim görüşüme göre enflasyon daha çok, aynı miktarda paraya veya çok az miktarda artan para miktarına göre artan üretim ve üretim verimliliği ile ücretlerdeki nispi düşüşten kaynaklanmaktadır. Eğer işçi başına üretim artarsa, ücret maliyetleri de artmalıdır. Ancak son yıllarda, düşük gelirli işçiler için ücret maliyetleri, hem niceliksel olarak saat başına hem de çalışılabilecek saat sayısı

göz önüne alındığında aslında azalmaktadır. Daha yüksek ücret alan birçok daimi işçinin yerini, kendileri de çok daha düşük ücret alan esnek işçiler almıştır. Saat başına. Aynı zamanda geçmiş yıllardaki kadrolu çalışanlardan daha az çalışabiliyorlar. Çünkü fazla mesai, ekonominin kötüleşmesi nedeniyle giderek daha az sorun haline gelmekte, aynı zamanda artan verimlilik nedeniyle aynı üretkenliği elde etmek için daha az çalışma saati gerekmektedir.

Toplumsal para arzı artarsa, özel kişiler nihayet borçlarını ödeyebilir, emekli maaşları yeniden ödenebilir, evler yenilenebilir ya da tadilattan geçirilebilir ve sağlık giderleri karşılanabilir. Dahası, gerçek değerine satılamayan antikalar ya da özel hayvanlar gibi özel malların bedelleri de yeniden ödenebilir.

Enflasyonun nedenleri

Ekonomi içindeki çeşitli okullar, enflasyonun kökenleri ve dolayısıyla (çok fazla) enflasyonun (arzu edilmezliği) ve enflasyonu önlemek, kontrol etmek veya frenlemek için en uygun yöntemler konusunda tamamen farklı görüşlere sahiptir. Başlıca düşünce okulları şunlardır:

- Fiyat enflasyonunu arz ve talepteki değişikliklerin bir sonucu olarak gören Keynesyen görüş. Ve para arzındaki değişiklikleri fiyat enflasyonunun bir nedeni olarak görmez.

- Enflasyonun para arzının düzenlenmesi yoluyla düzenlenmesi gerektiğini belirten Parasal Görüş. Bu, MV = PT denklemini içerir. Para X Hız = Fiyat X Ticaret (milli hasıla veya yurtiçi hasıla)

- Para arzındaki artışı hükümet eylemleri (merkez bankasının bankacılık sistemine borç vermesi) ya da bankacılık sisteminin kendi eylemleri (banka kredileri) ile açıklayan Avusturya Okulu

- Enflasyona parasal bakış açısı daha fazla paraya ihtiyaç olduğunu destekler çünkü Fisher'in miktar teorisine göre daha fazla para fiyatlar genel seviyesinde (P) bir artışa değil üretimde (T) bir artışa yol açacaktır. Bu da ücretlerde bir artışa izin verir ve bu da ekonomiyi daha da canlandırır çünkü şu anda eksik harcama durumu geçerlidir. Firmaların şu anda ürettiklerinden çok daha fazlasını üretebilecekleri ve çok sayıda hizmet olduğu varsayılırsa, aynı zamanda bunların şu anda olduğundan biraz daha fazla üretilebileceği ve üretilmesi gerektiği anlaşılır. Ama aynı zamanda, çalışan başına daha fazla para ile, örneğin çalışılan saat sayısı azalabilir, böylece insanlar daha az çalışabilir. Verimlilikteki artış göz

önüne alındığında, hepimizin geçmişte olduğu gibi aynı refah için hala aynı sayıda saat çalışmak zorunda kalması yerine, şimdiye kadar gerçek olması gereken bir şey. Ancak geçmişte olduğundan çok daha hızlı, daha iyi ve daha verimli.

Avusturya Okulu'nun enflasyon tanımı, eğer enflasyon para arzındaki artış ise enflasyon DEĞİLDİR. Çünkü merkez bankaları bankacılık sistemine borç verdiğinde ya da müşteriler bankalara borç verdiğinde para arzı GERÇEKTEN artmamıştır. Çünkü krediye karşılık krediler ve dolayısıyla borçlar vardır. Bu borçlar ve krediler, verilen kredileri iptal eder ve hatta faiz ödenmesi de söz konusudur. Böylece uzun vadede parada artış olmaz, hatta para arzı eşitlenmez, hatta para arzı azalır.

(Fiyat) enflasyon biçimleri

Maliyet enflasyonu ve harcama enflasyonu olmak üzere iki ana (fiyat) enflasyon biçimi ayırt edilir.

Maliyet enflasyonu, şirketlerin karlarını çok fazla azaltmamak için artan maliyetlerini satış fiyatlarına yansıtmaları anlamına gelir. Maliyet enflasyonunun bir diğer nedeni de artan vergiler olabilir. Örneğin, son yıllarda benzin üzerindeki vergilerin (tüketim vergileri) artması sonucunda benzin fiyatları da yükselmiştir. Bugün, insanlar daha az harcama yaparken benzin fiyatları çok yüksek kalmaya devam etmektedir. Aynı durum sağlık sigortası maliyetlerindeki artışlar ve gıda kalitesi genel olarak düşerken artan gıda maliyetleri için de geçerlidir.

Teorik tanıma göre harcama enflasyonu, işletmelerin tam kapasitede olduğu ve talebi karşılamakta zorlandığı bir ekonomide aşırı harcama yapıldığında ortaya çıkar. 1990'ların sonlarında birçok şirket fiyatlarını keskin bir şekilde yükseltmiştir ve bu durum o dönemde harcama enflasyonu yaşanmış olmasına bağlanmaktadır.

Her halükarda, fiyatlar 1990'ların sonunda keskin bir şekilde yükseltilirken, daha sonra hiç düşürülmedi. Tam tersine. Ekonomi şu anda iyi gitmezken ve işçiler daha az kazanıp daha az harcama yaparken fiyatlar hala yükseliyor. Dahası, 1990'larda ücretler orantılı olarak artırılmadı. Bu o zaman yapılmalıydı, o zaman şimdi keskin bir şekilde kötüleşen bir ekonomi ve negatif sarmal içinde olmazdık.

AB'nin ve AB ülkelerinin mevcut (2011/2012) kötü para politikası da buna eklenmektedir.

İçinde bulunduğumuz dönemde bireyler ve özellikle de düşük gelirliler, kesinlikle ihtiyaç duydukları yüksek maliyetli malların bedelini ancak daha fazla borçlanarak ya da diğer mal ve hizmetlere daha az harcama yaparak ödeyebilirler. Bu da otomatik olarak ekonominin daha da kötüye gitmesi anlamına geliyor. Tek çıkış yolu, mevcut para sistemimizde gerçek anlamda ek para yaratılmasına izin veren ve bunu gerçekleştiren bir dönüşümdür. Bu aynı zamanda ücretlerin artmasına ve insanların gerekirse borçlanmak zorunda kalmadan aynı ya da daha fazla harcama yapmasına olanak tanır. Borç iptali ve borç geri ödemesi de yeniden mümkün hale gelmelidir. Yani DAHA FAZLA para konusunda büyük bir eksiklik var. Borçları ödeyebilmek ve artan fiyatları ödeyebilmek için. Bunu yapamamak ve aslında daha fazla borç almak ya da önceki yıllara göre daha azına razı olmak yerine.

Enflasyon neden bir sorun değil?

İçinde bulunduğumuz dönemde çok sayıda insanın ve özellikle de ekonomistlerin anlamadığı şey, enflasyonun toplumumuzun diğer yönleri gibi ilişkisel olduğu gerçeğidir. Ve bu ilişkiselliğin de belirli özellikleri vardır. İlişkisel olan hiçbir zaman tekdüze ya da tekil değildir, aksine her zaman çok zengin bir çeşitlilik ve çoğulculuk içerir. Ve bu çoğulluğun da belirli özellikleri ve belirli bir yapısı vardır. Tüm bunların iyi anlaşılması gerekir ve enflasyonda önemli olan tüm yönleri, özellikleri ve konuları gerçekten anlamak kolay değildir. Ben bile henüz bunu tam olarak yapamıyorum ve şüphesiz enflasyonun henüz kimsenin anlamadığı pek çok yönü ve konusu var.

Ancak gerçek şu ki, enflasyonun ne olduğu ya da enflasyonun ne zaman gerçekleşeceği ya da gerçekleşmeyeceği ya da enflasyonun ne zaman gerçek (büyük) bir sorun ya da mesele olacağı ya da olmayacağı konusunda çoğu insan ya da ekonomistten çok daha iyi bir anlayışa sahibim.

Enflasyonun ortaya çıkmasıyla ilgili olarak, aşağıdaki özellikler ve konular önemlidir veya az ya da çok bir rol oynayacaktır:

1) Ekonomide mevcut olan para miktarı

2) Bu para nasıl ve hangi kuruluşlara tahsis edilecek?

3) Paranın tahsis edildiği kuruluşların durumu (BEP durumu veya çok daha iyi bir durum)

4) Uğraşılması gereken para sistemi (cari ve EMS) ve bunun sonucunda ekonominin özellikleri (vergilerin nasıl ve ne şekilde alındığı, emekli maaşlarının nasıl ve ne şekilde ödendiği, fiyatların nasıl ve ne şekilde yönetildiği, vb.)

Ekonomistlerin enflasyon kavramını ve olgusunu genellikle yanlış anladıklarını başka yazılarımda da belirtmiştim. Onların enflasyon anlayışı da çok farklı bir şeydir ve bu nedenle enflasyon olgusundan çok farklı özelliklere sahiptir. Diğer şeylerin yanı sıra, enflasyonun ekonomiye çok fazla para girdiğinde ortaya çıktığı varsayılmaktadır. Ve şu anda olduğu gibi ekonomide çok az para olduğunda da enflasyonun ortaya çıkacağı anlaşılmamaktadır. Ekonomideki çok az para, bir yandan alt gelir grupları için giderek daha az nispi gelire yol açarken, yüksek gelir grupları görünüşte daha fazla nispi gelir elde etmekte ve bu daha fazla nispi gelir şirketler tarafından ödenmek zorunda kalmakta, böylece fiyatlar aynı kalmakta veya hatta artmaktadır. Halen var olan ve var olacağı varsayılan mevcut kriz durumunda şirketler fiyatlarını kolay kolay yükseltmeyecektir. Bu durum, daha az satış/ciro ile bu şirketlerin verimliliklerini artırmaya çalışacakları ve böylece diğer şeylerin yanı sıra üretim maliyetleri ve üretim güçleri için (daha da) az para harcayacakları gerçeğine yol açmaktadır. Yani göreceli olarak konuşmak gerekirse, fiyatlar aynı kalırken ya da hatta artarken düşük gelir grupları daha az gelire sahip olur. Yani göreceli olarak enflasyon budur. Buna artan konut maliyeti, mobil iletişimin artan maliyeti ve bunun gibi şeyler dahil değildir.

Elbette tüm bunlar mevcut durumda ve ekonomide bir sorun teşkil etmektedir. Ancak, eğer EMS uygulamaya konulursa, tüm bunlar giderek daha az sorun haline gelecektir çünkü o zaman şirketler fiyatlarını aynı seviyede tutabilecek (hükümet tarafından yönlendirilsin ya da dayatılsın ya da dayatılmasın) ya da hatta her türlü yolla düşürebileceklerdir çünkü EMS kapsamında vergiler de düşürülebilir ve genel olarak işçilerin daha yüksek gelir ve kazançlarının bir sonucu olarak satışların artması da muhtemeldir. Daha iyi bir ekonomi ile

şirketler fiyatları sabit tutabilir veya hatta düşmesine izin verebilir. İnsanların gelirleri artarken veya şirketlerin daha yüksek ciroları nedeniyle artabilir. Daha iyi bir ekonomi. Daha düşük sosyal güvenlik katkıları. Muhtemelen sağlık masraflarına da daha düşük katkı. Sonuç olarak, enflasyonun bir sorun olması gerekmeyecek ya da en azından mevcut zaman ve duruma göre çok daha az olacaktır.

Enflasyon hakkında ekstra bölüm

Bu bölüm 2016 kitabında yer almayan bir bölümdür. Bu bölüm yenidir ve Spotify'daki "The Excellent Monetary System" podcast'im için yazdığım metindir. Bu podcast'i dinlemek için gerekli bağlantılar ve QR kodları bu kitabın başında ve sonunda yer almaktadır ve podcast'in içeriği bu kitabın içeriğini tamamlayıcı niteliktedir.

Bu bölüm, ekonomistlerin ve halkın ekonomiler hakkındaki en büyük yanılgısı hakkındadır. Bu konu enflasyonla ilgilidir. Enflasyon büyük ölçüde yanlış anlaşılmaktadır. Ve en önemlisi de bu nedenle, sorunlu enflasyonu önlemenin nispeten basit yolları yeterince anlaşılmıyor. Bu podcast'te enflasyon ve enflasyonun gerçek nedenleri hakkındaki görüşlerimi paylaşacağım. Ayrıca sorunlu enflasyonun esas olarak hükümetler tarafından doğru eylemler yoluyla her zaman nasıl önlenebileceğinden bahsedeceğim.

Bu yüzden burada enflasyon hakkında konuşacağım. Enflasyon ortaya çıktığında, ya maliyetle ilgili ya da maliyetle ilgili olmayan enflasyon söz konusudur. Enflasyon her zaman ortaya çıkar. Ancak enflasyon sorunlu hale geldiğinde, çoğunlukla enflasyonun kendisi nedeniyle bile sorunlu hale gelmez. Enflasyon, düşük gelir gruplarının enflasyonla baş edebilmek için daha fazla gelire ihtiyaç duyması ve düşük gelir gruplarının daha yüksek gelirlerinin şirketler ve diğer kuruluşlar için maliyet olması nedeniyle sorunlu hale gelir. Daha yüksek gelirler daha fazla maliyete yol açarak daha fazla fiyat artışına ve dolayısıyla daha fazla enflasyona neden olur. Düşük gelirlerin fiyat artışına ihtiyaç duyulmadan yükseltilememesi enflasyonun en büyük sorunudur. Keşke şirketlerin ve diğer kuruluşların maliyetleri artmadan düşük gelirlerin artırılabileceği yollar olsaydı, o zaman bu fiyatların da artmak zorunda kalmayacağı anlamına gelirdi. Şirketler ve diğer kuruluşlar için fiyat artışı olmamasıyla bağlantılı olarak düşük gelir grupları için daha yüksek gelir, tanım gereği şirketler için daha fazla ciro ve daha yüksek kar anlamına gelir. Düşük gelir grupları için daha yüksek gelirler aynı zamanda hükümetler için daha yüksek vergi gelirlerine yol açar.

Şimdi 2024 Hollanda hükümeti düşük gelirler için gelir vergisini azaltmak istiyor. Bu, düşük gelirlilerin harcamak için daha fazla paraya sahip olacağı, ancak şirketler ve / veya diğer kuruluşlar için maliyetlerin artmayacağı anlamına gelecektir. Bu, muhtemelen alt gelir gruplarının daha fazla harcama yapacağı ya da daha az borçlanacağı ve daha sonra daha fazla harcama yapabileceği ve yapacağı anlamına gelecektir. Hepsi birlikte hükümet için daha fazla vergi geliri

anlamına gelecektir. Hükümet için bu vergi geliri, daha düşük gelir vergileri yoluyla daha düşük gelirlilere verdikleri vergi gelirindeki azalmadan bile daha fazla olabilir.

Bu bölümün geri kalanında, enflasyonla ilgili mevcut yanlış anlamalarda neyin yanlış olduğunu yeterince açıklamaya çalışacağım. Bu yanlış anlamaların temelinde, ekonomik teorilerin ve ekonomik düşüncenin çoğunlukla düalist olması yatmaktadır. Düalist yanlış anlayışlardan enflasyonla ilgili ilişkisel anlayışlara doğru bir geçiş yapılmalıdır. İlişkisel enflasyon, kesirli düalist teorilerden ve enflasyonla ilgili yanlış anlamalardan farklıdır. Dünyamızın tekdüzeliklerden değil, farklılıklardan oluşan bir dünya olduğu ve bu farklılıkların çok önemli olduğu anlaşılmalıdır. Birkaç yıl önce Hollanda Ekonomi Bakanlığı'ndaydım ve oradaki ekonomist enflasyon hakkında konuştu ve Zimbabwe örneğini verdi. Ancak elbette Zimbabwe, doğru finansal kurumlara, hükümet ve bankacılık politikalarına sahip tam gelişmiş kapitalist toplumlarıyla Batı Avrupa'daki durumlardan ve ekonomilerden birçok yönden çok farklı. Bunlar kesinlikle optimal değil ama en azından Zimbabwe'deki çok kötü durum ve koşullardan çok daha gelişmiş ve enflasyona karşı.

Ekonomi teorileri ve ekonomistlerin düşünme biçimindeki büyük bir hata, çoğu durumda ceteris paribus durumlarla çalışmayı sevmeleridir, oysa gerçek ekonomiler hiçbir zaman ceteris paribus değildir. Ayrıca, belirli mal veya hizmetlerin ya da gayrimenkullerin enflasyonu hakkında ayrıntılı bilgilerde büyük bir eksiklik vardır. Ekonomistler, belirli mal ve hizmetlerin enflasyonunun alt gelir grupları için ne kadar sorunlu olduğu konusunda yeterince çeşitlilik göstermemektedir. İlişkisel enflasyonu yeterince anlayamamaktadırlar. Farklı mal veya hizmetler ya da gayrimenkuller için enflasyonun nedenlerini ve bununla nasıl başa çıkılacağını yeterince dikkate almıyorlar. Birçok durumda, özellikle de derinlemesine bir anlayışa dayalı olarak, çok etkin ve uygun hükümet politikaları sorunlu enflasyonun yönetilmesine büyük ölçüde yardımcı olabilir.

Milton Friedman'a göre enflasyonun her zaman parasal bir nedeni vardır. Ekonomistler çoğunlukla daha fazla ya da çok fazla paranın HER ZAMAN enflasyona yol açtığından bahsetmeyi severler. Bu aslında çoğunlukla Milton Friedman'ın çalışmalarının bir sonucudur. Ancak Milton Friedman yanılıyordu. Ve onun yanlış öngörüleri ve yanlış inançları ekonomistlerin, merkez bankalarının ve hükümetlerin düşünce biçimlerine sağlam bir şekilde yerleşmiştir. John Maynard Keynes'in "torunlarımız için ekonomik olasılıklar" adlı eserindeki büyük öngörülerinin henüz gerçekleşmemesinin en büyük nedenlerinden biri budur. Ekonomistler, John Maynard Keynes'in öngörülerini gerçekleştirmek için uygun parasal ve ekonomik sistemleri yaratabilecek kişiler değildir. JM Keynes'in kendisi bile "ekonomik olasılıklar" yazısındaki öngörülerinin gerçekleşmesini

sağlamak için gerçekten neye ihtiyaç duyulduğunu anlamamıştır. Anlayan ve anlamış olan tek kişi benim, Wilfred Berendsen. Şimdi ekonomistlerin benim para sistemimi ve ona ait ekonomik sistemleri anlamaları ve gerçekleştirmeleri gerekiyor. Bu sadece "torunlarımız için ekonomik olasılıklar" konusundaki öngörüleri gerçekleştirmek için gerekli değildir. Benim para sistemim ve ona ait ekonomik sistemler hayata geçirilmezse, dünya ekonomilerinin 2024'ten hemen sonra karşılaşacağı durgunluğu önlemek için de gereklidir. O zaman kesinlikle dünya çapında bir durgunluk yaşanacaktır. Mevcut para sisteminin ve ekonomik sistemlerin dünya ekonomilerine ve vatandaşlarına verdiği zararlar göz önüne alındığında başka bir olasılık yoktur. Ve enflasyon mantığı, 2022 ve 2023 yıllarında olduğu gibi dünya çapında nispeten büyük bir enflasyondan sonra yeterli para büyümesi gerçekleşmezse daha kötü bir ekonomiye yol açar.

Fisher denklemi, paranın miktar teorisinin temel bir parçasıdır. Bu denklem M*V=P*T şeklindedir. M para arzı, V dolaşım hızı, P fiyat seviyesi ve T de işlemlerdir. Enflasyon olduğunda, ekonomistler daha fazla enflasyona neden olacağı için ekonomilere daha fazla para girmesini istemezler. Ancak enflasyon olduğunda, Fischer denklemindeki P yükselir ve aynı T işlemlerinin yer alması gerekiyorsa, denklemin diğer tüm kısımları aynı kalacaksa, M'nin en azından enflasyonla aynı seviyede artması gerekir. Ama öyle değil. Çünkü V de enflasyona bağlı olarak ya da onu takiben azalacaktır. Ve eğer belirli mallar için V enflasyondan sonra azalmayacaksa, o zaman aynı veya yeterli olmayan para arzı ile V büyük olasılıkla diğer mal ve hizmetler için bile çok daha fazla azalacaktır. Dolaşım hızı ve işlemler birbirleriyle yakından bağlantılıdır. Yani enflasyonla birlikte hem V hem de T azalacaktır. Eğer 2021 ve 2022'de olduğu gibi büyük bir fiyat artışı olduğunda para ve işlemlerin hızı düşmüyorsa, ya M artıyor ya da insanlar daha önce biriktirdikleri paradan daha fazlasını harcıyor demektir.

Fischer denklemi M* V = P* T, M'yi ekonomilerimizdeki para olarak tanımlar. Ancak burada unutulan şey, ekonomilerimizdeki M parasının aynı zamanda tasarrufları da içerdiğidir. Ve bu tasarruflar Fisher denkleminin bir parçası olmamalıdır. Bu nedenle ekonomilerimizdeki M parasını, harcanan para olan Ms ile değiştirmeyi öneriyorum. O zaman denklem Ms * V = P * T olacaktır. Harcanan para çarpı hız = fiyat çarpı işlemler. O zaman P*T kısmı çeşitlendirilmeli ve Fisher denkleminde olduğundan çok daha fazla detaylandırılmalıdır. Ne tür mal veya hizmetlere göre. Aynı zamanda yeni ürün veya hizmetlerle mi yoksa ikinci el mal veya hizmetlerle mi ilgili olduğu. Harcanan para ve paranın hızı da büyük ölçüde ekonomilerimize olan güven ve gelecekteki gelişmeler ve değişimler tarafından belirlenir.

Fisher Denklemi MV = PT, nüfus artışı ve insan olanaklarının büyümesi ile işlemlerin büyümesi ihtiyacını ve mevcut ekonomilerin önemli bir faktörü olan küresel ekonomileri de dikkate almamaktadır. Bu nedenle daha fazla paraya duyulan ihtiyaç dikkate alınmamaktadır. Fisher Denklemi ile ihmal edilen pek çok güncel -asyon var. Orada en azından küreselleşme, nüfus, sanayileşme, inovasyon gibi -asyonlardan bahsediyorum. T'nin sürekli değişmesi gerekiyor ve değişecek. Gerçek ekonomi, dar görüşlü, indirgemeci ve yanlış fisher denkleminden çok daha çeşitli ve karmaşıktır. Bu Fisher denklemi tam değildir ve yeterince çeşitlendirilmemiştir.

Fischer Denklemindeki M, burada daha önce de savunduğum gibi, sadece ekonomide harcanan para olarak anlaşılmalıdır. Oysa ekonomiler tarafından yaratılacak ve ekonomilere girecek para bundan çok daha fazladır ya da daha fazla olmalıdır. Yani Fischer Denklemi için gerekli M artışı, ancak Fischer Denkleminde gerekli M artışından daha fazla para yaratılırsa sağlanabilir. Mevcut ekonomilerde Merkez Bankaları ve Hükümetlerin ASLA ilave para yaratmadığı anlaşılmalıdır. Bunu yapanlar, vatandaşlar ya da şirketler tarafından daha fazla para talep edilmesi ve borç verilmesinin ardından özel bankalardır. Bu vatandaşların ve şirketlerin gerçekte ne kadar borç alacakları, çoğunlukla ne kadar borç alabileceklerine bağlıdır. Ve en önemlisi de güvene. Ekonomiye duyulan güven ve parayı geri ödeyip ödeyemeyeceklerine duyulan güven. Belki de ödünç aldıkları parayı geri kazanıp kazanamayacaklarına ve belki de borçtan kar elde edip edemeyeceklerine.

Özel bankalar tarafından para yaratılması hiçbir zaman bankaların kendileri tarafından değil, her zaman borç para alan vatandaşlar ve şirketler tarafından başlatılır. Bu da ekonomistlerin ekonomilerimize daha fazla para girmesinin enflasyona neden olduğu yönündeki söylemlerinin, vatandaşlar ve şirketler daha fazla borçlandığında bunun enflasyon anlamına geleceği anlamına gelmektedir. Elbette bu hem çok basit hem de olgusal olarak tamamen yanlıştır. Mevcut ekonomilerde vatandaşların ve şirketlerin borçlanması tek başına bir enflasyon nedeni değildir. Ya da olmak zorunda değildir. Vatandaşlar ev almak için daha fazla borç alabildiğinde, evlerin fiyatı da artabilir. Ama artmayabilir de. Ev fiyatlarının yükselmesi ya da yükselmemesi için çok daha fazla neden olabilir ve olacaktır. Eğer ev fiyatları alıcılar daha yüksek ipotek alabildiği için yükseliyorsa, o zaman hükümet politikaları bu tür etkileri doğru hükümet politikalarıyla her zaman kısıtlayabilir. Fazla ev fiyatları ya da belirli miktarların üzerindeki ev fiyatları, alıcı ya da satıcı tarafında yüksek ya da akıllıca vergilendirilebilir. Hükümetlerin aşırı konut fiyatlarını önlemek için yapabilecekleri bir başka şey de, örneğin konut fiyatlarının yılda en fazla belirli bir oranda artmasını kabul

edeceklerini ilan etmektir. Konutların satış fiyatlarında meydana gelecek artışlar, fazlalıktan daha fazla vergilendirilecektir.

Ekonomistlerin enflasyonla ilgili yanlış ve şüphe götürmez inanç sistemi, ekonomilere daha fazla para gireceği ve ekonomilere giren daha fazla paranın enflasyonu tetikleyeceği şeklindeki yanlış varsayıma dayanmaktadır. Gerçekte ise mevcut batı ve kapitalist toplumlarımızda enflasyonu tetikleyen şey para miktarındaki artışlar değildir. Bu ekonomilerde yaratılan tek para gerçek ek para yaratımı değil, özel bankalar tarafından yaratılan borçtur. Ve bu ek borçların ya da genel olarak borçların yaratılmasının tek nedeni, vatandaşların ya da şirketlerin daha fazla paraya ihtiyaç duyması ya da en azından daha fazla para istemesidir. Belirli mal ve hizmetleri satın almak ya da ihtiyaç duyulan veya istenen yatırımları yapmak için bu ek parayı isterler veya buna ihtiyaç duyarlar. Genel olarak vatandaşlar ve/veya şirketler ne zaman borç para alabilseler, bunu ihtiyaç duydukları veya satın almak ya da yatırım yapmak istedikleri şeyleri finanse etmek için yapacaklardır.

Ekonomistlerin yanlış inanışlarının aksine, batılı ya da kapitalist toplumlarda enflasyon, ekonomilerimize daha fazla para girmesi nedeniyle ortaya ÇIKMAZ. Paranın tahsis edildiği yerlerdeki değişiklikler nedeniyle ya da mevcut ekonomik sistemlerimiz ve şirketlerin maliyet artışları nedeniyle ortaya çıkabilir. Bu maliyet artışları genel olarak aynı ücret artışlarına yol açmaz. Bu nedenle genel olarak enflasyon, ilgili çalışanlar ve vatandaşlar için daha az iyi bir mali duruma yol açmaktadır.

Enflasyon, büyük ölçüde indirgemeci ve gerçekte doğru olmayan enflasyon teorileri kullanılarak makro düzeyde anlaşılmamalıdır ve anlaşılamaz. Enflasyon, gerçek yaşam ekonomisinin ve durumlarının tüm gerçek sorunları ve koşulları dikkate alınarak anlaşılmalıdır. Ve en önemlisi, insanların bu gerçek yaşam durumlarına nasıl tepki verebildikleri ve verebilecekleri ile birlikte ele alınmalıdır. Ve insanların ve durumların orada hala farklılaştığını ve çok sayıda gerçek eylemlere yol açtığını anlayarak.

Ekonomilerimizde ne kadar para olduğuna ya da ne kadar eklendiğine bakan ya da bunu nasıl yapacağını bilen tek bir CEO, şirket stratejisti ya da pazarlamacı olmadığından eminim. Çoğu durumda bu insanlar bu konuda nasıl iyi ve geçerli bir fikir edinebileceklerini bile anlayamazlar ve anlamayacaklardır. Bu ya da diğer şirket çalışanlarının hiçbiri talep arttığında fiyatların yükseleceğini düşünmeyecektir. Sırf bunu kanıtlamak amacıyla bunu ekonomi ya da sosyal bilimler ışığında araştırmak deliliktir. Bunun mevcut ekonomilerdeki gerçek gerçekler olduğu açık olmalıdır. Yine de tüm ekonomistler, teorileri tarafından kör edildiklerinde aksini vaaz ederler...

Enflasyon, 2022 ve 2023 yıllarında büyük ölçekte yaşandığı gibi, aslında ekonomilerimizde yeterli para olmamasının bir sonucudur. Ekonomilerimizde belirli taraflar için yeterli para yoktu ve yok. Korona dönemlerinde bu zaten belliydi. O zamanlar daha az gelirle yeterince iyi başa çıkamayan birçok şirket vardı. Korona krizinden sonra birçok şirket hala korona durumları ve dönemiyle başa çıkmak için ihtiyaç duydukları kredileri geri ödemek zorunda kaldı. Bunun ardından enerji fiyatları fırladı ve birçok şirketin bu fiyat artışlarıyla başa çıkmak için yeterli mali kaynağı yoktu. Bu nedenle çoğu şirket için tek çözüm fiyatlarını arttırmak oldu. Enflasyon. Şirketlerin çoğunun yeterli finansal rezervi olsaydı, bu fiyat artışları kesinlikle 2022 ve 2023 yıllarındaki kadar büyük olmazdı. Dünya ekonomisi ölçeğindeki bu büyük enflasyon, korona krizi ve birçok ya da çoğu şirketin çok kötü mali durumundan ayrı olarak anlaşılamaz. Şimdi şirketler mevcut maliyetlerle tekrar başa çıkabilir, ancak soru ne kadar süreceği. Dünya çapında bir sonraki ciddi durgunluk yaşanana kadar bu durum uzun sürmeyecektir.

2022 ve sonrasındaki enflasyon esas olarak yüksek enerji fiyatlarından kaynaklanmıştır. Bu yüksek enerji fiyatları esas olarak enerji piyasalarındaki birçok değişikliğin sonucudur. Enerji dönüşümü ve diğer değişiklikler nedeniyle artan enerji talepleri, enerji satıcıları ve üreticilerinin bu sektörde mevcut olandan çok daha fazla paraya ihtiyaç duymasına neden olmuştur. Bu aynı zamanda ekonomilerimizde bu sektörlere daha fazla para aktarıldığı için diğer mal ve hizmetleri tedarik eden şirketlere daha az para kalması anlamına gelmektedir. Enflasyonun ardından, vatandaşların hala istedikleri ya da ihtiyaç duydukları şeyleri yeterince satın alabilmelerini sağlamak için ekonomilere daha fazla para girmesi gerekir. Enflasyondan sonra ekonomilerde ilave para olmazsa, daha az ürün ve hizmet satın alınır ve paranın hızı azalır. Bunların her ikisi de resesyona neden olur.

Ekonomilerimizde daha fazla paraya, enflasyon olmasa bile, ülkelerin ve dünyamızın sakinlerinin büyümesi nedeniyle sürekli ihtiyaç duyulmaktadır. Ve bu insanlar her zaman daha fazla mal ve hizmet ve en önemlisi de daha kaliteli mal ve hizmet istiyorlar. Sürdürülebilirlik gibi değişimler de çok sayıda ek faaliyet gerektirir, dolayısıyla bu ek faaliyetlerin finansmanı için ek paraya ihtiyaç duyulur. İnovasyon ve değişim ekonomilerimizde çok daha fazla ek para gerektirir. Ekonomilerimize gerçekten ek para girdiğinde ve bu ek paraya enflasyonun sonuçları ya da halihazırda ihtiyaç duyulan mal ve hizmetlerin finansmanı için ihtiyaç duyulmadığında, bu paranın inovasyona ve aynı zamanda yeni ürün ve hizmetlerin büyümesine ve yurtiçi ve yurtdışındaki yatırımlara harcanabileceği ve harcanacağı anlamına gelecektir.

Ekonomilerdeki daha fazla para, insanların daha fazla veya başka mal ve hizmet satın almasına yol açmayacaktır. Bunun nedeni, insanların ancak kendileri daha yüksek ücret ve daha yüksek gelir elde ettiklerinde ya da ekonomilerdeki genel olarak daha fazla parayla bağlantılı olmayan kendi kararlarına dayanarak, eskisinden daha fazla mal ve hizmet satın alabilecekleri gerçeğidir. İnsanların gelirleri ve ücretleri, ekonomilere gerçekten daha fazla para girdiğinde artmaz. Ekonomilere daha fazla para girdiğinde, bu daha çok zenginlerin ve şirketlerin lehine olur. Ekonomilere giren bu daha fazla para çoğunlukla yatırım veya tasarruf olarak sonuçlanır. Her halükarda daha fazla talebe yol açmayacak ya da sadece çok küçük bir oranda açacaktır. Eğer yol açacaksa da, hiçbir şirket daha fazla talep ile ekonomilerdeki para artışı arasındaki bağlantıyı bilemeyecek ya da göremeyecektir. Genelde hiçbir şirket ekonomilerimizde paranın ne zaman arttığını ya da artıp artmadığını bilmez. Şirketler satış fiyatlarını ekonomilerde daha fazla para olduğu için artırmazlar. Ekonomideki bu inanç saçmalıktır. Şirketler maliyet enflasyonu, diğer maliyet artışları ya da başka nedenlerle fiyatlarını artırabilir, ancak genel olarak ekonomilerimizdeki para artışı satış fiyatlarının artmasının nedeni değildir ve olmayacaktır.

Ekonomilerimizdeki yavaşlama, 2024'ten sonraki yıllarda ciddi bir ekonomik durgunlukla ortaya çıkacaktır. Çünkü para artışı, daha önce olduğu gibi, geçmiş yıllardaki enflasyon ve ihtiyaç duyulan ek para ile mevcut ve gelecekteki DAHA FAZLA para taleplerini karşılamakta son derece yetersizdir. Enflasyon toplumda daha fazla paraya ihtiyaç duyulmasına neden olmakta ancak merkez bankaları ilave reel para yaratmakta başarısız olmaktadır.

Ekonomilerimizdeki para miktarı genellikle parasal kaynaklı değil, çoğunlukla insanlar ve işletmeler kaynaklıdır. Mevcut ve gerekli olandan daha fazla paraya ihtiyaç duyulursa, insanlar ve işletmeler genellikle ihtiyaç duyulan veya gerekli olan daha fazla parayı borç alırlar. Bunun için de bu vatandaşların gelirlerinin artması gerekir. Bu olmadan, daha fazla değil daha az para borçlanılacaktır. Enflasyonun ardından vatandaşların ücretleri en azından enflasyon kadar artmalıdır. Mevcut ekonomik sistemler nedeniyle bu gerçekleşmiyor ve gerçekleşemiyor. Yani 2022 ile 2024 yılları arasındaki yüksek enflasyon, tanım gereği ekonomilere YETERLİ miktarda daha fazla para girmesine neden olamaz. Bu da 2024'ten sonra er ya da geç bir resesyona neden olacaktır.

Vatandaşlar ve şirketler şu anda 2024'ten önceki yıllarda enflasyonun neden olduğu ek para ihtiyacını karşılamak için yeterli ek para borçlanma araçlarından ve olanaklarından yoksundur. Burada eksik olan şey, hükümetler için gerçek ek borçsuz para yaratılmasını sağlayan uygun doğru ek bankacılık sistemidir. Enflasyona ekonomilere daha fazla para girmesi neden olmaz. Enflasyon aslında hükümet için doğru ve uygun bankacılık sisteminin eksikliğinden ve bunun

sonucunda insanlar ve işletmeler üzerindeki çok yüksek vergi yüklerinden ve çok az para büyümesinden kaynaklanır. Mantıklı ve iyi bir hükümet bankacılık sisteminin olmaması nedeniyle, tüm hükümet harcamalarının insanlar ve işletmeler tarafından ödenmesi gerekir. Küresel ekonomilerimizin her yerinde büyük ölçekte mal ve hizmet fiyatlarının yükselmesi, aynı miktarda mal ve hizmetin ya da daha fazlasının satın alınabilmesi için reel ekonomilerimizde çok daha fazla para gerektirmektedir. Bu para tamamen ya da kısmen insanlar ve işletmelerin bankacılık sisteminde yaratılır. Ancak devlet bankacılık sisteminde zaten yaratılmış olması gerekirdi. Bu, uygun bir devlet bankacılığı sisteminin olmaması nedeniyle ekonomilerimizde sürekli büyüyen devasa sorunları ve sorunları önlemek içindir. Mevcut para teorileri ve ekonomideki, özellikle ya da sadece enflasyon olgusuyla ilgili büyük yanlış anlamalar ve çılgınlıklar nedeniyle doğru ve uygun bankacılık sistemi henüz mevcut değildir.

Kapitalist toplumlardaki ve ülkelerdeki mevcut para sistemi ve ekonomik sistemlerle, ekonomilere gerçek ek paranın girmesi imkansızdır. Enflasyondan sonra ve hatta enflasyonu önlemek için, reel ekonomilerimize daha fazla para girmelidir. Bu ek paranın maliyet enflasyonuna yol açmadan ekonomilerimize girmesi gerekir. Bu da ancak benim para sistemine getirdiğim yenilik ve mükemmel para sistemim sayesinde mümkün olabilir. İlk olarak gelir vergisi telafisi yoluyla. Bu mümkün değilse, diğer vergilerin telafisi veya sosyal güvenlik ödenekleri yoluyla da mümkündür. Ekonomilerimize para eklemenin bu yolları, işçiler veya vatandaşlar için ek para veya şirketler ve diğer kuruluşlar için ek para sağlar. Bunların hepsi de vatandaşlar ve şirketler için ek borçlanma olanakları ya da ek harcama olanakları yaratır. Bu durum, ekonomistlerin inandığının aksine, sorunlu bir enflasyona yol açmayacaktır. Benim mükemmel para sistemim aracılığıyla eklenen daha fazla para, daha az vatandaş borcu, daha az şirket borcu ve daha az hükümet borcu yaratacaktır. Özel bankalardan daha az para ödünç alınacak, bu da geleneksel borç yaratma yönteminin yerini vatandaşların, şirketlerin ve hükümetlerin kendi sahip oldukları ya da elde ettikleri parayla finansmanın alacağı anlamına geliyor.

Hükümetlerin harcamaları ve hükümetler için ek bir iyi bankacılık sisteminin mevcut olmaması ve bunun ekonomik sistemler ve süreçler üzerindeki etkisi, mevcut ekonomilerdeki ana büyük sorundur. Toplumumuzun, en azından başlangıçta hükümetler için ek bir bankacılık sistemi olan para sistemi için benim ilaveme ihtiyacı var. Mevcut çılgın para ve ekonomi sistemleri nedeniyle ekonomik gerçeklerimiz büyük bir felakete dönüşmeden önce para sisteminde bu değişikliğe ihtiyaç vardır

Ekonomideki toplam para miktarı ile çalışanların ücretleri arasında bir fark vardır. Ancak her ikisi de enflasyondan sonra gerçekten artmalıdır ve hepsi birbiriyle bağlantılı ve birbirine bağımlıdır. Reel ekonomideki toplam para miktarı enflasyondan sonra ve enflasyon nedeniyle artmalıdır, ancak şirketlerin karları finansal ekonomiye gider. Paranın finansal ekonomiden reel ekonomiye geçmesinin en yaygın ve hatta belki de tek yolu, finansal ekonomiden reel ekonomilerdeki vatandaşlara ve şirketlere borç para vermektir. Ancak mevcut çılgın parasal ve ekonomik sistemde, borç alması gerekenlerin, ekonomilerin hala gelişebilmesini sağlamak için hala yeterince borç alabilmeleri gerekiyor. Ve artık yeterince borçlanamadıkları için, 2024'ten sonra bir resesyon kesin bir gerçektir.

Şimdi Hollanda hükümeti tasarruf etmek istiyor, bu yüzden daha az harcama yapıyor ve enflasyon nedeniyle her şey daha pahalı. Hükümetin daha az harcama yapması ve şirketlerden daha az borçlanması ve vatandaşların daha az harcama yapması ve borçlanması, daha az para harcanması ve reel ekonomiye yatırım yapmak için daha az para bulunması anlamına gelmektedir. Bu da ekonomide büyük bir yavaşlama anlamına gelir. Aynı durum önümüzdeki birkaç yıl içinde AB'de, ABD'de ve tüm dünyada devam edecek. Reel ekonomiye doğru yollarla daha fazla para eklenmediği takdirde bu durum resesyona yol açacaktır. Bu da ancak dünya çapındaki mevcut para sisteminin benim mükemmel para sistemimle değiştirilmesiyle mümkün olabilir.

Enflasyon nasıl önlenir?

Toplumumuz mevcut para sistemimizden ve mevcut ekonomistlerimizden çok daha akıllıdır. Enflasyonun önlenmesinin en önemli nedeni, toplumda ve ekonomilerde yaşanan ve artık geçerli olmayan pek çok olgu ve gelişmedir. Artık yasalarımız, küreselleşmemiz, normlarımız ve zenginliğimiz var. Finansal bir ekonomimiz ve anlayışımız var ve kısmen bunun sonucu olarak da sorunlu enflasyonun gerçekleşmesini önleyen farklı türden önlemlerimiz var. Bunların her birinin rolünü anlamak ya da bunların doğru kombinasyonu sayesinde ciddi sorunlu enflasyon kısmen önlenebilir. Ancak sorunlu enflasyonun ve mevcut birçok finansal sorunun kalıcı olarak çözülebilmesi için benim mükemmel para sistemim tek kalıcı çözümdür.

Maliyet enflasyonu, maliyetleri düşürerek ya da gerektiğinde maliyet artışlarını telafi ederek önlenebilir. Tüm bunlar doğru bir şekilde yapılırsa, enflasyona mali açıdan artık ihtiyaç kalmayacaktır. Bu durumda fiyat artışlarına da ihtiyaç kalmayacaktır. Belki hafif fiyat artışlarına hala ihtiyaç duyulabilir ama büyük

ölçekte gerçekten sorunlu olanlara değil. Önceki yılların (2022/2023) dünya çapındaki enflasyonu çoğunlukla enerji fiyatlarındaki artışların sonucuydu. Bu da çok büyük ölçekte oldukça büyük bir enflasyona neden oldu. Bu gerçekten istisnai bir durumdur ve benim mükemmel para sistemimle de büyük ölçüde önlenebilirdi.

Mükemmel para sistemim hayata geçirildiğinde, sorunlu durumlara yol açan fiyat artışları hükümet tarafından kolayca önlenebilir ve çözülebilir. Maliyet enflasyonu, maliyetleri düşürerek veya çok yüksek maliyet artışlarını telafi ederek çözülebilir. Mali açıdan gerçekten ihtiyaç duyulmayan diğer tüm fiyat artışları da hükümet politikalarıyla çözülebilir. Hükümet, fiyatları çok fazla yükselten işletmeleri her zaman vergilendirebilir ya da mali açıdan başka şekillerde cezalandırabilir. Bu durumda vergilendirme, ekonomiden daha fazla para çekerek enflasyonu önlemek için yapılmaz. Ancak bunun yerine, mali açıdan gerekli olmadığı halde fiyatlarını çok fazla artıran şirketlerin veya diğer kuruluşların vergilendirilmesidir. Mükemmel para sistemi ile tüm bağlam değiştiği için bağlam farklıdır.

MMT mevcut sistemde hükümetlerin daha fazla harcama yapmasını ister ve açıkların bir efsane olduğunu savunur. Mevcut para sistemi ve ekonomik sistem hala aynıyken, MMT hükümetlerin daha fazla para harcamasını ister çünkü bu ekonomileri canlandıracak ve ek vergi geliri sağlayacaktır. Ancak MMT'nin içinde bulunduğu mevcut parasal sistem ve ekonomik sistemde açıklar bir efsane değil, ciddi bir gerçekliktir. Vatandaşlar ve şirketler faizleri ve açıkların bir kısmını geri ödemek zorundadır. Ve bunu devlet vergileri yoluyla geri ödemek zorundadırlar. MMT'nin aslında yaptığı şey, daha düşük gelir gruplarından daha yüksek gelir gruplarına daha fazla para aktarmaktır. MMT, uygulamaya konulduğunda toplumumuzdaki sorunları artıracak ve yoksulları büyük ölçüde dezavantajlı hale getirecek bir teoridir. MMT ayrıca enflasyon çok yükseldiğinde vergilendirmenin ekonomilerden para çekilmesini sağlamasını istemektedir. Enflasyonun ekonomilerdeki çok fazla paradan kaynaklandığı varsayımına dayanarak, vergilendirmenin daha fazla enflasyonu önlemenin veya parayı ekonomilerden çıkararak çözmenin bir yolu olacağını savunuyorlar. Bu varsayımların hepsi elbette doğru değildir ve aynı zamanda tuhaf varsayımlardır. Ekonomistler gibi MMT'ciler de ekonomilere daha fazla para girdiğinde şirketlerin fiyatlarını artırdığını varsayıyor. Bu şirketler ekonomilere daha fazla para gireceğini bilirler. Ve sadece ekonomilere giren bu daha fazla paraya dayanarak şirketler fiyatlarını artırıyor. Bu nedenle vergiler yoluyla ekonomilerimize daha az para girmesini istiyorlar. Ancak enflasyon çok yükseldiğinde ihtiyaç duyulan şey daha az para bile değildir. O zaman ihtiyaç duyulan şey ekonomilerimizde daha da fazla paradır. Daha fazla para, daha az para değil.

Enflasyon, ekonomilerdeki çok fazla paradan değil, çok fazla vergilendirme ve çok yüksek devlet maliyetlerinden kaynaklanmaktadır. Enflasyon çok yükseldiğinde ekonomilerimizdeki para miktarını azaltmak amacıyla vergilendirme yapmak enflasyonu düşürmeyecek ya da çözmeyecek, aksine daha da fazla enflasyona neden olacaktır. Ekonomilere daha fazla para girmesi enflasyona neden olmaz, aksine enflasyonu önler. Tıpkı 2024'ten sonraki yıllarda ekonomilere daha fazla para girmesinin resesyonu önleyeceği gibi.

Vergilendirme aslında belirli sorunlu enflasyonu çözmeye yardımcı olabilir, ancak bu enflasyon parayı ekonomilerden çıkardığı için değil. MMT'nin istediği şekilde ve ekonomilerden para çekmek için vergilendirme, enflasyonla mücadele etmenin veya onu çözmenin bir yolu değildir, sadece enflasyonu daha da kötüleştirecektir. Çünkü enflasyonun nedeni ekonomilerimizdeki daha fazla para değil, aynı zamanda işçiler ya da şirketler için daha yüksek vergi maliyetleri, daha yüksek ücret taleplerine ve şirketler için daha yüksek maliyetlere yol açacaktır. Bu da daha fazla teşvik ya da daha yüksek fiyat ihtiyacı ve dolayısıyla enflasyon yaratacaktır.

EMS ile devlet harcamalarının önemli bir kısmı herhangi bir vergi gerektirmemektedir. Bu da alt gelir gruplarının mali durumlarında daha fazla düşüş olmayacağı anlamına gelmektedir. Ve hükümetler için bu ek parayı harcama yolları ile alt gelir gruplarının durumu çok daha iyi hale gelebilir ve hatta gelecektir. Ve bu hükümet harcamaları herhangi bir vergi olmaksızın yapılırken, hükümetlerin borçları da bu ek hükümet harcamalarına bağlı olarak artmayacaktır. Hükümet kaybetmez, sadece çok daha fazla imkan ve hükümet politikalarının çok daha kolay gerçekleştirilmesi nedeniyle çok fazla kar eder.

Benim mükemmel para sistemim ekonomilere daha fazla para girmesine yol açıyor ancak bu sorunlu bir enflasyona yol açmıyor. Sorunlu enflasyona yol açabilecek şey, ekonomilerde ne kadar para olduğuna bakılmaksızın şirketlerin fiyatlarını çok fazla artırmasıdır. Finansal olarak ihtiyaç duyulandan daha fazla ya da çok daha fazla. Eğer şirketler bunu çok fazla yapıyorsa ve bu da enflasyon riskine yol açıyorsa, hükümetler bu şirketleri, bu hükümet politikalarının fiyatların daha az artmasına yol açacağı şekilde vergilendirebilir veya vergilendirebilir. Bu durumda vergilendirme bir hükümet politikası ya da fiyatlarını çok fazla arttıran ancak mali açıdan buna pek de ihtiyaç duymayan şirketler için bir cezadır. Bu, sorunlu enflasyonu, sorunlu fiyat artışlarını önleyebilecek bir fiyat düzenleme yoludur. Benim vergilendirme çözümüm sadece belirli bir durum içindir ve çok özel bir amacı olan tamamen başka bir özel gruba yöneliktir. Sadece daha fazla kar elde etmek için yapılan fiyat artışlarını, mali açıdan tamamen gereksiz olan fiyat artışlarını engellemek. Dolayısıyla amaç ekonomiden daha fazla para çıkarmak değildir. Ve burada önerdiğim vergilendirme yoluyla hükümetler

tarafından alınan para, aslında hükümetler tarafından ekonomilere doğru yollarla derhal daha iyi harcanabilir. Vergilerle alınan paradan daha fazla para bile, ekonomilerimize doğru yönlere gitmesi koşuluyla, yine hükümetler tarafından ekonomilere ek olarak harcanabilir. Bu paranın alt gelir gruplarına tahsis edilmesi ekonomilerimiz üzerinde çok olumlu bir etki yaratacaktır.

Benim para sistemim ve politikalarım dengesizlikleri kabul eder ama sadece sağlıklı ve sorunlu olmayanları. Benim sistemim ekonomik sistemi ve bağımlılıkları değiştirerek parasal sorunları ve ekonomik toplumsal sorunları ve sorunları çözer. Enflasyon artık sağlıksız değil. Mevcut dengesizlikler çok sağlıksızdır çünkü daha yüksek dengesizlikler/enflasyon çoğunlukla düşük gelirli işçilerin pahasına zengin ve varlıklılarla sonuçlanır

Enflasyon maliyet kaynaklı olabilir ya da olmayabilir veya her ikisinin bir kombinasyonu olabilir. Maliyet kaynaklı olmayan enflasyon en azından talep kaynaklı enflasyon ve açgözlülük kaynaklı enflasyondan oluşur. Enflasyon türleri arasındaki nedenlerin ve bağlantıların, ekonomistler, kamuoyu ve hükümetler tarafından şu anda anlaşıldığından çok daha farklı ve ayrıntılı bir şekilde anlaşılması gerekmektedir. Bu, enflasyon ortaya çıktığında en uygun adımları atabilmek için gereklidir, ancak aynı zamanda parasal sistemimi ve enflasyon olgusunun ve oluşumlarının diğer, çok daha iyi bağlamsal sonuçları için oynadığı büyük rolü anlamaya yardımcı olur.

Enflasyon söz konusu olduğunda dikkat edilmesi gereken en önemli husus, enflasyonun neredeyse sürekli olarak gerçekleştiği ve bu enflasyonun alt gelir grupları için giderek daha sıkıntılı hale geldiğidir. Çünkü bu kişilerin ücretleri normalde enflasyondan daha az artarken, daha yüksek gelirler normalde daha fazla artmaktadır. Enflasyondan en çok yüksek gelir grupları faydalanır, enflasyonun gelir üzerinde dengeleyici bir etkisi vardır. Bu aynı zamanda düşük gelirlilerin daha az harcama yapması, ekonomilere daha az para girmesi anlamına gelir. Enflasyonun ardından genel olarak daha fazlasına ihtiyaç duyulur.

Bu dönemdeki en büyük sorun eşitsizlik enflasyonu. Bu eşitsizlik enflasyonu, ekonomistlerin çok yanlış bir şekilde ekonomilerimize daha fazla para girmesinin enflasyona yol açacağını vaaz etmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu durum mevcut ekonomik sistemle birleşince şirketler, hükümetler ve tabii ki dar görüşlü ekonomistler dar görüşlü ekonomik teorileri ve profesyonellikleriyle düşük ücretlerin çok fazla arttırılamayacağını ve arttırılamayacağını düşünüyorlar. Düşük gelirlerin ve ücretlerin çok fazla artamayacağını çünkü bunun maliyet enflasyonuna yol açacağını savunuyorlar. Sonuç olarak, düşük gelir grupları her yıl reel fiyat artışlarına karşı harcamak için daha az reel nominal gelir elde

etmektedir. Kümülatif olarak bu durum eşitsizliklerin artmasına ve aynı zamanda toplumumuzdaki reel para artışlarının giderek daha sorunlu hale gelmesine yol açmaktadır. Toplumumuzdaki gerçek para artışları, özel bankacılık yoluyla mantıksız bir şekilde yaratılan ekosistemdir. İhtiyaç duyulan para ise mümkün olduğunca insanların, vatandaşların ihtiyaç duydukları ya da harcamak istedikleri şeyleri harcamak için gerçekten ihtiyaç duydukları şeylerin yönlendirdiği yollarla yaratılmaktadır. İnsanların bireysel olarak ve aile ya da grup olarak harcamaya ihtiyaç duydukları ile ihtiyaç duymadıkları ama yine de harcamak istedikleri arasında elbette büyük bir tutarsızlık vardır. Çoğu zaman düşük gelir grupları bile gerçekten harcamaya ihtiyaçları olmasa bile harcama yapmak istediklerinde harcama yapmaktadırlar. Asıl soru, bu miktarlarda parayı harcamaya gerçekten güçlerinin yetip yetmeyeceğidir. Eğer karşılayamıyorlarsa, borç almaları gerekir. Kümülatif olarak bu borçlanma ihtiyaçları, şirketlerin yatırım borçlanmaları ve hükümetlerin özel bankacılık sistemi aracılığıyla borçlanmaları ile birlikte ekonomilerimizde gerçek para ek para yaratımına yol açar. Bu gerçek para yaratımı değil, aslında kümülatif borç yaratımıdır. Gerçek ek para yaratımı kümülatif olarak kümülatif ek borç yaratımına eşittir ve birlikte sıfır gerçek ek para yaratımına eşittir.

Mevcut toplumdaki asıl sorun, mevcut zamanların bu çılgın ekonomik ekosisteminin, mevcut zamanların çılgın para sistemi ile birlikte eşitsizlik enflasyonuna yol açmasıdır. Özellikle alt gelir grupları ev satın almak zorunda kalıyor. Çünkü gerçek enflasyon burada ortaya çıkmaktadır. Ekonomilerimize daha fazla para girdiği için değil. Ancak mevcut bankacılık sistemimizin, ipotek şeklinde daha fazla borç yaratmak için alt gelir gruplarını çılgınca ve gereksiz bir şekilde ayrımcılığa tabi tutması nedeniyle. Yüksek gelir grupları ise sürekli artan satın alma ve yatırım gücüyle bunu yapmaya devam edebiliyor. Konut piyasasının giderek büyüyen bir bölümü yatırım odaklı ve kaynaklı hale gelmektedir. Oysa konutun esas olarak ya da sadece yaşam amaçlı olması ve yatırım amaçlı olmaması gerekir. Alt gelir gruplarının konuta ve yaşayacak bir yere ihtiyacı var. Ancak konutların maliyetleri giderek daha fazla yatırıma dayanmaktadır. Yaşam maliyetleri de çoğunlukla insanların yaşayacak bir yere ihtiyaç duymaları nedeniyle artmaktadır. Bu yüzden aslında karşılayamayacakları miktarları bile ödeyecekler. Şu anda ciddi bir konut krizimiz var. 2008 yılında ipotek ve evlerle ilgili büyük bir sorunun yaşandığı finansal kriz vardı çünkü bazı insanlar artık ipoteklerini ödeyemiyordu ve evlerini satmaları gerekiyordu. Şimdi ise 2008'de ev alabilen pek çok insan artık ev bile alamıyor. Sosyal açıdan kriz çok daha büyük ve çok daha kötü. Ve 2008'deki finansal krizden çok daha fazla etki ve sorunla karşı karşıyayız. Ancak 2008 krizi kadar sıkıntılı algılanmıyor çünkü hükümetler, ekonomiler ve bankalar şu anki büyük konut kriziyle bağlantılı sorunları henüz hissetmiyor ya da yaşamıyor.

Şu anda dünya ekonomilerinde yaşananlar, ekonomilerimizdeki çok az paranın bir sonucudur. Çok az para ve ayrıca yanlış ve zarar verici şekillerde tahsis edilen para. Ekonomilerimizdeki çok az para nedeniyle, 2022 ve 2023 yıllarında şirketler, başta elektrik olmak üzere fiyat artışını takiben fiyatlarını arttırmak zorunda kaldı. Eğer ekonomilerimizde yeterli para olsaydı, çok daha az fiyat artışı olurdu. Ve bu fiyat artışlarının yol açtığı enflasyon da çok daha az olurdu. Şimdi, 2024 yılında, en azından Hollanda'da ücretler de arttırıldı. Ancak enflasyon kadar değil. Şirketler daha az kişiyi işe alacak ve bu nedenle reel ekonomilerde harcanan para 2024 yılı ve sonrasında daha az olacaktır. 2025 yılı daha da kötüleşecek. Ekonomilerimizdeki çok az paradan ve bunun neden olduğu enflasyondan kaynaklanan bir durgunluk olacak, aynı zamanda enflasyon ekonomilerimize daha fazla para girmesini gerektirdiği için. Ve paranın ekonomilerimize girmesinin tek yolu özel bankalardan borç almak ve bu parayı ekonomilere harcamaktır. Şirketler ve vatandaşlar normalde çoğunlukla özel bankalardan borç alırlar. Ancak her ikisinin de eskisine göre daha az borçlanma gücü var ve eskisi kadar borçlanmayacaklar.

Enflasyon türleri ve nedenleri

© W.T.M Berendsen, Lichtenvoorde, Aralık 2024

Daha fazla enflasyon ya da enfl asyon ekonomilerimizde daha fazla paraya neden olur. Enflasyon nedeniyle vatandaşların ve şirketlerin özel bankalardan daha fazla borç alması gerekir. Bu da ekonomilerimizde daha fazla paraya yol açar. Enflasyona ekonomilerimizdeki daha fazla para değil, maliyet fiyat hesaplamaları ve işçilerin daha fazla gelir istemesi ve/veya ihtiyaç duyması neden olur.

Özel bankalar tarafından ipotek ve diğer borçlanmalar yoluyla yaratılan para, daha fazla enflasyonu önlemek için asla yeterli değildir. Eğer özel bankalar tarafından yaratılan para yeterli olsaydı, o zaman şirketler ve diğer kuruluşlar yeterli marja sahip olurlardı. O zaman fiyatlarını daha da arttırmak zorunda kalmazlardı. Ancak eklenen para miktarı her zaman ya çok az ya da çok fazla olduğundan, şirketler ve kuruluşlar satış fiyatlarını artırmadan maliyet artışlarıyla tam olarak başa çıkamazlar.

Çılgın ekonomik sistemlerimizle birleşen çılgın para sistemi nedeniyle toplumumuzda şu anda yaşananlar çok olumsuz bir pozitif geri besleme döngüsü olarak adlandırılabilir. Bu, sürekli artan fiyatlar, daha yüksek ücret maliyetleri ve daha yüksek diğer maliyetlerden oluşan bir süreçtir. Tüm bunların yanı sıra vatandaşların, ürünlerin ve hizmetlerin büyümesi için daha fazla paraya ihtiyaç vardır. Aslında bunun için daha fazla paraya ihtiyaç vardır ve şirketlerin fiyatlarını arttırmak zorunda kalmalarını önlemek için de daha fazla paraya ihtiyaç vardır. Mevcut toplum öyle bir toplum ki, toplumlarımızda paranın önemli ölçüde artmasına çok ihtiyaç var ve bu sorunlu enflasyonu çözecektir. Bu dünya üzerindeki herkesin hayatını çok daha kolay ve iyi hale getirecektir.

Enflasyon en çok temel mal ve hizmetler için sorun teşkil etmektedir. Vatandaşlar ve aileler için yiyecek ve içecek, giyim, internet ve cep telefonu, spor, eğitim, sigorta, ulaşım (bisiklet, toplu taşıma, araba), sağlık ve bakım, dışarı çıkma ve barınma gibi birincil ihtiyaçlar. Barınma, yiyecek ve giyecek gerçekten herkes için karşılanabilir olmalı ve pek çok yaşam riski hükümetler tarafından standart olarak sigortalanmalıdır.

Genel olarak 3 çeşit veya tür enflasyon vardır, bunlar

Maliyet enflasyonu

Reitterasyon enflasyonu

Harcama enflasyonu

Enflasyon türlerine ya da çeşitlerine bakarken, harcama enflasyonunun belirli mallara daha fazla para harcanmasıyla ilgili olduğunu anlamak önemlidir. Bu çoğunlukla daha lüks mallar ya da zaten üretilen ancak çoğunlukla özel kişiler tarafından tekrar satılan daha özel mallar içindir. Hemen hemen her durumda, harcama enflasyonu Maslow'un birincil ihtiyaçları için değildir. Ve harcama enflasyonu ile bağlantılı harcama yapanlar genellikle ilgili mal veya hizmetlere daha fazla harcama yaparak mali sorunlara girmezler.

Harcama enflasyonu genellikle insanların kendileri belirli mal veya hizmetler için daha fazla harcama yapmak istediklerinde ortaya çıkar. Bu mal veya hizmetler genellikle temel birincil mal veya hizmetlere ait değildir. Bu tür temel olmayan mallara daha fazla harcama yapan bireyler veya aileler, bunlara harcadıkları parayı kolayca gözden kaçırabilirler. Harcama enflasyonu sorunlu bir enflasyon türü değildir.

Maliyet enflasyonu çoğunlukla çeşitli nedenlerden dolayı çok daha sıkıntılıdır. Maliyet enflasyonu çoğunlukla Maslow'un birincil ihtiyaçları için ve günümüzde de konut ve yaşam içindir. Bunların her ikisi birlikte kapitalist toplumlarda vatandaşlar için en fazla soruna neden olmaktadır. Ancak maliyet enflasyonu mevcut parasal ve ekonomik sistemlerle güçlü bir şekilde bağlantılıdır. Bunun yanı sıra, ortaya çıkan maliyet enflasyonları bile hükümet politikaları aracılığıyla çoğunlukla fazlasıyla önlenebilmektedir.

Günümüzün tek sıkıntılı enflasyonu olan maliyet enflasyonu şu şekilde önlenebilir

Toplumlarımızda daha fazla para olması ve bu paranın doğru yerlere tahsis edilmesi

Hükümet politikaları

Toplumlarımızda daha fazla para olması ve bu paranın doğru yerlere dağıtılması için doğru para sistemine ve ekonomik sistemlere ihtiyaç vardır. Bunun için çok özel başka bir para sistemi ve çok özel başka ekonomik sistemler gerekir. Yalnızca doğru olanlar mümkündür ve yardımcı olur; bunlar da benim para

sistemim ve ona ait ekonomik sistemlerdir. Hükümet politikalarının yanı sıra sorunlu enflasyonu önlemek için gerekli olan şey

Benim mükemmel para sistemim

Ona ait ekonomik sistem

Bahsettiğim para politikaları ve eylemler, mükemmel para sistemimin uygulanmasından kaynaklanan önemli yönlendirmelerdir.

Yineleme enflasyonu, önceki maliyet enflasyonunun neden olduğu enflasyondur. Maliyet enflasyonu nedeniyle işçi ücretleri artar ve bu nedenle ve ücret artışlarını telafi etmek için çok az marj nedeniyle, daha fazla fiyat artışı ortaya çıkar. Bu da maliyet fiyat artışlarının ve bunun sonucunda satış fiyat artışlarının tekrar eden bir süreç haline gelmesine neden olabilir. Tepki enflasyonu genellikle kritik mallar için de en büyük sorundur. Vatandaşların ve ailelerin birincil ihtiyaçları. Yineleme enflasyonu sorunludur ancak sorunlu maliyet enflasyonu olmadan sorunlu yineleme enflasyonu asla oluşmayacaktır. Reitterasyon enflasyonu da her zaman maliyet ve maliyet fiyat enflasyonudur.

Tüketici fiyat endeksi konut piyasasını ve konut kiralama piyasasını yeterince içermemektedir.
Benim Mükemmel Para Sistemim ile ücretler artarken maliyetler ve satış fiyatları aynı kalabilir ya da çok küçük artışlarla hatta düşebilir. Evler yeniden ödenebilir hale gelecektir. Sigortalar, sağlık hizmetleri, emekli maaşları ve diğer sosyal güvenceler hükümetler tarafından şu anda olduğundan çok daha fazla ödenebilir

Mevcut ekonomilerimizde çeşitli enflasyon türlerinin bir karışımı normaldir ve her zaman söz konusudur. Sadece biraz maliyet enflasyonu normaldir ve gerçekten sorunlu değildir. Birazcık harcama enflasyonu sorun yaratmaz. Ancak belirli mal veya hizmetlerin genel maliyet enflasyonunun çok yüksek olması gerçekten çok sorunludur. Geçmiş yıllarda ve günümüzde enerji fiyatlarında yaşanan artışlar bunun en yakın ve en güzel örneğidir.

Ekonomiye ne kadar para eklendiğine bakılmaksızın, çeşitli enflasyon türleri her zaman az ya da çok ve az ya da çok kitlesel olarak ortaya çıkar. Ekonomideki daha fazla para hiçbir zaman sorunlu enflasyona neden olmaz, ancak birçok durumda bunu önleyebilir. Bazen sorunlu enflasyon ekonomiye ne kadar para eklendiğinden etkilenir. Ancak o zaman bunun nedeni ekonomiye daha fazla para eklenmesi değil, paranın yanlış tahsis edilmesidir. Dahası, daha fazla paranın sorunlu enflasyona yol açtığı durumlarda bunun tek nedeni, bu tür sorunlu enflasyonu gerçekten önleyebilecek veya çözebilecek doğru hükümet politikasının eksik olmasıdır.

Küresel ekonomilerdeki mevcut durum göz önüne alındığında, hükümetlerin, vatandaşların ve şirketlerin yurtdışında çok fazla para harcadığı ve bu harcamaların yurtiçinde vergi ödenmesine yol açmadığı anlaşılmalıdır. Mal ve hizmetler için yurt içinde harcama yapıldığında, aynı para yurt dışında harcandığında devlet çok daha fazla vergi almaktadır. Yurtiçinde yapılan harcamalarda devlet, paranın tekrar harcandığı her seferde vergi alır. Yurtdışında yapılan harcamalarda ise, sadece yurtdışına çıktıktan sonra ülkeye geri dönen para hükümetler için çok küçük bir vergi gelirine yol açacaktır.

Mevcut ekonomimizin sorunlarından bazıları çok yüksek devlet ve toplum borçları, çok fazla yoksulluk ve çoğu insan için çok düşük ücretlerdir. Bir toplumda çalışanların büyük çoğunluğu artık para bile biriktiremiyorsa ve ev fiyatları kontrolden çıkmaya devam ediyorsa bu sürdürülebilir değildir. Hükümet bu konuda hiçbir şey yapmıyor.

Ekonomilerimizde daha fazla paranın enflasyona yol açtığı yalanı Bankalara ve mevcut ekonomilerde daha yüksek gelirlere hizmet etmektedir. Ekonomilerimizde ne kadar az para olursa o kadar az insan tasarruf edebilir ve o kadar çok insan ve şirket Bankalardan borç almak zorunda kalır. Bu borçlanma olmadan Bankalar faiz alamazlar ve çok fazla tasarruf ve çok az borçlanma ile Bankalar aldıklarından daha fazla faiz öderler. Bankalar ayrıca ipoteklere büyük ilgi duymakta ve yüksek ev fiyatlarından büyük kar elde etmektedir. Eğer bu ev fiyatları düşerse, ipoteklerden daha az faiz alırlar. Bankalar, müşterilerin evler için harcadıkları paradan faiz almayı, bu para bir banka hesabında tutulduğunda sadece faiz ödemeye tercih ederler. Bir evin satıcısı parayı bir banka hesabına yatırsa bile, en azından tasarruf faizi olarak ödemeleri gereken paradan daha yüksek olan ipotek faizini de alırlar.

Günümüz kapitalist toplumlarının temel sorunu aşırı vergilendirme ve mevcut parasal ve ekonomik sistemlerimizdir. Maliyet ödülü hesaplamaları ve hükümet finansman sisteminin eksikliği. Daha fazla hükümet hizmetine ihtiyaç vardır ve bunlar daha fazla para gerektirir. Belediyelerin de paraya ihtiyacı var. Belediyeler için mevcut geleneksel finansman yollarından biri ve muhtemelen en önemlisi, bina alanlarını satmaktır. Bu yüksek fiyatlara karşı ve bu yüksek bina zemini maliyetleri evleri çok daha pahalı hale getiriyor. İnsanlar neden bir parça inşaat alanı için bu kadar çok ödemek zorunda kalsınlar ki? Kıtlık daha yüksek fiyatları haklı çıkarır. Ancak insanların yaşamaya ihtiyacı var ve bu konuda çok fazla kısıtlanmamalılar. Daha az maliyetle daha fazla bina alanı sağlanabilir ve mevcut binaların ve bina alanlarının maliyetleri dondurulabilir ya da en azından biraz azaltılabilir. Ev satıcılarının miras masraflarını ödemek zorunda kalmamaları da çok yardımcı olacaktır. O zaman evlerini daha ucuza satabilirler. Metrekare veya

alan veya bina tipi ve diğer önemli özellik kombinasyonları başına maksimum bir seviyeden daha pahalı olan evler için ek vergilendirme de çok yardımcı olabilir

Enflasyondan sonra satın alma gücünü korumak ve çalışanların yeterince harcama yapmasını sağlamak için ekonomide daha fazla paraya ihtiyaç duyulur, ancak aynı zamanda toplam para miktarının en azından enflasyonu telafi etmek için gerekli olan kadar artmasını sağlamak için reel ekonomiye ek para girmesine izin vermek gerekir. Ekonomide fazladan para olmazsa, daha az para satın alınır ve paranın hızı da düşer. Bu da resesyona neden olur. Dolayısıyla enflasyondan sonra Ekonomide daha fazla para olması gerekir.
Ancak bu daha fazla para, maliyet enflasyonuna yol açmadan ekonomiye girmelidir. Bu da ancak benim para sistemine getirdiğim yenilikler ve mükemmel para sistemim sayesinde ve gelir vergisi indirimleri yoluyla geliri arttırarak mümkün olabilir

Bu mümkün değilse, diğer vergilerin veya ek ücretlerin telafisi de mümkündür. Tüm bu yollar çalışanlar, vatandaşlar ve/veya şirketler için ekstra para ve dolayısıyla vatandaşlar ve şirketler için ekstra borçlanma seçenekleri ve/veya ekstra harcama seçenekleri sağlar.

13. Borç krizinin temel nedeni

Finansal krizin ya da borç krizinin altında yatan gerçek nedeni uzun zamandır anlamış olsam da, burada da elimden geldiğince açıklamaya çalışmakta fayda var.

Finansal ya da borç krizinin altında yatan neden, birçok parasal reformcunun düşündüğü gibi borçların yaratılma şekli DEĞİLDİR. Hatta birçok parasal reformcunun düşündüğü gibi borç başlı başına ana sorun da değildir. Sorun daha çok gelirlerle ve özellikle de düşük gelirlerle ilgilidir. Yüksek gelir elde edenler Hollanda'da hala çok iyi durumdalar ve böyle olmaya da devam edecekler. Ancak özellikle daha düşük gelire sahip olanlar ki bunlar da göreceli olarak daha düşük gelirli oluyorlar, aslında mali krizle karşı karşıya olanlar sadece bu insanlar ve gelir grupları. Bu da bir borç krizi değil, daha çok bir gelir krizidir. Ve bu gelir krizi, eğer bir çözüm bulunmazsa (ve tercihen en uygun çözüm benim yarattığım çözüm olursa), birçok insan için artacak ve kişisel gelir kriziyle karşı karşıya olan insan grubu da artacaktır. Bunun nedeni kısmen şirketlerde verimliliğin artması ve giderek daha az sayıda çalışana ihtiyaç duyulmasıdır. Ancak, aslında giderek daha az işin mevcut olduğu ve bu işin daha az kişi tarafından yapılabileceği gerçeğine yol açan daha birçok başka faktör de var. Örneğin otomasyon, daha az insanla daha kolay çalışmayı sağlayan BT iyileştirmeleri, sürdürülebilir süreçler, YALIN üretim yöntemleri (bu aslında verimliliktir), gelecekte robotların olası kullanımı, hobiler ve eğlenceler için kullanılan daha az fiziksel ürün (bilgisayar, cep telefonu ve benzerleriyle daha fazla) vb. Tüm bunların ne anlama geldiği ya da geleceği konusunda henüz tam bir fikre sahip değilim. Ama bu önemli değil. Gerçek şu ki, emeğe artık ihtiyaç duyulmamasını ve muhtemelen giderek daha az ihtiyaç duyulmasını sağlayan her türlü gelişme var.

Öncelikle, finansal krizin bir borç krizi değil, daha çok bir GELİR krizi olduğu açıkça ortaya konmalıdır. Düşük gelirler veya gelirlerdeki azalmalar sadece borç yaratmakla kalmaz, aynı zamanda düşük gelirlerle bu borçtan kurtulmak da zorlaşır. Özellikle de günümüzde ve çağımızda olduğu gibi, birçok sabit harcama zaten bu gelirden geliyorsa. Borçları ödemek için geriye çok az şey kalıyor. Bununla birlikte, elbette çok daha fazlası söz konusudur. Ama sonuçta önemli olan, tüm harcamalardan sonra tasarruf etmek ve/veya borçları geri ödemek için ne kadar kaldığıdır. Eğer hem tasarruf yapmak hem de borçları geri ödemek artık

mümkün değilse. Çok çalıştıktan sonra bile. O zaman bir sorun ortaya çıkar. Sadece ilgili bireyler için değil, aynı zamanda Hollanda'daki ve ötesindeki tüm şirketler ve hükümet için de. Ve bu tür bir sorun artık sadece Hollanda'da değil, giderek tüm Avrupa'da yaşandığından, kriz bitmiş olmaktan çok uzak. Aslında bu kriz (gelir krizi) bireyler, şirketler ve hükümet için daha da kötüleşecek. Eğer parasal reform yapılmazsa. Parasal reform yapılmazsa, kriz sona ermekten çok uzaktır ve önümüzdeki yıllarda (2014'ten SONRA) daha da kötüye gidecektir. Para reformu ile daha iyi olabilir...hatta çok daha iyi olabilir. Ancak bu özellikle parasal reformun içeriğine ve kalitesine bağlıdır. Eğer para reformu Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı gruplar ve bireyler tarafından önerildiği gibi ya da David Graeber / Occupy'ın önerdiği gibi seçilirse. O zaman iyileşmeye yol açmayacaktır. Aslında, böyle teorik bir çözüm getirilirse, durum daha da kötüye gidecektir. Köklü bir iyileşmeye giden tek yol, benim Mükemmel Para Sistemimi uygulamaya koymaktır. Tam rezerv bankacılığını SAVUNMAYAN ve buna DAYANMAYAN bir sistem (çoğu parasal reform önerisinin dayandığı Chicago planının önerdiği gibi). Benim Mükemmel Para Sistemim aynı zamanda mevcut para sisteminin yerine geçecek bir sistem değil, mevcut para sisteminin bir tamamlayıcısıdır. Ancak toplum, ekonomi ve işlerin organize edilme şekli üzerinde geniş kapsamlı olumlu etkileri olacak son derece harika bir tamamlayıcıdır.

Anlaşılması gereken en önemli husus, toplumumuzdaki değişimlerin mevcut para sistemimize uymadığı ve dolayısıyla bu sistem tarafından absorbe edilemeyeceği gerçeğidir. Toplumumuzdaki mevcut ve özellikle gelecekteki gelişmeler, şimdi yeni bir para sistemi gerektirmektedir ve gelecekte de topluma ve gelişmelere daha iyi uyan bir para sistemi gerektirecektir. Çünkü, gelecekte beklenen sosyal gelişmeler mevcut finansal krizi ve sorunları çok ama çok daha büyük hale getirecektir... Eğer benim Mükemmel Para Sistemime zamanında geçiş yapılmazsa. Gerçekten de, Mükemmel Para Sistemim (EMS) gelecekte meydana gelebilecek her türlü değişimle başa çıkmak için geniş fırsatlar sunmaktadır. Hem de en mantıklı ve harika şekilde.

14. İlişkisel sermaye

Kenneth Gergen "ilişkisel varlık" başlıklı mükemmel bir kitap yazmıştır (Kenneth Gergen, "Relational Being : Beyond self and community", Oxford University Press, Reprint Edition, 2011).

Bu, özellikle canlı varlıkların, özellikle de insanların ilişkisel varoluşu (ya da oluşu) ile ilgilidir. Ancak ilişkisel varlık nesnelere ve sermayeye de genişletilebilir. Sermaye derken, finansal sermayenin yanı sıra sosyal sermayeyi de kastediyorum. Bu ilişkisel varlık kavramı benim holoplurizm anlayışım ve nosyonumla ilişkilendirildiğinde, şu anda toplumda neler olup bittiğini daha iyi anlamak için harika bir başlangıç noktası ve olaylara bakmanın bir yolunu sunuyor. Çünkü olayları daha görünür ve dolayısıyla çok sayıda insan için daha anlaşılır kılabilir.

Benim holoplurizm anlayışım HER ŞEYİN altında yatan tek gerçek yapının ve özelliklerin bir temsilidir. Gerçekten her şey (bilim, uygulama, ekonomi, özel yaşam, parasal sistemler, diğer sistemler, tüm süreçler, tüm örgütlenme biçimleri) holoplürizm yoluyla daha iyi anlaşılabilir ve geliştirilebilir.... gerçekten her şey özünde bu temel yapıya ve özelliklere sahip olabilirken, toplumumuzdaki pek çok şey henüz bu özelliklere ve yapıya tam olarak sahip değildir... ve bu sadece büyük bir sorundur... işlerin hala yanlış gitmesinin nedenidir. Gerçeklikte/toplumda/ekonomide/organizasyonda/aile yaşamında tam anlamıyla optimal holoplürizme muhtemelen ulaşılamaz, ancak her şeyi mümkün olduğunca ilişkisel holoplüristik olarak şekillendirmek ve düzenlemek için çaba gösterebiliriz ve göstermeliyiz.

Ben de tam olarak bunun için çabalıyorum. Ancak bunun toplumda gerçeğe dönüşmesi için gereken ilk şey holoplürizm ve metasemiyotik temelli bir finansal ve parasal sistemin benimsenmesidir. Sadece (uluslar arası) düzeyde değil, aynı zamanda şirketler ve kuruluşlarda ve muhtemelen aileler ve bireyler içinde ve arasında da. Benim EMS'm gerçekte mümkün olan en ilişkisel ve holopluristik sistemdir. Mevcut ve gelecekteki toplumda meydana gelebilecek her türlü değişikliğe uyum sağlayabilir.

Bence çoğu insan mevcut para sisteminin ve mevcut para ve ekonomi olasılıklarının (para sisteminin yapısı, içeriği ve kurallarından kaynaklanan) tam olarak ilişkisel olmadığının farkında ve bunu görebiliyor. Mevcut parasal sistem bazen bizi ve aynı zamanda kuruluşları ve hükümetleri her şeyi hesaba katmamaya zorluyor. Örneğin, şirketler mali politikalarında kendi gelir ve giderlerini dikkate alırken, çalışanlarının, müşterilerinin ya da diğer ortaklarının (kuruluşların) gelir ve giderlerini dikkate almazlar ya da yeterince dikkate almazlar. Bir kuruluş için daha fazla kâr, başka bir kuruluş için daha az kâr veya gelir anlamına gelir. Prensipte bu bir sorun olmamalıdır, ancak diğer taraflar için aşılamaz açıklar yaratırsa sorun haline gelir. Çünkü gelir, yapılan/yapılan harcamalarla aynı ya da daha düşük hale gelir. Elbette harcamalar da kısmen azaltılabilir, ancak asıl soru a) bunun uzun vadede gerçekten yapılıp yapılamayacağı ve b) bunun arzu edilip edilmediği ve c) harcamalardaki bu azalmanın geliri alanlar için ne anlama geleceğidir.

Benim EMS'm, daha önce de belirttiğim gibi, mevcut para sisteminin yerine geçecek bir sistem DEĞİLDİR. Ona bir EKTİR. Ve bu tamamlayıcı, mevcut mantıksız ve ilişkisel olmayan kapitalist sistemin tamamen mantıklı ve ilişkisel bir kapitalist sisteme dönüştürülmesini (dönüştürülmesini) sağlayacaktır. Bu sistemde hem finansal hem de sosyal sermaye daha fazla ve çok daha sosyal olarak ilişkisel hale gelebilir ve gelecektir. Finansal ve sosyal sermaye de tamamen ilişkiseldir ve aynı zamanda sosyal olarak birbiriyle ilişkilidir; eğer finansal veya ekonomik sistem (her ikisi de temel para sisteminden kaynaklanır) mantıklı değilse ve bu nedenle daha az sosyalse, o zaman sosyal sermayeyi ve kuruluşlardaki, ailelerdeki ve hükümetteki sosyal davranışları da doğrudan etkiler.

Bununla birlikte, EMS hakkında konuştuğumda hala birkaç karşı argüman veya EMS'mi tanıtmaya karşı argümanlar var. Şu anda, bildiğim kadarıyla, bunlar esas olarak aşağıdaki karşı argümanlardır :

Söylendiğine göre -insanlar böyle düşünüyor- eğer para sadece "havadan" yaratılıyorsa artık bir değeri yoktur. İnsanlar paranın içsel bir değeri olduğunu ve olması gerektiğini, aksi takdirde paramızın ve parasal ekonomi ve sistemimizin çalışmayacağını ve çalışamayacağını düşünüyorlar. Dolayısıyla bu insanlar aynı zamanda paranın havadan yaratılması halinde pratikte hiçbir değeri olmayacağını ve bu nedenle de kullanışlı ve pratik olmayacağını düşünmektedirler.

Dolayısıyla, 1)'i takip eden ve devam ettiren insanlar, birçok ekonomist gibi, genellikle paranın içsel bir değere sahip olması gerektiğini düşünürler. Ama aynı zamanda bu içsel değerin en iyi altınla temsil edilebileceğini ve edilmesi gerektiğini de.

İnsanlar ekonomimizde (çok) daha fazla paranın enflasyona yol açacağını söylüyor ve düşünüyor. Bu da hemen insanların, toplumdaki ya da ekonomideki o andaki koşullar ne olursa olsun ve ayrıca hükümetin bununla nasıl başa çıktığına ve bu enflasyonu önlemek ya da tamamen ortadan kaldırmak için hangi kuralları benimseyip benimsemediğine bakmaksızın, daha fazla paranın her zaman enflasyona neden olduğunu ve olacağını bildiklerini ve bileceklerini düşündükleri varsayımını göstermektedir.

Burada sadece (karşı) argüman 1 ve 2'yi daha ayrıntılı olarak tartışmak istiyorum ve tartışacağım, ancak (karşı) argüman 3 için bunu bu kitabın diğer bölümlerinde ve örneğin www.academia.edu adresindeki diğer metinlerimde zaten yaptım. Tüm (karşı) argümanlar için esaslı karşı argümanlar verilebilir. Özellikle de 1'den 3'e kadar olan argümanlarda düşünülen ve anlatılanların çoğu ya da aslında (neredeyse) tamamı tamamen yanlış ve dolayısıyla alakasız ön kabullere, ekonomik teorilere ve varsayımlara dayandığı için. Bunu özellikle bu kitabın diğer bölümlerinde de açıklıyorum. Ancak, 1'den 3'e kadar olan (karşı) argümanların ve bunların neden yanlış ve alakasız olduklarının bu şekilde açıklanmasının yanı sıra, anlaşılması ve görülmesi gereken bir diğer önemli husus da mevcut toplumumuzda ve toplumumuzda bunun zaten gösterilmekte olduğudur. Mevcut toplum aslında halihazırda çeşitli zihniyetlerin ve durumların bir karışımı olduğundan, gelecekteki olası yeni bir parasal ve ekonomik durumun belirli yönlerinin halihazırda mevcut olması ve aynı zamanda mevcut toplumumuzda ve ekonomimizde iyi işlemesi ve faydalı olması, bunların sadece işe yarayabileceğini değil, aynı zamanda toplumumuzda ve toplumumuzda işlevsel ve olumlu olduğunu da kanıtlamaktadır.

Mevcut para sistemlerimizin ve politikalarımızın içeriği ve ilişkisel yönleri açısından mevcut ekonomimizin ve toplumumuzun bu melez koşullarına gelince, diğer şeylerin yanı sıra şunlar söylenebilir. Toplumumuzda ve ekonomimizde uzun süredir yoktan para yaratılmakta ve bunun olumlu bir etkisi de olmaktadır. Bu yoktan para yaratımı da planlı tahminlere ya da ne kadar para yaratılabileceğine dair sınırlamalara dayanmıyordu. Bu para yaratımı tamamen

sınırsızdı, özellikle ya da sadece para ihtiyacı ve yaratma arzusu, bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceği konusunda yol gösterici ilkeydi.

Altın standardı onlarca yıldır ve gerçekten de tamamen terk edilmiştir. Günümüzde para başka hiçbir şey tarafından desteklenmemektedir ve aslında hiçbir gerçek değeri yoktur. Elbette banka hesaplarımızdaki rakamların da hiçbir içsel değeri yoktur, tek değerleri banka hesaplarımızda yer alan rakamlar olmalarından kaynaklanmaktadır. Ya da başka bir deyişle, hepimizin kabul ettiği ve bir değeri temsil edebileceği, sahip olabileceği varsayılan bankaların bankacılık yazılımlarında yer alan sayılar.

Nisan 2016 sonunda facebook'ta İngilizce olarak aşağıdakileri paylaştım:

" Hayat çoğunlukla ileriye ve geriye dönük anlamlandırmalardan anlam çıkarmakla ilgilidir " bloempjes van catharina" "

Hollandaca söz konusu olduğunda, yukarıda prospektif ve retrospektif ile ne kastettiğime dair iyi bir tanım bile bilmiyorum. Bir kişi gerçeklik hakkında ne kadar çok şey anlarsa, o kişinin burada ne demek istediğimi o kadar çok anlaması gerektiğini, aynı zamanda hem gerçeklikte hem de kişilerin ve kişi gruplarının çoklu düşünme biçimleri ve içeriklerinde daha fazla katarina çiçeği görmesi gerektiğini anlıyorum.

Algılamadaki sözde katarina çiçeklerine gelince, parasal mükemmellik sistemime karşı argümanlarla ilgili olarak yukarıda bildirilenler iyi bir örnektir. Gerçekten de tüm karşı argümanlar belirli ön kabullere, doğru olmayan yanılsamalara dayanmaktadır. Ve doğru değiller çünkü günümüzde doğru olmayan ön kabullere dayanıyorlar çünkü mevcut para sistemimiz geçmiştekilerden veya ekonomik düşünce ve ekonomik (olmayan) anlayışta varsayılan özelliklerden farklı özelliklere sahip.

Mevcut ekonomik sistemin ve mevcut parasal sistemin yanlış anlaşılmasının belirli bir yönünü açıklamanın bir başka yolu, ilişkisel yönlere, yani aşağıdaki 2 ilişkisel yöne bakıldığında verilebilir:

Altın ve para arasında günümüz ekonomisi ve toplumunda var olduğu varsayılan bağlantı

Günümüz ekonomisi ve toplumunda var olduğu varsayılan emek ve gelir arasındaki bağlantı.

Bu vesileyle, 1) yukarıda "geriye dönük algılama" olarak adlandırdığım şeye bir örnektir ve 2) yukarıda "ileriye dönük algılama" olarak adlandırdığım şeye bir örnektir. En azından 1) ve 2)'nin her ikisinin de duyumsamamızdaki "katarina çiçeklerine" örnek olduğu anlaşılır ve açıklanırsa.

Altın ve para arasındaki bağlantının artık orada olmasına gerek yoktur ve geçmişteki bir noktadan şimdiki zamana ve gelecek zamana kadar da orada olması gerekmemiştir. Emek ve gelir arasındaki bağlantının artık orada olması gerekmiyor ya da en azından çok daha az ve şimdiki zamandan gelecekteki belirli bir noktaya kadar ve ondan sonraki gelecek zamanın hemen hemen geri kalanı da dahil olmak üzere (çok) farklı bir şekilde olması gerekiyor. Emek ve gelir arasındaki bağlantı söz konusu olduğunda, Mükemmel Para Sistemim uygulamaya konduğu andan itibaren bir geri dönüş gerçekleşecektir (gerçekleşebilir).

Ancak bu örnekle, altın ve para arasındaki bağlantının neden var olduğunu ve emek ile gelir arasındaki bağlantının neden var olduğunu ve hala var olduğunu anlamak iyi olacaktır. Bu nedenin tam olarak anlaşılması zordur çünkü elbette her iki konuda/bağlantıda da birden fazla neden ve argüman vardır. Genel olarak, hem 1) hem de 2) paranın bir değeri olduğunu varsaymanın sonuçlarıdır. Emek ve altının da bir değeri vardır. Dolayısıyla hem emek hem de altın için para ya da değerli başka bir şey verilmesi gerekecektir. Genellikle bunun için para kullanılır. Ancak tam tersi, para için altının da verilmesi gerektiği söz konusu değildir. Para karşılığında takas edilebilecek başka pek çok değerli şey vardır. Ancak aynı zamanda, en azından günümüzde, paranın her zaman bir şeyle değiştirilmesi gerekmez. Para bazı durumlarda tamamen ücretsiz olarak da kullanılabilir ve bu

durumlara izin verilmektedir ve günümüzde giderek daha fazla mevcut olabilmektedir. Geçmişte olduğundan çok daha fazla.

Gerçekten de geçmişte para sadece iş yaptırmak için motive edici bir faktör değil, aynı zamanda mal ve emek kıtlığını uygun bir şekilde desteklemenin bir yoluydu ve öyle olmalıydı. Mal ve hizmetler kıt olduğu için, iş yapabilenler bunu mümkün olduğunca çok yapmak zorundaydı. Bunu yapmak için de motive edilmeleri gerekiyordu, özellikle de parayla çünkü o günlerde sosyal motivasyon faktörleri de daha azdı ve ayrıca çalışma koşulları, onları iyileştirecek araçların eksikliği ve daha az temiz ve iyi binalar nedeniyle bu çağa göre çok daha azdı. Çalışma koşullarını ve dolayısıyla çalışmaya devam etmek için sosyal motivasyon faktörlerini önemli ölçüde iyileştiren iş sağlığı ve güvenliği yasaları gibi yasalardan bahsetmiyorum bile ya da en azından yasama organı da uyumu bugün olduğundan çok daha iyi kontrol edip uygulayabilseydi bunu yapabilirdi.

Her neyse, geçmişte mal ve hizmetlerin kıtlığı nedeniyle, iş, bunu yapabilecek insanlar tarafından eksiksiz olarak yerine getirilmeliydi. Artık buna gerek kalmadı; mal ve hizmetler artık tam olarak kıt değil ve toplumumuzda gerçekten ihtiyaç duyulan şeyleri üretmek için gereğinden fazla işçi var. Ayrıca pek çok birey giderek daha fazla sayıda işi kendi başına yapabiliyor ve boş zamanlarında yapmak istiyor. Bu durumlar gelecekte daha da artacak, dolayısıyla emeğin de giderek daha az icra edilmesi gerekecektir.

Dolayısıyla, emek arzından kaynaklanmayan gelire duyulan ihtiyaç gelecekte daha da artacaktır. Bir başka çözüm de daha az emek karşılığında daha yüksek gelir elde etmektir, ancak bu gelecekte sorunlardan kaçınmak için çözümün yalnızca bir parçasıdır. Sonuçta, belirli dönemlerde veya daha uzun süreler boyunca çalışmayan daha fazla insan var. Bu insanların da gelir elde etmeye ihtiyacı var. Bu geliri gerçekleştirmek ya da halen çalışmakta olanlar tarafından gerçekleştirilmesini sağlamak gerçekçi değildir ve ayrıca tamamen gereksizdir, bunun neden böyle olduğunu bu kitabın diğer bölümlerinde zaten açıkladım. Benim Mükemmel Para Sistemim, emek ve geliri tamamen birbirinden ayırmak için ya da en azından gerekli ve arzu edilen yerlerde mükemmel bir çözümdür. Dolayısıyla borç krizine (geçmişte ve günümüzde yaşanan sorunlara) bir çözüm olmasının yanı sıra, mevcut esnek olmayan, katı ve mantıksız para sisteminin devam etmesi halinde gelecekte ortaya çıkacak ve çok daha yaygın olacak sorunlara da bir çözümdür.

15. Altın standarda karşı EMS

Borç krizi ve genel olarak ekonomiye ilişkin geniş çaplı tartışmalarda birçok konu ve görüş ortaya çıkmaktadır. Tartışılan konuların çoğu ya önemli ölçüde ya da tamamen ilgisizdir ya da tamamen yanlış bir anlayıştan, hatta tartışılan konunun tamamen yanlış anlaşılmasından kaynaklanmaktadır.

Eğer bir şeyin anlaşılması ya da daha da önemlisi değiştirilmesi gerekiyorsa. O zaman "temel" olarak adlandırılan, en önemli temel "yapı taşları" ve temelin temel ve ilişkisel bir şekilde anlaşılması gerçekten çok önemlidir. Ve eğer bu temel yapı taşları yanlış seçilirse, günümüz ekonomisinde de kısmen olduğu gibi, o zaman bireyler, kuruluşlar ve toplum için önemli sorunlara yol açar.

Para sisteminin önemli bir temel/yapı taşı para anlayışıdır. Burada genellikle paranın öncelikle içsel bir değere sahip olduğuna inanılır. Buradan da paranın her zaman içsel bir değere sahip olması gerektiği ve bu nedenle de altınla desteklenmesi gerektiği inancı ve yanlış anlaması ortaya çıkmaktadır. Ancak bu bir yanılgıdır; paranın içsel bir değer kazanması ve bu değere sahip olması için herhangi bir şeyle desteklenmesine gerek yoktur, çünkü para özünde yalnızca ilişkisel, dışsal bir değere sahiptir. Mevcut durum da bunu kanıtlıyor çünkü Breton Woods'tan bu yana paranın çoğu zaten altınla desteklenmiyor. Daha sonra paranın tamamen altınla karşılanmasından vazgeçildi ve bu karar sadece ekonomimize çok fayda sağladı. Ayrıca şu anda toplumda mevcut olan tüm parayı tamamen karşılamak için dolaşımda çok az altın var. Toplumumuzda gerçekten ihtiyaç duyulan parayı bir kenara bırakın; bu, bugünkü gelişmeler ve toplumla birlikte şu anda toplumumuzda mevcut olan para miktarından çok daha fazladır. Her halükarda, ekonomiyi ve toplumu yeniden dengelemek için daha fazla paraya ihtiyaç vardır ve toplumdaki mevcut ve gelecekteki gelişmeleri yeterince desteklemek ve yönlendirmek için çok daha fazla paraya ihtiyaç vardır.

Friedrich Hayek altın standardını kendi içinde seviyordu, ancak diğer şeylerin yanı sıra bu konuda şunları söylemişti :

" Altın standardı lehine iddia edilen bu hususların hiçbirinin doğrudan altına özgü herhangi bir özellik ile bağlantılı olmadığı fark edilecektir. Değeri üretim maliyeti tarafından düzenlenen bir metaya dayanan uluslararası kabul görmüş herhangi bir standart, esasen aynı avantajlara sahip olacaktır " (Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

En

" Esas olarak, altının prestijinin irrasyonel, ancak daha az gerçek olmayan faktörü - ya da, eğer isterseniz, onu evrensel olarak diğer her şeyden daha kabul edilebilir kılan altın lehine egemen batıl önyargı" ((Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

Hayek'in bu ifadelerine eleştirel bir gözle baktığımızda, aslında altından başka bir şeye bağlanmanın da aynı avantajlara sahip olabileceğini söylüyor. Ancak altının prestiji nedeniyle, altın ile bir çıpa en iyisi olacaktır.

Ancak Hayek'in bunu yaparken anlayamadığı şey, günümüzde bile çoğu iktisatçının ve iktisatçı olmayanların hala kavrayamadığı şeydir. Yani, paranın başka bir şeye bağlanmasına bile gerek olmadığı ve paranın bağlanmamasının birçok avantajı olduğu gerçeği. Geçtiğimiz on yıllar boyunca para altına bağlı değildi ve bu gerçek sadece fayda sağladı. Paranın en azından bir kısmının borç almaktan da ayrıştırılarak daha da ayrıştırılması bu faydayı önemli ölçüde arttıracak, aynı zamanda ekonomiyi yeniden rayına oturtacak ve geleceğin toplumundaki gelişmeleri mümkün olan en iyi şekilde destekleyecektir. İşte bu nedenle benim Mükemmel Para Sistemim de mümkün olan en kısa sürede gerçeğe dönüşmelidir.

Yarattığım EMS içinde - Bretton Woods'tan sonra yaratılan mevcut durumda olduğu gibi - bir madeni paranın veya para biriminin değeri genellikle paranın veya para biriminin içsel değerine değil, daha çok ve tercihen tamamen sadece

dışsal, ilişkisel değerine bağlı olacaktır. Bu durumda para ve para birimi, değerinin hepimizin kullandığı işaret tarafından belirlendiği bir "işaret para birimi" niteliğine bürünecektir. Ama dahası, para ve para birimi sadece bir işaret para birimi değil, aynı zamanda giderek daha fazla bir işaret numarası olacaktır. Günümüzde bile, birçok para ve para biriminin uzun zamandır böyle bir işaret sayısı karakterine sahip olduğu bir gerçektir. Belirli bir para birimi işaretini (EURO, Pound, ABD doları vb.) takip eden bir sayı olmak. Bu genel kabul gördüğü ve bu karakterler ve arkalarındaki para birimi bankacılık sistemi içinde olduğu sürece (şu anda " sadece" bir (banka) bilgisayar sistemindeki bankacılık yazılımı), bu işe yarıyor ve çalışmaya devam edecek. Çünkü bankacılık sistemi içerisinde bu rakamlar herkes tarafından gerçek para olarak görülmekte ve kabul edilmektedir. Ve tabii ki öyleler. Çünkü para yine inanılmaz derecede çok yönlü bir ilişkisel düzenlemedir. Daha fazlası değil, ama kesinlikle daha azı da değil.

Altın onlarca yıldır paradan ayrıştırıldı ve işe yarıyor. Hatta altın standardının - altının paraya bağlanması- hala var olduğu durumla aynı ya da daha iyi. Bugün hala altının paranın temeli olması gerektiğini savunan ekonomistler, Willem Middelkoop gibi, paranın ne olduğu ve ekonomimizde ve toplumumuzda neye ihtiyaç duyulacağı konusunda yanlış bir anlayışa dayanarak geçmişe dönmeye niyetlidirler. Paranın altınla desteklenmesine gerek yoktur, ki bu tamamen gereksizdir. Rakamlar onlarca yıldır para olarak kabul ediliyor ve işe yarıyor. Ben ya da bir başkası online bankacılık yoluyla para transferi yaptığında, aslında sadece sayıları transfer ediyoruz..bankaların yazılımları içinde ve banka hesapları arasında transfer edilen sayılar, ancak bankacılık yazılımı içindeki bu banka hesapları nihayetinde sadece sayılardır. Sadece sayılar, ama bu nedenle bankacılık sistemi içindeki sayılar. Eğer aynı sayılar bankacılık sisteminin dışındaysa (örneğin bu kitapta ya da bir internet sayfasında ya da bir kağıt parçasında), o zaman bu sayıların para olmadığı ve bu şekilde işlev göremeyeceği ve dolayısıyla para olarak kabul edilmeyeceği açıktır.

Bununla birlikte, paranın artık temelde sayı parasından başka bir şey olmadığı gerçeğinin pek çok avantajı vardır. Ve bu avantajlar ancak Mükemmel Para Sistemi gerçeğe dönüştüğünde daha da artacaktır.

Paranın altın ile desteklenmesi gerekmez, ancak en azından yeterince desteklenmesi veya para ile desteklenebilmesi gerekir. Tıpkı bazı malların, özellikle de evlerin değerinin en azından yeterince para ile karşılanması gerektiği

gibi. Son yıllarda daha fazla evin satılık olduğunu ve bu evlerin de daha uzun süre satılık olduğunu gördük. Bu durum, söz konusu evlerin değerinin parayla yeterince karşılanamamasıyla da ilgili olabilir. İpotek parasıyla ve bu ipotek borçlarını (ipoteklerin yarattığı) makul bir süre içinde geri ödeyebilmek için üretilen parayla.

Dolayısıyla, ücretlere ve emeğe kıyasla evlerin değeri ve dolayısıyla fiyatı çok fazla artmış görünmektedir. Eğer bir bankadan çok fazla insan parasını çekmek isterse, bu sorunlara yol açar çünkü o zaman paraya olan talep çok yüksek olur. O zaman bankanın toplam para talebini karşılayacak parası kalmaz. Görünüşe göre aynı şey şu anda evlerde de yaşanıyor. Ev fiyatları gittikçe yükseldiğinden ve bankalar artık bu yükseklikliere kadar ipotek sağlayamadığından ya da en azından çok daha az ölçüde sağlayabildiğinden, giderek daha az sayıda insan bir ev alabiliyor ve bu nedenle giderek daha fazla sayıda ev daha uzun süreler için satışa çıkıyor.

Gelir ve istihdam arasında daha fazla bir ayrışma gerçekleşirse, bu da en azından kısmen çözülebilir ve çözülecektir. Ve eğer gerçekten de insanların borçları azalırsa. Ancak borçlardaki bu azalma, gelir ve emeğin daha da ayrışmasının bir gerçek haline gelmesinin doğrudan bir sonucudur ve o zaman gerçekleşecektir. Mükemmel Para Sistemi bir gerçek haline gelirse ve gelir gelmez.

16. Tam ve kısmi rezerv bankacılığı

Mevcut para sistemine ve para yaratma yöntemine alternatif olarak tam rezerv bankacılığını öneren çeşitli gruplar ve bireyler vardır. Bunu öneren gruplardan biri Positive Money UK grubu, bir diğeri ise Willem Middelkoop'tur. Ancak Martijn van der Linden ve para, para sistemleri ve para politikası hakkında henüz yeterince bilgi sahibi olmayan diğer pek çok kişi de dahil olmak üzere bunu öneren daha pek çok kişi olduğu açıktır.

Willem Middelkoop tam rezerv bankacılığının mevcut para sisteminin yerine geçmesi gerektiğini belirtiyor ve Tam Rezerv Bankacılığını mümkün kılmak için altının değerinin artması ve paranın değerinin düşmesi gerektiğini söylüyor. Bu arada, aynı Willem Middelkoop altına ve iyi bir altın piyasasına büyük ilgi duyuyor.

Uluslararası Parasal Reform Hareketi'nin bir parçası olan Pozitif Para İngiltere grubu da tam rezerv bankacılığından yanadır. Irving Fisher'ın yanı sıra "The Chicago Plan Revisited" (Jaromir Benes ve Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012) adlı metne de atıfta bulunulmaktadır. Hollanda'daki Stichting "ons geld" de Uluslararası Para Reformu Hareketi'nin bir parçasıdır ve en azından 2016 yılına kadar kısmi rezervli bankacılık sistemini tam bankacılık sistemiyle değiştirmek istemiştir. Stichting ons geld'in en azından 2016'ya kadar bunu istediğine dair yorumum, 2011 tarihli kitabımı ve içeriğini, parasal reform üzerinde çalışan tüm grup ve bireylerin içerikleriyle yan yana koymak ve 2011'den 2016'ya içerik ve mesajlarını karşılaştırmak açısından önemlidir. Farklılıkları anlamak ve adlandırmak için. İleride doğru anlayışı ilk ortaya koyanın ben olduğum ve hala da öyle olduğum ve bunun ön saflarında yer aldığım ortaya çıkarsa. Bununla birlikte, anlayışımın bazı kısımlarını internet de dahil olmak üzere ilan ettiğim ve yayınladığım için. Ve diğerlerinin yanı sıra, pozitif para ve bizim paramız gibi gruplara dahil olan ya da bu gruplarla iletişim halinde olan insanlar bunu kısmen okuyabilir ve okuyabilirler. Bu kişiler ve gruplar da anlayışı yavaş yavaş benden devralabilirler. Bu kısmen iyi bir şey ama tabii ki sonuçta yaptığım iş için övgü almam gerekiyor.

Hem Willem Middelkoop'un hem de Pozitif Para ve Uluslararası Para Reformu Hareketi üyelerinin istediği şey, Kısmi Rezerv Bankacılığının Tam Rezerv Bankacılığı ile değiştirilmesidir. Uluslararası Parasal Reform Hareketi'ne Almanya'daki "Occupy Money" grubu ya da girişimi de dahil olmak üzere çeşitli gruplar bağlıdır. Bu Occupy Money, İngiltere'de, ABD'de ve dünyanın hemen her yerinde gerçekten neyin yanlış olduğuna ve neler olup bittiğine dair iyi bir kaynak ve açıklama olarak Positive Money UK'ye atıfta bulunmaktadır.

Pozitif Para ve Willem Middelkoop'un yanı sıra, IMF ve Sürdürülebilir Finans Laboratuarı'ndan da Tam Rezerv Bankacılığı fikrine ilişkin raporlar geldi. Pozitif Para ve/veya Chicago Planına atıfta bulunulsun ya da bulunulmasın. Burada atıfta bulunduğum IMF raporu "the chicago plan revisited" (Jaromir Benes ve Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012) ve Sustainable Finance Lab raporu ya da araştırması ise "Full reserve banking- An analysis of four monetary reform plans" (Charlotte van Dixhoorn, " Full reserve Banking- an analysis of four monetary reform plans, Sustainable Finance Lab, 2013) adını taşımaktadır. IMF (2013) tarafından hazırlanan "the chicage plan revisited" başlıklı raporda Pozitif Para ve Yeni Ekonomi Vakfı'nın 2012 vizyonu, Kay'in Dar Bankacılık fikri (John Kay, "Narrow Banking- the reform of banking regulation", 2009) ve son olarak Kotlikoff'un Sınırlı Amaçlı Bankacılık fikri (Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010) tartışılmaktadır.

Tam Rezerv Bankacılığının genel olarak istediği şey banka mevduatlarının tam olarak karşılanmasıdır. Pozitif Para/Yeni Ekonomi önerisi ayrıca dolaşımdaki para miktarının kontrol edilmesini ve bunun bir miktar hesaplanmasını öngörmektedir. Pozitif Para/Yeni Ekonomi'ye göre para arzı, enflasyona karşı koymak amacıyla kontrol edilmeli ve düzenlenmelidir.

Willem Middelkoop, Tam Rezerv Bankacılığına ek olarak paranın altına bağlanmasını da savunmaktadır. Parayı altına bağlama ihtiyacı - ki bu tam rezerv bankacılığını getirmek isteyen (neredeyse) tüm girişimlerin, grupların ve bireylerin de propagandasını yaptığı/istediği bir şeydir- paranın içsel bir değeri olduğu ve paranın bu içsel değerinin paranın tek gerçek değeri olduğu ön kabulüne dayanmaktadır. Bu varsayım, banka mevduatlarının tam olarak karşılanmasını (Tam rezerv bankacılığı) isteyen (neredeyse) tüm tarafların aynı zamanda paranın altına bağlanmasını da istemesini sağlar. Ancak belki de daha da ilginç olan, parayı altına bağlama isteğinin ve buna bağlı olarak altının içsel bir

değeri olduğu ön kabulünün, paranın fiziksel olarak somutlaştırılması isteğinden ve ihtiyacından kaynaklanıyor gibi görünmesidir. Bu da fiziksel olmayan paraya tam geçişi ve dolayısıyla benim Mükemmel Para Sistemime tam geçişi kısmen engelleyebilir. Bu geçiş, para ve parasal sistemimizi sadece pratik açıdan kolaylaştırmakla kalmayıp aynı zamanda radikal bir şekilde iyileştirmek için de gereklidir.

Charles Sanders Peirce göstergebiliminde diğer şeylerin yanı sıra Birincilik, İkincilik ve Üçüncülükten bahseder (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7,1868). Burada birincilik temsil eden, ikincilik nesne ve üçüncülük yorumlayandır. Peirce'ın üçlüsünde neden temsil edenin birincilik, nesnenin ise ikincilik olarak adlandırıldığını anlamak çok ilginçtir. Dahası, Peirce'ın bu şekilde niyet edip etmediğinden bağımsız olarak, bir birinciliğin her zaman bir ikinciliğe ihtiyaç duymadığını, dahası ikincilik (nesne) olmaksızın bir üçüncülüğün sadece mümkün olmadığını, aynı zamanda günümüzde giderek daha da mümkün hale geldiğini anlamak çok iyidir. Ve bu üçüncülüğün, bir nesneyle ya da bu anlamda üçüncülüğe göre daha düşük bir ikincilikle bağlantısı olmaksızın çok daha fazla olasılığa sahip olduğunu.

Bununla birlikte, temsil edenleri, nesneleri ve yorumlayanları daha iyi anladığımızda ve bu üçü arasında bir sıralama ya da doğrusal veya matris yapının sadece gereksiz değil, aynı zamanda sınırlayıcı olduğunu fark ettiğimizde, gerçekten daha fazla olasılık gerçeğe dönüşebilir. Eğer Birinci, İkinci ve Üçüncülük varsa, yorumlayıcının Birinci, temsil edenin ve nesnenin İkinci ve Üçüncü olmaması gerekip gerekmediği sorusu sorulmalıdır. Ve gerçekten de nesnenin basitçe atlanıp atlanamayacağı.

Özellikle, para söz konusu olduğunda, para ve ekonomi teorisini temsil eden nesne ya da temsilci para ya da temsilciler gerçekten de öncelikli ya da önde gelen olarak GÖRÜLMEMELİDİR.... ki bu günümüzde olan ve tam rezerv bankacılığını savunanların ilerlemek istediği bir şeydir. Çünkü henüz para ve ekonomi teorisinin "araçlarının" değil, yorumlayıcılarının öncü olması gerektiğini yeterince anlamıyorlar. AMAÇ en önemlisidir ve ARAÇLAR ya da araçlar buna uyarlanabilir... ya da en azından mümkün olan her yerde ve her zaman mümkün olduğunca uyarlanabilir ve uyarlanmalıdır. En uygun duruma ulaşmak için. İşin püf noktası, representia (representamen'in çoğulu) ve nesnelerin dönüşümlerine,

yorumlayıcıların diğer içerikleri ve dolayısıyla diğer yorumlayıcılar aracılığıyla ulaşmaktır. Bunun için en uygun yöntem benim yarattığım ve phronesis antenarrating olarak adlandırdığım yöntemdir. Bu kısmen amazon/Kindle'daki e-kitabımda açıklanmıştır.

Charles Sanders Peirce'ın Göstergebilimine (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7 (1868), s. 287-298) göre ROI'nin (representamen-object-interpreter) hikayesinin elbette her şey gibi birçok tarafı ve açısı vardır. Burada ve diğer çalışmalarımda Charles Sanders Peirce'ün kendi göstergebilimini ve dolayısıyla ROI'yi değerlendirdiği genel temelin yetersiz olduğunu zaten açıklıyorum, en azından açıklamaya çalışıyorum. Ortaya koyduğu kavramların hakkını çok daha iyi veren daha iyi bir bakış açısı var. Ayrıca birkaç hafta önce Peirce'ün, a) bu öncelik sıralamasının başka türlü daha iyi görülebileceğini ve anlaşılabileceğini/görünebileceğini ve b) bu öncelik sıralamasından başlamamanın bile çok daha iyi olabileceğini, Temsilci, Nesne ve Yorumlayıcı'ya herhangi bir öncelik sırası atamadan bir anlayışın genel olarak ve özel olarak toplum için çok daha fazla olasılığa yol açtığını zaten anlamış olabileceği halde, Temsilci ve Nesne ve Yorumlayıcı'yı sırasıyla Birincilik, İkincilik ve Üçüncülük olarak kasıtlı olarak etiketlemiş olup olmadığını merak ettim.

Bununla birlikte, Peirce'ın hem (a) hem de (b)'nin yeterince farkına varmadığını ve bunun o dönemde göstergebiliminin gerçekten en görkemli şekilde detaylandırılmasını engellediğini düşünüyorum.

Benim ROI anlayışım ve diğerlerinin yanı sıra yukarıda anlatmaya çalıştığım eklemeler. Bu ROI gerçekten "yaşamaya" başladığında en iyi sonucu verir. Bunun için ROI'nin içinde yaşadığımız toplumda fark edilmesi ve tanınması gerekir. Ekonomik krizle ilgili olarak toplumda neler olup bittiğine dair daha geniş bir anlayışla ilgili konularla ilgili olarak, aynı zamanda muhtemelen Occupy Money, Positive Money ve şu anda (2014'ün başlarında) hala Kısmi Rezerv bankacılığını öneren diğer tüm kuruluşlar ve bireyler tarafından ekonomik / finansal krizle ilgili olarak hala canlı olan anlayış eksikliği ile ilgili olarak, bu konuda belirtilmesi gereken şeylerden biri de aşağıdakilerdir. Kısmi rezerv bankacılığının NEDEN yararlı olmayacağını da belki daha iyi açıklamak için. Aşağıdaki örnekler ve bunların arkasındaki mantık da, diğer şeylerin yanı sıra, son yıllarda geliştirdiğim daha geniş bir anlayıştan ve buna ek olarak, bunun bazı

kısımlarının daha geniş açıklamalarından kaynaklanmaktadır. Göstergebilim ile ilgili anlayışım, diğer şeylerin yanı sıra, birkaç yıl boyunca Peirce'ın çalışmalarıyla ilgilenen çeşitli filozof ve entelektüellerin tartıştığı ve tartıştığı internetteki Peirce-L listesine katıldığım gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Buna ek olarak, birkaç yıl önce Peirce'ın göstergebiliminden yola çıkarak çok daha güçlü bir meta-göstergebilim geliştirdiğim de doğrudur.

Örneklere gelince. Temsilci, nesne ve yorumlayıcı kavramlarına bakarken. Öncelikle, bu kavramlar söz konusu olduğunda, NASIL anlaşıldıklarının son derece önemli olduğunu belirtmek isterim. Esas olarak da bunların altında yatan ya da var olduğu varsayılan yapının ne olduğu. Etrafımızdaki gerçekliklerin neredeyse tamamında YG, hem içeriği hem de ilişkisel bağımlılıkları veya bağımsızlıkları açısından yanlış anlaşılmaktadır. Bu yanlış anlama, yalnızca gerçekliğin nasıl olduğu değil, aynı zamanda gerçekliğin nasıl olabileceği ve haline gelebileceği konusunda da yanlış vizyonlara yol açmaktadır. YG'nin ve onun ne olabileceğinin daha iyi anlaşılması, içinde yaşadığımız toplum ve onun olasılıkları üzerinde doğrudan etkilere sahiptir. Bu metinde bunu daha açık hale getirmeyi umuyorum. Şimdi verdiğim örneklerin yanı sıra ek metinler de kullanarak, Mükemmel çözümümün yanlış anlaşılmasında ROI'nin rolü ve yanlış anlaşılması hakkında yazmak istiyorum. Bu, Parasal Sistemin geçişini anlamak ve mümkün kılmak için gerekli olan düşüncede bir geçişle ilgilidir.

Artık kapitalizmde, çeşitli finansal ve hepsinden önemlisi sosyal devrimlere yol açacak reformların zamanı gelmiştir. Parasal reformlar bunun ilk adımıdır. Bu parasal reformlar, şaşırtıcı, parlak ve güzel bir parasal devrim olarak adlandırılabilir. Bu, toplumda şimdiye kadar yaşanan en büyük değişimdir ve sonuçları da muazzam olacaktır. Dolayısıyla bu bir parasal devrim olmakla birlikte, hem hükümetlerin hem bireylerin hem de kuruluşların faydalanacağı bir devrimdir. Ve tabii ki barışçıl bir devrim.

Mükemmel Para Sistemim şu anda - 2016 yılı itibariyle - birkaç yıldır uygulanmaya tamamen hazır durumdadır. Mükemmel Para Sistemimin uygulamaya konulmasının ilk aşaması - borç krizinin sona ermesi anlamına da gelen Mükemmel Para Sisteminin fiilen uygulamaya konulması - Avrupa'da, ABD'de ve/veya başka herhangi bir ülkede sadece 1 hükümet bu EMS'yi uygulamaya koymuş olsaydı, birkaç yıl önce uygulamaya konulabilirdi. 2011 yılında, EMS'ye yol açan para sistemi inovasyonunu detaylandıran bir kitap

yayınlamıştım. Ayrıca, diğer şeylerin yanı sıra, EMS'min başka neleri başarabileceğini de listeliyor, EMS uygulamasının sonraki aşamalarında ve bunlarla birlikte gerçeğe dönüşecek olan şeyler.

Son yıllarda, gerekli ve yeterince etkili olduğu yerlerde EMS'imi daha fazla duyurmak ve ağ oluşturmak için çok zaman harcadım. Ancak gerçek şu ki, ne yazık ki bunu ihtiyaç duyulan ve istenen yerlerde yapmak için henüz yeterli fırsatım olmadı. Politikacıların kendileriyle. Çünkü nihayetinde EMS'yi tanıtmak zorunda kalacak olan siyasetçilerdir. Tercihen bunu benim yapmama ve onlara rehberlik etmeme izin verirler, çünkü aksi takdirde EMS'nin mümkün olan en iyi şekilde uygulanmayacağından korkuyorum. Şu anda, yıl 2016, para sistemini değiştireceklerini veya değiştirebileceklerini söyleyen gruplardan ve ayrıca bireylerden gelen çeşitli teklifler var. Ancak, tüm bu gruplar işe yaramayacak ve yaramayacak önerilerle çalışmaktadır. Parasal sistemi gerçekten krizi sona erdirecek VE sürdürülebilir ve geleceğe dönük bir parasal sisteme dönüştürecek tek ve en etkili müdahale, mevcut tarih öncesi parasal sistemin benim yarattığım Mükemmel Para Sistemine dönüştürülmesidir. Tek doğru seçim budur ve bu seçim çoktan yapılmış olmalıdır. EMS mümkün olan en kısa sürede uygulamaya konulmalıdır, o zaman tüm toplum ve insanlık çok daha iyi, sağlıklı ve keyifli bir geleceğe sahip olacaktır.

Peki tam rezerv bankacılığı fikrinin nesi yanlış? Her durumda, fazlasıyla yeterli. Bu öneri paranın tamamen desteklenmesi gerektiğini varsaymaktadır. Bu hiç de doğru değildir. Çünkü Tam Rezerv Bankacılığı önerisinde varsayılanın aksine paranın kendisinin içsel bir değeri yoktur.... paranın değeri para/parasal sistemin kuralları tarafından belirlenir. Bu kurallar mevcut çağda bile mantıklıdır ve aslında o kadar da sorun değildir... Sorun daha çok mevcut çağda paranın tahsis edilme şekline ve mevcut para miktarının tahsis edildiği kuruluşların sayısına göre çok az para olması gerçeğidir. Borçlar da tam olarak bu nedenle sorun haline gelmiştir, sadece borçların bir sorun olmasından değil, toplumda giderek daha fazla sayıda birey, grup ve kuruluşun sahip olduğu maliyetleri ödemeye devam etmek için yeterli gelir elde edememesinden veya üretememesinden kaynaklanmaktadır. Bırakın borçlarını ödeyebilmeyi. Aksine, bu borçlar sadece artmaktadır. Çünkü çok az ya da çok düşük gelir söz konusu. Yani sorun daha çok düşük gelir ve bu gelire kıyasla nispeten yüksek harcamalarda. Aslında zaten var olan ve aynı zamanda toplam harcamaları ve borçları ödemeye devam edebilmek için kaynak (gelir) eksikliğinden kaynaklanan oldukça yüksek borçlarla birlikte.

Para yaratımı ve para tahsisi birbiriyle çok yakından ilişkilidir. Para yaratımı ne kadar paranın mevcut olduğunu ve dolayısıyla bu paranın NE KADARININ tahsis edilebileceğini belirler. Tahsisin kendisi söz konusu olduğunda, bu paranın kaç kuruluşa tahsis edilmesi gerektiği önemlidir, ancak aynı zamanda bu kuruluşların mevcut para arzının ne kadarına ihtiyaç duyduğunu da belirler.

İyi yönetilen bir ekonomide (2008 öncesi) paranın dolaşım hızının oldukça yüksek olmasına ve teknolojik yenilikler ve değişimlerle artmasına rağmen, bu iyi yönetilen ekonomide bile dolaşımda ÇOK AZ PARA vardı. Bu paranın bir kısmının kısmi rezerv bankacılığı yoluyla dolaşıma sokulmuş olması önemli değildir. Ama aynı zamanda önemli. Sonuçta, bu paranın da bir değeri vardı ve hala da var; tek sorun, bu kısmi rezerv bankacılığı yoluyla da, toplumumuzdaki varlıkların büyüme derecesi ve karakteri için dolaşımda çok az para olmasıydı. Her biri farklı şekillerde toplam para arzının daha fazlasına ihtiyaç duyan ve genellikle ihtiyaç duyan varlıklar.

Kısmi rezerv bankacılığı, ekonomimizin ve toplumumuzun karşı karşıya kaldığı ve kalmakta olduğu "sorun" değildi ve bu nedenle de DEĞİLDİR. Kısmi Rezerv Bankacılığı da hiçbir zaman bir sorun olmamıştır, tam tersine. Çünkü paranın kısmi rezerv bankacılığı yoluyla yaratılması borç krizinin çözümü için bir sorun olmasa da, bu kısmi rezerv bankacılığının - yerel bankalar tarafından mevcut para yaratma ve ipotek kredisi verme yöntemine böyle denilebilirse - sürdürülmesi ekonomi için önemliydi ve hala da önemlidir. Bunun nedeni, günümüz ekonomisinde o kadar çok paraya ihtiyaç duyulmasıdır ki, hem paranın altınla tam olarak karşılanması hem de banka mevduatlarının tam olarak karşılanması tamamen gerçekleştirilemez. Ancak buna ek olarak, böyle bir tam kapsam ve dolayısıyla altının parayla ve o anda mevcut olan veya arzulanan her şeyle bağlantılandırılması, ekonomi ve bir bütün olarak toplum üzerinde tamamen boğucu ve olumsuz bir etkiye sahiptir.

Geçmişte bu kadar büyük miktarda para yaratılmış olması, altınla olan bağlantının geçmişte terk edilmiş olması ve mevcut bankacılık yönteminin var olması nedeniyle mümkün olmuştur. Tam rezerv bankacılığını savunanların doğru ya da yanlış olarak kısmi rezerv bankacılığı olarak adlandırdıkları mevcut durumun böyle adlandırılıp adlandırılamayacağı sorusu. Ben şahsen böyle olmadığı görüşündeyim, ancak kısmi rezerv bankacılığı terimi mevcut para sistemini tanımlamak için çok yaygın olarak kullanıldığından ve aynı zamanda

daha kolay iletişim ve durum karşılaştırması için, bu tartışmada kısmi rezerv bankacılığı terimini, uluslararası para reformu hareketine bağlı kuruluşlar tarafından açıklandığı ve sunulduğu şekliyle bankalar tarafından mevcut para yaratma ve arz etme şekli olarak tutacağım. Gerçek şu ki, eğer para VE ek borçlar o dönemde bankalar tarafından bu şekilde yaratılmamış olsaydı, mevcut para sistemi içinde 2008 öncesi refah hiç mümkün olmazdı. Yaratılmış ve yaratılmakta olan borçlar -henüz- ana sorun ya da kendi başlarına bir sorun bile değildir. Asıl sorun -belki de GERÇEK sorun- paranın yanlış bir şekilde tahsis edilmiş ve edilmekte olmasıdır ve bu da kısmen dolaşımdaki toplam para miktarının günümüz toplumunda ve ekonomisinde ihtiyaç duyan tüm varlıklara yeterli miktarda para tahsisi için yeterli olmaması sorunundan kaynaklanmaktadır.

-

Ekonominin yeniden normal ve her zamankinden daha iyi bir şekilde işlemesi için gerekli olan şey, benim Mükemmel Para Sistemimin uygulamaya konmasıdır. Bu birkaç aşamadan oluşmakta olup, bunlardan ilki sistemin uygulamaya konulmasıdır. Bu, borç krizini hemen çözecek, ancak borç krizinin toplum üzerindeki tüm olumsuz etkilerini henüz çözemeyecek. En azından hemen değil. Bu olumsuz etkileri çözmek ve aynı zamanda kısmen ortadan kaldırmak için, işçilerin ve diğerlerinin kriz nedeniyle azalan gelirleri için bir tür tazminata ihtiyaç vardır. Bu, özellikle geçici işçilerin daha düşük gelirlerini içerebilir, bunlar EMS'm yürürlüğe girdikten sonra da ödenebilecektir. İpotek borcu olanlar da kısmen telafi edilebilecek veya barındırılabilecektir, ancak bunun ne ölçüde gerekli, arzu edilir ve her şeyden önce haklı olduğu dikkatle değerlendirilmelidir. Gerçek şu ki, EMS'nin uygulamaya konmasından sonra para politikası, herkesin gelirinin her halükarda ve yeterli ölçüde artacağı ve böylece borçların genellikle bir sorun olmaktan çıkacağı şekilde olabilir ve olacaktır. Bu durumda borçlar "sadece" yeterli ölçüde yeniden ödenebilir. Krizden önce olduğu gibi, ancak o andan itibaren (EMS bir gerçeklik olduğunda ve ilgili para politikası uygulandığında) herkes borçların gerçekten her zaman makul bir ölçüde ödenebileceğinden emin olabilir. Elbette insanların sorumsuzca harcama yapmalarına izin verilemeyeceği için bu her zaman böyle olamaz.

Sosyal kredi teorileri (Clifford Hugh Douglas, " social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London,1924) benim Mükemmel Para Sistemimin hedeflediği ve başaracağı şeye belki biraz (biraz ama kesinlikle çok değil) yakındır. Douglas diğer şeylerin yanı sıra şunları da yazmıştır: "Sistemler insanlar için yaratılmıştır, insanlar sistemler için değil ve insanın çıkarı olan kendini

geliştirme, ister teolojik, ister siyasi, ister ekonomik olsun, tüm sistemlerin üstündedir."

(Clifford Hugh Douglas, "Sosyal Kredi", Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. Londra, 1924)

En azından o -Douglas- paranın bir amaç değil araç olduğunu anlamış görünüyor. Günümüz koşullarında, pek çok tarafın ve pek çok aracın paradan yoksun olması nedeniyle, gerçek kalitenin düzgün bir şekilde gelişememesi ya da tam potansiyeline ulaşmak için gerekli mali kaynaklara sahip olunmaması ya da bu kaynakların bir araya getirilememesi nedeniyle büyük çaba sarf etmek zorunda kalınması sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Pirsig "Motosiklet Bakım Sanatı" adlı kitabında kalitenin NE olduğunu araştırır. Ancak bu arayış ve kalitenin NE olduğunun farkına varılması, benim görüşüme göre daha da önemli olan kalitenin NASIL TANINACAĞI sorusu için özellikle önemlidir.

Şahsen ben kalitenin süreçlerde, mümkün olan en iyi ve en mantıklı süreçlerde yattığına inanıyorum. Mükemmellik de duyumsama kalitesiyle belirlenir. Değişim yönetimi konusunda uzman ve sosyal uygulayıcı olmamın yanı sıra, aynı zamanda duyumsama konusunda da uzmanım. Toplumumuzun kolektif algısı şu anda çok fazla belirlenmiş ve aynı zamanda güçlü bir para eksikliği nedeniyle var olan engeller tarafından eylem ve eylemde sınırlandırılmıştır. Benim Mükemmel Para Sistemim bu engellerin çoğunu çözecektir.

Bazen EMS'imin ekonominin DNA'sını değiştirdiği yorumunu yapıyorum. Ki değiştiriyor da. Ancak paranın kendisi ekonomi için daha çok "kan", ekonominin devam etmesini sağlayan ve az ya da çok onu "besleyen" şeydir. Bununla birlikte, para aynı zamanda ekonomideki bireylere çok fazla "hava" verir. Bu nedenle, para ve para sistemimizin toplumumuzdaki çeşitli varlıklar için birçok işlevi vardır.

Hava söz konusu olduğunda, herkes toplumumuzda çok az hava olacağını hayal etmelidir. Daha sonra, bilimsel bir atılımla havaya artık ihtiyaç duyulmayacağını, ancak o andan itibaren havaya ihtiyaç duymadan sayılarla ya da fiziksel olmayan başka bir şeyle yaşamaya devam edebileceğimizi. Bu fiziksel olmayan şey ya da

sayılar, en azından nefes almamız söz konusu olduğunda, toplumumuzdaki hava olgusunun yerini alacaktır.

Sonraki- sayıların sadece hava nesnesinin bir temsili olmadığı, aynı zamanda sayıların havanın NESNE işlevini tamamen devralabildiği ve devraldığı bu durumda. Solunum fonksiyonunun işleyişi ve dolayısıyla toplumumuzdaki insanların/bireylerin işleyişi için. Daha sonra, bu hava sayıları çoğaltılmadığı/ek olarak üretilmediği için bir sorun ortaya çıkıyor. Çünkü bireyler ve kolektif olarak "biz" henüz nesne odaklı düşünmeden temsil/nesne odaklı düşünmeye gerçek bir dönüşüm gerçekleştiremedik ve gerçekte orada olmayan ancak düşünme ve yapma biçimimizde sosyal olarak inşa edilen bazı bağlantıları bırakabildik.

Bu durum, kabaca konuşmak gerekirse, şu anda toplumumuzda olan şeydir. Toplumumuzda ÇOK daha fazla paraya ihtiyaç var. Bu para da yaratılabilir ve her zamankinden daha kolay yaratılabilir çünkü sayı-para uzun zamandır var. Sayı-para şu anda bile çok başarılı bir şekilde kullanılıyor ve altın artık neredeyse hiç dikkate alınmıyor. Elbette düşük gelirliler için altın artık hiç önemli değil, ancak sayılar önemli... çünkü sayı parası kişinin gerekli asgari ihtiyaçlarını karşılayabilmesini ve borçlarını ödeyebilmesini sağlayabilir. İşte bu yüzden bankacılık sistemlerindeki bu rakamlar çok değerlidir. Sadece şu anda çok az sayı var... oysa bu sayılar çok kolay yaratılabilir... eğer hükümetler temsil/nesne odaklı düşünceye geçebilir ve bazı bağlantıları bırakabilirse.

Tam rezerv bankacılığı ekonomimiz için bir çözüm değildir. Saf ve basit ya da sadece kısmi rezerv bankacılığı - ya da mevcut bankacılık yönteminin adı ne olursa olsun - AYRICA bir seçenek değildir. Olması gereken şey daha fazla gelir yaratılmasıdır. Borçtan ve mevcut dönemde nasıl yaratıldığından bağımsız olarak. Bunun için gerekli olan şey kesinlikle mevcut bankacılık yöntemlerinden tam rezerv bankacılığına geçiş DEĞİLDİR. Tam tersine. Bankaların ipotek için para yaratma şekli (yani borç için ama aynı zamanda bir miktar para yaratmak için) toplumumuz ve ekonomimiz için zararlı DEĞİLDİR. Ve hiçbir zaman da olmamıştır.

Şimdi yapılması gereken şey, bankaların yaptığı gibi para yaratma yönteminin genişletilmesidir. Ve sadece ipotekler için para yaratmaya değil, tam olarak

gelirler için para yaratmaya da uygulanır. Gerçekten de gelir, harcama ve dolayısıyla borçların yaratılıp yaratılmadığı ve sürdürülüp sürdürülmediği arasındaki dengeyi yeniden kurmak için GELİR TARAFI geri gitmelidir. Karşılığında yeterli gelir varsa borç yavaş yavaş ortadan kalkacaktır.

Dahası, Hollanda ekonomisinin bir tür yeniden kalibrasyonuna ya da yeniden ayarlanmasına her halükarda ihtiyaç vardır ancak bu daha çok belirli durumlar için gereklidir. Bu yeniden kalibrasyon, gelirlerin geçmişe doğru da düzeltilmesini içermelidir. Bu da, geçmişte gerçekten bariz bir şekilde çok az kazanan bireylerin yakın gelecekte bunun için yeterli bir şekilde telafi edilmesi gerektiği anlamına gelmektedir. Bu, çok düşük olan maaşların düzeltilmesini, çok düşük olan sosyal güvenlik ödemelerini, artık işe gitmek için katkıda bulunmak ya da ulaşım için ödeme yapmak zorunda olan kişilerin telafi edilmesini, son yıllarda 13. aylığını alamayanların telafi edilmesini içerebilir. Bu tür şeyler. Tüm bunların yeniden telafi edilmesi gerektiğini söylemiyorum, ancak bunlara bakmanın makul olduğunu ve bu tür düzeltmelerin en azından kısmen uygulanması halinde ekonominin büyük fayda sağlayacağını söylüyorum. Kamu borcu ve kısmen de özel borç için kesinlikle gerekli olan borç çözümlerinin yanı sıra.

17. Ne kadar yeterli

© W.T.M. Berendsen, , Lichtenvoorde. Kasım 2014-Ocak 2015 tarihleri arasında yazılmıştır.

Ne kadarı yeterlidir? Bu elbette çok temel bir sorudur. Özellikle ilişkisel açıdan çok önemli olan ve aynı zamanda düşünmek ve içgörü geliştirmek için büyüleyici olabilecek bir soru.

İngilizce'de "ne kadar yeterlidir" anlamına gelir. Robert ve Edward Skidelsky "ne kadar yeterli-para ve iyi yaşam" başlıklı bir kitap yazmışlardır. (Robert & Edward Skidelsky, " Ne kadarı yeterli? Money and the good life" , Other Press, Yeniden Basım, 2013)

Bu bağlamda, John Maynard Keynes'in 'Torunlarımız İçin Ekonomik Olanaklar' (John Maynard Keynes, Torunlarımız İçin Ekonomik Olanaklar, 1930) adlı eserine de atıfta bulunulmaktadır."

Bu metinde Keynes, yaklaşık 100 yıl içinde (yani 2030 yılı civarında) yaşam standartlarının önemli ölçüde yükseleceğini ve işçilerin sadece haftada 15 veya daha fazla çalışmak zorunda kalacağını öngörmektedir.

Keynes'in metni çeşitli nedenlerden dolayı çok ilginç bir metin. Ben de Keynes'in bu metnini takiben "bizim ve (büyük) çocuklarımız için değişim (yönetimi) çözümleri" başlıklı bir metin yazmıştım. Bu iki metni yan yana karşılaştırmak birçok açıdan ilginçtir. Özellikle de benim Mükemmel Para Sistemim anlaşılırsa, hatta zaten uygulanıyorsa. Sistemimin tanıtılacağına inanıyorum. Umarım önümüzdeki birkaç yıl içinde insanlar Keynes'in öngörülerinin en azından bir kısmının gerçekleşmesi için benim EMS'min uygulanmasının gerekli olduğunu anlayacaklardır. Ve hatta 2030'dan önce. Ancak bu değişiklikler ekonomik düşünceden ziyade değişim yönetimine ve benim ve diğer pek çok entelektüelin çabalarına borçludur. Tamamen bağımsız olarak geliştirdiğim EMS en iyi alternatiftir. Mümkün olan en kısa sürede tüm dünya için para sistemi haline gelmesi gereken en mükemmel para sistemidir.

"Bizim ve (büyük) çocuklarımız için değişim (yönetimi) çözümleri "ni yazarken henüz tam olarak farkına varamadığım şey. Ya da henüz yeterince iyi değil. Keynes'in "ekonomik olasılıklar" adlı bir sonraki metninde çok ilginç bir şeyi tanımlamasıydı:

"Bazı okuyucuların henüz adını duymamış olabileceği, ancak önümüzdeki yıllarda çokça duyacakları yeni bir hastalığa yakalanmış durumdayız - yani teknolojik işsizlik. Bu, emeğin kullanımını tasarruflu hale getirmenin yollarını keşfetmemizin, emeğin yeni kullanım alanlarını bulma hızımızın önüne geçmesinden kaynaklanan işsizlik anlamına gelmektedir. Ancak bu sadece geçici bir uyumsuzluk aşamasıdır. Tüm bunlar uzun vadede insanlığın ekonomik sorununu çözdüğü anlamına gelmektedir. Yüz yıl sonra ilerici ülkelerdeki yaşam standardının bugünkünden dört ila sekiz kat daha yüksek olacağını tahmin ediyorum. Bugünkü bilgilerimiz ışığında bile bunda şaşırtıcı bir şey olmayacaktır. Daha da büyük bir ilerleme olasılığını düşünmek aptallık olur." (John Maynard Keynes, "Torunlarımız için ekonomik olasılıklar", 1930)

Şimdi burada bahsettiğim şey (şüphesiz bu metinde daha ilginç şeyler de olacaktır!) Keynes'in kendi dönemindeki sorunların (Keynes'in bu metni ABD'deki Büyük Buhran sırasında yazılmıştır) teknolojik değişimden kaynaklandığını anlatmasıdır. Buna teknolojik işsizlik de diyor. Ancak daha sonra bunun sadece geçici bir uyumsuzluk aşaması olduğunu yazıyor. Ve insanlığın ekonomik sorunu daha uzun vadede çözeceğini söyler.

İşsizliğin teknolojik değişimden kaynaklanabileceği konusunda Keynes ile prensipte hemfikirim. Ayrıca içinde bulunduğumuz dönemde de bunun geçerli olduğunu düşünüyorum. Ancak bu, ana akım iktisat ve ana akım (parasal) iktisatçılar tarafından para ve parasal iktisadın yanlış anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Anladığım kadarıyla teknoloji, Amerika'nın Büyük Buhran'ının sorunu değildi ve bildiğim ve anladığımı düşündüğüm kadarıyla, ekonomi o zaman ve insanlar Bretton Woods sistemine geçtikten sonra daha iyi gidiyordu. Yani o dönemde bile ekonomik krizin çözülmesini sağlayan şey parasal dönüşümdü. Ancak, 1930'larda Amerika'da yaşanan Büyük Buhran'ın altında yatan nedenler, 2008 ve sonrasındaki mevcut ekonomik krizin altında yatan nedenlerden tamamen farklıydı. O dönemde tamamen farklı meseleler söz konusuydu ve o zamanki durum da şu anki 2014 döneminden çok farklıydı.

Bence ekonomik krizin asıl nedenleri teknolojik değişim ve bunun neden olabileceği işsizlikten çok, bunun para arzı dağılımı üzerindeki etkileridir. En azından günümüzde bu söz konusudur, ancak gerçek şu ki günümüzde ekonomik krizin nedenleri 1930'dakilerden çok daha fazla ve çok yönlüdür. Teknolojik değişim konusuna gelince, gerçek şu ki, bu teknolojik değişimler nedeniyle, yeni teknoloji ve inovasyon için daha fazla para arzına ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, daha fazla ürün çeşidi, hobiler, bir ülkedeki insan/yerleşik sayısı, değişim süreçleri ve geleceğe yönelik yatırımlar (eğitim ve öğretim maliyetleri) ve ek hizmetler, tüm bu oluşumların her biri mevcut paradan bir paya ihtiyaç duyuyorsa, aslında zaten çok az olan ekonomi üzerinde zararlı bir etkiye sahiptir. Bu çok az miktar biraz da toplumdaki taraflara ve toplumun genel durumuna bağlıdır.

Ama sonuçta para her zaman insanlara gider, teknolojiye, ürünlere ya da hizmetlere değil. Ancak, gelir ve harcama arasında bir denge ya da dengesizlik vardır ve her krizde yaşanan sorun, bu dengenin herhangi bir nedenle bozulmasıdır. Mevcut kriz durumunda, daha önce de belirttiğim gibi, büyük sorun borçtan çok bazı bireylerin, ailelerin, kuruluşların ve hükümetlerin gelir durumudur.

1930 ve Büyük Buhran'ın durumu ve aynı zamanda nasıl çözüldüğü (1936'da altın standardının terk edilmesiyle) birçok açıdan şimdiki zamanın durumu için ilginçtir. Ya da geçmiş-şimdiki zaman ve gelecek zaman ki geçmiş zaman hemen hemen Bretton Woods'un başlangıcından bir sonraki parasal dönüşüme kadar olan zamandır. Bu da umarım benim Mükemmel Para Sistemime dönüşüm olacaktır, çünkü bu sistem bir para sistemi ve para ekonomisi olduğu sürece sonsuza kadar sürebilir. Bu şimdiye kadarki mutlak ve en mükemmel parasal dönüşümdür.

Wikipedia'ya göre Amerika'daki Büyük Buhran, borç içinde olan ve daha fazla üretmeye başlayan çiftçilerden kaynaklanıyordu. Talebin aşağı yukarı aynı kalmasının bir sonucu olarak fiyatlar düştü ve bu yine de (bazı) çiftçilerin karşı karşıya olduğu sorunu çözmedi. Altın standardının 1936'da terk edilmesi muhtemelen bir toparlanmaya neden oldu.

Altın standardına gelince, sonraki yıllar önemlidir:

1936 - Altın standardının terk edilmesi

1944 - Bretton Woods'un tanıtımı, altın standardının yeniden uygulamaya konulması

1973- Doğum yılım ve altın standardının bırakılması.

Aslında ben şahsen Bretton Woods'un kendisi hakkında hala çok az şey biliyorum. Çoğu kişi gibi ben de Bretton Woods'un şu anda ekonomi üzerinde nasıl bir etkiye sahip olduğunu ve bunun genel olarak ekonomiye yararlı mı yoksa zararlı mı olduğunu henüz tam olarak anlamış değilim. Bretton Woods'un bu etkisi, 1936'daki hareketin (o zaman altın standardının terk edilmesi) ve 1936'dan sonra Bretton Woods'un yürürlüğe girmesine kadar geçen yıllarda ekonomilerin durumunun nasıl etkilendiği yeterince bilinmediği takdirde anlaşılamaz. Ancak ben şahsen genel olarak Bretton Woods'un o tarihten en azından 1973'e kadar ekonomi için çok zararlı olduğunu kesinlikle anlayabileceğimi düşünüyorum.... Bretton Woods'un uygulamaya konmasıyla birlikte altın standardının da yeniden yürürlüğe girdiği göz önünde bulundurulduğunda bu durum daha da netleşmektedir.

Genel olarak Bretton Woods'un bakış açısının uluslararası ve küresel parasal ve finansal istikrarı güvence altına almak olduğunu düşünüyorum. Altın standardının yeniden uygulamaya konulması bunun önemli bir parçasıydı. Ama aynı zamanda oluşturulan kurumsal organizasyonlar da bunun önemli bir parçasıydı. Kurumsal organizasyonlar istikrar için çok önemli olabilir, ancak bunun böyle görülmesi gerekmez. Dolayısıyla pek çok şey para politikalarının içeriğine ve NASIL olduğuna bağlıdır. Ve bu para politikası açıkçası biraz da parasal sistemin yeteneklerine bağlıdır. Bir para sistemi ve onun özellikleri hükümetlerin, bankaların, kuruluşların ve hane halklarının olası para politikalarını doğrudan belirler. Altın standardının yeniden uygulamaya konulması söz konusu olduğunda şu hususun da dikkate alınması gerekir. Pek çok ekonomist altın standardının parasal ve finansal istikrarı desteklediğini anladığını düşünse de pratikte durum hiç de böyle değildir. Sağladığı düşünülen parasal istikrar sadece sahte bir istikrardır. Ve aslında pek çok durumda altın standardı ekonomilerin katılaşmasına ve dolayısıyla parasal ve mali politikaların ve gerçeklerin istikrarsızlaşmasına yol açmaktadır.

Keynes'in metninde göz ardı ettiği, ancak Bretton Woods ile ilgili tavsiyelerinde yeterince fark etmiş olabileceği şey, parasal sistemin ve (izlenen) para politikasının olanaklarının bir ekonominin kısa veya uzun vadeli iyileşme olasılıkları üzerinde oynadığı büyük roldür. Bretton Woods'un neden parasal bir devrim olarak görülebileceğini, ama aynı zamanda o dönemde neyin yeterince iyi ayarlanmadığını ve benim Mükemmel Para Sistemimin neden toplum için en büyük parasal devrimi ve gelişmeyi temsil ettiğini bu kitabın diğer bölümlerinde - ya da bunun dışındaki metinlerde veya açıklamalarda - daha ayrıntılı olarak tartışacağım. Benim EMS'min uygulamaya konması gelmiş geçmiş en büyük parasal devrim olacak ve bunu şu anda büyüklüğü fark edilmeyen sosyal ve siyasi devrimler izleyecektir. EMS'min uygulamaya konmasını takip edecek olan çok sayıdaki sosyal devrimden yalnızca bir tanesi bilimsel devrimdir. Bu bilimsel devrim de, her şeyin meta-semiyotik temeli anlaşıldığında ve uygulandığında çok daha iyi bir şekil alacaktır.

Kısacası, toplumumuz için şimdiden birkaç devrim hazırladım ve başlattım. Bu devrimlerin hepsi birbirine bağlıdır ve parasal devrim en geniş kapsamlı olanıdır. Ancak, bu parasal devrimin arkasında, parasal devrime ulaşmadan önce benim tarafımdan geliştirilmiş olan meta-semiyotik devrim de yer almaktadır. Mükemmel para sistemi benim meta-semiyotik sistemimden kaynaklanmaktadır. Ve eğer benim para sistemim topluma tanıtılırsa, bunun sonucunda bilimsel ve sosyal bir devrim de gerçekleşebilir ve gerçekleşecektir. Gerçekten de tüm bu devrimler, en iyi ve en etkili sonuca ulaşmak için benim geliştirdiğim meta-semiyotiğe dayanmalı ve bu meta-semiyotik tarafından desteklenmelidir. Bir sonuç olduğu sürece, çünkü tabii ki toplumumuz, toplumumuz ve bilim sürekli olarak gelişecektir ve gelişmelidir. Ancak gerçek şu ki, benim meta-semiyotiğim gerçekten her şey için yeni bir rehber ve destek aracı haline geldi ve gelmek zorunda.

Enflasyon ve 1930'larda Amerika'da yaşanan Büyük Buhran hakkındaki tartışmamda netleşeceğini umduğum şey, teknolojik gelişmelerin ekonomi için zararlı olmak zorunda olmadığı gerçeğidir. Ve öyle de değildir. Ekonomilerin iyi işlememesinin arkasında çok farklı bir neden vardır. Yani, uğraşılması gereken parasal sistem ve daha da önemlisi, bunun ailelerin, kuruluşların ve hükümetin parasal yetenekleri ve para politikaları üzerindeki etkisi. Tüm bu grupların para politikaları ve kabiliyetleri birbirine bağlıdır ve birbirini etkiler. Bugünün koşullarında tamamen. Özellikle de BÜYÜK BİR PARA EKSİKLİĞİ ve özellikle de düşük gelir grupları arasındaki eksiklik nedeniyle. Bu para eksikliğinin birçok

sonucu vardır. Hükümetler ve kuruluşlar için de. Bu büyük para eksikliğinin bir sonucu olarak, ailelere ve diğer kuruluşlara daha fazla kredi veren ve paraları için daha uzun süre beklemek zorunda kalan kişiler. Toplumdaki daha fazla kuruluş parayı kazanmadan önce harcamakta ve dolayısıyla bu parayı toplumdaki diğer kaynaklar için harcama olasılığı düşük olmaktadır. Ayrıca, diğer kuruluşlara daha fazla borç verilmesi de kuruluşlara doğrudan harcama ve yatırım için daha az kaynak bırakır. Bunun sonucunda da hükümetler daha az vergi alır. Vergilerin daha da artırılması, eğer bu vergiler düşük gelirli kesimlerden alınıyorsa pek bir anlam ifade etmez. Sonuçta, düşük gelirlilerin zaten çok fazla kredisi, çok düşük gelirleri ve çok az ya da hiç rezervleri kalmamıştır. Dolayısıyla buradaki vergilerin artırılması sadece daha az harcama yapılmasına ve dolayısıyla KDV'den daha az gelir elde edilmesine yol açacaktır. Bununla birlikte, brüt ücretlerin ve gelirin düşmesinin bir sonucu olarak devlete daha az gelir vergisi aktığı da doğrudur. Dolayısıyla, özellikle şu anki gibi durgunluk dönemlerinde, düşük gelir gruplarının daha az vergi ödemesi ve bu grupların ve bireylerin brüt ücretlerinin daha da düşmemesi, aksine korunması önemlidir. Brüt ücretlerdeki artışlar her zaman daha yüksek gelir vergisi gelirlerine ve daha yüksek emeklilik gelirlerine yol açacaktır. Çünkü hem devletin hem de emeklilik fonlarının gelirleri brüt saatlik kazançlar ile aylık ve yıllık brüt kazançların düzeyiyle doğrudan ilişkilidir.

Mükemmel Para Sisteminde ve Mükemmel Para Sistemiyle birlikte bu durum en azından kısmen tamamen farklı hale gelir çünkü Mükemmel Para Sisteminde ve Mükemmel Para Sistemiyle birlikte gerçekten de tüm vergiler mali açıdan tamamen ortadan kaldırılabilir. Hem gelir vergisi, KDV, benzin üzerindeki özel tüketim vergileri hem de diğer tüm vergilerden bahsediyorum. O halde bu vergiler, prensip olarak, yalnızca vergilendirmeye devam etmenin mali bir amaçtan ziyade sosyal bir amaca hizmet ettiği yerlerde tutulmalıdır. Vergilerin yasaklanması/kaldırılması, devlet harcamalarının karşılanabilmesi için çok daha az kurum, çalışan ve dolayısıyla iş ve faaliyete ihtiyaç duyulması gibi bir avantaja da sahiptir. Bu açıdan, vergileri mümkün olduğunca ortadan kaldırmak çok daha "yalın" bir yöntemdir. Sonsuza kadar. EMS ile birlikte ve EMS dahilinde, bu sadece daha mantıklı değil, aynı zamanda mükemmel bir şekilde uygulanabilir ve olumlu bir eylemdir.

Yukarıda yer alan, içinde bulunduğumuz dönemde ve mevcut para sistemiyle vergilerin arttırılmasının sadece daha az harcama yapılmasına ve dolayısıyla KDV'den daha az gelir elde edilmesine yol açtığı şeklindeki yorumuma bir açıklama getirilmelidir. Bu gözlemin daha fazla faktöre bağlı olduğu açıktır. Ancak

şu anda izleyebildiğim ve anlayabildiğim kadarıyla, ki bence burada etkili ve önemli olan tek şey bu, hükümetlerin herhangi bir vergi artışından elde edilen ekstra geliri tekrar harcayıp harcamayacakları ve ne kadar harcayacakları olacaktır. Ancak mevcut durumda hükümetler ve özellikle de Hollanda hükümeti daha fazla harcama yapmayacak, aksine daha az harcama yapacak. Hükümet kamu harcamalarında keskin bir kesintiye gidiyor ve buna ek olarak hala daha fazla devlet geliri elde etmeye çalışıyor. Hem birincisi (devlet harcamalarında kesinti) hem de ikincisi (devlet gelirlerini arttırmaya çalışmak) - şu anda çalıştıkları mevcut parasal sistem içinde - hem ekonomi hem de dolayısıyla uzun vadede devlet gelirleri için felakettir.

"Gelecek çağlar boyunca eski Adem içimizde o kadar güçlü olacak ki, herkes

memnun olması için bazı işler yapması gerekecek. Onun için daha çok şey yapmalıyız.

Günümüz zenginlerinin alışkın olduğundan daha fazla, küçük görevler almaktan çok memnunuz.

ve görevler ve rutinler. Ancak bunun da ötesinde, ekmeği yaymak için çaba göstereceğiz

tereyağından kıl çeker gibi- hala yapılması gereken işleri yaygınlaştırmak için

mümkün olduğunca paylaşılmalıdır. Üç saatlik vardiyalar veya haftada on beş saatlik mesailer

uzun bir süre için sorun. Günde üç saat, bu sorunu çözmek için yeterlidir.

Çoğumuzun içindeki yaşlı Adam! "(John Maynard Keynes, "Torunlarımız için ekonomik olasılıklar", 1930)).

Keynes, "torunlarımız için ekonomik olanaklar" başlıklı bir önceki pasajda, 2030 yılı civarında sadece hafta içi çalışacağımızı ve bunun meşgul olma ihtiyacımızı karşılamak için yeterli olacağını öngörmektedir. Ancak Keynes'in burada muhtemelen göz ardı ettiği şey, insanlar arasında oldukça büyük bir fark olduğu ve bir kısmımızın daha uzun süre ve daha fazla çalışarak meşgul olmaya daha fazla ihtiyaç duyarken, bir kısmımızın da daha fazla ve daha fazla ve daha fazla isteyen ve bu nedenle daha fazla ve daha fazla kazanmak isteyen bir kısım olduğu gerçeğidir. Ve zaten yeterli olup olmadığına bakmaksızın mümkün olan tüm zamanı buna harcıyor. O zaman "ne kadarı yeterli" sorusu devreye girer. Ne kadar iş ve meslek yeterli, ne kadar para yeterli, ne kadar takdir yeterli, ne kadar güvenlik yeterli. Bunun gibi sorular ve bu soruların kombinasyonları ne kadar yeterlidir. Ve belki de daha da önemli olan "NE yeterlidir?" sorusudur ki bu soru nicelikten ziyade öze bakar. Ne kadar yeterli sorusu genel olarak niceliklerle ilgiliyken, yaşamda ve toplumda daha çok niteliksel şeylerle ilgilidir. Dolayısıyla, özellikle sosyal bilimlerde ve uygulamada nitel araştırmanın nicel araştırmaya göre daha büyük bir değeri vardır.

Burada daha önce "Ne kadar yeterli" sorusunun nitelikten ziyade nicelikle ilgili olduğunu belirtmiştim. Ne de olsa çokluk niceliktir, oysa önemli olan niteliktir. Nesneler ya da sahip olunacak şeylerle ilgili değil. Ama daha çok, neye ihtiyaç duyulduğuyla da bağlantılı olarak, onunla ne yapabileceğinizle ilgilidir. Özellikle bugünlerde insanlar pek çok şeye daha az ihtiyaç duyuyor gibi görünüyor ve bence bu doğru. Özellikle belki de birçok fiziksel malın yerini fiziksel olmayan mal ve hizmetlerin alması nedeniyle. İnternet bu konuda giderek artan bir rol oynuyor.

Niteliksel olarak ne kadarının yeterli olduğunu sorarken, niceliksel finansal sermayeden niteliksel sosyal sermayeye geçiyoruz. Toplumumuzda ve düşüncelerimizde nitelikten niceliğe doğru atılan bu adımdan önce, düşüncelerimizde de nicelikten niteliğe doğru aynı adımın/dönüşümün atılması gerekecektir. Para ve parasal sistemler hakkındaki düşüncelerimiz ve anlayışımız da böyledir. Mükemmel Para Sistemi aynı zamanda niteliksel bir para sistemidir; başlangıçta finansal parayla ilgili gibi görünen ama aslında mevcut finansal para sisteminin yerine çok daha sosyal bir para sistemine dayanan ve onu

destekleyen bir para sistemi getiren bir para sistemidir. Ve böylece finansal kapitalizmden sosyal kapitalizme dönüşümü desteklemektedir.

Şu anda en büyük sorun gerçekten de dolaşımdaki paranın yeterli olmaması. Bu durum sosyal sermayede bozulmaya ve mevcut zamanlarda ve mevcut para sisteminde sorunlara yol açıyor. Benim yeni para sistemimde durum böyle değil, ancak sadece dolaşımdaki çok az para sorununu çözmek yeterli değil. Mevcut ekonomik kriz bir borç krizi değil, daha çok bir gelir krizidir. Bu gelir krizi de ancak ve ancak para politikasının ayarlanmasıyla çözülebilir. Ancak bu sadece benim yeni para sistemimle yapılabilir. Ve emeğin gelirden ayrıştırılmasıyla. Emek ve gelirin ayrıştırılması olmadan, daha fazla para sadece zenginlere daha fazla para gitmesine ve ürün ve hizmetlere daha fazla para gitmesine yol açacaktır. Ve böylece zenginlere geri akacaktır.

Asgari ücretlerin yükseltilmesi ve vergilerin kaldırılması, EMS yürürlüğe girdikten sonra atılacak önemli adımlardır. Her ne kadar bu konuyu burada detaylı bir şekilde anlatmış olsam da, uygulamada asgari ücretlerin ne kadar artırılması ve vergilerin ne kadar azaltılması gerektiğinin görüleceği yorumunu yapmak istiyorum. Bunların hepsi ilişkisel olarak görülmelidir ve pratikte neyin gerekli olduğu, neyin arzu edilir ve uygulanabilir olduğu elbette başka faktörlere de bağlı olacaktır. Ancak gerçek şu ki, özellikle teknolojinin, robotların ve benzerlerinin toplumdaki artan verimliliği ve daha büyük rolü göz önüne alındığında, ücretlerin ve emeğin ayrıştırılması gerekiyor. Şimdi ve gelecekte.

İnsanlar her zaman daha fazlasını ister, bu bir gerçek. Bu özgürlük şu anda var ve orada kalmalı. Ancak kısmen de olsa işlerin yönetilmesi gerekip gerekmediğine de bakılmalıdır. Belki de özellikle finansal açıdan. Örneğin ben şahsen, Hollanda'daki yeni yasalarda öngörüldüğü gibi kamu sektörü çalışanlarının gelir düzeylerinin sınırlandırılmasının prensipte iyi bir şey olduğunu düşünüyorum. Kesinlikle bugünkü durumda, ancak gelecekte de böyle kalırsa bunun aslında iyi bir şey olduğunu düşünüyorum. Ayrıca ve özellikle işten elde edilen bazı mali gelirler için, bir noktada bir çalışan için yeterli olması gerektiğini düşünüyorum. Eğer yoksa, normal bir işçinin 5 ya da 6 katı geliri olanlar, başka bir şekilde ekstra para kazandıklarından emin olmalıdır. Benim EMS'm yürürlüğe girdiğinde bu da muhtemelen çok daha kolay hale gelecektir. Özellikle de hükümetin para politikasının ardından vergilerin bir kısmını ya da tamamını tamamen kaldırmaya başlarsa.

Şu anda, günümüzde, gelirin temelde sadece bunun için emek harcayarak sağlanması normaldir. Emek bir faaliyettir. EMS içinde daha fazla yer alacak olan şey, tüketimin ya da topluma katkıda bulunan ancak ücretli emek olarak sınıflandırılmayan ya da sınıflandırılamayan faaliyetlerin gelirle ilişkilendirilmesidir. Tüketim ve tüketmek için gereken faaliyetler daha sonra ödüllendirilir. Böylece insanlar tükettikleri ya da belki de topluma faaliyetlerle katkıda bulundukları için (yeterli) gelir ya da para elde ederler. Ya da en azından bunu yapmak için samimi bir çaba gösterirler. Gelecekte tüketimin yerini giderek artan bir şekilde tüketmek ve belki de insanları bunun için (ek olarak) ödüllendirmek alabilir.

Halihazırda, tüketim ve beraberinde gelen tüm faaliyetler para ile ödüllendirilmemektedir. Benzer şekilde, insanların gerçekleştirdiği ve en azından topluma katkıda bulunma potansiyeli yüksek olan bazı faaliyetler de ödüllendirilmemektedir. Oysa bunlar birer faaliyettir. Kişi aktiftir ve bu çabası için ödüllendirilmelidir. O zaman gelir daha çok faaliyete dayalı bir gelir, "Faaliyete dayalı gelir" veya ABI haline gelir. Şu anda çalışanlar ve bireyler, ürünle doğrudan ilgili faaliyetler ve muhtemelen geliştirme maliyetlerinin bir kısmı olmak üzere toplam faaliyetlerin yalnızca bir kısmı için ücretlendirilmektedir, ancak bunlar şirketin kendi içinde gerçekleşen doğrudan geliştirme maliyetleridir.

Tüketim süreci ve ilgili masraflar şu anda geri ödenmemektedir, ancak ödenmesi gerekmektedir. Bu masrafları da şu anda olduğundan daha fazla geri ödemeye başlayarak. Bu aynı zamanda ürün ve hizmetlere harcanabilecek bir gelir de yaratır.

EMS'nin yürürlükte olması halinde, ekonomide ve özel durumdaki birey ve kuruluşlarda bazı kalibrasyonlara ihtiyaç duyulacaktır. Çünkü son yıllardaki son derece sağlıksız ekonomik durum, bazı kişi ve kuruluşların gerçekten çok daha fazla veya dramatik bir şekilde zarar görmesine neden oldu. Ve çok para kaybetti ya da kaybettirdi. Özellikle ekonomideki diğer kuruluşlar da bu kişi ve kuruluşlara bağımlı olduğu için bu durum kısmen düzeltilebilir ve düzeltilmelidir. Dolayısıyla sağlıklı bir ekonomi ve durum için 2008-2016 yılları arasında ve öncesinde meydana gelen hasarın giderilmesi onlar için de önemlidir. Bu hasarların en azından kısmen onarılması. Buna ek olarak, ÇYS'nin yürürlüğe girmesinden sonra alınan önlemlerin bir kısmı kısmen geriye dönük olmasa da daha iyi olacaktır veya önlemler getirilebilir. EMS'den sonraki durumda, öğrenim

ücretlerinin tamamı devlet tarafından ödenecekse, eski öğrencilerin öğrenim borçlarının tamamının olmasa da en azından bir kısmının silinmesi de muhtemelen adil ve yapıcı olacaktır.

Eski Ahit'te anlatılan Borç Jübilesi kavramı bu açıdan kısmen ilginçtir. En yoksul ülkelerin ödenemeyen borçlarının iptal edilmesini isteyen bir Borç Jübilesi Koalisyonu var. David Graeber de "borç: ilk 5000 yıl" adlı kitabında borç jübilesi olgusundan bahsetmektedir (David Graeber, "borç: ilk 5.000 yıl" , Melville House; Yeniden basım, 2012)

Bu kavramdan bahsediyorum ve DEELS'i aşağıdaki sebeplerden dolayı ilginç buluyorum. Jubilee Debt Coalition ve ayrıca David Graeber tarafından önerildiği gibi bir borç jübilesi. Yine de, seviyelendirmeyi daha fazla uygulamak ve yoksul ülkelere ve dolayısıyla bu ülkelerde yaşayanlara gelişme ve daha iyi yaşama ve hayatta kalma şansı vermek için iyidir. O halde bu kesinlikle iyi bir fikirdir. Ancak uygulamada ve mevcut para sistemi içerisinde bu, borçlarını iptal eden daha zengin ülkelerdeki düşük gelirler pahasına olacaktır. Sonuçta, bu ülkeler parayı bir yerden geri almak zorundadır ve en azından kısmen vergiler yoluyla artıracaklardır. Ya da tasarruf yoluyla. Bu durum zengin ülkelerdeki düşük gelir gruplarına da zarar verecektir. Ve bu gruplar da zaten zor durumda. Bu sakinlerin henüz yeterli geliri olmadığı kesin. Ayrıca şu anda sahip oldukları çok az şey için çok fazla şey yapmak zorundalar.

Dolayısıyla Borç Jübilesi kavramı mevcut para sistemi içinde gerçek ve iyi bir adım olabilir, ancak hemen her durumda borç jübilesini sağlayan ülkeler veya bireyler ya da kuruluşlar için pek çok sorun ve belki de aşılamaz uzun vadeli sorunlar yaratır. Gerçekten de bir borç jübilesinde, borçlar üzerinde hak sahibi olanlara ödeme yapılmaz. Bu, borç jübilesinin değişmez özelliklerinden biridir. Borçlar ortadan kalkar, ancak bunun gerçekleşmesi için borçların karşısındaki alacakların da ortadan kalkması gerekir. Yani bunlar gelecekte ödenmeyecektir.

Ancak, yoksul ülkelerin iyi ya da daha erken kalkınması için borçların (bir kısmının) ortadan kaldırılması kesinlikle arzu edilen bir durum olduğundan ve öngörülebilir gelecekte de öyle kalacağından, o zaman bir borç jübilesi değil,

mükemmel bir borç çözümü (ESO) ya da İngilizcede Excellent Debt Solution (EDS) öneriyorum.

Bu EDS veya ESO, David Graeber ve diğer parasal reform yanlısı grupların önerdiği tam rezerv bankacılığı TEORİSİNDEN OLUŞMAMAKTADIR. Tam rezerv bankacılığı önerileri kısmen, bu kişi ve grupların hala "bu" zamanın (2008-2014) ekonomik krizinin öncelikle bir borç krizi olduğunu düşünmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle durum böyle değildir. Bu özellikle bir gelir krizidir. Ve "sadece" borçların silinmesi ya da çözülmesiyle çözülmeyecektir ve çözülemez. Ayrıca, tam rezerv bankacılığı ve aynı zamanda bir borç jübilesi ile hem borç iptali hem de borç çözümü sağlanamaz. En azından uzun vadede. İhtiyaç duyulan şey ÇOK daha mükemmel ve çok daha kapsamlı bir şeydir. Mükemmel Para Sistemine doğru gerçekten mükemmel bir parasal dönüşüm. Bu Mükemmel Para Sistemi, tam rezerv bankacılığına olası bir geçişten farklı olarak (ki bu aptalca ve saçma bir geçiş olurdu) mevcut para sisteminin yerine geçmeyi değil, mevcut para sisteminin bir tamamlayıcısı olmayı içerir. Yeni bir para sistemine yol açan, ancak çok daha iyi olan ve tam rezerv bankacılığı fikri ve teorisine aykırı olan bir tamamlayıcı işe yarayacaktır. Bu da borç krizini ve finansal kapitalizmden kaynaklanan daha pek çok sorunu gerçekten çözecektir. Benim (Wilfred Berendsen) geliştirdiğim Mükemmel Para Sistemi hayata geçtiğinde -ki geçecek- "biz" de finansal kapitalizmden benim sosyal kapitalizm olarak adlandırdığım sisteme geçmiş olacağız. Sosyal kapitalizmin bu tanımı, şu anda yaygın olan içerik ve anlayışından farklıdır. Benim kastettiğim sosyal kapitalizm, toplum, siyaset, kuruluşlar ve bireyler için ilişkisel bir parasal ve siyasi sistemle ilgilidir. En uygun durumda bu toplum benim tercih ettiğim şekilde gelişir.

Ancak, EMS'm devreye girdiğinde, mükemmel borç çözümü (ESO) mümkün ve çok daha uygulanabilir. Ve hatta daha da arzu edilir. Özellikle de borç çözümü, ülke sakinleri ya da kurum çalışanları herhangi bir şekilde mali açıdan zarar görmeden ya da görmek zorunda kalmadan uygulanabildiği için. Gerçekten de, borçlar bir ESO kapsamında düzgün bir şekilde ödenir. Borcu olan kişi veya kuruluşlar ya da ülkeler ise bu borcu kendi mali imkânlarıyla ödemek zorunda kalmazlar. Borçlar ortadan kalkarken, alacaklar da basit bir şekilde geri ödenir veya ödenir. Bu açıdan ve aynı zamanda diğer tarafların ESO'nun oyuncağı haline gelmemesi açısından ESO, Borç Jübilesi fikri ve kavramından ÇOK daha iyi ve çok daha mükemmeldir.

Ancak, aynı zamanda ve belki de özellikle bu borç jübilesi söz konusu olduğunda, "ne kadarı yeterlidir" veya "ne kadarı çok fazladır" sorusu dikkate alınmalıdır. Başka bir deyişle, ne kadar borç jübilesi gereklidir ve ne kadar ya da ne zaman bir borç jübilesi çok fazla ya da gereksiz olabilir. Bu aynı zamanda borçların ne kadar yüksek olduğuna, neden ve ne zaman yapıldığına ve ne amaçla yapıldığına da bağlıdır. Ancak, doğru anladıysam David Graeber'in çalışma borçlarının affedilmesinden yana olduğuna katılıyorum. Öğrenim borçları, bireylerin daha iyi bir gelir ve perspektif elde etmek istemeleri ve aynı zamanda bu bireylerin ileride topluma katkıda bulunmak için çaba sarf etmeleri nedeniyle alınmaktadır. Ben şahsen bu öğrenim borçlarından feragat edilebilmesi ve en azından kısmen yapılabilmesi gerektiğini düşünüyorum. En azından mevcut gelirleriyle (2014) öğrenim borçlarını ödeyemeyen bireyler için. Öğrenim borçlarını kolaylıkla ödeyebilenler için durum farklı olabilir. Ama belki de değil. ESO'nun EMS ile birlikte ve EMS dahilinde uygulanması genellikle çok kolaydır ve herhangi bir birey, kuruluş veya ülke için herhangi bir dezavantaja neden olmayacaktır.

Bu nedenle, tüm öğrenci borçlarını "sadece" gerçekten çözmek adil olabilir. Ben buna iptal etmek değil, bilerek çözmek diyorum çünkü o zaman borç da hemen geri ödenmiş olacaktır. Ayrıca bunun gelecekte üniversite eğitimini ücretsiz hale getirmeyi ve öğrencilere sabit eğitim masraflarını (ders kitapları ve benzeri) ödeyebilecekleri sabit bir ödenek vermeyi de içermesi gerektiğini düşünüyorum. Daha sonra daha fazla masraf veya borç altına girerlerse, bunların da bir ESO aracılığıyla çözülmesi gerekmeyecektir. En azından varsayılan olarak değil. Çünkü bir ESO keyfi olarak uygulanmamalı veya 1'e diğerine göre daha avantajlı olmamalıdır. En azından varsayılan olarak değil. Belirli vakalar da bir ESO için uygun hale gelmeye başlayabilir, ancak belirli hükümet bireyleri daha sonra buna karar verebilir.

Kolejlerde ve üniversitelerde ücretsiz eğitimin (ücretsiz toplu taşıma dahil) en önemli faydalarından biri, bireylerin daha kolay bir şekilde daha fazla eğitim almaları ve bunu daha kolay bir şekilde yapabilmeleri olacaktır. Ayrıca öğrenim borcu yükü de şu anda olduğu gibi topluma zarar vermeyecektir. Muhtemelen, bireyler için ne kadar ödeme yapıldığı kayıt altına alınabilir ve gerekirse bu daha sonra geri alınabilir ya da daha sonra hayatlarında gerçekten çok kazanacak olan bireylerden talep edilebilir. Ancak bunlar sadece öneriler. Para politikası için bir başlangıç ivmesi ve fikir vermek amacıyla sunmak istediğim öneriler. Ancak

pratikte, uygulama ve toplum için daha optimal bir sonuç elde etmek için biraz daha farklı şekillendirilmesi gerekecektir.

Ancak genel olarak, topluma katkıda bulunan bireysel faaliyetlerin en iyi devlet ya da toplum tarafından karşılanabileceğini düşünüyorum. Özellikle EMS ile bu çok daha uygulanabilir ve basit hale gelecektir.

"Ne kadar yeterli" sorusu her zaman ilişkisel olarak ele alınmalıdır. Ne kadarına sahip olduğumuz ve ne kadarını elde edebileceğimiz, her zaman tüm bunların organizasyon ve eylemler açısından neye mal olduğu ile karşılaştırılmalıdır. Ve ayrıca başka hangi şeylerin ya da yönlerin pahasına geldiği ile. Her zaman bir tür fayda-maliyet analizi yapılmalı, başkaları ve toplum için ne getirdiğine de bakılmalıdır. Tıpkı bireyler tarafından gerçekleştirilen herhangi bir eylemin bu bakış açısıyla görülmesi ve anlaşılması gerektiği gibi.

Ne kadarının yeterli olduğu sorusuna gelince, ne kadar mantığın yeterli olduğunu düşünmek de önemlidir. Çok az mantık sorunlara yol açar. Bu açıdan bakıldığında, yeterli bir sistemin, "yeterli" bir sistemin özünün, bu sistemin yeterince mantıklı, hatta mümkün olduğunca mantıklı veya optimal olması gerektiğini düşünüyorum. Belki de bazı açılardan asla yeterli değildir. Örneğin, bazı yönler, bireyler ve durumlar için bilgi asla yeterli değildir. Ne kadar çok bilgi ve ne kadar çok çaba olursa, nihai durum ya da sonuç o kadar iyi olur. Ve bu nihai durum ya da sonuç, çoğu zaman önemli olan şeydir.

Bu mantığa gelince, benim profesyonelliğimden biri olan lojistik tam olarak bununla ilgilidir. Mantık. Ancak bu mantık aynı zamanda ilişkisel olarak da görülmelidir. Bugünlerde çok popüler olan yalın üretim mantıkla doludur. Bu gerçekten de mantıktır, ancak mevcut para sisteminin ve çeşitli tarafların para politikalarının olasılıkları ve sonuçları nedeniyle, bu mantık genellikle mantıksız ve kötüdür. Oysa benim geliştirdiğim EMS'de mantık çok daha ön plandadır ve kendine yer bulabilir ve bulacaktır.

Bu mantıkta, Enchantment terimi ve özellikle ona verdiğim anlam ve içerik de çok önemli. Tıpkı Phronesis ve Phronesis Antenarrating gibi, her ikisi de son yıllarda

benim tarafımdan (çok) farklı ve bence daha iyi bir içeriğe kavuşturuldu. Çok daha iyi bir biçim verilmesinin temel nedeni, holoplurizmin (hem kavram hem de içerik olarak tamamen benim tarafımdan geliştirilmiştir) gerçekten herhangi bir şeyin altında yatan tek yapı ve özellikleri içerdiğini/olduğunu en iyi hisseden tek kişi olmamdır. Phronesis terimi elbette zaten vardı ve muhtemelen Aristoteles tarafından geliştirilmişti. Ya da bir selefi tarafından. Ne de olsa Aristoteles eserinde bu terimden bahsetmektedir. Phronesis Antenarrating benim tarafımdan başlatılmış ve geliştirilmiştir ve Antenarrating'in özel bir biçimidir. Antenarrating, New Mexico Eyalet Üniversitesi'nde (NMSU) profesör olan David Boje tarafından başlatılmış ve geliştirilmiş bir terimdir.

Büyü terimi burada, özellikle de mantık ve "ne kadarı yeterlidir" sorusuyla ilgili olarak özellikle önemlidir. Benim kastettiğim ve bu terime içerik kazandırdığım şekliyle Büyü hakkında yeterli bir anlayış olmadan, yeterli veya tam bir anlayış asla ortaya çıkamaz ve böylece "ne kadarı yeterlidir" veya "ne kadarı çok fazladır" sorularına cevap verilemez. Bu içgörü de kolay değildir, hatta bazı durumlarda hiç değildir, ancak büyüye ilişkin içgörü kuşkusuz gereklidir. Neyse ki, bu içgörüye zaten oldukça iyi sahip olan pek çok insan var, ancak öyle olsa bile, Dünya üzerindeki nüfusun büyük çoğunluğu bu alanda hala çok şey öğrenebilir ve geliştirebilir.

Paris'te düzenlenen IFSAM Dünya Yönetim Konferansı'nda sunduğum bir bildiride büyülenmeyi genel olarak zenginleşme olarak tanımlamıştım (W.T.M. Berendsen, "Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM world conference on management, 2010). Bu zenginleştirmeye ya da geliştirmeye, her neyse devam edebilir. Konferanstan sonra bir akademik yayıncıdan bu konuda bir kitap yazmam için yaklaşık 3 talep aldığım o bildiride, büyülenmenin benzer çoğulların (tek çoğullar) değil, çoğulların (çoğul işaretler) en uygun şekilde bir araya getirilmesiyle ilgili olduğunu da belirtmiştim. Ayrıca bununla zenginleştirmenin veya geliştirmenin özellikle doğru şekilde fark yaratmakla ilgili olduğunu ve bunun düalizmle (benzerlik farkı) başarılamayacağını, ancak holopluristik ve meta-semiyotik düşünce ve anlayışla başarılabileceğini şimdi o zamankinden daha iyi anlıyorum.

Bu büyü ve plurisigns ipv uniplurals bağlamında, hükümetlerin, kuruluşların veya bireylerin yalnızca kendi çıkarlarını ve ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmalarının yeterli OLMADIĞINI belirtmek gerekir. Ya da belki kısmen öyledir. Bu, özellikle,

diğer kuruluşların (bireyler, kuruluşlar, hükümetler ve devlet kurumları) hem mali hem de sosyal açıdan kendi ihtiyaçlarını karşılayıp karşılayamadıklarına ve ne ölçüde karşılayabildiklerine de bağlıdır. Elbette sosyal ihtiyaçlar bireyler için hükümetler ve kuruluşlardan daha fazla söz konusudur, ancak hem hükümetler hem de kuruluşlar için bu sosyal ihtiyaçların ve sosyal yönlerin çok daha fazla olması gerektiği ve EMS içinde ve EMS ile birlikte çok daha fazla olabileceğinin de farkına varılmalıdır. EMS benim topluma verdiğim iki büyük hediyeden biridir. EMS bunlardan biri, benim meta-semiyotiğim ise diğeri. Her ikisi birlikte toplumda büyük ve kapsamlı değişikliklere neden olabilir ve olacaktır, umarım çok yakında ve küresel olarak. Toplumumuzun hemen hemen her alanında ve yönünde büyük gelişmelere yol açacak değişiklikler. EMS finansal sermayeyi ama en önemlisi sosyal sermayeyi önemli ölçüde geliştirecektir. İşte ben de bununla ilgileniyorum. Bu nedenle, dönüşümün ilk adımı olan finansal dönüşümün bir an önce gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Gelir krizini hemen sona erdirmek ve aynı zamanda toplumumuzda daha büyük dönüşümleri mümkün kılmak için. EMS'imin uygulamaya konması ilk adımdır ve bu adım daha sonra çok büyük sosyal ve bilimsel dönüşümleri mümkün kılacaktır. Tüm bu dönüşümler benim meta-semiyotik ve meta-semiyotik düşünce ve eylemlerim tarafından desteklenmelidir.

"Ne kadarı yeterli" sorusunu burada uzun uzun tartışabilirim. Toplumumuzdaki mevcut durumun yeterli olmadığını giderek daha fazla insanın fark etmesini sağlamak için ne yaparsam yapayım. Mantıklı değil. Ve uzun vadede bireyler, kuruluşlar, hükümetler ve toplum için kesinlikle sağlıklı değil. Çok büyük bir para sıkıntısı var. Bu kıtlık kısmen hayatımızın hemen her alanında kesintiye gidilerek karşılanıyor. Bu da çoğu zaman mantıksız ve eksik durumlara yol açıyor. Eksiklik genellikle mantıksızlığın bir işaretidir ve mantıksızlık çoğu durumda eksikliğe yol açar. Ve toplumumuzun daha az "büyülenmesine". Özünde, "büyüleme" aslında "yeterli" bir duruma doğru tamlığı arttırmakla ilgilidir.

Bu noktaya ulaşmanın ilk adımı, yeterli finansal sermayenin de var olduğundan emin olmaktır. Ve bu "yeterli" sermayenin var olmasını ve orada kalmasını sağlamak. Gelecekte de. Ve sadece finansal sermaye için "yeterli" durum yeterli değildir, çünkü bu "yeterli" durum aynı zamanda mümkün olan en iyi sosyal duruma karşı elde edilmelidir. Ve özellikle bu sosyal durumla ilgili olarak, burada, görece "zengin" Avrupa'da bile, ideal durumdan hala çok uzaktayız. Bu ideal duruma hiçbir zaman ulaşılamayacaktır çünkü işler her zaman daha iyi olabilir ve bu açıdan "yeterli" hiçbir zaman gerçekten "yeterli" olmayacaktır. Bununla birlikte, finansal sermaye söz konusu olduğunda, toplumumuzda uzun zamandır

yeterinden fazlasına sahip olan bazı bireyler ve kuruluşlar var ve bu grup giderek büyüyor. Bu kişi ve kuruluşların genel olarak bunu şimdi olduğundan çok daha fazla fark etmeye başlamalarının ve toplumumuzda hala yeterli olmaktan çok uzak, hatta finansal açıdan çok az şeye sahip olan bireyleri finansal açıdan daha fazla dikkate almaya başlamalarının da zamanı gelmiştir. Hükümet, sağlık ve emeklilik güvencesi ve makul bir gelir gibi bu hususları da şu anda olduğundan çok daha fazla düzenlemelidir. Kuruluşlar ve aynı zamanda bireyler, en azından şu anda ve bu çağda, hala çok fazla bireycidir ve genellikle toplumumuzdaki diğer varlıkları çok az dikkate almakta ya da dikkate alma becerisine sahiptir. Bireyler ve kuruluşlar, özellikle "sosyal olma" ve sosyal sermaye açısından, insanların düşündüğünden çok daha az ilişkisel hale gelmektedir. EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra bile bu durum kısmen devam edecek ve hükümet gerektiğinde bu alanda mevzuatla müdahale etmek zorunda kalacaktır. Kamu sektöründeki gelir düzeyinin sınırlandırılması bu açıdan kesinlikle iyi bir adımdır. Kamu sektöründe çalışanlar iyi bir geliri hak etmektedir, ancak diğer çalışanların ve bireylerin aleyhine olacak şekilde aşırı yüksek bir gelir kabul edilemez.

Para ilişkiseldir. Arkadaşlarınızla ve tanıdıklarınızla (ilişkisel) finansal yükümlülüklerinizi artık yerine getiremiyorsanız, sosyal sermaye yükümlülüklerini ve sosyal sorunları da yerine getirmiyorsunuz demektir. Dolayısıyla bu durum duygusal açıdan zordur. Duyumsamak hissetmektir. Burada sadece İngilizce kelimeleri kullanıyorum çünkü zaten duyumsama için iyi bir Hollandaca çeviri bilmiyorum ve duyumsama ile çoğu durumda duyumsamanın büyük ölçüde veya belki de tamamen duygular tarafından yönlendirildiğini kastediyorum.

EMS'min önemli bir özelliği, önerdiğim para politikasını içermesidir. Ve EMS'm aynı zamanda bu para politikasını mümkün kılmaktadır. Vergilerin kısmen ya da tamamen kaldırılması bunun bir parçasıdır. Benim önerdiğim EOS veya EDS de öyle. Ve son olarak, emek ve gelirin birbirinden ayrılması. Bu son adım en temel, en önemli adımdır. Hem uzun vadede hem de günümüz için. Ne de olsa bugünün ekonomik krizi, daha önce de belirttiğim gibi, bir borç krizi değil, esasen bir gelir krizidir. Buna belki de en çok artan verimlilik, artan otomasyon ve kısmen de robotlaşma neden olmuştur. Tüm bunlar aynı işi yapmak için daha az işçiye ihtiyaç duyulduğu anlamına geliyor. Bu durum gelecekte daha da artacaktır. Dolayısıyla en azından gelecekte işçi olmayanların sayısının artabileceği gerçeğini göz önünde bulundurmalı ve buna hazırlıklı olmalıyız. Ve bu işgücü daha az olacaktır. Ancak, durumun böyle olması gerekmediğini ve en azından EMS'imin uygulamaya konulmasıyla daha fazla iş yaratılabileceğini

düşünüyorum. Bu işin de büyük ölçüde toplumumuzdaki kaliteyi arttırmaya yönelik olmasını umuyorum. Ayrıca boş zaman deneyimlerimizi geliştirmeyi de. Bu alanda, boş zaman ve eğlence, icat edilecek çok sayıda eğlenceli aktivite var. Para olduğu sürece bunların hepsi de hayata geçirilebilir. Ancak en azından önümüzdeki birkaç on yıl boyunca, insanlar tarafından gerçekleştirilebilecek ve gerçekleştirilmesi gereken çok daha faydalı ve önemli faaliyetler var. Ve bunlar da EMS'm devreye girdikten sonra kendilerine çok daha iyi gelecekler.

EMS'imin devreye girmesinden sonra, Keynes'in "torunlarımız için ekonomik olasılıklar" adlı eserinde 2030 yılı için öngördüğü şey de kısmen gerçeğe dönüşebilir. 16 saatlik bir çalışma haftası, eğer işçiler ücretlerine yeterli bir ek alırlarsa ya da hükümet sabit maliyetlerin bir kısmını üstlenebilirse ve üstlenirse mümkündür. O halde benim için bu, özellikle değil ama isteyenler için daha kısa bir çalışma haftasını temsil ediyor. Bunun nasıl şekillendirilebileceğini de henüz bilmiyorum, ancak bunu sadece gelecekteki para politikası için bir seçenek olarak belirtiyorum.

Bu kitabın ilerleyen bölümlerinde de belirttiğim gibi, EMS adım adım uygulamaya konulmalıdır. Ve önerdiğim parasal araçlar da (vergilerin kaldırılması, EOS/EDS, ücret-emek ayrımı) adım adım uygulanmalıdır. İlk adım, EMS'yi tanıtırken EOS/EDS'yi de kısmen uygulamaktan ibarettir. Ayrıca, benim görüşüme göre, en azından asgari ücretlerde bir artış da bunu takip etmelidir. Muhtemelen vergileri azaltarak ya da kaldırarak, çünkü bu zaten asgari ücreti net olarak yükseltecektir. Gelir vergilerine ek olarak KDV'nin bir kısmı da kaldırılır ya da azaltılırsa, bu aynı zamanda fiyatların düşmesine ve dolayısıyla harcamaların azalmasına yol açabilecektir. Sadece bu 2 adım bile büyük bir fark yaratacak ve ekonomiyi büyük ölçüde rayına oturtacaktır. Ancak elbette benim EMS'm ile daha fazlası da mümkündür ve bu daha fazlası sadece toplumun yararına olacaksa uygulanmalıdır. Gerekirse başlangıçta ekonomimiz, toplumumuz ve eylemlerimiz üzerindeki etkilerini görmek için daha küçük bir ölçekte.

Ekonomist Robert Reich sık sık ekonomik konularda görüş bildiriyor. Facebook üzerinden de. Orada, 2014'ün sonlarına doğru, daha önce anladığım ve kavradığım bir şeyi, yani asgari ücretlerin artması gerektiğini ve bu hareketin ekonomi için iyi olacağını bildirdi. Daha önce Hollandalı bir politikacıya asgari ücretlerin artması gerektiğini ama aynı zamanda Hollandalı şirketlerin geçici işçilere zaten saat başına yaklaşık 25 Euro ödediğini söylemiştim. Yani bu

Hollandalı şirketlerin zaten ayıracak parası var ve örneğin üretim ve dağıtım işçilerine zaten bunu ödüyorlar. Şu anda bu ücretlerin çok az bir kısmı geçici işçilere aktarılıyor. Ben şahsen geçici işçiler için asgari ücretlerin genel asgari ücretlerden daha yüksek belirlenmesinden yanayım çünkü geçici işçiler daha esnektir. Ve bu şekilde - taşeron işçiler için asgari ücretlerin normal daimi işçilerden daha yüksek belirlenmesi - taşeron işçilerin normal daimi işler için kullanılması biraz daha caydırılmış ve bu amaçla daimi işçilerin işe alınması teşvik edilmiş olur.

Ancak, Robert Reich 2014 yılının sonlarında aniden Facebook'ta asgari ücretlerin artması gerektiğini bildirdi. Bunun ekonomiye fayda sağlayacağını belirtti ve ayrıca düşük gelirlilerin ekstra gelirlerini toplumda harcayacağını, yüksek gelirlilerin ise genellikle ekstra gelirlerini toplumda harcamadığını, bu ekstra geliri finansal hizmetlere ve bununla birlikte daha fazla gelire yatırdığını savundu.

Yani özünde Robert Reich haklı, ancak mevcut para sistemi ve politikaları ile daha yüksek asgari ücretlerin en azından kısmen işçilerin daha fazla sömürülmesine yol açması muhtemel. Daha az zamanda daha çok iş yapmalarını sağlayarak. Dahası, mevcut para sistemiyle birçok şirketin çalışanlarına daha fazla ödeme yapma imkanı bile yok çünkü birçok şirket zaten zor durumda. Asgari ücretlerin artırılması gerçekten de gereklidir ve bu arada, gelir vergileri ve emeklilik vergileri artık ücretler üzerinden hesaplandığı için devlet gelirlerine ve emeklilik gelirlerine de fayda sağlayacaktır. Ancak, asgari ücretlerdeki bu artış ancak ekonomi yeniden iyiye gittiğinde ve EMS bir süredir yürürlükte olduğunda düzgün bir şekilde uygulanabilecektir. Öncelikle borçların çözülmesi ve vergilerin bir kısmının kaldırılması gibi başka adımların atılması gerekecektir. Ben şahsen sağlık, yaşlı bakımı ve muhtemelen diğer toplu sabit giderlerin hükümet tarafından toplu olarak ödenmesinden yanayım. Yol vergilerinin ve benzin üzerindeki özel tüketim vergilerinin bir kısmının ya da tamamının kaldırılması ya da azaltılması da çok yardımcı olacaktır, özellikle de çalışanların işe gidip gelme masraflarının bile tam olarak karşılanmadığı durumlarda.

Benim de kesinlikle desteklediğim şey, EMS'nin uygulamaya konmasından sonra, bir noktada tüm iletişimin geleneksel şirketler aracılığıyla yapılmaya devam etmesi, ancak EMS'nin iyi işlediği ülkelerde yaşayanlara, iletişim masraflarının en azından büyük bir kısmını karşılayabilecekleri yıllık sabit bir

miktarın geri ödenmesidir. Bu şekilde iletişim de herkes için erişilebilir olacak ve dolayısıyla teşvik edilecektir. İnternet masrafları, hem sabit hem de mobil arama masrafları ve aynı zamanda televizyon ve benzeri masraflardan bahsediyorum.

Robert Reich'a göre, geçici çalışma da kötüydü ve kötüdür. Bir süre önce geçici işçilerin yaklaşık yüzde 30'unun gelirlerinin yılda yüzde 25 oranında düştüğünü bildirmişti. Reich ayrıca finansal istikrar ve gelir güvencesinin daha yüksek ücretlerden daha önemli olduğunu belirtmiştir.

Tam olarak aynı fikirde değilim, çünkü şu anda daha yüksek ücretler en az gelir güvencesi kadar önemli. Sonuçta, birçok durumda ücretler sabit giderleri karşılamaya bile yetmiyor ya da çok az yetiyor. Bırakın diğer giderleri karşılamayı. Bu açıdan bakıldığında, ekonominin artık tamamen raydan çıkmış olduğu da anlaşılıyor. Geçmişteki gelişmeler ve mevcut para sistemi devam ettiği sürece yaşanacaklar göz önüne alındığında, tüm bunlar gerçekten daha da kötüye gidebilir. Toplumumuz için farklı bir para sistemine geçişten başka bir alternatif yoktur ve eğer bu gerçekleşmek zorundaysa ve gerçekleşecekse, o zaman elbette en mükemmel para sistemi uygulamaya konulmalıdır. Bu sistem benim tarafımdan geliştirilen Mükemmel Para Sistemidir.

Mevcut mali kriz bir kez daha bir gelir krizidir. Bu gelir krizi, yönetim konusunda her zamankinden daha fazla bilgi sahibi olmamıza, gereğinden fazla kaynağa sahip olmamıza ve bu bağlamda her zamankinden daha fazla lükse sahip olmamıza rağmen mevcuttur. Ancak bunun tam tersine, düşük gelirliler bu zenginlikten her zamankinden daha az faydalanabiliyor. Mevcut durum hala oldukça iyi görünse de, daha iyi ve daha mantıklı bir para sistemine geçilmediği takdirde geleceğin daha da kötüye gideceğinin farkına varılmalıdır. Gelir krizini çözecek ve hem gelir güvencesi hem de çalışan herkes için adil ve yeterli bir ücret ve hatta topluma katkıda bulunma niyeti olan ancak şu ya da bu nedenle bunu yapamayan herkes için yeterli bir gelir sağlayacak bir para sistemi. EMS'nin uygulanmasından sonra hükümet, hem çalışan hem de çalışmayan kişilerin her zaman sabit giderlerini karşılayacak yeterli gelire sahip olmalarını sağlayabilecektir ve bu nedenle de sağlamalıdır. Ancak buna ek olarak, bazı rezervler oluşturmak için yeterli miktarda artıkları olacaktır.

Ayrıca, EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra, geçici olarak yeterli gelire sahip olmayan kişilerin, nedenine ve durumuna bağlı olarak, yükümlülüklerini yerine getirebilmeleri için geçici bir faizsiz kredi ve/veya hediye alabilecekleri bir kurum veya kuruluşun kurulmasından yanayım. Elbette bunun nasıl yapılacağı öncelikle düşünülmeli ve herkes için geçerli olmamalıdır. Ve sadece, EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra ortaya çıkacak şüphesiz daha iyi duruma rağmen, insanların tamamen kendi hataları olmaksızın bir süredir mücadele ettiği durumlar için.

Günümüzde pek çok kişi koşulsuz temel gelirden yana. Ben buna kesinlikle karşıyım. Bunun yerine, ihtiyaç duyulan şey EMS'nin uygulamaya konmasıdır. Ve koşulsuz temel gelir yerine, temelli bir gelir olmalıdır. Bu nedenle sadece üretimden (faaliyetlerden) daha geniş bir şekilde tanımlanabilen ve tanımlanması gereken faaliyetlere dayalı. Ayrıca ve özellikle de makineleşme ve robotlaşmanın büyük başarısı nedeniyle. Belirttiğim gibi, tüketim de daha fazla ödüllendirilebilir ama daha çok kolektif gelir fikrinden hareketle. Ayrıca kolektif mal ve hizmetler ya da kullanımı topluma fayda sağlayan mal ve hizmetler, kolektif (hükümet, devlet) tarafından şu anda olduğundan çok daha fazla ödenebilir ve belki de ödenmelidir.

Gelirin emekten ve temel gelirden daha fazla ayrıştırılmasına geçersek, daha fazla faaliyete dayalı gelire ya da İngilizcede daha fazla Faaliyete Dayalı Gelire (ABI) geçeriz. Ürün veya hizmetlerle hemen ilişkilendirilemeyen, ancak topluma fayda sağlayan veya potansiyel olarak topluma fayda sağlayacak faaliyetler bile güneş ABI için uygun olmalıdır.

İnsan kaynaklarının fazlalığı göz önünde bulundurulduğunda, emeklilik yaşını yükseltmek ve hatta şu anki kadar yüksek tutmak kesinlikle gereksiz ve aynı zamanda mantıksızdır. Her ne kadar bazı meslekler için bu bir itiraz konusu olmasa da, üretim ve dağıtım alanındaki pek çok meslek için, yaşı biraz daha ilerlemiş olan çalışanların 60 hatta 65 yaşına kadar tam zamanlı olarak bu işi yapmaya zorlanmasının insani olmadığı da göz önünde bulundurulmalıdır. Öğretmenler ya da daha az emek isteyen meslekler için mevcut emeklilik yaşının 65 civarında tutulmasına prensipte bir itiraz olmayacaktır, ancak daha fazla emek isteyen meslekler için EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra bir alternatif bulunmalıdır ve bulunabilir ve emeklilik yaşları kolaylıkla tekrar düşürülebilir.

Herhangi bir ekonomide veya toplumda bireyler için çok önemli olan şey, belirli bir düzeyde güvenliktir. Gelir güvenliği bunun önemli bir parçasıdır. EMS bu güvenliği sağlayabilir ve ayrıca bireylerin daha kötü zamanlarda veya durumlarda bile bazı önemli ihtiyaçlarını karşılayabileceklerinden emin olmak için belirli rezervler oluşturabilmelerini sağlayabilir. Finansal rezervler güvenlik ihtiyacından doğar. Belki de herkes için en az 4 aylık temel harcama tutarında standart bir rezerv oluşturulması düşünülmelidir; bu rezerv belirli koşullar altında ihtiyaç duyulması ve istenmesi halinde sürekli olarak yenilenebilir. Ve eğer bir kişi yıl içinde kendi başına yeterli rezerv oluşturabilirse, o zaman için otomatik olarak doldurulan rezerv gerekirse geri alınabilir. Örneğin. Çünkü tekrar ediyorum, bu sadece bir öneri ve EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra hangi parasal adımların atılacağını ve bu adımların nereye varacağını elbette ben de henüz tam olarak anlayamıyorum.

Ancak güvenlik söz konusu olduğunda, güvenliğin kimin için olduğu ve güvenlik türleri açısından da bir ayrım yapılabilir. Bireyler için güvenlik söz konusu olduğunda şunları düşünebiliriz: gelir güvenliği, bakım güvenliği, eğitim güvenliği, sosyal güvenlik, mali güvenlik, fiyat güvenliği, mali tampon güvenliği, belirli mal ve hizmetler için kredili güvenlik, güvenlik güvenliği, hoş bir çalışma ortamı ve aile ortamı güvenliği. Hükümetin, devletin bu güvencelerin birçoğuyla şimdikinden çok daha fazla ilgilenebileceğine ve ilgilenmesi gerektiğine inanıyorum. EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra bunu yapma olanakları da çok artacaktır.

Bireyler için bu kesinliklere ek olarak, elbette kuruluşlar ve hükümetler için kesinlikler ve belirli hedef gruplar ve özellikleri için kesinlikler vardır. Ancak, hedef gruplara ve özelliklerine yönelik bu kesinlikler de bireylerin belirli durumlarına yönelik kesinliklerdir. Örneğin, gençler, yaşlılar, aileler, bekarlar, çalışanlar, işverenler, bakmakla yükümlü olunan kişiler vb. için kesinlikler gibi.

Borç krizinin daha iyi anlaşılması için ekonominin hangi yönlerinin anlaşılmasının önemli olduğu yeterince açıksa ve bu çeşitli yönler arasındaki ilişkiler de yeterince biliniyorsa, ilişkisel bir varlıklar diyagramı veya ilişkisel bir faaliyet diyagramı çizilebilir. Böylece her şey görsel olarak daha açık ve şeffaf hale getirilebilir. Aynı şey parasal sistem ve politika için de geçerlidir. Bir parasal sistemin nasıl olduğu ve nasıl kurulabileceği hakkında daha fazla bilgi varsa. Ayrıca ve özellikle ilişkisel açıdan hangi hususlar önemlidir. O zaman parasal

sistem ve politika için ilişkisel bir varlık diyagramı ve ilişkisel bir faaliyet diyagramı da hazırlanabilir.

Ancak, ileride bu konuyu detaylandıracağım. Bunu yaparken, ilişkisel bir faaliyet diyagramının neden tek başına yeterli olmadığını da belirteceğim. Aynı zamanda bağlamın neden ve nasıl bir rol oynadığını ve hangi metodoloji ve çalışma şeklinin buna en iyi şekilde uyacağını da belirteceğim. Bu metodolojinin ve çalışma şeklinin özellikleri ne olmalı ve neden olmalı.

Ne kadarının yeterli olduğu sorusu, örneğin para söz konusu olduğunda, sadece para ve diğer varlıkları dikkate almakla kalmayıp, aynı zamanda bu varlıklar arasındaki karşılıklı ilişkilerin nasıl olduğu ve bu ilişkilerin ve varlıkların belirli bir bağlamda nasıl bir etkiye sahip olduğu konusunda geniş bir anlayış gerektirecektir. Ya da belki de bağlamın kendisi bile yoktur, sadece varlıklar ve aralarındaki ilişkiler ile bu varlıkların ve ilişkilerin nasıl ele alındığı ile ilgilidir. O zaman aslında göstergebilimin geliştiricisi Charles Sanders Peirce'in işaret-nesne-yorumlayıcı (SOI) olarak adlandırdığı şeyle karşı karşıya kalırız. Ya da başka bir deyişle, varlık-ilişki-yorumlama (ERI). İlişki, Peirce'ın SOI'sinde henüz adlandırmadığı, ancak kendisi hakkında çok şey yazdığı bir şeydir. Ancak gerçek şu ki, özellikle bu ilişki Peirce tarafından tam olarak anlaşılmamış ve doğru bir şekilde tanımlanmamıştır. Göstergebilim ve meta-göstergebilime (meta-göstergebilim benim tarafımdan, Wilfred Berendsen tarafından geliştirilmiştir) geçişin temel yönü de doğru ve özellikle de doğru ilişkinin doğru anlaşılması, doğru tanımlanması ve kullanılmasıdır. Bütüncül olarak anlaşılan bir ilişki olmak, çünkü aslında her durumda odur.

Ancak konu para olduğunda, herkes için çok az olduğu açık olmalıdır. En azından günümüz toplumundaki bazı bireyler ve kuruluşlar için, ama aynı zamanda hükümet için de. Daha azı bir seçenek değil, daha fazlası da bir seçenek değilmiş gibi GÖRÜNÜYOR. Ama öyle. Ancak bunun için gerekli olan şey, parasal sistemde bir değişiklik yapılmasıdır. Ancak bunun önünde de büyük bir engel var gibi görünüyor: Enflasyon olgusu. Enflasyon olgusu doğru anlaşılmadığı sürece ve insanlar yanlış bir şekilde enflasyonun bir teori ya da teoriler kombinasyonu olduğunu düşündükleri sürece. Ve sonuç olarak enflasyon tamamen yanlış anlaşıldığı ve buna ek olarak tamamen eksik ve yanlış bir şekilde ölçüldüğü sürece. Enflasyon olgusunun günümüz ekonomisinde nasıl bir rol oynayabileceği ya da oynayamayacağı da anlaşılamayacaktır. Bırakın bu

olguyu, Mükemmel Para Sistemi yürürlüğe girdiğinde bu olgunun hiçbir rol oynamasına gerek kalmayacağı ya da en azından kesinlikle önemli ve yıkıcı bir rol oynamayacağı gerçeği bile anlaşılmayacaktır. Pek çok bireyin, ailenin, kuruluşun ve hükümetin içinde bulunduğu mevcut bağlam ve durum daha fazla para için haykırmaktadır. Ve mevcut durum göz önüne alındığında, eğer bu para genişlemesi doğru şekilde gerçekleşirse, bu hiçbir şekilde ekonomiye zarar vermeyecektir. Doğru para sistemiyle ve bu sistem altında doğru parasal adımlarla (politikalarla).

Şu anda toplumda gerçekten çok az para olduğu ve bunun uzun zamandır böyle olduğu, sadece borçlarda ve özellikle düşük gelirlilerin büyük gelir açıklarında yansımasını bulmuyor. Sadece ekonominin şu anda çok iyi gitmemesinde de görülemez. Aynı zamanda 2008 öncesi gelişmelerde ve bunun bireyler, kuruluşlar ve hükümetler üzerindeki etkisinde de görülebilir.

Aslında, sadece para sıkıntısına neden olmakla kalmayıp, aynı zamanda onu daha da sorunlu hale getiren ve şiddetlendiren en az iki ana konu vardır. Bunlar; a) ekonomide çok az para olduğu ve bu kıtlığın giderek daha da kötüleştiği gerçeği ve b) her türlü yolla - yine bu artan para kıtlığı nedeniyle - ekonomide giderek daha fazla istikrar ve güvenliğin kaybedildiği ve önümüzdeki dönemde de (hala) kaybedileceği gerçeğidir.

Pek çok insanın hala yeterince farkına varamadığı şey, son yıllarda toplumda yaşanan pek çok gelişmenin bu parasızlıktan kaynaklandığıdır. Örneğin, pazar yerleri aracılığıyla ikinci el eşya satışının artması, yalnızca insanların daha fazla eşyaya sahip olmasından ve bunların bir kısmını satmak istemesinden kaynaklanmıyor. Aynı zamanda, bazı kişilerin geçici olarak ya da başka bir şekilde geçimlerini sağlamak için bazen bu eşyaları satmaya ihtiyaç duymalarından da kaynaklanıyor. Gelir çok düştüğünde ya da hatta tamamen ortadan kalktığında, elde edilen ekstra gelir hoş bir katkıdır.

Dolayısıyla ne olursa olsun ekonomide DAHA FAZLA para olması gerekecek. Gerçekten daha fazla para. Bu, mevcut para sistemi ile ve bu sistem içinde yapılamaz. Tam rezerv bankacılığı teorisiyle de mümkün değildir. Tam rezerv bankacılığı bir teoridir ve çok az anlayış ve kavrayışa dayanır. Ve bu haliyle toplum ve pratik için tamamen değersizdir. Bugün var olduğu şekliyle kısmi rezerv bankacılığı belirli bir anlamda mantıklıdır ve bu nedenle var olmaya devam

edebilecek ve hatta devam etmelidir. Benim Mükemmel Para Sistemim olan dünyanın yeni para sisteminin bir parçası olarak. Benzer şekilde, mevcut para sisteminin diğer birçok kuruluşu ve yapısı da EMS'de var olmaya devam etmelidir ve edebilir. İçerik açısından bakıldığında, izlenen para politikasına ve toplumdaki gelişmelere bağlı olarak bazı şeyler kesinlikle uyarlanacaktır ve uyarlanmalıdır da. Ancak gerçek şu ki, Mükemmel Para Sisteminin bir parçası olan ek, "rezervsiz bankacılığa" çok daha yakın olabilecek ancak bu terimi taşımaması gereken bir şeye geçişi sağlama olasılığı daha yüksek olabilir. Bunun nedeni böyle bir terimin a) söz konusu tamamlayıcıya uymaması ve b) içeriğin kendisi için çok dar kalması ve c) EMS'nin yanı sıra söz konusu tamamlayıcının bankacılık veya rezerv bankacılığından ÇOK daha fazlasıyla ilgili olmasıdır.

Sorulması gereken, ancak benim zaten kendime gereğinden fazla sorduğum kilit soru, paranın EMS içinde en iyi NASIL tahsis edileceği (dağıtılacağı) ve bu süreçte neyin yeterli olduğu ya da olacağıdır. Hala nelerin ödenmesi gerektiği, bunun nasıl gerçekleşmesi gerektiği. Ama aynı zamanda hem çalışanların hem de çalışmayanların ne kadar alacağı ve alması gerektiği. Ve tabii ki hangi koşullar altında. EMS ilişkisel bir para sistemidir ve sadece bireysel bir ilişkisel para sistemi değil, her şeyden önce kolektif bir ilişkisel para sistemidir. Bu kolektif son derece önemlidir, çünkü bu olmadan ekonomi işleyemez. Doğru ve özellikle de şu anda değil. Bu kolektifi yeniden mümkün kılmak için EMS'ye geçmemiz ve bu EMS aracılığıyla gelir ve emek arasındaki bağlantının yeniden tasarlanması gerekmektedir. Bunun kısmen faaliyete dayalı gelir yoluyla gerçekleşmesi gerekeceğini de daha önce belirtmiştim; bu vizyon ve gerçeklikte tüketmek ve tüketimi kısmak ya da topluma (her ne şekilde olursa olsun) emek harcamak da gelirle ödüllendirilmelidir. Ancak, gerçek şu ki, yeterli niyete sahip ancak topluma ve bireylere katkıda bulunma olanakları yetersiz olan kişilerin de, bu niyetlerini fiili eylemlere dönüştüremeseler bile, gelirle ödüllendirilmeleri gerekecektir. Günümüz toplumunda bireyler ve kuruluşlar için tüketmemek mümkün değildir. Bu tüketimden hepimiz faydalanıyoruz. Bu bakımdan herkes bunun için kolektif bir şekilde ödüllendirilebilir. Karşılığında herhangi bir emek (ücretli ya da ücretsiz) olmasa bile. Sadece işgücü faaliyetlerini (üretim) değil, aynı zamanda ürün sağlayan faaliyetleri (tüketim) de dikkate alan daha geniş bir faaliyet tanımı buna yardımcı olur ve aynı zamanda karşı karşıya olduğumuz mevcut sorunları tam olarak çözmeye ve hatta bunları olumlu bir şeye dönüştürmeye yardımcı olacaktır. Eğer bu, parasal sistem tarafından yeterince destekleniyorsa ve desteklenecekse. Bu da EMS'nin mümkün olan en kısa sürede benimsenmeye ve uygulanmaya başlanmasının bir başka nedenidir.

Kısmi rezerv bankacılığı uzun zamandır var. Bu kısmi rezerv bankacılığı, para yaratmanın aynı zamanda borç yaratmak olduğu anlamına gelir! Borç yaratımından kısmen vazgeçilmelidir... kalıcı olarak değil, daha çok belirli durumlar için ve ayrıca belirli hükümet harcamaları ve ekonomiye ekstra para girmesi veya borçların çözülmesi olasılığı için. Yani borçların çözümü bir borç jübilesiyle değil, borç alacaklarının da tamamen geri ödenmesiyle sağlanır.

Altından paraya, paradan altına. Son yüzyılda birkaç kez altın ve para arasındaki bağlantı ile ilgili bir şeyler yapıldı. Altın standardı birkaç kez restore edildi ve terk edildi. Bu kitabın başka bir bölümünde bu konuda daha fazla şey söyleyeceğim, ancak gerçek şu ki, özellikle şu anda ve mevcut koşullar ve gelişmeler altında, altın standardının geri getirilmemesi (işgalciler ve tam rezerv bankacılığı isteyenler de dahil olmak üzere birçok kişi ve grubun istediği bir şey), bunun yerine bırakılması son derece arzu edilir. Ayrıca, ulusal hükümetlerin altın rezervlerini nakit karşılığında satmaya başlamamaları da, EMS'nin uygulamaya konması ışığında, arzu edilen bir durumdur. Ya da belki de satacaklardır. Paranın kendisi için, EMS'nin yürürlüğe girmesinden sonra, altın rezervlerinin olup olmaması artık önemli değildir, sonuçta altının sadece hükümetler için paraya bağlamak veya ek para elde etmek için satmak için bir değeri vardır. Altının her iki işlevi de EMS'nin yürürlüğe girmesiyle birlikte ve sonrasında tamamen ortadan kalkacaktır. Altın o zaman sadece kullanım ve belki de yatırım için bir değere sahip olacaktır. Ancak ikincisi de kullanımdır. Rezervler için de kullanımı vardır, ancak gerçek şu ki EMS içinde hükümetlerin rezervlere ihtiyacı yoktur. Para nihayetinde altının asla olamayacağından çok daha değerlidir, çünkü para - altın değil - büyük bir şeyi organize etmeyi ve gerçekleştirmeyi, borçları ödemeyi ve herkes için adil bir gelir sağlamayı mümkün kılar. Ve böylece birçok sosyal ihtiyacı ve birincil ihtiyacı karşılar.

Geçtiğimiz birkaç yıl içinde Phronesis Antenarrating terimini geliştirdim ve daha da tanımladım. Phronesis Antenarrating sadece yapısökümle ilgili değil, aynı zamanda bir sonraki adım olan yeniden yapılandırma ile de ilgili. Kısmen başka bir şeye dönüşmüş olan parçaları farklı bir şekilde bir araya getirmek. Bu birleştirme mantığa dayanır. Benim mantığıma. Para sistemini yeniden inşa etmek, ilişkisel varlıkları ve ilişkisel parasal varlıkları yeniden gruplandırmayı gerektirir. Tabii ki bu ancak işin içinde ne olduğunun yeterince anlaşılması temelinde yapılabilir.

Şu anda toplumda herkes için koşulsuz bir temel geliri savunan birçok kişi var. Borç krizine karşı bir öneri olarak bu koşulsuz temel gelir, pratik amaçlar için tamamen uygulanamaz. Esasen bu önerinin temelinde, mevcut ekonomik krizin daha çok bir gelir krizi ve daha az bir borç krizi ile ilgili olduğu kısmen anlaşılmış durumda. Ya da aslında her ikisiyle de ilgilidir, ancak gerçek şu ki, çözüm çok daha kesin bir şekilde mevcut dönemde borç sorunu yaşayan taraflar için daha fazla gelirle sonuçlanmak zorunda olacaktır. Daha yüksek gelirler borçları azaltacak ve dolayısıyla buradaki sorunları da çözecektir. Ancak gerçek basitçe şudur:

1) Borç krizi, herkese standart düzeyde ya da muhtemelen belirli hedef gruplara göre uyarlanmış koşulsuz bir temel gelir verilerek çözülemez. Bunun için gerekli para olmadan. Mevcut para sistemiyle ve bu sistem içerisinde bu mümkün olmayacaktır. EMS içinde ve EMS ile mümkün olacaktır, ancak gerçek şu ki, çeşitli nedenlerden dolayı (buradaki 2. madde ve bu kitapta bahsettiğim diğer nedenler de dahil olmak üzere) EMS altında koşulsuz bir temel gelirin uygulanması hem gereksiz hem de istenmeyen bir durumdur.

2) Herkes için koşulsuz temel gelir. Herkes için çalışmayı temelde gereksiz kılacağı için çok ileri götürülecektir. Bu durumda bazılarının işe gitmesi için çok az ve belki de hiç teşvik olmayacaktır. Asıl soru, bunun yapılması gereken işleri yapacak yeterli sayıda işçi bırakıp bırakmayacağıdır. Ancak bunun yanı sıra, tüm işlerin yalnızca motivasyonu yüksek çalışanlar tarafından yapılmasının arzu edilip edilmediği sorusu da vardır. Bu nokta kendi içinde muhtemelen olumludur, ancak bunun karşılığında, örneğin gerçekten tembel olan veya çalışmak için gerçekten iyi olacak insanlar. O zaman isterlerse hiçbir şey yapmayabilirler. Daha az motive olmuş insanlar arasında gerçekten iyi işler yapabilecek insanlar da olacaktır ki bu da toplumdaki diğer insanlar için iyi bir şeydir. Buna ek olarak, iş ve özellikle de işin içerdiği sosyal süreç, motivasyonu düşük insanları yüksek motivasyonlu ve daha sosyal insanlara dönüştürmek için son derece iyidir. Kendi işimde, daha az sosyal olan ve inanılmaz derecede motivasyonsuz olan yeterince insanla karşılaştım. Bu tür insanların nispeten kısa bir süre içinde bu açılardan epeyce dönüşmesi birçok yönden harika bir şey.

3) İçinde bulunduğumuz çağda koşulsuz temel gelir diye bir şey yoktur. Ancak daha iyi bir alternatif, herhangi bir nedenle çalışamayan veya çalışmak için çok yaşlı olan insanlar için gelirdir. Her türlü biçim ve tanımda gereğinden fazla gelir mevcuttur. Bunlar herkes için genel standart miktarlar değil, hedef gruplara ve işlevlere göre tamamen işlevsel bir farklılaşma var. Asgari gelir farklılaştırması son derece iyidir. Yalnızca asgari gelirin en azından temel ihtiyaçlar için yeterli olması gerekir. Bunun için mevcut yardımların değiştirilmesi gerekip gerekmediğini ve ne ölçüde değiştirilmesi gerektiğini gerçekten bilmiyorum,

ancak bu tamamen EMS kapsamında nasıl bir para politikası izleneceğine bağlı. Kesin olan şu ki, EMS ile mali açıdan herkese yeterli ve hatta yeterliden fazla gelir sağlanabilir. Ancak yine de soru şu: ne kadarı yeterli ve ne kadarı (belki de) çok fazla.

Dolayısıyla, yukarıdaki nedenlerden dolayı, koşulsuz temel geliri uygulamaya başlamak a) tavsiye edilmez ve b) son derece mantıksız ve olumsuzdur. Dolayısıyla, bu konudaki tartışmalar ve bu önerinin gördüğü ilgi şu andan itibaren tamamen göz ardı edilebilir. Ve bu öneri için harcanan her dakika boşa harcanmış zamandır. Bu arada aynı şey tam rezerv bankacılığı teorisi için de geçerlidir. Tam rezerv bankacılığı da tavsiye edilmez. Bunun neden böyle olduğunu daha sonra açıklayacağım. Ne kadar yeterlidir sorusu bir meslektaşımdan aldığım soruyla da yakından ilgilidir. Yani "gelecekte ekonomiyi nasıl öngörüyorsunuz" sorusu. Bu soru bana sorulduğunda, gelecekte işgücünün temelde azalacağını söyledim. Bunu söylememin nedeni EMS'nin emek ve gelir arasında daha fazla ayrışmaya izin vermesidir. Ancak bu ayrıştırma özellikle, ne kadar emek sarf edildiğine bakılmaksızın ve aynı zamanda gelecekte toplumda ne kadar emek sarf edilebileceğine bakılmaksızın, gerektiğinde gelirin tamamlanmasına izin vermek için tasarlanmıştır. Sonuçta, inanılmaz derecede geniş veya daha az geniş geçmişleri ve yetenekleri olan bireylerden oluşan çok çeşitli bir bileşimle karşı karşıyayız. Tüm bu bireylere kendi ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri için mümkün olduğunca çok fırsat verilmeli ve bu fırsatlar ellerinde tutulmalı ve böylece eğer yapabiliyor ve istiyorlarsa kendileri için çalışmalıdırlar. Ancak bu istek bir dereceye kadar tamamen bu bireylerin kendileri tarafından belirlenmemelidir ve belirlenemez de. Eğer kolektif olarak belirli mal ve hizmetlere ihtiyaç duyuluyorsa ve bir birey prensipte bu malların üretimine kısmen katkıda bulunabiliyorsa, o zaman örneğin bu kişi çalışamayacak kadar tembelse, ancak toplum tarafından bir dereceye kadar emeğiyle katkıda bulunması isteniyorsa, bu kişinin sadece yeterli gelir elde etmesi söz konusu olmamalıdır.

Mal ve hizmetlere karşı finansal hizmetler

Finansal hizmetler ama daha çok yatırımlar. Kısmen daha iyi kazananların ama aynı zamanda daha az varlıklı bazı yatırımcıların da oyuncağıdır. Bu oyuncak, geçtiğimiz on yıllar boyunca giderek daha fazla insan tarafından kullanılmaya başlandı ve yatırım dünyasına giderek daha büyük miktarlarda para dahil oldu. Bu nedenle de yatırım yapmak için sürekli artan miktarda para gerekiyor. Bu para

birincil ekonomide kullanılamaz ya da kullanılmayacaktır. Yani mal ya da hizmet üretmek için değil. Hatta bazı durumlarda, finansal hizmetlerin birincil sektördeki yatırımlardan daha fazla getiri sağlayacağı garanti edilir.

Enflasyon konusunda ise söylenecek çok şey var. Her yerde vaaz edilen ve inanılan masaldan başlayarak, para arzı M1 artarsa bunun paranın daha az değerli hale gelmesine yol açacağıdır. Ancak durum böyle olmak zorunda bile değildir ve birçok durumda da böyle olmayacaktır. Sonuçta, M1 artarsa, buna az ya da çok sabit üretim ve fiyatlar da eşlik edebilir. Hatta daha düşük fiyatlar ya da azaltılmış fiyatlar. Bu da enflasyona yol açmayacaktır. Toplumda gerçekte ne olacağı sadece toplumda ne kadar M1 olduğuna bağlı olmaktan çok uzaktır. Ama aynı zamanda ekonomideki daha birçok faktöre de bağlıdır. Mevcut dönemde oldukça genel bir kapasite fazlası ve gereğinden fazla insan kaynağı var. Bu insan kaynakları kısmen ürünlerin fiyatını belirler, ancak aynı zamanda bu insan kaynakları belirli mal veya hizmetler için müşteri olduklarından gelir tarafını da belirlerler. Daha yüksek üretim ile şirketler mevcut döneme kıyasla daha fazla kar elde edebilir ve bu nedenle üretimleri veya çıktıları artabilirse fiyatlarını kolayca yükseltmek zorunda kalmazlar veya yükseltmeleri gerekmez. KDV de tamamen ya da kısmen kaldırılırsa, şirketler ve kuruluşlar sabit fiyatlarla bile daha fazla kar elde edebilirler. Bu da fiyatları düşürmek ya da asgari ücretleri artırmanın sonuçlarının bir kısmını ya da tamamını absorbe etmek için kullanılabilir.

Enflasyon bir olgudur, bir teori değildir. Enflasyon hakkında teoriler olsa da, elbette. Ancak enflasyonun kendisi bir olgudur. Bu olgu belirli bir bağlam içerisinde rol oynar ya da oynamaz. Bu bağlam, parasal sistemin içeriği ve özellikleri değiştiğinde az ya da çok değişir. Örneğin altın standardının terk edilmesi tek başına enflasyonun gerçekleşip gerçekleşmeyeceği ve nasıl gerçekleşeceği üzerinde büyük bir etkiye sahip olabilir. Ya da olmayabilir. Ancak her şeyden önce, son on yıllardaki birçok gelişmenin de bu konuda etkisi vardır. Artık genel olarak çok fazla kapasite fazlası var. Ekonomide daha fazla para, eğer harcamalara fayda sağlıyorsa, sadece daha fazla gelire yol açacaktır. Bu daha fazla gelir, fiyatların yükseltilmesini gerekli kılmayacak, dolayısıyla paranın değeri de düşmeyecektir. Enflasyon, gerçekleşme olasılığı ve aynı zamanda ekonomimiz üzerinde yaratabileceği ve yaratacağı etki, birçok nedenden ötürü bugün geçmiştekinden çok daha farklıdır. Ve benim EMS'm yürürlüğe girdikten sonra, her şey çok daha farklı olacak. Ve her halükarda, eğer enflasyon ortaya çıkarsa, bu da yönetilebilecektir. Kontrol edilebilir ve bu da esas olarak hükümet ya da hükümetler tarafından yapılabilir. Bu sadece hükümet ya da hükümetlerin

bunu ne ölçüde yapmak istedikleri ve bunu doğru şekilde yapmak için durumu ne ölçüde anladıkları ile ilgili bir sorudur. Ancak, eylemler doğru şekilde yapılırsa, çok zararlı hale gelen herhangi bir enflasyon çözülebilir.

Enflasyon söz konusu olduğunda, sadece belirli mal ve hizmetlerin arz ve talebi değil, aynı zamanda işgücü geliri ve işgücü potansiyeli de önemlidir. 1930'lardaki büyük durgunluk sırasında, borçlarını ödemek için kullanabileceklerini düşünerek daha fazla üretim yapan birçok borçlu çiftçi vardı. Bu işe yaramadı çünkü fiyatlar düştü ya da artık talep edilmedi.

Bugün hükümetlerimiz, şirketlerimiz ve insanlarımız borç içinde. Şirketler daha fazla üretmiyorlar çünkü üretirlerse daha fazla borç alacaklarını biliyorlar. Talep artmadığı sürece. Dolayısıyla ancak daha fazlası için de talep olacaksa daha fazla üretirler. Ancak son yıllarda, esas olarak teknoloji ve işgücü verimliliğindeki artışlar nedeniyle, giderek daha fazla arz olmuştur. Ya da insanlar çok daha az ya da çok daha az çalışarak çok daha fazla üretim yapabilmektedir. Bu durum, kısmen işgücü verimliliği, sürdürülebilirlik ve internetin rolü nedeniyle gelecekte daha da artacaktır.

Şu anda kurumsal sosyal sorumluluk bir trend. Ben şahsen bu kurumsal sosyal sorumluluğun sosyal olarak arzu edilen örgütlenmeye (MGO) doğru ilerlediğini görmeyi tercih ediyorum. Her kuruluşun daha sosyal hale geldiği, ancak bunu düzgün bir şekilde desteklemek ve sosyalliği daha da genişletmek için ek kuruluşların ve tesislerin de mevcut olduğu bir organizasyon. EMS kurulduktan sonra, bunun için iyi bir destek kuruluşu da kurulabilir. Sosyal açıdan arzu edilen örgütlenmeyi teşvik etmek. Ve ayrıca buna daha fazla içerik kazandırmak. Mevcut örgütleri daha sosyal hale getirmenin yanı sıra, özellikle insanlar ve örgütler için daha fazla destek düşünüyorum. Sadece çocuk bakımı, yaşlı bakımı ve temizlik faaliyetleri değil, aynı zamanda toplum, kuruluşlar, aileler veya bireyler için faydalı olan veya olabilecek diğer faaliyetler de daha fazla kurulabilir ve organize edilebilir.

18. Ekonomik kriz ve toplumdaki farklı yaş grupları üzerindeki etkisi

Birçok insanın ve her halükarda politikacıların hala çok az farkında olduğu şey, şu anda içinde bulunduğumuz mali ve ekonomik krizin - 2013 - Hollanda ve sakinleri için diğer ülkelerden tamamen farklı bir durumla ilgili olduğudur. Bunun nedeni ekonomimizin bir dizi özelliği, nüfusun ve sakinlerin geçmişleri ve ayrıca Hollanda'da şu anda izlenmekte olan özel (a)sosyal ve ekonomik politikalardır.

Kabaca ifade etmek gerekirse, kitabın bu bölümünde, oldukça geniş bir şekilde oluşturulmuş farklı yaş gruplarını birbirinden ayırmak istiyorum. Şöyle ki

- Gençler ve genç yetişkinler, özellikle de yaklaşık 18-45 yaş arası sakinler

- 45-65 yaş arası

- 65 yaş üstü/Emeklilik + yaş, ancak daha çok halihazırda emekli olmuş veya nispeten kısa bir süre içinde emekli olabilecek kişiler

Bakan Asscher Eylül 2013'te Hollanda'da özellikle 65 yaş üstü kesimin en fazla varlığa sahip olduğunu ya da en azından yoksullukla karşılaşma ihtimalinin en düşük olduğunu gösteren bir çalışma sundu. Bu gözlem bana doğru gibi geliyor, ancak özellikle diğer iki grubun durumunun ne olduğu ve günümüz zamanı ve toplumunda bunun neden böyle olduğunun anlaşılması gerekecektir.

Bu nedenle aşağıda, çeşitli nüfus grupları arasında hangi sorunların söz konusu olduğunu ve bunların benim görüşüme göre nasıl göründüğünü ele almak istiyorum. Gördüğüm kadarıyla, şu anda sadece 65 yaş üstü kesim kabul edilebilir bir durumdayken (bu durum gelecekte azalabilir), gençler, genç yetişkinler ve 45-65 yaş arası kesim genel olarak en iyi durumda değil. Yine, yüksek gelirliler ile düşük gelirliler, düşük ve yüksek gelir grupları arasında bir ayrım yapılabilir. Ancak ben düşük gelirliler ve düşük gelir gruplarına odaklanıyorum. Sonuçta, bunların da uzun vadede hayatta kalabilmeleri gerekiyor ve mevcut hükümet politikasıyla ve EMS'nin uygulamaya konulması olmadan bu kesinlikle gerçekleşmeyecek. Bu durumda Hollanda ve tüm AB büyük bir sosyal ve mali felaketle karşı karşıya kalacak ve bu felaket muhtemelen

politikacıların şu anda anlamak ya da kabul etmek istediklerinden daha hızlı bir şekilde gerçeğe dönüşecektir.

Krizden önce de var olan ancak bugün hala geçerliliğini koruyan bir konu da gençlerden ve genç yetişkinlerden giderek daha fazla şey beklenmesidir. Bu aynı zamanda bireylerin genellikle daha uzun süre eğitimlerine devam ettikleri ve daha geç yaşlarda ciddi olarak çalışmaya başladıkları anlamına gelmektedir. Bu da bir yandan daha erken yaşlarda daha az gelire, diğer yandan da daha geç yaşlarda eğitim masrafları veya kademeli olarak geri ödenmesi gereken veya gerekmeyen krediler nedeniyle ek ve dolayısıyla daha yüksek maliyetlere yol açmaktadır. Bu prensipte mümkündür, ancak o zaman tüm bu bireylere kredilerini daha iyi maaşlı bir iş ve dolayısıyla asgari veya normalden daha yüksek bir gelirle geri ödeyebilme fırsatı ve şansı da verilmelidir.

Ancak ne yazık ki şu anda giderek daha fazla gördüğümüz şey, gençlerin işverenlerin gerçekten talep ettiği eğitimi alabilmek için giderek daha fazla borçlanmak zorunda kalmalarıdır. En azından belirli bir eğitim seviyesi. Ancak daha sonra, bu yüksek eğitim grupları arasında ve bu gruplardan bile, birçok sektörde ve alanda talepten çok daha fazla arz var. Bu da toplumda giderek daha fazla sayıda bireyin bir iş için aldıkları borçları geri ödemelerinin giderek zorlaşmasına yol açıyor, çünkü bu borçların alınmasına gerekçe olan işi alamıyorlar ya da almaları çok zor görünüyor.

Şu anda 65+ yaşında olanlarda genellikle bu sorunlar yoktu. Gittiler ve çoğunlukla genç yaşta çalışabildiler. Böylece gelirlerini daha genç yaşta elde ettiler. Buna ek olarak, birçoğu eğitimleriyle ilgili yüksek borçlar üstlenmedi. Bunun da ötesinde, genellikle asgari ücretten kademeli olarak daha fazla kazanmaya başladılar. Ve geçmişte daimi işçilerin işverenlerinden aldıkları pek çok avantajdan yararlanabildiler.

O günler artık sonsuza dek geride kalmış gibi görünüyor. Çalışanların genellikle aynı işveren tarafından çok uzun bir süre, hatta tüm çalışma hayatları boyunca istihdam edildiği zamanlar. Ve böylece yıllar boyunca daha fazla ücret ve ayrıca kar ödenekleri (geçmişte şimdikinden daha yüksek gibi görünüyor) ve 13. ay ödenekleri ve benzerleri gibi çeşitli avantajlar aldılar.

Sonuç olarak, bu dönemin 65 yaş ve üstü, erken emeklilik, emeklilik veya emeklilik öncesi dönemlerini bir süredir yaşayan insanlar, mevcut kriz kuşağına kıyasla finansal olarak oldukça avantajlı durumdalar. Tamamen kazanılan gelirden bahsediyorum ve son birkaç on yılda ev değerlerinde yaşanan makul artışlardan bahsetmiyorum bile. Bu ev fiyatları şu anda düşüyor, ancak hala 65 ve 65+ yaşındakilerin çoğunun evleri veya ipotekleri için ödemek zorunda oldukları fiyatların çok üzerinde. Ayrıca o zamanlar bu ipotekleri bugünün yaşlarındaki gençlerden daha iyi alabiliyorlardı.

Bana kalırsa bugünün 18-45 yaş arası gençlerinin hepsi az ya da çok kriz kuşağına mensup. Ve birçoğunun, az ya da çok, yapması gereken bazı finansal telafiler var. Ben de onların mali gecikmelerinin mümkün olduğunca, tercihen EMS sistemimin uygulanmaya başlamasından kısa bir süre sonra, telafi edilmesinden yanayım. Bunu yapmanın bir yolu, geçmişte eğitim için alınan kredilerin az ya da çok geri ödenmesidir. Buna ek olarak, emeklilik açıklarını onararak ve emekli maaşlarını yeniden düzenleyerek ve emekli maaşlarını gelecek için standartlara uygun hale getirerek. Buna ek olarak, ben şahsen hastalıkların ve sağlığın önlenmesi ve iyileştirilmesinin neredeyse ücretsiz, hatta bedava olmasını savunuyorum. Bu durumda sağlık sigortasına önemli bir devlet katkısı ya da daha ideal bir durumda hastalık ve sağlık önleme ve iyileştirme masraflarının tamamının devlet ve muhtemelen şirketler ve diğer kuruluşlar tarafından üstlenilmesi düşünülebilir.

Ancak son olarak, 18-45 yaş grubu için, tüm bu yaş gruplarının kendi evlerini satın alabilmeleri ve aynı zamanda karşılayabilmeleri için çok daha fazla fırsat elde etmeleri önemlidir. Halihazırda ipotek alabilmek için aranan katı koşullar ve genellikle düşük miktarlarda verilen krediler ele alınmalı ve genişletilmelidir. Bununla birlikte, en azından ilk evi satın almak için hükümetten daha fazla mali destek alınması da bir olasılıktır. Arazi fiyatlarının düşürülmesi de ileriye dönük çok iyi bir adım olacaktır.

19. Günümüz ekonomisinin ilişkisel varlıkları göz önünde bulundurulduğunda

Açıkçası, ekonomimiz birbirinden bağımsız bireyler, kuruluşlar ve süreçlerden oluşmamaktadır. Ancak birbiriyle ilişkili olan ve birbirini etkileyen, birbirine bağımlı varlıklardan (süreçler, ürünler, hizmetler, bireyler, kuruluşlar ve hükümetler) oluşmaktadır. Bu çoklu bağımlılıktır, tekli bağımlılık değildir.

İş dağılımına gelince, çalışmanın açık bir şekilde gelir olduğunu belirtmek gerekir. Özellikle de günümüz toplumunda ve mevcut parasal sistemde gelir ve çalışma arasındaki bağ çok güçlüdür. Mevcut para sistemi içerisinde, yeterince çalışmadan (yeterli) gelir elde etmek neredeyse imkansızdır. Son birkaç on yıl, daha az işin daha fazla insan arasında dağıtıldığı ve dağıtılmakta olduğu anlamına geliyordu. Bu da çalışanların gelirlerinde azalmaya yol açmakta, özellikle de düşük gelirliler sıkıntıya girmektedir. Daha da fazlası, eşit ancak çoğunlukla artan harcamalar nedeniyle. Bu durum, son yıllarda daha sıkı ipotek kredisi gereklilikleri ile birlikte, daha az ipotek kredisi verilmesine yol açmaktadır. Daha az ipotek kredisi daha az borç anlamına gelir, ancak daha da önemlisi, daha az para yaratılır ve dolayısıyla toplumda gelir yaratmak için daha az para kullanılabilir hale gelir. İnsanları işte tutmak ve istihdam edilmelerini sağlamak için gerekli olan gelir.

Mevcut para sistemimiz negatif bir para sistemidir. Öte yandan EMS para sistemi pozitif bir para sistemidir. Dolayısıyla bu daha pozitif para sistemi, iş yerinde hiyerarşi ve gücün azaltılmasına yardımcı olabileceği ve olacağı için zamanımıza daha iyi uymaktadır. Örgütlerdeki hiyerarşi ve güç, zamanımızın güçlendirilmiş ve bilinçli çalışanlarına daha az uymaktadır, ancak negatif para sistemimiz ve bunun sosyal örgütsel süreçler üzerindeki etkisi göz önüne alındığında ne yazık ki hala çok gereklidir

Bugün hala hakim olan iş ve gelir arasındaki bağ, EMS sisteminde çok daha fazla gevşetilebilir ve gevşetilebilecektir. Yaşlanan nüfus göz önüne alındığında ve aynı zamanda devlet emeklilik yaşının yükseltilmesi yönündeki mevcut eğilim ve gerçeklik yerine devlet emeklilik yaşının düşürülmesi gerektiği ve düşürülebileceği gerçeği göz önüne alındığında buna şiddetle ihtiyaç

duyulmaktadır. Çalışmak gelir elde etmek için değil, ihtiyaçları karşılamak içindir. Eğer bu ihtiyaçlar yoksa ya da azalıyorsa (birçok ihtiyacın internet ve dijital oyuncaklar aracılığıyla karşılandığı günümüzde olduğu gibi), elbette daha az çalışmak mümkün olacaktır.

Toplumumuzun finansal kapitalizmden (mevcut parasal sistem) sosyal kapitalizme (EMS sistemi tarafından desteklenen ve yönlendirilen) bir dönüşüme her geçen gün daha fazla ihtiyacı var.

Ancak, asıl soru elbette ne kadar ek mali sermaye olabileceği ve olması gerektiğidir. Çok fazla olması da, yanlış bir şekilde yaratılması ve dağıtılması halinde sorunlara yol açabilir. Finansal sermaye birçok sosyal şeyi imkansız hale getirirken, finansal sermayenin ilişkisel bir işlevi de vardır ve olmaya devam edecektir. Ve sadece çok az değil, çok fazla finansal sermaye de sosyal sorunlara neden olabilir.

Bu durum özellikle dünyadaki veya toplumdaki farklı varlıkların güçleri arasında çok fazla eşitsizlik ortaya çıktığında meydana gelir. Para da bir güçtür ve bu güç belirli kişilerin ya da bireylerin elinde çok fazla olmamalıdır.

Para şu anda esas olarak mal veya hizmet satarak elde edilmektedir. Şimdi sorulması gereken soru, para kazanmak için artık mal ve hizmetlerin satılmasına gerek kalmayacak kadar çok para olduğunda ne olacağıdır. Ya da para kazanmak için mal ve hizmetlerin bir kısmının ya da çoğunun satılmasına gerek kalmazsa. Bu durumda insanlar doğal olarak bu mal ve hizmetlere ihtiyaçları varsa daha uzun süre ellerinde tutacaklardır. Belki o zaman ihtiyaçlar da artacaktır çünkü insanlar daha fazla ihtiyaçlarını karşılamaya başlamak için daha fazla fırsata sahip olacaktır. Bu da sürdürülebilirlik açısından en iyi durum olmayabilir. Ancak, gelecekte gerekli olduğu ortaya çıkarsa, hükümet elbette bunu yönetmeye başlayabilir. Yasa ve yönetmelikler yoluyla. Sonsuz miktarda kullanılabilir para olsa bile, eğer istenirse bu mümkün olmalıdır ve olabilir.

Ancak genel olarak, mal ve hizmetler ancak bunu yapmak için yeterli işgücü mevcutsa üretilebilir. Asgari ücretler yeterince yükseltilir ve vergiler ve benzerleri

yeterince azaltılırsa, aynı mal ve hizmetleri üretmek için şimdiki kadar çok veya daha az işgücü mevcut olacaktır. Eğer ek olarak istenen hizmetler (örneğin yaşlılar için daha fazla ve daha iyi hizmetler) de doğrudan ya da dolaylı olarak devlet tarafından düzenlenir ve ödenirse, mevcut mal ve hizmetler için daha da az işçi kullanılabilir. Dolayısıyla, bu hizmet ve malları tedarik etmek için daha fazla paraya karşılık, aynı mal ve hizmetleri üretebilecek nispeten daha az işçi olabilir. Dahası, günümüz çağında giderek daha fazla insan zamanlarını harcayabilmekte ve ihtiyaçlarını kısmen az üretim gerektiren ve nispeten daha az kaynak tüketen dijital yollarla karşılayabilmektedir. Ve tabii ki günümüzde geri dönüşüm ve bunun gibi şeyler de var. Ayrıca bilim, gelecekte çok daha sürdürülebilir bir toplum ve ekonomiye doğru pek çok iyi adım atabilir ve atacaktır. Sonuçta, daha fazla para ve bunun sonucunda daha iyi işleyen bir ekonomi, daha sürdürülebilir bir topluma da fayda sağlayacaktır. (Neredeyse) sınırsız bir para ve gelir kaynağı olsa bile.

Para kazanmak için mal ve hizmetlerin satılmasına gerek kalmadığında. Ve emeğin de artık para kazanmak için yapılmasına gerek kalmayacaktır. O zaman mallar ve hizmetler sadece ya da çoğunlukla gerçekten ihtiyaç duyulduğu için ya da onlara gerçek bir ihtiyaç olduğu için üretilecek ve emek de çoğunlukla insanlar bundan zevk aldığı ya da en azından çalışma ihtiyacı hissettiği için sarf edilecektir. Ancak bu durumun en azından öngörülebilir bir gelecekte mümkün olmayacağı açıktır. Ve böyle olmak zorunda da değil. Para kazanmak için bir şeyler yapmak zorunda olmanın yanlış bir tarafı yok. Bu ister bir şey üretmek için emek sarf etmek isterse bir şey satmak olsun. Ancak elbette birçok durumda paranın şimdikinden daha az belirgin bir rol oynaması daha iyi olacaktır. Şu ya da bu nedenle çalışamayan insanlar hala yeterli gelire sahipse ve bu geliri elde edebiliyorsa ve çalışan işçiler de en azından iyi bir yaşam için yeterli gelir elde edebiliyorsa. Ne yazık ki şu anda durum böyle değil ve EMS'm gerçeğe dönüşür dönüşmez bu gerçekleşebilir ve gerçekleşecektir.

20. Bir ekonomi ne zaman iyi çalışır?

Bir ekonomi ne zaman iyi çalışır? Doğru cevap elbette hiçbir zaman. Çünkü bir ekonomi asla yürümez çünkü ekonominin ayakları yoktur.

Bununla birlikte, bir ekonominin ne zaman iyi işlediğini sormak ilginçtir. Ve şu anda durumun böyle olup olmadığını.

Başka bir deyişle, bir ekonominin iyi işleyip işlemediği, eğer o ekonomide yaşayanların bir kısmı ve giderek daha büyük bir grup, hala çalışabilen grupta yer almasına rağmen ay sonunu getiremiyorsa ya da zor getiriyorsa anlaşılabilir. Ancak bu gruptaki sakinler çoğunlukla geçici olarak çalışmakta ve kalıcı bir iş bulma ihtimali bulunmamaktadır. Bunun nedeni özellikle bu gruptaki çalışanların işlerinin çoğunun taşeron işçiliği ile ikame edilmiş olmasıdır. Bu geçici işler, bu işleri kullanan şirketler tarafından genellikle iyi ücretlendirilmektedir, ancak istihdam büroları da bu paranın bir kısmını ellerinde tuttukları için, geçici işçilere çok az bir miktar kalmaktadır. Ayrıca 13. ay ya da daha iyi yan haklar da alamıyorlar. Düşük ücret nedeniyle emeklilik maaşları da daha az ödenmekte ve dolayısıyla tahakkuk etmektedir.

Tüm ekonomi çoğunlukla üretime ve ürünlere odaklanıyorsa ve insanlarla ve daha insan odaklı bir ekonomiyle çok daha az ilgileniyorsa veya bunlara dayanıyorsa, bir ekonomi iyi işliyor mudur? Toplumdaki belirli bir grup insan giderek daha da zorlanırken, işletmelerin iyi ya da yeterli çalışması yeterli midir?

Toplumdaki bazı bireylerin gelirleri çok düşük olduğu için borç biriktirmek zorunda kalmaları ve ilk ihtiyaçlarda kesintiye gidilmesine rağmen bu borçları üstlenmek zorunda kalmaları kabul edilebilir, mantıklı veya arzu edilir bir durum mudur? Bu ilk ihtiyaçları (yiyecek, giyecek, barınak, sigorta, su ve varsa ışık) ödemeye devam etmek için mi? Belirli kişi, parti ya da grupların 1. ihtiyaçlar için borçlanmak zorunda kalması mantıklı ya da arzu edilir bir şey midir? Yoksa yaşamın ilk ihtiyaçlarının gerçekten garanti altına alınabildiği ve çalışsın ya da çalışmasın herkes tarafından her zaman ödenebildiği ve borçlanmanın sadece

daha lüks ihtiyaçlar ya da iş kurmak ve benzeri şeyler için yapılması gerektiği bir ekonomiye mi sahip olmalıyız?

Ben şahsen iyi yönetilen bir ekonominin gerekliliklerini genişletebileceğimize ve ardından bu gerekliliklerin karşılanması gerektiğine inanıyorum. Mevcut para sistemi içinde ve bu sistemle bu yapılamaz, ancak benim EMS'm yürürlüğe girerse ve girdikten sonra yapılabilir. Bu nedenle, bir ekonominin ne zaman iyi işlediğini ve bunun için neyin gerekli olduğunu belirtmek önemlidir. Ancak, bu özneldir ve ayrıca pek çok insan henüz benim EMS'mle ve benim EMS'm dahilinde neyin mümkün olduğunu görmemektedir. Bu nedenle, burada bir ekonominin iyi işlemesi için en azından gerekli olduğunu düşündüğüm şeyleri ve bunun için gerekenleri belirtiyorum. EMS'm yürürlüğe girdiğinde tüm bunların mümkün olduğunca karşılanacağını umuyorum.

21. İyi yönetilen bir ekonomi için gerekenler, EMS'nin hayata geçirilmesinden sonra gerçekleştirilebilecektir.

Her halükarda, iyi işleyen bir ekonomi için gerekli olan şey, bireyler ve aileler söz konusu olduğunda, tüm gelirlerin normalde ve her zaman tüm temel ihtiyaçları karşılayabilecek, aynı zamanda borçları ödeyebilecek ve bir rezerv oluşturabilecek kadar yüksek olmasını sağlamaktır. Daha sonrasına ilişkin hükümler söz konusu olduğunda, emekli maaşları için yeterli tahakkuk/ödeme de her zaman mümkün olmalı ya da emekli olduklarında gerçekten herkesin yeterli bir emekli maaşı alacağı bir durum yaratılmalıdır. Bu bağlamda, emeklilik yaşı 60'ı geçmemelidir ve eğer iş miktarı ve mevcut işçiler izin veriyorsa, bu emeklilik yaşının 55'e hatta 50'ye düşürülmesi bile arzu edilir. Ben şahsen emeklilik yaşının mümkün olduğunca düşük tutulmasından ve buna ek olarak, mümkün olan ve arzu edilen yerlerde insanlara daha uzun süre çalışma fırsatı verilmesinden yanayım.

Kredi ve borçlara gelince. En azından bunlar ilk ihtiyaçlar için değil, aynı zamanda makul bir eğitim için de alınmalı. Bence HBO ya da üniversite eğitimi için kredi alınmamalı ve en azından finansal olarak bu eğitim herkes için erişilebilir olmalı. Ancak aynı zamanda böyle bir eğitimle ilgili masrafların tamamının ya da büyük bir kısmının devlet tarafından karşılanması gerektiğini ve karşılanabileceğini düşünüyorum. Böylece bu çalışmalar için çok az ya da hiç borç alınmasına gerek kalmayacaktır. Muhtemelen, maliyetlerin bir kısmı daha sonra bu çalışmalar sayesinde veya bu çalışmalar sayesinde daha sonra çalışmanın maliyetlerini kolayca geri ödeyebilecek kadar yüksek bir maaş kazanan bireylerden geri alınmalıdır.

Belirli bir ürün veya hizmet için patent başvurusunda bulunan bir kişi, patentten gerçek bir gelir elde etmediği ve patent alma ve sürdürme masraflarını karşılamaya yettiği sürece, patenti almak ve sürdürmek için herhangi bir ödeme yapmak zorunda olmamalıdır. Bana kalırsa, patentler için tamamen farklı bir sistemin uygulamaya konulması gerekecektir. Muhtemelen yeterli gelir elde edildikten sonra ya da sadece başarılı patentlerin şu anki edinim ve bakım maliyetleri yerine yıllık olarak gelirin belirli bir yüzdesini ödemek zorunda olduğu bir sistem. Ama aslında patentlere neredeyse hiç maliyet yüklenmemesinin çok daha iyi olacağını düşünüyorum. Ve o zaman sadece bir patentin alınması için

nispeten küçük bir miktarın (mevcut alım maliyetlerinden daha düşük!) ödenmesi gerekir, böylece patent başvurusu için bir eşik vardır ve bu gerçekten sadece ciddi bir bakış açısıyla yapılır. Bu, EMS yürürlüğe girdikten sonra basitçe yapılabilir. Bu da bir şeyin patentini almayı çok daha kolay hale getirecek ve patent gerçekten bir şey kazandırmayacağı sürece nispeten çok az maliyetli olacaktır.

İhtiyaç duyulandan daha fazla işgücü mevcutsa, çalışmayanların da hiç geliri olmaması ya da yaşam için gerekli ilk ihtiyaçları karşılayamayacak kadar az geliri olması söz konusu olmamalıdır. Ayrıca, gerçekten de toplumdaki herkes her zaman yeterli rezervlere sahip olmalı ve ortak standartları karşılayan kendi evlerini satın alabilmeli ve bunun neden olduğu mali yükü her zaman ödemeye devam edebilmelidir. Aslında bankalar herkese, ortak ve makul bir ev satın alabilmeleri ve bunu sürdürebilmeleri için yeterli bir ipotek sağlayabilmelidir.

Dolayısıyla ben de iyi yönetilen bir ekonominin aynı zamanda sosyal olması gerektiğini düşünüyorum. Bu çeşitli şekillerde yapılabilir ve yapılmalıdır, ancak emek ve çalışma açısından, insanların hayatlarının bir noktasında çalışmayı bırakabilmeleri önemlidir. Halihazırda emeklilik yaşı oldukça yüksektir ve bunun başlıca nedeni mali sebeplerdir. Sosyal ve fiili olarak emeklilik yaşı pekala düşürülebilir, zira yaşlıların yerini alabilecek çok sayıda genç insan var. Ancak mali açıdan, mevcut para sistemi içerisinde ve bu sistemle emeklilik yaşının düşürülmesi henüz mümkün görünmemektedir. Benim Mükemmel Para Sistemim hayata geçtiğinde, emeklilik yaşlarının düşürülmesi mümkün olacaktır. Ve bunun o zaman gerçekleştirilmesi gerekecektir. Bunun da ötesinde, o andan itibaren emeklilik yardımları da finansal olarak arttırılabilir. Ayrıca emeklilik katkı paylarının devlet tarafından daha fazla ve bireyler tarafından daha az finanse edilmesi de mümkün olacaktır. O zaman emeklilik ve emeklilik yardımları için yapılan harcamaların tamamının devlet tarafından karşılanması bile mümkün olacaktır. Ve emeklilik maaşlarına tamamen farklı, daha iyi bir şekil ve muhtemelen isim verilecektir. Tüm bunların neye benzeyeceğini henüz bu mevcut kitapta açıklayamıyorum ancak EMS'm yerine oturduğunda burada güzel bir şeyin ortaya çıkacağından eminim.

22. Mükemmel Para Sisteminin amacı

Şu anda zor ama ilginç olan garip zamanlarda yaşıyoruz. Mevcut durum söz konusu olduğunda zor, şimdiki ve gelecekteki durum nedeniyle ilginç. O halde ilginç olan, tamamen mantıksız ve bozulmuş bir ekonomide ve dolayısıyla toplumda bireylerin öğrenmesi ve gelişmesidir.

EMS'nin devreye girmesiyle birlikte ve sonrasında, zamanımız ve toplumumuz artık zor olmayacak, ancak ilginç olmaya devam edecektir. Bu ilginçlik, bu kitabın geri kalanını okuduktan sonra büyük ölçüde netleşeceğini umduğumuz farklı bir içeriğe sahip olacaktır. Bu ilginç içerik özellikle EMS'nin farklı bir ekonomi, organizasyon, toplum ve kişisel yaşam ve gelişim tasarımı için sunacağı benzeri görülmemiş olanaklarda yatmaktadır.

EMS'nin amacı, bireylerin daha fazla özgürlüğe sahip olduğu bir para sistemi ve ekonomi yaratmaktır. Ancak bu özgürlük bazı yükümlülükler olmadan olmamalıdır ve olamaz. Bireyler, mümkün ve gerekli olan her yerde topluma katkıda bulunma sosyal yükümlülüğünü muhafaza edecektir. Bu da pek çok şekilde yapılabilir. Örneğin entelektüeller ve araştırmacılar, zamanlarını kendileri düzenlemek için umarım çok daha fazla özgürlüğe sahip olacak ve araştırma yaparken, bu araştırmayı mümkün olan en iyi şekilde yürütmek için gereken tüm yardım ve araçlara çok daha fazla erişebileceklerdir.

EMS'nin bir diğer amacı da mali ve parasal sistemimize ve dolayısıyla bir bütün olarak toplumumuza biraz mantık kazandırmaktır.

Ayrıca EMS'nin toplumu gerçekten daha sürdürülebilir hale getirme amacı da önemlidir. Bu, gelir elde etmek için üretme ihtiyacının ortadan kaldırılmasını da içermektedir. EMS uygulandıktan sonra gelecekte üretime çok daha az ihtiyaç duyulacaktır. Ürün ömrünün daha da uzatılması ve ürünlerin iyileştirilmesi. Yaşam ve eğlence tarzımızda daha az fiziksel nesneye ihtiyaç duymanın belki de akıllıca yollarıyla birlikte, bunun daha az üretim ve tüketime yol açacağı umulmaktadır.

Mükemmel Para Sisteminin (uygulamaya konulmasıyla) mümkün kılınan emek ve gelirin daha da ayrışması, eşi benzeri görülmemiş fırsatlar sunmaktadır. Herkesin her zaman yeterli gelire sahip olmasını sağlarken, ek gelirden kesinti yapılmasına gerek kalmayacaktır. Ayrıca, ek gelir ve genel olarak gelir üzerinden çok daha az vergi kesilmesi ya da hiç vergi kesilmemesi gerekecektir. Çünkü EMS ile, en azından mali açıdan, vergiler artık gerekli değildir. Sonuçta, hiç vergi geliri olmasa bile, hükümetler tüm masraflarını kolayca ödeyebilirler.

Bu nedenle, Mükemmel Para Sistemi, ekonomi ve örgütlenmenin de artık finansal açıdan sıfır toplamlı bir oyun olmayacağı gerçek bir büyüme sistemidir.

Ve sonra EMS'nin temel amacı olan toplumumuzda mali ve sosyal bir felaketi önlemeye geliyoruz. Bu felaket birkaç yıldır ve hatta mali kriz resmiyet kazanmadan önce başlamıştı. Ancak 2008 yılından bu yana pek çok insanın mali durumu çok ama çok daha kötüye gitti. Artık giderek daha fazla sayıda insan geçimini sağlamakta zorlanıyor. Ancak bu durum önümüzdeki yıllarda daha da kötüleşecektir. Bu geniş kapsamlı mali ve sosyal felaketi önlemenin ve çözmenin tek yolu Mükemmel Para Sistemi'nin uygulamaya konmasıdır.

23. EMS kapsamında Hollanda'da asgari ücretlerin artırılması

Hem günümüzde hem de özellikle EMS kapsamında tartışma konusu olmaması, sadece uygulanması gerektiğini düşündüğüm bir tartışma konusu da Hollanda'da asgari ücretlerin artırılmasıdır.

Şu anda asgari ücret brüt 9 avro civarındadır. Buna emeklilik maaşı, gelir vergisi, hastalık maaşı ve benzeri ödemeler de dahildir. Bu, saat başına çok düşük bir gelir miktarıdır, ancak aynı zamanda bu asgari ücret ödendiğinde, söz konusu çalışan için daha sonra emekliliği için çok az bir miktar ayrılmaktadır. Ama aynı zamanda, eğer ücret gerçekten asgari ücrete yakın ya da eşitse, devletin gelir vergisi olarak elde ettiği gelir de daha düşük olacaktır.

İstihdam bürolarının üretim ya da dağıtım şirketlerinde çalıştırdıkları geçici işçiler için genellikle saat başına yaklaşık 25 Euro aldıklarını da göz önünde bulundurursak. Ve kendileri de genellikle asgari ücret kadar ücret ödüyorlar. Yani saatte yaklaşık 9 Euro. Bu insanları işe alan şirketlerin aynı işçiler için saat başına 25 avro ayırdıkları görülüyor. O zaman soru şu

Hükümet neden istihdam bürolarının taşeron işçilere 25 avro gibi inanılmaz derecede düşük bir meblağ aktarmasına izin veriyor?

Neden ulusal bir istihdam ajansı ya da işçilerin şu anda diğer istihdam ajanslarına ödedikleri miktarla aynı miktarda ya da hatta biraz daha azına taşeron işçi kiralayabilecekleri bir şey başlatmıyoruz? Ancak aynı taşeron işçilere saat başına en az 15 Euro brüt ödeme yapılsın. Bu marjdan genel giderler kolaylıkla ödenebilecek ve ayrıca devlete daha fazla gelir vergisi geliri sağlayacaktır. Gerçekten de bu durum devlet gelirlerinde önemli bir artışa yol açacaktır. Ancak EMS kapsamında bu gelire daha az ihtiyaç duyulacağından muhtemelen gelir vergisi de azaltılabilecek veya kaldırılabilecektir. Ancak başlangıçta yerinde kalabilir ve yakın gelecekte EMS'ye göre yavaş yavaş ayarlanabilir.

Her halükarda, asgari ücretleri genel olarak eşit bir şekilde saat başına 15 avroya yükseltmek sadece mantıklı ve arzu edilen bir şey değil, aynı zamanda oldukça da mümkün. Ne de olsa işverenler halihazırda çalışan başına saat başına 25 Avro ödüyorlar, aslında bu miktar 2012 yılında işverenlerin geçici işçiler ve asgari ücretle çalışanlar için ödedikleri miktardır. Geçici istihdam büroları bu durumda ellerinde kalan 10 avroluk marjla çalışabilmelidir ki bu da gayet mümkündür. Aksi takdirde, şu anda yaptıkları gibi gelirlerinin çok az bir kısmını geçici işçilere aktarmak yerine daha verimli çalışmaya başlamalıdırlar.

Ancak görünüşe göre asgari ücretin mevcut durumda olduğu gibi düşük tutulması için argümanlar var ya da hala var. Bunlar şüphesiz mali argümanlar olacak ve görünüşe göre hükümet, şu anda mevcut ekonomide gerçekten zor durumda olan bazı şirketlerin asgari ücretin yükseltilmesi halinde tamamen sıkıntıya gireceğinden korkuyor. Bu arada bu korku oldukça haklı. Mevcut para sistemi ve bunun bir sonucu olarak artık bir gerçek haline gelen gelir krizi, birçok bireyin yanı sıra şirketlerin de geçimini sağlamasını gerçekten çok zorlaştırıyor. Ve ne yazık ki bu nedenle, gerçekten çok ihtiyaç duyulan gelir artırma adımı, toplumdaki bağımlılıklar nedeniyle gerçekten kolaylıkla atılamıyor. İşte tam da bu nedenle EMS sisteminin devreye sokulmasına şiddetle ihtiyaç duyulmaktadır, çünkü para sistemine getirdiğim yenilik (EMS yöntemi) özellikle düşük gelir gruplarının gelirlerini ve aynı zamanda yardım alma hakkına sahip olanların gelirlerini büyük ölçüde arttırmayı mümkün kılmaktadır. Diğer şeylerin yanı sıra, bu aynı zamanda kira sübvansiyonlarını ve bakım sübvansiyonlarını da artırarak, para sistemine yönelik yeniliğim aracılığıyla tamamen ödenebilir veya ödenmeyebilir.

Ancak, kitabın bu bölümünün konusuna dönecek olursak. Dolayısıyla EMS, asgari ücretlerin İYİ bir şekilde yükseltilmesini ya da önemli ölçüde yükseltilmemesini de mümkün kılacaktır. Bu, brüt ücretlerden yapılan transferleri azaltarak (sosyal güvenlik ve emeklilik katkı payları ve gelir vergileri ve benzerlerine yapılan transferler) ve aynı zamanda hükümetten net saatlik ücretlere bir ekleme yaparak ya da yapmayarak yapılabilir. Ancak net ücretlere bu ekleme(ler) yapılmasa bile, net ücretler EMS yoluyla artabilir, çünkü EMS yeniliğinin uygulanmasıyla, şu anda brüt ücretlerden ödenen emeklilik katkı payları ve sosyal güvenlik katkı paylarına giderek daha fazla ihtiyaç duyulmayacaktır. Sonuç olarak, brüt ücret ile net ücret arasındaki fark daralabilir. Dolayısıyla işçiler daha fazla net ücret alabileceklerdir. EMS aracılığıyla yapılacak diğer parasal reformlar da kazançların artmasını sağlayabilir ve

sağlayacaktır. Bunlar arasında vergi ve sağlık sigortası primlerinde indirimlerin yanı sıra diğer tamamlayıcı önlemler de yer alabilir.

24. Mükemmel para sistemi ve halihazırda var olan ile teori ve bilimde temsil edilen arasındaki fark

Benim mükemmel para sistemim, para sistemine yönelik yeniliğim uygulamaya konur konmaz gerçeğe dönüşecektir. Bu, mevcut borç krizini çözmek ve/veya mevcut dengesiz ve eksik para sistemini tamamlamak için kullanılırsa böyle olacaktır.

Bu konuda farkına varılması gereken çok önemli bir husus şudur

Benim para sistemine yönelik yeniliğim mevcut para sistemini tamamlamaya yöneliktir. Mevcut para sistemini daha eksiksiz ama aynı zamanda daha esnek ve açık hale getirmek amacıyla. Şimdiki ve gelecekteki toplumun özelliklerine çok daha uygun.

Benim parasal sisteme yönelik yeniliğim sadece borç krizine yönelik en gerekli ve mükemmel çözüm değil, aynı zamanda sürdürülebilir bir parasal sisteme doğru ilerlemenin de anahtarıdır. Sürdürülebilir bir topluma dönüşmek ve gerçek sürdürülebilir büyümeyi aynı zamanda sürdürülebilir ve kalıcı kılmak için bu sürdürülebilir para sistemine ihtiyaç vardır. Her ne kadar bu sürdürülebilir büyümenin istenen tüm alanlarda gerçekleşebileceğini iddia etmek ya da garanti etmek istemesem de, en uygun sürdürülebilir büyüme sürdürülebilir bir para sistemi gerektirir. Benim mükemmel para sistemim - en azından bugünün toplumu için - toplumumuz için en sürdürülebilir para sistemidir.

Sürdürülebilir bir toplum, sürdürülebilir bir organizasyon gerektirir. Sürdürülebilirlik süreklilikle ilgilidir. Ama neyin sürekliliği? Ve ne için sürdürülebilirlik? Bana kalırsa, örgütlenmenin sürdürülebilirliği esas olarak insanlar ve genel olarak toplum için sürdürülebilirlikle ilgili olmalıdır. İşçiler için sürdürülebilirlik ya da çalışanlar için sürdürülebilirlik ya da ürünler ve kuruluşlar için sürdürülebilirlik değil. Her ne kadar işçilerin, çalışanların, ürünlerin ve kuruluşların sürdürülebilirliği insanlar ve toplum için sürdürülebilirliğin bir parçası olsa da. Ancak işin, ürünlerin ve kuruluşların yok edilmesi de sürdürülebilirliğin bir parçası olabilir. Holoplural sürdürülebilirlik. Phronesis'e dayanan, pratik ve benim "aklı başında algılama" dediğim şey tarafından yönlendirilen. Ancak bundan

önce, gerçekten tüm finansal ve parasal sistemimiz de bütüncül sürdürülebilirliğe dayanmalı ve kolaylaştırıcı olmalıdır.

Benim mükemmel para sistemim bütünsel sürdürülebilirliği mümkün kılmaktadır çünkü eksiksiz, açık ve esnek bir para sistemidir. Bu sistemde, diğer şeylerin yanı sıra, aşağıdakiler mümkün ve gerçek olur

Finansal ve ekonomik kriz benim Mükemmel Para Sistemim ile çözülebilir ve çözülecektir

Gelirin emekten ayrılması bir olasılık ve gerçeklik haline gelecektir. Gelir elde etmek için emeğe ve çalışmaya olan bağımlılık ortadan kalkacak ya da azalacaktır çünkü gelirin bir kısmı gerçekten de herhangi bir emeğe ihtiyaç duyulmadan üretilebilir/üretilebilir. Oysa şimdi gerçekten tüm finansal kaynaklar ve dolayısıyla gelir, geçmişte ya da günümüzde doğrudan ya da dolaylı emeğin bir sonucudur.

Vergilerin bir kısmının veya tamamının kaldırılması mümkün hale gelecektir çünkü hükümet harcamalarının artık vergiler yoluyla (halk tarafından) finanse edilmesi gerekmeyecektir. Şu anda hükümet harcamalarını ödemek için vergi gelirine ihtiyaç duyulsa da, para ve parasal sistem için yaptığım yenilik hükümet harcamalarını finanse etmek için kullanılırsa artık buna gerek kalmayacaktır

Hükümet harcamalarını finanse etmek için ekstra bir imkan olacağından ve aynı zamanda bu durum hükümetler için ekstra borç yaratmayacağından, hükümetler sürdürülebilir bir toplumu kolaylaştıran ve mümkün kılan ek harcamaları şu anda yaptıklarından çok daha fazla finanse edebilirler. Bilim için ve devlet kurumlarını, genel olarak kuruluşları ve toplumdaki bireyleri daha sürdürülebilir kılmak için ekstra para bulunabilir ve bulunacaktır. 1)'den 3)'e kadar olan maddeler de benim para sistemi inovasyonum tarafından mümkün kılınan ve mükemmel para sistemim tarafından kolaylaştırılan ve desteklenen yeni sürdürülebilir toplumu kolaylaştırmakta ve onun bir parçası olmaktadır.

Şirketler ve kuruluşlar arasındaki bağımlılıklar azaldıkça, inovasyonum ve bunun sonucunda ortaya çıkan Mükemmel Para Sisteminin bir sonucu olarak, çok daha sürdürülebilir politika kuralları ve eylemleri de uygulanabilir ve uygulanacaktır. Örneğin enerji alternatifleri alanında olduğu gibi.

Bu enerji alternatifleri söz konusu olduğunda, örneğin benzin kullanımında azalmaya yol açacak ancak çok sayıda işe mal olacak daha somut yenilikler uygulanmaya başlanabilir. Ayrıca, toplumda iş kaybına neden olan diğer iyileştirmeler de, ilgili işçiler veya özellikle toplum üzerinde büyük bir etki yaratmadan, daha hızlı bir şekilde uygulamaya konulabilir. İhtiyaç duyulan petrol miktarında nispeten aniden meydana gelen keskin bir düşüş, Shell gibi bir şirket için şüphesiz çok daha az işe ve dolayısıyla gelire yol açacaktır. Ancak etkilenen işçilere gelir güvencesi sağlandığı ve gerektiğinde bağımlı şirketlere de gelir ikamesi teklif edilebildiği sürece bunun bir önemi yoktur.

En basit haliyle, benim para sistemine getirdiğim yenilik aslında para yaratmayı içeriyor. Sadece, bu çok büyük bir fark yaratıyor :

Gerçek ek para NASIL yaratılır?

Ek paranın yaratıldığı DSÖ tarafından

Bu ek para ne zaman yaratılır

Ek paranın hangi AMAÇLA yaratıldığı

Paranın hangi KOŞULLAR altında yaratıldığı

Paranın hangi finansal ve parasal sistem tarafından yaratıldığı

Paranın hangi düşünce biçimiyle (sensemaking) yaratıldığı ve kullanıldığı desteklenir.

Tüm bu hususlar, mümkün, pratik ve mümkün olduğu kadarıyla, zaten benim para sistemi inovasyonumun ve mükemmel para sistemimin bir parçasıdır. Amazon/kindle'daki kitabımda para sistemi inovasyonumla ilgili olarak zaten bahsedilenler. Ayrıca 1'den 7'ye kadar olan hususlar da ele alınmış ve benim para sistemi inovasyonum olan çözüme dahil edilmiştir. Dolayısıyla, para sistemine yönelik inovasyonum yalnızca borç krizine yönelik bir çözüm değil, aynı zamanda Mükemmel Para Sistemine giden yolda para sistemimize yapılması gereken bir eklemedir.

Önceki kitabımda, hatırlayabildiğim kadarıyla, Mükemmel Para Sistemi isminden bahsetmemiştim. Ancak inovasyonumun buna yol açacağının farkına varılması

ve EMS'nin ve onunla birlikte gelen para politikasının temel özellikleri, onunla nelerin mümkün olabileceğine ve olacağına dair açıklamalarla birlikte metne dahil edilmiştir. Gelir vergisi, benzin üzerindeki özel tüketim vergisi, katma değer vergisi gibi vergilerin kısmen veya tamamen kaldırılması gibi. Aslında EMS'nin gerekli tüm özellikleri 2011 tarihli kitabımda yer alıyordu, sadece o zamanki adı/temsili adı Mükemmel Para Sistemi değildi.

Para sistemine yönelik inovasyonumun içeriği ve karakteri, tanımı gereği borç krizine en iyi çözüm ve diğerlerinin yanı sıra ekonomilerimiz ve toplumumuz gibi mevcut koşullarda mevcut para sistemimiz için en uygun tamamlayıcıdır. İnovasyonun kendisi, önceki kitabımda (amazon/kindle'da mevcut) yazdığım gibi, aşağıdaki şekilde ek para yaratılmasını içermektedir

Hükümet veya hükümetler (kim) bankaların internet bankacılığı ve/veya kendi bankacılık sistemleri için kullandıkları yazılımın aynısını kendi sunucularına veya bilgisayarlarına yükler

Bu yazılım uluslararası bankacılık sistemine bağlanacaktır. O andan itibaren devlet sunucusu da bir banka ve uluslararası bankacılık sisteminin bir parçası olacak

Hükümet kendi bankacılık sistemi içinde (yazılımla, dijital bilgisayar sistemi içinde) bir banka hesabı oluşturur ve daha sonra para birimi işareti için birkaç sıfırlı bir sayı veya rakam yazarak orada dijital para yaratır. Muhtemelen bunun için normal yazılımın biraz değiştirilmesi gerekecektir ancak bu, söz konusu yazılımın küçük bir programcısı için basit bir işlem/adım olacaktır.

Daha sonra, hükümet tarafından oluşturulan bu banka hesabında dijital olarak rakamlar oluşturulduktan sonra, hükümetin veya hükümetlerin borçlarını ödeyerek borç krizini çözmek için kullanılabilir. Sosyal güvenlik gibi her türlü diğer devlet harcamaları da bununla finanse edilebilir, aynı zamanda bilim ve toplumumuzun daha fazla sürdürülebilirliği ve iyileştirilmesi için ek harcamalar da yapılabilir. Daha sonraki bir aşamada, kurallara dayalı olarak, diğer taraflara ve belki de belirli kişilere, bir şeyleri ödemek için ek para yaratma izni verilebilir. Örneğin bilimsel amaçlar, sağlık hizmetleri, kritik süreçlerin ve kuruluşların bakımı gibi.

Bununla birlikte, özellikle önemli olan şey, para sistemine yönelik yeniliğimle ilgili olarak benim tarafımdan ele alınmayan veya bahsedilmeyen şeydir. Yine de burada bundan bahsetmem gerekiyor çünkü bu çok önemli. Aslında daha önce anlattıklarımın içinde zaten yer alıyordu, ancak görünüşe göre bundan tam olarak anlaşılmıyor. Para sistemine yönelik yeniliğimin, borcu ve/veya borç yaratmayı toplumumuzdan tamamen ortadan kaldırmaya yönelik olmadığı gerçeği.

Önceki kitabımda da yazdığım gibi, borç krizinin çözümü söz konusu olduğunda, yaratılan para ile (sadece) kamu borçlarının ve muhtemelen kamu ve şirket borçlarının bir kısmının (ancak hepsinin değil) ödenmesi gerektiği ve ödenebileceği de açıktır.

Bu da borcun ve para ödünç alındığında bankalar tarafından borç yaratılmasının parasal sistemimizin bir parçası olarak kalacağı anlamına gelmektedir. Benim parasal sisteme yönelik yeniliğim, gelecekteki özel borçların ve kuruluşların borçlarının ortaya çıkmasını engellemek değildir. Bununla birlikte, hükümetlerin gelecekteki borçlarının ortaya çıkmasını önlemeyi amaçlamaktadır. Bu da hem kurumlara hem de bireylere fayda sağlar çünkü vergilerin azaltılmasına ve hatta tamamen ortadan kaldırılmasına olanak tanır. Ama aynı zamanda ve belki de çok daha önemli ve gerekli olarak, benim inovasyonum ve bunun sonucunda ortaya çıkan Mükemmel Para Sistemi, toplumda sürdürülebilir veya arzu edilen gelişmelerin daha hızlı benimsenmesini sağlayacaktır. Bunlar şirketlerin gelirlerinin azalmasına, hatta tüm endüstrilerin, şirketlerin ya da kuruluşların yok olmasına ya da ortadan kalkmasına yol açsa bile. Gerçekten de, etkilenen bireylerin gelirlerindeki azalmalar, inovasyonumun uygulamaya konmasından sonra ve Mükemmel Para Sistemi dahilinde, devlet tarafından gelirlere yapılacak eklemeler yoluyla kolaylıkla telafi edilebilir.

Ancak bireysel düzeyde, hükümet de tüketicilerin ihtiyaçlarının karşılanması konusunda birçok yönden çok daha büyük bir rol oynayabilecektir.

Ama aslında bu zaten gerçekleşiyor çünkü para sistemindeki yeniliğim, doğru uygulandığı takdirde, mevcut ve gelecekteki durumlarda bile herkes için yeterli geliri gerçekten garanti edecek. Düşük gelirlerden elde edilen gelirler o kadar artabilecek ki, gerçekten herkes kendi evini satın alabilecek ve diğer gerekli gelirler ve hatta lüksler ödenmiş olsa bile bunun için ödeme yapmaya devam edebilecek. Borçlanmak zorunda kalmadan. Ancak borçlar sistemi ve tahsilat

yöntemi de en azından kısmen Mükemmel Para Sistemi içinde kalan bir mantığa sahip olduğundan, bunun para sisteminin bir parçası olarak kalması gerekecektir. Ancak aslında, Mükemmel Para Sisteminin Mükemmel Para Sistemine uymayan kısımları, ortaya çıkan yeni duruma az ya da çok otomatik olarak adapte olacak ya da uyarlanacaktır. Sonuçta, bir sistem içinde toplumumuz mevcut olanaklara uyum sağlar. Mükemmel Para Sistemimin uygulamaya konmasından sonra bu olanaklar hemen hemen her alanda ve alanda çarpıcı bir şekilde artacaktır. Mevcut olumsuz eğilimler ve parayla ilgili pek çok şeyin olumsuz doğası (ki bu toplumdaki hemen hemen her şeydir) o zaman gerçekten olumlu ve her zamankinden çok daha olumlu bir şeye dönüştürülebilir. Sürdürülebilirlik, sürdürülebilir örgütlenme ve aynı zamanda sürdürülebilir sosyal ilişkilerin şimdikinden çok daha iyi bir şansı olacaktır.

Benim mükemmel para sistemim şimdiki ve gelecekteki toplum için hayal edilebilecek en sürdürülebilir para sistemidir. Elbette bu sistemin eninde sonunda o zaman için daha da iyi bir alternatifle değiştirilebileceğini ve değiştirileceğini de göz ardı etmiyorum. Nihayetinde, bugün bildiğimiz şekliyle paranın rolü giderek arka planda kalacak ve daha az önemli hale gelecektir. Ödeyenin inisiyatif almadan ve o anda buna dikkat etmeden -ancak rıza göstererek ya da göstererek- ödeme yapması gibi konular bunun bir örneğidir. Burada sadece şu anda olduğu gibi yetkilendirmeleri değil, aynı zamanda örneğin süpermarketlerde veya diğer fiziksel mağazalarda iris taraması veya diğer otomatik tanıma ve yetkilendirme yoluyla yapılan ödemeleri de kastediyorum. Geleceğin teknolojisi bunun için giderek daha fazla olanak sunmaya başlayacaktır, ancak bunun yanı sıra benim mükemmel para sistemim bunun için çok daha iyi bir temel ve rehberdir.

Ancak şu an için ve ayrıca toplumda her türlü alanda daha fazla iyileşme sağlamak ve kolaylaştırmak için, borç krizine getirdiğim çözüm ve mevcut eksik ve dengesiz finansal sistemimize yaptığım ekleme kesinlikle bir gerekliliktir. Borç krizine getirdiğim çözüm ve başlattığım ve geliştirdiğim Mükemmel Para Sistemine giden mali ve parasal sisteme yaptığım ekleme, kesinlikle gerekli olan bir adımdır. Borç krizini tek başına çözmek, devlet borçlarının bankalar tarafından iptal edilmesiyle mümkün değildir. Çünkü bu şekilde sisteme ilave para girmez ki bu da borç krizini çözmek için kesinlikle bir gerekliliktir.

Diğerlerinin yanı sıra İngiltere'deki pozitif para girişimi tarafından önerilen sözde tam rezerv bankacılığına geçmek de bir çözüm değildir. Bu alternatif, pozitif para, aynı zamanda borçsuz para yaratma olarak da adlandırılır (diğer şeylerin yanı sıra para sistemi için benim yeniliğim de budur), ancak borçsuz para yaratmanın elbette farklı yolları vardır. Örneğin, bunu kimin yaptığı, ama özellikle de nasıl yapıldığı çok önemlidir. Tam rezerv bankacılığı iyi bir alternatif değildir, tam tersine. Parasal bir sistemde olası borç yaratımı kötü ya da zararlı değildir, tam tersine. Borç kendi başına bir sorun değil, mevcut finansal sistemimizin harika bir aracı ve özelliğidir. Prensipte, ihtiyaç duyulduğunda çok az ya da hiç ek para yaratılmaması mantıksızlığını ortadan kaldırmak dışında hiçbir şeyin değişmesi gerekmez. Dolayısıyla, borç yaratmanın yanı sıra, bu borçları ödemek (için) ve toplumumuzun devamlılığını ve sürdürülebilirliğini garanti altına almak için yeterli para yaratılmalıdır.

Financial Daily'nin 12 Mayıs 2012 tarihli sayısında, diğerlerinin yanı sıra Klaas van Egmond tarafından da bir makale yayınlanmıştır. Bu makalenin adı "finansal sistemdeki temel hatalar; para yaratma hükümetin görevi olmalıdır" (Klaas van Egmond, " Fundamental errors in financial system- Money creation should be task of government" , 12 Mayıs 2012). Bu makale kendi başına ilginç olmakla birlikte, özellikle benim para sistemine yönelik inovasyonumla birlikte ele alınmalıdır. Bu nedenle 2011'den önce geliştirdiğim ve 2011'de amazon/kindle'da yayınladığım kitabımda anlattığım. Bu arada, 2010 yılı civarında, Birleşik Krallık'taki pozitif para girişiminin başlatıcısı ile de kısa bir temasım oldu. Bu girişim Klaas van Egmond'un Financial Daily'de yayınlanan makalesinde de yer almaktadır. Daha sonra pozitif para girişiminin başlatıcısına da hikayesinin bazı kısımlarını beğendiğimi bildirdim, aynı zamanda kendisine bilgi gönderdim ve çalışmalarıma dikkat çektim. Daha sonra, onların da amacı hükümetin para yaratması ve Bay van Egmond'un makalesinde ifade edilenlere benzer vizyonlar. Ancak, ki asıl önemli olan da budur, hem Pozitif Para girişiminin vizyonları ve kavramları hem de Bay van Egmond'un kavramları hala yetersizdir ve mevcut para sistemine ve gelecek için sınırlı bir vizyona ve olasılıklara dayanmaktadır.

Örneğin Pozitif Para Girişimi (Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne üye diğer tüm gruplar ve "Bizim Paramız" Vakfı gibi) Tam Rezerv Bankacılığı'nı savunmaktadır. Bu tamamen sürdürülemez, kısıtlayıcı ve zararlı bir bankacılık yöntemidir. Milton Friedman da aynı şeyi savunmuş olsa da.... Positive Money UK'e gelince, bu girişim ayrıca bankaların borç yaratması ya da borç veya mevcut finans ve bankacılık sistemi nedeniyle başımızın derde girdiğini

savunmaktadır. Bu tamamen yanlış ve alakasızdır. Algılanan sorunun alternatifi -ki gerçek sorun bu değildir- yeni ama aynı zamanda son derece kısıtlayıcı bir bankacılık sistemiyle çözülmeye çalışılmaktadır. Bay van Egmond benim ismimden bahsetmese de, pozitif para girişimi de bahsetmese de, para ve para sistemini, politikasını ve geleceğe yönelik olasılıklarını anlama konusunda en ileri düzeyde olan tek kişi benim. Ve borç krizine gerçek ve mükemmel bir çözüm üreten tek kişi benim. Ama buna ek olarak, toplumumuzu çok daha sürdürülebilir ve sosyal bir topluma dönüştürmek için. Yarattığım mükemmel para sistemi -ki inovasyonum uygulamaya konur konmaz yürürlüğe girecektir- destekleyici ve temeldir.

Bununla birlikte, "Finansal sistemdeki temel hatalar; para yaratma hükümetin görevi olmalıdır" (Klaas van Egmond, "Fundamental errors in financial system-Money creation must be task of government") başlıklı makalede belirtilen aşağıdaki gerçekler , 12 Mayıs 2012) ilgi ve alaka. Bu arada, bunların gerçek olduğunu ve Bay Egmond'un burada iddia ettiklerinin doğru ve gerçek olduğunu varsayıyorum. Bunu henüz kontrol etmedim ve bunu yapacak kaynaklara da sahip değilim. Ancak yazıda bahsedilen aşağıdaki hususların bir kısmı yanlış olsa bile en azından bir kısmı içgörüyü pekiştirecektir. Burada aşağıdaki konulara/noktalara değinmek istiyorum"

- Hollanda'nın %3 bütçe açığı standardını tutturabilmesi için yaklaşık 14 milyar Avro kesinti yapması gerekmektedir.

- Enflasyona gelince, enflasyonu ölçmek için kullanılan ana ölçüt olan tüketici fiyat endeksi gerçekten kıt olan malları içermemektedir. Evler ve arsalar dahil DEĞİLDİR.

- Konut fiyatları geçtiğimiz on yıllar boyunca yılda yaklaşık %5 artmıştır.

- Dengede, sermaye yapısal olarak reel ekonomiden para yaratan finansal ekonomiye aktarılmaktadır.

Dolayısıyla yukarıdaki makalede bahsedilen tüm bu noktalar en azından ilgi çekici ve aynı zamanda ilginç. Ancak, daha da ilginç olan benim henüz bilmediğim bir şey. Bununla Abraham Lincoln'ün aşağıdaki sözüne atıfta bulunuyorum:

"Hükümet, hükümetin harcama gücünü ve tüketicilerin satın alma gücünü karşılamak için gereken tüm para ve kredileri yaratmalı, ihraç etmeli ve dolaşıma sokmalıdır. Bu ilkelerin benimsenmesiyle vergi mükellefleri muazzam miktarlarda faizden kurtulacaktır. Para efendi olmaktan çıkacak ve insanlığın hizmetkarı haline gelecektir." (Abraham Lincoln, ABD Başkanı 1861-5)

Bron : http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Bahsi geçen kaynakta, söz konusu internet sayfasında, çeşitli politikacılar ve önemli kişiler tarafından bu türden daha fazla açıklama bulunmaktadır. Bu web sitesi aynı zamanda pozitif para girişimine de atıfta bulunuyor. Ve bir tanesi, diğer şeylerin yanı sıra, İngilizce olarak şunları söylüyor:

- "Para Reformu Partisi, İngiliz halkını ve politikacılarını para sistemi konusunda eğitmek ve para arzının özel bankalar tarafından yaratılmasına karşı kampanya yürütmek için vardır."

- "Partinin amacı ve tek politikası, her türlü yasal yolla, özel şahıslar veya şirketler tarafından özel kar amacıyla devlet destekli para (sterlin) yaratma yetkisinin kaldırılmasını ve bu yetkinin kamu kesesi yararına ulusal veya yerel hükümete yatırılmasını teşvik etmek olacaktır."

- Partinin rolü, seçim ve diğer yasal süreçler yoluyla, İngiliz halkının ve politikacılarının dikkatini mevcut borca dayalı para sisteminin neden olduğu sorunlara ve bu sorunların devlet tarafından yaratılan para ile çözümüne çekmektir.

Mevcut borca dayalı para sisteminin ortadan kaldırılması ve yerine devlet tarafından yaratılan paraya dayalı bir sistemin getirilmesi gerektiğine inananlar için bir platform olması amaçlanmaktadır.

(http://www.moneyreformparty.org.uk)

Burada bahsedilen son nokta, para reformu sisteminin mevcut borca dayalı para sisteminin yerine devlet tarafından yaratılan paraya dayalı bir para sistemi getirmek için oluşturulduğunu göstermektedir. Ancak, devlet tarafından yaratılan bu sistemin ya da paranın neye benzemesi gerektiğine değinmemektedir. Ancak aynı zamanda, mevcut borç yaratmaya dayalı sistemin tamamen ortadan kalkması gerektiğini söylüyor. Ayrıca, Para Reformu Partisi'nin sitesinde borç faizinden olumsuz ve istenmeyen bir şey olarak bahsediliyor.

Bir sistemin tamamen başka bir sistemle değiştirilmesi söz konusu olduğunda, pozitif para ve para reformu partisinin görüşleri bu nedenle örtüşmektedir. Ayrıca, her ikisi de borç yaratmaya dayalı sistemden ve bankaların yoktan para yaratmasından temel bir sorun ve aynı zamanda toplumda sorunlara neden olarak bahsetmektedir. Pozitif para girişimi her türlü düzenlemeyi istiyor ve hatta enflasyonu önlemek için para miktarlarının yakından izlenmesinden bahsediyor. Benzer bir şey para reformu partisi tarafından da dile getirilmektedir.

Bu nedenle, hem pozitif para İngiltere'nin önerileri hem de para reformu partisinin önerileri pratikte uygulanabilir değildir, ancak buna ek olarak pratikte mevcut para sistemi kadar zararlı ve olumsuzdur. Belki biraz daha az öyle, ancak gerçek şu ki, hem pozitif para İngiltere hem de para reformu partisi, uygulamada optimal olmayan ve hatta olumsuz olan mevcut yapıların ve sistemlerin değiştirilmesini savunmaktadır. Ve her halükarda uygulanabilir değildir.

Bunun nedeni kısmen pozitif para girişiminin ve Birleşik Krallık para reformu girişiminin para sisteminin ve para politikasının özünü ve olanaklarını henüz yeterince anlamamış olmaları ve bu nedenle de var olan olanakları yeterince fark etmeyen ontolojik perspektiflere ve kavramlara hala çok fazla güvenmeleridir.

Para sistemi için yaptığım yenilik ve bunun sonucunda ortaya çıkan Mükemmel Para Sistemi bunu yapıyor. Amazon/kindle'daki kitabımda önerdiğim yenilik, kasıtlı olarak bir yenilik ve bir araç olarak adlandırılmış ve bunu uygulamak için gerekli ön koşullardan ve taraflardan bahsedilmiştir. Ne eksik ne de fazla. Özünde, bankaların veya hükümetlerin benim inovasyonumu tanıtması veya uygulaması çok önemli değil, daha çok bunun gerçekleşmesini sağlamakla ilgili. Ve benim önerdiğim şekilde. Bu açıdan küçük farklılıklar çok önemlidir. Ve fark açısından son derece küçük görünen pek çok şey aslında çok büyük farklardır. Örneğin, benim inovasyonumun diğer önerilere kıyasla aşağıdaki farklılıkları/özellikleri gibi:

İnovasyonum, mevcut nakit akışlarının ve para sistemlerinin yerini almayı değil, onları tamamlamayı amaçlıyor

Benim inovasyonum finansal konulara odaklanıyor, ancak sonuçta sadece bireylerin konumunu ve fırsatlarını iyileştirmeyi değil, tüm toplumu iyileştirmeyi

amaçlıyor. Ayrıca benim inovasyonum, sosyal tarafın çok önemli olduğu ve merkezi bir rol oynadığı sürdürülebilir örgütlenmeye odaklanıyor.

Benim inovasyonum, paranın sürdürülebilir büyüme ve sürdürülebilir örgütlenme için çok daha fazla katalizör olduğu ve olması gerektiği anlayışına dayanıyor

Benim yeniliğim, mevcut kapalı ve oldukça katı para sisteminden çok daha açık bir para sistemine yöneliktir. Açık para sistemi bireylere ve topluma hizmet eder, tersi değil.

Benim inovasyonumun mevcut inovasyonu tamamlama amacını taşımasının bir nedeni de borç yaratmayı ve faiz ödemeyi toplum için bir sorun olarak görmememdir. Ve öyle de değil. Eğer finansal ve ekonomik sistem tamamlanmışsa. Şu anda öyle değil ve benim tamamlayıcım bunu en mükemmel ve etkili yollarla düzeltiyor.

Pozitif Para girişiminin ve Birleşik Krallık Para Reformu girişiminin aksine, enflasyonu gerçekten bir sorun olarak görmüyorum. Ve benim para sistemine yönelik yeniliğim düzgün bir şekilde uygulandığında, bu olmayacaktır. Bunun bir nedeni de aşağıdaki noktadır

Benim inovasyonum esasen sistemde, ekonomide ya da toplumda (adına ne derseniz deyin) çok az para olduğu anlayışına odaklanıyor ve buna dayanıyor. Toplumumuzdaki varlıkların (varlıklar nesneler, özneler, kuruluşlar ve aynı zamanda süreçlerdir) giderek daha fazla para veya para arzının bir kısmını talep ettiği anlayışı. Her düzeyde paranın giderek daha kıt hale gelmesine ve paranın farklı varlıklara tahsisinin giderek daha fazla bir seçim ve zorluk süreci haline gelmesine yol açan bir şey. Toplumda farklı zaman ve yerlerde giderek artan para kıtlığı nedeniyle. Bu durum ancak GERÇEKTEN ÇOK DAHA FAZLA para yaratılırsa / sisteme girerse çözülebilir. Borç yaratarak değil, borç yaratmadan.

Ancak bu son nokta, borç yaratmanın başlı başına bir sorun olduğu anlamına gelmemektedir. Tam tersine. Prensip olarak, insanlar bir şey ödünç aldıklarında, bunun için faiz ödemeleri (bankada yapılan işin karşılığı olarak ve bireyler ve şirketler tarafından bankalara para sağlanmasının karşılığı olarak) ve ayrıca ödünç aldıkları parayı geri ödemeleri haklı bir durumdur. Bu normal ve yaygın olan bir şeydir ve arkasında iyi bir mantık vardır. Ancak, bankalar havadan para yaratıp bunu taraflara borç verdiğinde ve hem faiz hem de bu paranın geri ödemesini havadan aldığında durum farklılaşır. Ya da insanlar yoktan para

yaratıp bunu hükümetlere borç verirlerse. Onlar da hem faiz ödemek hem de geri ödemek zorunda kalırlar. Şu anda durumun böyle olduğunu söylemiyorum, ancak sistemin bu şekilde işlediği yerlerde bir şeyler gerçekten yanlış gidiyor demektir. Bu durumda hükümetler borç almak zorunda kalmamalı, borçlarının yanı sıra harcamalarını da ödeyebilmek için yoktan para yaratabilmeli ve buna izin verilmelidir.

Dolayısıyla Pozitif Para girişimi tarafından önerilen alternatif, çeşitli nedenlerden dolayı iyi bir alternatif değildir. Girişimi başlatanlar tarafından yapılan bazı iyi açıklamalar olsa da, önerilerinin detaylandırılması kusurludur. Ve genel olarak tam rezerv bankacılığının önemli bir bileşen olduğu önerileri (en azından şu anda 2011 yılı ve ayrıca 2012 yılı) tamamen yanlıştır ve dünyada ya da ekonomik olarak daha iyi bir duruma yol açmayacaktır. Tam tersine. Alternatifleri sürdürülemez bir mali ve ekonomik duruma yol açacak ve toplumumuzu şu anda olduğundan daha da katı bir hale getirecektir. Kesinlikle kullanamayacağımız ve halihazırda sahip olduklarımızdan daha da büyük sorunlara yol açacak bir durum.

Benim Mükemmel Para Sistemim krize çözüm VE toplumumuzu sürdürülebilir bir topluma dönüştürmek için parasal sistemin aracı ve gerekli tamamlayıcısıdır. Sürdürülebilir ürünlerden sürdürülebilir organizasyonlara ve sürdürülebilir toplumun çekirdeği olan sürdürülebilir örgütlenmeye geçiş çok önemli bir dönüşümdür. Yönetim ve organizasyon bilimlerinde, sürdürülebilir organizasyon giderek daha temel bir rol oynayacaktır çünkü sürdürülebilirlik (ve sürdürülebilirlikten çok genel ve geniş bir kavram ve organizasyonun özü olarak bahsediyorum) toplumumuzda giderek daha önemli hale gelmektedir. Ama esas olarak sürdürülebilirlik, örgütlenme ve yönetimin çok temel bir çekirdeğini temsil ettiği ve tüm sosyal bilimleri bugün sahip olduğumuzdan çok daha iyi ve büyük bir şeye dönüştürebileceği için. Bunun yapı taşları kısmen zaten mevcut, ancak içerik açısından sürdürülebilir örgütlenme henüz emekleme aşamasında. Sürdürülebilir örgütlenmenin şu anda olduğundan çok daha büyük ölçüde mümkün olabilmesi için öncelikle benim para sistemine getirdiğim yenilik ve bunun sonucunda ortaya çıkan Mükemmel Para Sisteminin de gerçeğe dönüşmesi gerekecektir.

Bağımlılıklar ve kıtlık kısıtlamalara yol açar. Kısıtlamalar pek çok alanda zararlıdır. Sürdürülebilirlik, özgürlük bu kısıtlamalardan kurtulmayı, özgürleşmeyi temsil ettiğinde özgürlükle ilgilidir. Eylemde kısıtlanmamak. Ancak bu,

sürdürülebilirliğin şu anda mümkün olandan çok daha fazla mümkün olabilmesi için sadece bir koşuldur. Sürdürülebilirlik için bu koşul ya da önkoşullara ek olarak, elbette sürdürülebilirliğin temsil ettiği ve mümkün kıldığı esaslı yönler ve nitelikler de vardır. Sürdürülebilirlik kalite ile ilgilidir ve kalite ancak seçenekler varsa ve bunlar gerçekten gerçekleştirilebilirse gerçekten etkilenebilir.

Bu da öncelikle siyasetin ve siyasi politikaların daha sürdürülebilir hale getirilmesini gerektirmektedir. Bu da toplumun geri kalanını daha sürdürülebilir kılmak için bir başlangıç ve ön koşuldur.

25.Organizasyonun sürdürülebilir kılınması ve bunda siyasetin rolü ve konumu

Burada sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenme kavramlarına ve bunların siyaset için ne anlama geldiğine biraz daha geniş ve derinlemesine bir bakış atmak istiyorum. Bu bölümü okuyanlar, benim sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenme anlayışımın, yaygın sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenme kavramlarından oldukça farklı olduğunu umarım anlayacaklardır. Aradaki fark, sürdürülebilirlik sözcüğünün kendisinden çok, sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenmenin hangi kavram, bakış açısı ya da vizyonla kavranıp anlaşıldığı noktasında yatmaktadır. Ancak sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenmenin de alışılagelmiş olanlardan çok farklı bir anlam ve içerik kazandığı yerlerde. Ve bu farklılıklar, sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenmenin daha iyi anlaşılması için çok gerekli ve iyi olmakla birlikte, toplumumuz, kuruluşlarımız ve bireylerimiz için de büyük ölçüde iyileştirilmiş olanaklara yol açmaktadır. Benim inovasyonumun hayata geçirilmesinden sonra ve Mükemmel Para Sistemi içerisinde çok daha fazla gerçeğe dönüşecek olan fırsatlar.

Siyasetin sürdürülebilirliği konusuna daha fazla girmeden önce, sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir örgütlenme anlayışım hakkında biraz daha konuşmam gerekecek. Bu iki terim de ne anlama geliyor? Açıkçası, bunu iyi bir şekilde ifade etmek oldukça zor, ancak burada bu konuda iyi bir girişimde bulunacağımı umuyorum.

Anladığım ve kastettiğim şekliyle sürdürülebilirlik, ilişkisel sürdürülebilirlik ve şimdiki ve gelecek zamandaki sürdürülebilirlikle ilgilidir. Ama aynı zamanda şimdiki ve gelecek zamanın yeni olasılıkları göz önüne alındığında gelecekte içerik kazandırılabileceği ve aslında kazandırılması gerektiği şekliyle sürdürülebilirlikle de ilgilidir. Şimdiki zamanın geleceğin bir parçası olduğu ve geleceği belirlediği, ancak şimdiki zamanın gelecek için bu belirleyiciliğinin ve belirleyiciliğinin de yönlendirilebildiği yer. Ve bunun için doğru koşullar yaratılırsa, bugünün gelecek üzerindeki etkisinin bazı alanlarda ve yönlerde oldukça azaltılabileceği. Sürdürülebilirlik aynı zamanda bağımlılıkların ve kısıtlamaların azaltılmasıyla ilgili olduğundan, sürdürülebilirlik aynı zamanda geçmişin bugün üzerindeki ve geçmişin ve bugünün gelecek üzerindeki ve gelecek üzerindeki etkilerinin ve bağımlılıklarının azaltılmasıyla da ilgilidir. Gelecek, yani

toplumumuz sürdürülebilir olmalıdır. Toplum ne kadar sürdürülebilir olursa, toplum ve bireyler de kendileri için daha sürdürülebilir bir kalkınma yolu seçmek için o kadar fazla fırsata sahip olurlar. Bu da tam bir seçim özgürlüğü anlamına gelmemelidir ve gelemez de. Yönlendirme gereklidir, ancak bireyler ve toplum için sürdürülebilirliğe dayalı ve sürdürülebilirliği hedefleyen bir yönlendirme.

Burada büyü, yaşamın ve toplumun zenginleştirilmesi olarak büyü de önemli bir rol oynamaktadır. İlişkisel sürdürülebilirlik büyüleme ile ilgilidir. Gerçek sosyal sosyal sorumluluk (SR), büyülemenin koşullarından ve araçlarından biridir. Ancak ilişkisel ve sürdürülebilir inovasyon da büyülemeye yol açar. Günümüzde ve çağımızda Kurumsal Sosyal Sorumluluk ne yazık ki hala mevcut para sistemimizin ve politikalarımızın olanaklarına ya da daha doğrusu olanaksızlıklarına dayanmaktadır. Para politikası derken her zaman olduğu gibi kurumların ve bireylerin mali politikalarını da kastediyorum. Bu para politikası ne yazık ki hala gerçek ve saf sosyal politikayı çok fazla engelliyor.

Sürdürülebilirliğin çeşitli alanlarda gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Sürdürülebilirlik; çevresel sürdürülebilirlik, sosyal sürdürülebilirlik, finansal-ekonomik sürdürülebilirlik, kurumsal ve örgütsel sürdürülebilirlik ve bireysel sürdürülebilirliği kapsamaktadır.

Geçtiğimiz on yıllar boyunca hepimiz giderek daha az sürdürülebilir bir şekilde yaşıyoruz. Daha sağlıksız hayatlar yaşıyoruz, sosyal ilişkilerimiz ve toplumumuz giderek daha az sürdürülebilir hale geliyor ve ekolojik olarak da giderek daha az sürdürülebilir oluyoruz. Bu durum kısmen de giderek daha sürdürülemez hale gelen siyaset ve siyasi politikalardan kaynaklanıyor. Bunun nedenleri farklı şekillerde düşünülebilir ve farklılıklar ya da daha ziyade çoklu nedenler de olacaktır. Ancak özellikle ana neden, mevcut finansal ve ekonomik sistemimiz ve toplumumuzda sunduğu ve verdiği rol ve olanaklar ya da daha ziyade imkansızlıklar ve sınırlamalarda yatmaktadır. Buna ek olarak, hükümetlerin ve devletlerin ve ayrıca örneğin AB gibi daha büyük örgütsel oluşumların gerçekten kötü ve sürdürülemez parasal ve genel politikalarının da bir sonucudur.

Daha sürdürülebilir siyasi sürdürülebilirlik birleşme gerektirir. Ancak bu birleşme, yasaların ve eylemlerin birleşmesinden ziyade niyetlerin birleşmesine

odaklanmalıdır. Bununla yasaların artık tek tip olmaması gerektiğini ve olamayacağını kastetmiyorum, ancak niyetlerin ve perspektiflerin birleştirilmesi, tam tersine, bireylerin özgürlüklerini sınırlamaya ve toplumun, kuruluşların ve bireylerin Mac Donaldlaştırılmasına başlamamalıdır. Burada McDonaldlaştırma, iş süreçlerinin, eylemlerin ve işlemlerin standartlaştırılması anlamına gelmektedir.

Daha sürdürülebilir bir toplum ve organizasyon için, ben ya da biz ötekine karşı anlayışının yerini giderek ben ya da biz VE öteki(ler) anlayışına bırakması gerekecektir. Ancak bu zor bir gerilim alanıdır, çünkü değerler ve erdemler bir yandan başkalarına da verilmesi gereken saygı ve özgürlük, diğer yandan da eylemde kalite, değerler ve normların önemi nedeniyle zordur. Ancak şu anda eylem kalitesinin ne olduğunu, toplumda ve bireysel ve kolektif eylemde hangi norm ve değerlere uyulması ya da uyulmaması gerektiğini ve ne şekilde uyulması gerektiğini yargılamak ya da daha iyi anlamak her zaman o kadar basit ve kolay değildir.

Sürdürülebilirlik, bir yandan doğru koşulların ve fırsatların yaratılmasıyla ilgiliyken, diğer yandan kısıtlamalar getirilmeli ve istenmeyen gelişmeler bir ölçüde engellenmelidir. Bu da devletin ve politikacıların müdahalesini ve katılımını gerektirir, ancak uygun ve arzu edilen bir şekilde. Bu da ancak devletin ve politikacıların kendilerinin daha sürdürülebilir hale gelmesiyle, içerik ve organizasyon açısından devletin ve politikacıların sürdürülebilir organizasyonun teması, gerçekliği ve arzu edilebilirliği ile çok daha uyumlu ve uyumlu olmasıyla mümkündür.

Ancak en basit haliyle bu, pozitif para politikasını gerçekten mümkün kılan bir finansal sistem gerektirir. Mevcut para sisteminde durum böyle değildir. Bu para sistemi çok katı ve kapalı ve zamanımıza ait değil. Mevcut duruma uymuyor ve uzun zamandır da uymuyor. 2008'deki mali kriz ve bunun sonucunda bugün de devam eden borç krizi, mali açıkların birikiminin bir sonucudur. Bu birikim sadece borç biriktirdiğimiz için ve 2008'den önceki 10 yıldan bile çok daha uzun bir süre boyunca gerçekleşebilmiştir. Yani tüm bunlar çok daha uzun süredir devam ediyor. Borcun yıllar boyunca birikmiş olması doğru. Çünkü bu borç birikimi olmasaydı, finansal krizden önceki yıllarda birlikte asla bu kadar iyi performans gösteremezdik, ekonomi o zaman bile çok daha kötü durumda olurdu.

Dolayısıyla 2008 yılı için borcu sorun haline getirmemek sadece o dönem için işe yaradı. Ve şu anki dönem için de işe yaramaya devam edecektir. Yani, eğer politikacılar ve hükümetler şimdiki zamanın borçlarını ve tercihen şimdiki zamanın enflasyonunu da sorun haline getirmeyip, Yunanistan da dahil olmak üzere çok daha fazlasını kabul ederlerse, bu zaten çok daha iyi ekonomik durumlara ve aynı zamanda şimdiki zaman için de daha fazla istihdam ve büyümeye yol açacaktır.

Gerçek şu ki, borçlar kriz öncesi dönemde olduğu gibi bu dönemde de daha fazla artmaktadır. Hükümetlerin para politikaları devlet borçlarını azaltırken, diğer yandan bu borçların ülke sakinleri arasında aynı hızla ve muhtemelen daha da hızlı büyüdüğü de bir gerçektir. Bireyler. Hükümet kesintileri nedeniyle daha da fazla borç almak zorunda kalanlar. Ve bazı özel bireyler - bireyler - hiç idare edemiyorlar.

Bireylerin yaşam seyrindeki bağımlılıklar nedeniyle, para politikasının mevcut içeriği pek çok yaşam üzerinde olumsuz bir etkiye sahip olacaktır. Bu durum ancak benim para sistemine getireceğim yeniliklerle önlenebilir ve düzeltilebilir.

Mükemmel para sistemi gerçeğe dönüştüğünde, benim para sistemine getirdiğim yenilikle birlikte, şu anda -bu mükemmel para sisteminin uygulamaya konmasından önce- uğranılan zararın da tamamen onarılması gerekecektir. Şimdi ve geçmişte borç krizinden olumsuz etkilenen bireyler, gelecekte hükümet tarafından tazmin edilmelidir. En azından maddi zarar telafi edilmelidir ve bu ek tazminatları da içerebilir.

26. Koşulsuz temel gelir, vatandaşlar için QE ve bir " borç jübilesi"

"Bizim paramız" vakfı geçmişte işe yaramayacak en az 2 öneriyle ortaya çıkmıştır. Mevcut para sistemi içinde (ya da tam rezerv bankacılığı önerileri içinde) gerçekleştiğini görmek istedikleri aşağıdaki 2 kısmi öneriden bahsediyorum:

AB Quantitive Easing (QE) parasının bölge sakinlerine doğrudan fayda sağlamak için kullanılması

Koşulsuz temel gelirin değersiz önerisi

Her iki öneri de, bana kıyasla, a) toplumda neler olup bittiği ve b) ekonomi ve toplumdaki sorunları gerçekten çözmek ya da en azından bunun için mümkün olan en iyi iklimi/bağlamı gerçekleştirmek için neye ihtiyaç duyulduğu konusunda hala çok az gerçek anlayışa sahip olan gruplardan ve onlara bağlı bireylerden geliyor. Burada b) ancak a) da yeterince anlaşılırsa en iyi şekilde gerçekleştirilebilir.

Toplumumuzdaki çoğu grup ve birey gibi "bizim paramız" vakfı da borç krizinin temel nedeninin hala bankalar olduğunu varsaymaktadır. Onların hareket tarzı bunu gerçekleştirmiştir. Sadece " bizim paramız" vakfı ve ona bağlı bireyler, neden olarak daha çok para sistemine ve özellikle de bankaların kısmi rezerv bankacılığı yoluyla havadan para yaratmalarına izin verildiği gerçeğine odaklanmaktadır. Dolayısıyla " paramızın" bu bankalardan almak istediği şey, bankaların yoktan para yaratma işlevi ya da olasılığıdır; bankaların artık kısmi rezerv bankacılığı yapma olanağına sahip olmamasını istemektedir. Hem de hiç. " Paramızın " ve " parasal reform için uluslararası hareket "e bağlı tüm diğer grupların önerdiği alternatif, tam rezerv bankacılığı (FRB) sistemidir. Klaas van Egmond da, bu kitabın başka bir bölümünde atıfta bulunduğum yayın da dahil olmak üzere, bunu önermektedir.

Gerçek şu ki, hem genel kamuoyu hem de " uluslararası para reformu hareketine " bağlı gruplar (" Our Money Foundation " da dahil olmak üzere) 2008 krizi ve sonrasının yaratılmasından nihai olarak bankaları ve bankacılık sistemini sorumlu tutmaktadır. Bu durum hükümet için de geçerlidir. 16 Mart 2016 tarihinde ikinci mecliste " Bizim Paramız" adlı yurttaş girişimi tartışıldı.

Burada yapılan tartışma, diğer hususların yanı sıra, hükümet üyelerinin çoğunun bankaları 2008 yılında resmiyet kazanan ekonomik krizin yaratılması ve sürdürülmesinin ana nedeni olarak gördüğünü ortaya koymuştur. 2008 yılı aynı zamanda birçok kişi tarafından mali krizin başlangıcı olarak görülürken, krizin altında yatan nedenler çok daha uzun süredir mevcuttu ve kriz de çok daha uzun süredir gelişmekteydi.

"Our Money" Vakfı'nın söylediğinin ve neredeyse tüm bireyler, kuruluşlar ve hükümetler tarafından da inanılanın aksine, krizin temelinde yatan neden bankalar değildir. Ne de parasal sistemdir. Kriz, mevcut para sisteminin günümüz toplumundaki gelişmelere ve sorunlara artık uymamasına yol açan toplumdaki gelişmelerden kaynaklanmaktadır. Aslında mevcut para sistemi de, birkaç on yıl öncesinden bugüne kadar ekonomi ve toplum da dahil olmak üzere, uzun bir süredir toplumdaki gelişmelere artık uymamaktadır. Daha iyi bir parasal sisteme dönüşümün zamanı çoktan gelmiştir. Bu durumda daha iyiden kasıt, toplumumuzdaki ve ekonomimizdeki geçmiş, mevcut ve gelecekteki gelişmeleri çok daha iyi ve en azından yeterli bir şekilde destekleyen bir para sistemidir. Mevcut parasal sistem ve bunun sonucunda ortaya çıkan (olası) politikalar bunu yapmaktan tamamen acizdir ve şu anda mevcut sorunlarla karşı karşıya olmamızın gerçek nedeni de budur.

Bu nedenle, mevcut hükümetin mevcut para sisteminde ve içinde ayarlamalar yaparak sorunları çözme isteği ve düşüncesi gerçekten işe yaramayacaktır ve yaramayacaktır. Hiçbir şekilde. Mevcut para sisteminin dönüştürülmesi gerçekten de kesinlikle gereklidir. Yalnızca "bizim paramız" vakfının önerdiğinden farklı bir şekilde. İhtiyaç duyulan şey, toplumu her açıdan tam olarak destekleyecek ve destekleyebilecek bir para sistemidir. Bunun için en iyi seçenek, birçok kez belirttiğim gibi, benim yarattığım Mükemmel Para Sistemidir.

Yine de son dönemde QE yoluyla ayda yaklaşık 80 milyar avro harcanmış olması en azından ilginçtir. Ve bu paranın şu anda ne için harcandığı. Özellikle de şu anda faiz oranlarının gelişimine ve paranın bu şekilde neye harcandığına, aynı zamanda hangi banka (ECB) tarafından ve nihayetinde kime ait olduğuna bakıldığında. Bu bağlamda parasal finansmanın yasaklanmış olması da çok ilginç olabilir.

Gerçek şu ki, QE esas olarak ECB'nin bankalardan devlet tahvili satın alması için harcanıyor. Anladığım kadarıyla ECB nihayetinde tüm ülkelere ait ve ECB'nin devlet tahvillerini satın alması yoluyla devlet kredileri, yani AB ülkelerinin ulusal kredileri bankalardan ECB'ye aktarılıyor. Bu da söz konusu geri alımların düşük maliyetli kredilerle finanse edilmesi ya da hiç kredi verilmemesi yoluyla gerçekleştiriliyor. Anladığım kadarıyla birincisi söz konusu, ancak bundan yüzde 100 emin değilim.

Bununla birlikte, ECB'nin her ay QE için harcadığı 80 milyar doları elde etmesinin iki olası yolu vardır:

Bu paranın havadan yaratılması, örneğin bankaların şu anda ipotekler için yaptığı gibi. Ama karşılığında borç olmadan. Bunu yaratmak/yapmak mümkün, ancak ECB'nin yaptığı şekilde değil... Bu durumda AB ülkelerinin ekonomisi ve dünya ekonomisi uzun zaman önce önemli ölçüde iyileşmiş olurdu. Ve bu durumda, para sistemi için yaptığım yeniliğin hedeflediği şey de neredeyse gerçekleşmiş olur... Neredeyse diyorum, çünkü bu durumda bile, EMS'nin hedeflediği ve gerektirdiği şey henüz tam olarak optimal değildir.

QE için kullanılan paranın borçlanılması ve daha sonra ekonomide yatırım yapmak için kullanılması. Bu seçenek şu anda ECB'nin QE'sinde ve ABD/FED'in QE'sinde olduğu gibi uygulanmaktadır. Ve bu aynı zamanda Milton Friedman'ın sözde "helikopterle para atma" fikriyle de uyumlu bir yoldur. Gerçekten de, Milton Friedman'ın bir yayınında onun bu önerisini görmüştüm ve o 1. seçeneği (yoktan para yaratma ve ardından sözde "helikopterden para atma") değil, hükümet tarafından borç alınan parayla helikopterden para atılmasını önermişti. Tabii ki faizle.

ECB'nin şu anda Niceliksel Gevşeme (QE) adı altında yaptığı şey, faiz oranıyla borç para almak ve bunu ekonomide yatırım yapmak için kullanmaktır. Aslında

amaç bu yatırımlar sayesinde bankalar tarafından daha fazla ipotek verilmesi olsa da, bu ekonomide daha az gerçekleşecektir. Yani ECB çok sayıda devlet tahvili satın alıyor. Bu da aslında giderek daha fazla devlet tahvilinin ECB'nin eline geçmesi ve ulusal hükümetlerin mali açıdan ECB'ye ve dolayısıyla AB'ye daha bağımlı hale gelmesi anlamına gelmektedir. Ulusal hükümetlerin AB'ye ve AMB'ye olan bu yüksek mali bağımlılığı AB'nin işine geliyor olmalı. Dolayısıyla AB'nin QE'nin bu şekilde uygulanmasında güçlü bir çıkarı vardır. Buna ek olarak, devlet tahvilleri şu anda oldukça düşük bir faiz oranı seviyesinden satın alınabilirken, AB hükümetleri şu anda aynı devlet tahvilleri için hala çok fazla faiz ödemek zorunda kalacaktır. Yani, bu devlet tahvillerinin alındığı/ihraç edildiği dönemde geçerli olan oranlar. Bana göre bu tamamen haksız ve ekonomi için de iyi değil. AB'nin bu devlet tahvillerinin yüzde 0'a yakın bir faiz oranıyla ya da yüzde 0'lık bir oranla ödenmesine izin vermesi çok daha arzu edilir bir şeydir. Ve gelecekte, eğer benim Mükemmel Para Sistemim gerçeğe dönüşürse, bu devlet tahvillerinin tamamen yok edilmesi daha iyi olacaktır. Ve onlarla birlikte AB ülkelerinin borçlarının büyük bir kısmı da. Doğru ölçekte ve doğru şekilde uygulandığı takdirde, bu sonuncusu tüm AB ülkelerine ve AB'ye fayda sağlayacaktır.

Belirttiğim gibi halk için QE işe yaramayacak. Çünkü AB bunu istemeyecektir. Borç para almak ve bunun için faiz ödemek (ya da ödememek) ve sonra bu ödünç parayı AB vatandaşlarına öylece vermek istemeyeceklerdir. Şu anda, belirttiğim gibi, bu QE parası devlet tahvillerini satın almak için kullanılıyor. Bu da AB'nin finansal ve dolayısıyla genel entegrasyonuna fayda sağlıyor. Ve böylece AB'nin çıkarlarına hizmet etmektedir. AB vatandaşlarına verilen hediyeler mevcut para sistemi içerisinde bunu yeterince sağlamıyor.

AB bunu gerçekten yapacaksa ve bu para daha sonra AB sakinlerinin borçlarını ödemek için harcanacaksa, halk için QE işe yarayabilir. Ancak bu borçların da faiz oranı QE tutarındaki krediler için ödenen faizden daha yüksek olan borçlar olması gerekir. Ancak bu durumda bile soru, bu QE'nin gerçekten işe yarayıp yaramayacağıdır ve öyle de kalacaktır. Ve halk için QE önerisi, halk için QE'nin NASIL işleyeceğinden ve bu paranın neye harcanacağından bahsetmiyor bile.

Ayrıca, halk için QE'nin ECB yerine ulusal hükümetler ya da ulusal veya uluslararası kuruluşlar tarafından yürütülmesinin çok daha iyi olacağı gerçeği de ortada durmaktadır. Bu durumda bile QE artık QE değildir, çünkü QE AMB ya da

ulusal bankalar tarafından yürütülen bir şeydir. Ve her ikisinin de bununla hiçbir ilgisi yoktur ve ayrıca böyle bir şeyi olumlu bir şekilde uygulamaktan tamamen acizdirler.

Dolayısıyla halk için QE aslında tamamen amatörce ve eksik bir öneridir. Çünkü QE bu şekilde borç parayla finanse edilmektedir. Bu QE önerisine ve diğer değersiz öneri olan Koşulsuz Temel Gelir'e bu kadar çok ilgi gösterilmesini de bu nedenle talihsiz buluyorum. Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı birey ve grupların ("bizim paramız" vakfı gibi) ve aynı zamanda para reformu üzerinde çalışan diğer grupların gelecekte tamamen göz ardı edilmesi çok daha iyi olacaktır. Ve özellikle de onların önerileri. Ve benim önerim olan Mükemmel Para Sisteminin (var olan ve olabilecek en iyi seçenek ve çözüm!) uygulanmasına tüm dikkatin verilmesi ve mümkün olan en kısa sürede uygulamaya konulması.

Koşulsuz temel gelir önerisine gelince. Bu öneri gerçekten de her vatandaşın belirli bir geliri temel olarak ve koşulsuz olarak alması gerektiği anlamına gelmektedir. Özünde, bu gelir aynı zamanda temel gelirin ödenmesi için de yeterli olmalıdır. Koşulsuz temel gelir altında temel gelirin mevcut durumdan çok daha kötü ya da düşük olması istenmiyorsa, bu temel gelir zaten Avrupa'daki pek çok vatandaşın çalışırken bile kazanamadığı gelirden daha yüksek ya da ona eşit olacaktır. Ve bu durum, yani gerçekten tüm AB vatandaşlarına koşulsuz temel gelir ödenmesi, mevcut para sistemi içinde tamamen imkansızdır; uygulanabilir değildir. Ayrıca Tam Rezerv Bankacılık sistemi ya da durumu içinde ya da bu durumla birlikte, her vatandaş için koşulsuz bir temel gelir tamamen olanaksız olacaktır. Bu nedenle de herkes için koşulsuz bir temel gelir önerisi bu nedenle zaten saçma ve değersizdir.

Herkes için Koşulsuz Temel Gelir, eğer Mükemmel Para Sistemi hayata geçirilirse, İYİ bir şekilde elde edilebilir ve tamamen mümkündür. Ancak o zaman bile, Koşulsuz Temel Gelir tamamen değersiz ve istenmeyen bir şeydir. Birincisi, gerçekten herkesin böyle bir gelire sahip olması istenmeyen bir durumdur. Bugünlerde pek çok insan zaten çok fazla kazanıyor ve onlara koşulsuz bir temel gelir vermek hem istenmeyen hem de gereksiz. Ancak buna ek olarak, bir gelir koşulsuz değil koşullu olmalı ve ek olarak verilen herhangi bir gelir, bir kişinin zaten kazandığı veya sosyal sigorta ve yardımlar yoluyla aldığı şeylere bir ek olarak temel bir gelir olmamalıdır. Bu sosyal sigorta ve yardımlar zaten mevcut parasal sistem içinde ve bu sistemle birlikte neredeyse en iyi şekilde ya da en

azından doğru ve istenen şekilde işlemektedir. Sadece, hem sosyal yardımlar ve yasalar hem de yeni sosyal mevzuat ve yardımlar Mükemmel Para Sistemi içinde ve bu sistem tarafından önemli ölçüde geliştirilebilecektir. Ancak bunlar arzu edilen ve şarta bağlı olan ve herkesi kapsamayan eklemeler olacaktır. EMS ve ona uygun ve ait olan para politikası ilişkisel ve uygulamalı olmalı, topluma ve o zamanki bireylerin, kuruluşların ve hükümetlerin arzularına uygun olmalıdır. Umarım çok fazla olumsuz istek hayata geçirilmez, ancak ne yazık ki bu konuda da tam bir kontrole sahip değilim ve EMS'nin başaracağı şeylerle ilgili olarak büyük olasılıkla olumsuz şeyler yapılacaktır. Ancak genel olarak, doğru şekilde uygulandığı ve kullanıldığı takdirde daha iyi bir duruma yol açacaktır.

Günümüz (2016) zamanı ve toplumunda, çok fazla ya da en azından yeterince çalışma yok gibi görünüyor. Ancak bunun başlıca nedeni iş ve gelir arasındaki sıkı bağdır. Ve mevcut çağda iş üretmek ve iş için ödeme yapmak için mevcut olan para. Eğer iş ve emeğin karşılığını ödemek için çok daha fazla para mevcut olsaydı, o zaman şu anda olmayan ama arzu edilen çok daha fazla emek yaratılabilirdi. Bu, yaşlılar için daha fazla ve daha iyi bakım, aynı zamanda bilim için daha fazla ve daha iyi destek ya da örneğin toplumda daha fazla sosyal faaliyet ve organizasyon içerebilir. Çalışabilecek durumda olan herkesin, paranın mevcut olması halinde toplumdaki bu ek görevler için de yeterince görevlendirilebileceğine inanıyorum. Bu durumda gelire yapılacak herhangi bir ekleme, eğer para bulunur bulunmaz, toplumun bu ek isteklerine yönelik asgari bir taahhüde dayanacak ya da hiç taahhütte bulunmayacak ve dolayısıyla şartlı olarak verilecektir. Kesinlikle çalışamayacak durumda olan insanlar, çalışabilecek durumda olanlara kıyasla çok daha az koşullu olarak gelir desteği almaya devam edeceklerdir. Ve bir dereceye kadar, topluma karşı bir görev olarak verilmelidir.

Son olarak, diğerlerinin yanı sıra David Graeber tarafından önerilen "borç jübilesi" önerisinden de burada bahsetmek istiyorum. Kendisi de Tam Rezerv Bankacılığı ve Uluslararası Parasal Reform Hareketi'nin çeşitli önerilerinin arkasında görünen ve bu önerileri Occupy aracılığıyla kısmen gündeme getiren ve gelecekte de getirmek isteyebilecek olan David Graeber ile geçmişte iletişim kurmaya çalışmıştım. Çünkü kendisi de en azından 2016 yılına kadar kalitesiz ve amatörce para reformu önerilerine sıcak bakıyor ve hatta ilgileniyor. Oysa ortada çok iyi ve etkili bir çözüm, yani benim Mükemmel Para Sistemim var. Ancak şu ana kadarki önerileri pek de iyi değil. Borç jübilesi işe yaramayacak çünkü borcun iptalini içeriyor, bu da alacaklıların paralarını tamamen kaybedebileceği ya da kaybetmeyebileceği anlamına geliyor. Geri ödeme yapılmayacak. Bu, toplumda

pek de işe yaramayan bir paranın yer değiştirmesi anlamına geliyor. Biraz ama yeterli değil ve kesinlikle optimal değil. Çok daha uygun ve doğru olan, bu kitabın başka bir bölümünde de bahsettiğim gibi gerçek borç çözümlemesidir. Bununla kastedilen, borçların fiilen geri ödenmesi ve dolayısıyla ödenmesidir. Burada borçlu borcundan kısmen kurtulur ya da kurtulmaz ve alacaklı da parasını geri alır.

Ancak, David Graeber'in ne "Borçlar, İlk 10.000 Yıl" adlı kitabında ne de diğer konuşmalarında ya da yazılarında adını andığını ya da değindiğini görmediğim önemli bir konu daha var. Şu konudan bahsediyorum: Borçlar ne için yaratılır, ne için sözleşmeye bağlanır? Lüks mallar ya da insanların ekstra istekleri ya da talepleri için mi, yoksa insanların hayatta kalmak, yaşamak için gerçekten ihtiyaç duydukları temel ihtiyaçlar için gereken parayla mı ilgili? Bence David Graeber, bir antropolog olarak ve antropolojik terimlerle, geçmişte borçlar daha çok lüks mallar ya da insanların gerçekten ihtiyaç duymadığı şeyler, hizmetler ya da ihtiyaçlar için alınırken, aynı borçların şimdi giderek daha fazla alındığını ve sosyal olarak istenen ve yönlendirilen ya da yönlendirilmeyen temel ihtiyaçları ödemek ve ödemeye devam etmek için de alınması gerektiğini açıklayarak çok şey katabilirdi. Bu temel ihtiyaçlar daha fazla hale gelmiş olabilir ancak toplumda normal bir şekilde işlev görmeye devam etmek için hala az ya da çok vazgeçilmezdir. Dolayısıyla internet, cep telefonları ve eğitim gibi hemen hayati olmayan ihtiyaçlardan bahsediyorum. Doğrudan hayati olmayan ancak yine de güncel temel ihtiyaçlar olarak kabul edilebilecek ve hatta edilmesi gereken şeyler.

Elbette insanların temel ihtiyaçları için borçlanmaları hiç arzu edilmeyen bir durumdur. Özellikle de çalışıyorlarsa. Ancak günümüzde bu durum giderek daha fazla insan için bir gerçeklik haline gelmektedir. Ayrıca ve kesinlikle bu gerçek, benim Para Sistemimin tanıtılmasını çok gerekli kılmaktadır. Mükemmel Para Sistemimi tanıtmak gerçekten de en yüksek önceliktir. Diğer her şeyden daha önceliklidir.

27. Our Money Foundation ve önerileri

Diğerlerinin yanı sıra Yeni Para Sistemi ve Para Sisteminde İnovasyon başlıklı ilk kitabımın 2011 yılında yayınlanmasından bugüne kadar çeşitli dosya ve yayınlarda durumdan ne anladığımı kaydettim. Ve para sistemine yönelik yeniliğimin, Mükemmel Para Sistemimin ve tamamlayıcı para politikamın neye benzemesi gerektiğini ve nasıl uygulanması gerektiğini ve uygulanabileceğini. Ayrıca, birkaç yıl önce, Mükemmel Para Sistemimi ve tamamlayıcı politikamı o zaman öngördüğüm şekilde (aslında o zaman da bugün olduğu kadar ileri düzeydeydi) bir makalede (W.T.M. Berendsen, "Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, 2012) ele aldım ve daha sonra Journal of Political Economy'ye (JPE) yayınlanmak üzere gönderdim. Bu dergi (Politik) Ekonomi alanında önde gelen akademik dergilerden biridir. Ne yazık ki bu makale/yayın o dönemde yayınlanmak üzere kabul edilmedi. Ancak o zaman da elektronik olarak gönderilmişti, dolayısıyla - eğer bu dergi de elektronik dosyalarını düzgün bir şekilde saklıyor ve muhafaza ediyorsa - muhtemelen orada da mevcut olacaktır. Bu yayına ek olarak, diğer şeylerin yanı sıra, Hollanda Maliye Bakanı Sayın Dijsselbloem'a bazı bilgiler verdim, ancak daha sonra kendisinden hiçbir geri dönüş almadım veya duymadım.

Benim Mükemmel Para Sistemi önerimin gecikmiş olmasından bu yana yeni bir para sistemi için başka girişimler ve öneriler de ortaya çıktı. Genel olarak bunlardan memnun değilim, özellikle de bu teklifler faydalı veya ilgili olmadıkları gibi kendi teklifimle rekabet ettikleri ve kendi teklifimin uygulanmasını daha da zorlaştırdıkları için.

Ekonomi, para ve parasal sistemler üzerine araştırma ve incelemelerime başladığımdan beri (yaklaşık 2002), çeşitli zamanlarda insanlara ve kuruluşlara ekonomi, ekonomik kriz ve parasal sistemler ve politikalar ile ilgili sahip olduğum ve sahip olduğum içgörüleri sunuyorum. Ayrıca bu konuda çok şey yazdım ve bunların bir kısmı da yayınlandı ve internette okunabilir. Bu kadar çok şey yazmış ve kısmen yayınlamış olmama rağmen, şimdiye kadar iletişim konusunda her zaman dikkatli davrandım ve diğer kişi ve kuruluşların neler yaptığını mümkün olduğunca bilmeye ve kaydetmeye çalıştım. Nispeten az iletişim kurmamın en azından 2 nedeni vardı, yani

Başkalarıyla iletişimim sırasında ve aynı zamanda başkalarının benim çalışmalarım hakkında neler bildiğini veya okuduğunu görüp bildiğim bir zamanda, maalesef parasal reform ve parasal değişim önerileri üzerinde çalışan ve çalışmakta olan tarafların da olduğunu öğrendim. Ne yazık ki, bazı bireyler ya da partiler benim çalışmalarımın bir kısmını okuyabiliyorlardı ve okudular da ya da benim tarafımdan benim teklifimin bazı görüşlerinden ya da bölümlerinden haberdar edildiler, ancak daha sonra bu bireyler ya da partiler benim adımı hiç anmadan kendi tekliflerini uyarladılar. Bildiğim kadarıyla hiçbir parti ya da birey, en azından 2014'ün sonuna kadar, kendi önerilerinde benim kadar ilerlememiş ya da ilerlememiş olsa da, benim önerime giderek daha fazla yaklaştılar ve yaklaşıyorlar ve aynı zamanda onunla daha fazla ortak noktası varmış gibi görünen ya da kısmen aynı gibi görünen daha fazla öneri ilan ediyorlar. Kasıtlı olarak "görünüyor" yazıyorum çünkü hala pek çok farklılık var. Bu farklılıklara hem bu bölümde hem de kitabın diğer bölümlerinde tekrar değineceğim. Ancak gerçek şu ki çok dikkatli olmak zorundayım çünkü başkalarının benim önerimi ve Mükemmel Para Sistemimin gelişimini sahiplenmesini istemiyorum. Mükemmel Para Sistemini ve tamamlayıcı (olası) politikaları geliştiren sadece ve sadece benim ve eğer Mükemmel Para Sistemi ve/veya para sistemine yönelik yeniliğim öngördüğüm şekilde ve her zaman istediğim ve önerdiğim koşullar altında uygulamaya konulur konulmaz bunun için tüm övgü ve takdiri hak ediyorum. Bu koşullar özellikle bankaların şu anda yaptıkları gibi (kısmi rezerv bankacılığı denilen yönteme göre ve faizle) para yaratabilecekleri ve yaratmaya devam edebilecekleri, ancak halihazırda var olan bu olgudan SONRA para sistemine yönelik yeniliğimin 2011 yılında amazon/kindle'da yayınlanan kitabımda diğerlerinin yanı sıra açıkladığım amaçlar için ek olarak tanıtılmasıdır.

Ayrıca, parasal reform önerileri üzerinde çalışmış ve çalışmakta olan ve sonuç olarak kendi önerilerini işleyen veya değiştiren diğer kişiler tarafından anlayış benimsenmesi nedeniyle, diğer önerilerin benim önerimle rekabet etme tehlikesi artmaktadır. Değerli ya da uygulanabilir görünen diğer her parasal reform önerisi benim önerimle rekabet etmekte ve hem bu konudaki iletişimi ve açıklamaları hem de benim parasal sistemimin fiilen uygulamaya konulmasını -çok daha zor olmasa da- zorlaştırmaktadır. Kitabımın bu bölümünü yazdığım şu ana kadar bile (yani 2015'in sonlarında), benimki dışında piyasadaki diğer tüm parasal reform önerileri çok az anlayışa dayanıyor ve bu nedenle hala çok eksik ve aynı zamanda daha teorik ve bu anlamda da pratikte uygulanabilir veya kullanılabilir olmayan amatörce çalışmalar. Buna karşılık benim kendi önerim ve parasal sisteme yönelik kendi yeniliğim olan Mükemmel Para Sistemim, parasal reform önerilerini sunan ya da ilan eden diğer tarafların ve bireylerin anlayışsızlığından çok daha iyi bir anlayışa dayanmaktadır. Bu nedenle - bu açıdan da - benim önerimin en fazla ilgiyi görmesi ve aynı zamanda topluma gerçekten tanıtılan tek

öneri olması ve Mükemmel Para Sistemimin mümkün olan en kısa sürede mevcut para sisteminin yerini alması son derece anlamlı ve önemlidir.

Şu anda, parasal reform üzerinde çalışan başka gruplar ve bireyler de bulunmaktadır. Bildiğim ve hem son yıllarda hem de şimdi önerileri ve önerilerinin gelişimi hakkında bilgi sahibi olduğum gruplar ve bireyler en azından şunlardır:

Parasal reform için uluslararası hareket ve ona bağlı tüm gruplar. Genel olarak, bu grupların hepsi aynı şeyi istemekte ve önermektedir. 2014 yılına kadar, Hollanda kolu/grubu " bizim paramız" da dahil olmak üzere tüm bu gruplar "kısmi rezerv bankacılığı" sisteminin yerini "tam rezerv bankacılığı" sisteminin almasını istiyorlardı. Beni şaşırtan şey, belki de " bizim paramız" girişiminin arkasındaki en az bir kişinin ekonomik kriz ve parasal sistemler ve politikalarla ilgili bazı çalışmalarımı ve anlayışımı okuduğunu bildiğim için, özellikle " bizim paramız" vakfının / grubunun 2014'ün sonundan / 2015'in başından bu yana önerilerinin içeriğini oldukça büyük ölçüde değiştirmiş gibi görünmesidir. Ayrıca çok çarpıcı bulduğum bir diğer husus da, grubun ya da kuruluşun kendi web sitesinde parasal sistemler ve politikalar üzerine araştırmalara 2012 yılında başladığını belirtmesine karşın, 2015 yılında anlayışında oldukça ilerlemiş görünmesi ve her halükarda hükümete önerilerde bulunması ve temel geliri güçlü bir şekilde destekleyerek toplumda kabul görmesini ve hayata geçirilmesini sağlamaya çalışmasıdır.

Modern Para Teorisinin önerileri/ilgili olduğu konular

Occupy tarafından ortaya atılan parasal reform önerileri / David Graeber

Herman Wijffels'in Sürdürülebilir Finans Laboratuvarı önerileri ve odak alanları

Borçsuz para önerenler. Uluslararası Parasal Reform Hareketi gibi bunu yapanlar genellikle Kısmi Rezerv Bankacılığının kaldırılmasını ve Tam Rezerv Bankacılığına geçilmesini önermektedir. Kısmi Rezerv Bankacılığının tamamen kaldırılarak Tam Rezerv Bankacılığı sistemine geçilmesi gibi değersiz bir öneri dışında, Borçsuz Para öneren hiç kimse tamamen yeni bir para sistemi önermemektedir.

Kişiler açısından bakıldığında ise aşağıdakiler yer almaktadır. Bu kişilerin büyük çoğunluğu daha önce bahsettiğim grupların içinde ya da arkasında yer almaktadır. Bunlar daha sonra aşağıdaki kişilerdir :

Bernard Lietaer. Bildiğim kadarıyla bu kişi yukarıdaki grupların hiçbirinde yer almıyor ancak kendisinin parasal reform için bir önerisi veya önerileri var.

Ad Broere. Bu Ad Broere, parasal reform için önerilerde bulunmakta, ancak özellikle bankacılık sisteminin reformuna odaklanmaktadır. Ad Broere "Bizim Paramız" adlı vakfın/grupun kurucularından biridir. Çeşitli nedenlerden dolayı, bu grubu benim anlayışımı ve önerimi benimseme ve zaman içerisinde kendi parasal reform önerilerini benimkine uyarlama veya atfetme açısından en büyük tehlike olarak görüyorum. Şu ana kadar, yani 2015'in sonlarına doğru bile, önerileri pratikte hala tamamen kullanılamaz durumda ve birçok nedenden ötürü benim önerimden ve benim (çok daha geniş ve aynı zamanda daha iyi) anlayışımdan birçok yönden farklı. Yine de benim önerime doğru gittikçe daha fazla ilerliyor (ilerlemek istiyor) gibi görünüyorlar.

Herman Wijffels ve Sürdürülebilir Finans Laboratuvarı

Positive Money Uk ve ayrıca "our money" Hollanda'nın arkasındaki kişiler. Bunlardan 2) Bay Ad Broere'den daha önce bahsetmiştim

Borç üzerine ünlü ve popüler bir kitap yazan entelektüel David Graeber, Occupy hareketinin de arkasındaki isimdi. David Graeber ayrıca Occupy aracılığıyla kısmi rezerv bankacılığından tam rezerv bankacılığına geçiş şeklinde bir parasal reform önerdi.

Bu kişi ve grupların çoğu gerçek anlamda önerilerle gelmiyorlar ve eğer önerilerle geliyorlarsa bile, en azından bu noktada (2015'in sonları), pratik değiller ve en azından eksikler ve bu nedenle doğrudan topluma sunulmaya hazır değiller. Öte yandan benim önerim hem pratik hem de eksiksizdir ve topluma ve topluma tanıtılmaya tamamen hazır ve uygundur. Ve eğer bu gerçekleşirse ve gerçekleştiğinde, kriz sona erecek ama buna ek olarak toplumumuzda şimdiye kadarki en büyük parasal ve sosyal devrim anlamına gelecektir.

Bu kitabın diğer bölümlerinde de belirttiğim gibi, benim Parasal İnovasyonum ve Yeni Para Sistemim en önemli adım olmakla birlikte, toplumumuzda kapsamlı reformlar sağlamak için kesinlikle tek adım veya son adım değildir. Benim Mükemmel Para Sistemimin yol açacağı ve rehberlik edeceği parasal devrim ve yenilik, toplumda çeşitli Sosyal devrimleri ve iyileştirmeleri gerçekleştirmek ve bunları en uygun şekilde mümkün kılmak ve desteklemek için gereklidir. Diğerlerinin yanı sıra siyasi iyileştirmelerden, organizasyonel iyileştirmelerden,

bilimsel iyileştirmelerden ve bireysel iyileştirme ve ilerlemelerden bahsediyorum. Kasıtlı olarak değişimden değil, iyileştirme ve ilerlemeden bahsediyorum çünkü iyileştirme veya ilerleme olmayan değişiklikler tamamen anlamsız ve yararsızdır ve uygulanmamalıdır. Ve eğer gerçekleşirlerse, mümkün olan en kısa sürede daha olumlu ve yapıcı iyileştirme faaliyetlerine ve olasılıklarına doğru düzeltilmeli veya düzeltilmelidirler.

Our Money Foundation, 2014 yılı ya da 2015 yılı başından bu yana web sitesinde, topluma karşı değil toplum için çalışan bir para ya da bankacılık sistemi istediğini belirtiyor. Ayrıca 2012 yılında para sisteminin nasıl işlediği ve bu konuda nelerin iyileştirilebileceği konusunda araştırma yapmaya başladığını da belirtiyor. Para yaratımının kamu yönetimi altına alınması ve faiz ve borç içermeyen bir devlet parasının yaratılması isteniyor. Ayrıca bankalar tarafından yaratılan paraya gerçekten bir son vermek istiyorlar. Paramız Luuk de Waal Malefijt (2012 yılında vakfı kuran kişi) ile Niels Korthals Altes ve Martijn van der Linden tarafından yönetilmektedir. Bu vakıf 2012 yılında kurulmuştur. Şimdilik ve ayrıca bu söylemin ilerleyen bölümlerinde, vakfın "bizim" paramız olduğunu belirtmek ve bunun farkına varmak önemlidir

Uluslararası Parasal Reform Hareketi'nin internet sitesinde de hala Tam Rezerv Bankacılığı sistemine doğru ilerlemekten bahsedilmektedir

"Bizim paramız" vakfı Volgeld'den ve Volgeld sisteminden bahsediyor, ancak aynı vakıf Volgeld'in ne anlama geldiğini kanıtlamak suretiyle aslında kavramın kendisiyle çelişiyor gibi görünüyor. Volgeld'in aslında tamamen örtülü para anlamına geldiği, ancak mevcut tekliflerindeki bu örtünün hiçbir gerçekliğe dayanmadığı ve bu nedenle aslında anlaşıldığı gibi olmadığı gerçeğinden bahsediyorum. Bunun başlıca nedeni, 2015 yılında esas yönlerini kısmen değiştirmiş görünmeleri, ancak ne hakkında konuştuklarını henüz tam olarak anlamamış olmalarıdır. Önerilerinde ve kavramlarında mantıksızlık var çünkü kişi ("bizim paramız") kavramları ve önerileri başkalarının çalışmalarına, okuduklarına ve duyduklarına dayandırıyor ama kendisi bunu henüz tam olarak anlamıyor... Tam Rezerv Bankacılığı kavramı bile şu anda önerdiği şeye tam olarak uymuyor. Ancak Tam Rezerv Bankacılığı, Uluslararası Para Reformu Hareketi'nin ve ayrıca Bizim Paramız'ın tamamen bağlı olduğu ve Bizim Paramız'ın bugün hala istedikleri şey olarak ilettiği şeydir.

" our money" vakfı, gerçek geçişin 1 gece veya 1 günde sağlanabileceğini bildirmektedir. Bu benim için çarpıcı bir sunum şekli, çünkü 2011 tarihli kitabımda ve hemen sonrasında ve ayrıca son yıllarda, geçişin 1 gece veya 1 gün içinde

düzenlenebileceğinden defalarca bahsettim (ayrıca internette ve " our money" den insanların okuyabileceği yerlerde), bu bir gerçek. Tek gerçek şu ki, benim önerim söz konusu olduğunda o gecede gerçekleşmesi gereken değişiklikler, " our money" vakfının önerdiği ve aynı zamanda isimlendirdiği değişiklikler kadar zor ve geniş kapsamlı değil. Ve "our money" vakfının web sitesinde (2015'in sonlarında, şu anda bile) yoğun bir şekilde bahsedilen bu değişikliklerin hem gereksiz hem de Hollanda ve (dolayısıyla) küresel ekonomi için son derece zarar verici ve yıkıcı olacağını düşünüyorum. Önerileri de bu açıdan tamamen uygulanamaz ve pratikte hazırlanması kesinlikle bir yıldan fazla ve muhtemelen fiilen düzenlenmesi, yapılması çok daha uzun sürecektir. Çünkü "bizim paramız" ve onunla ilgili önerilerin toplumda gerçekten uygulanmasının mümkün olduğunu hiç sanmıyorum. Oysa benim dönüşüm, bunun için gereken hazırlık da dahil olmak üzere, 1 gece içinde GERÇEKTEN yönetilebilir... her ne kadar birkaç iyi uzman/uzman ve gerekli donanım ve yazılım gerekecek olsa da. Ama o zaman yapılabilir; hem hazırlık hem de geçiş sadece 1 gece veya günde... daha fazlasına gerek kalmadan.

"Bizim Paramız" vakfı Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlıdır. "Positive Money UK" kuruluşu da bu harekete bağlıdır. Ve Avrupa'da bulunan 15 kadar başka kuruluş. Hem Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı hemen hemen tüm örgütler hem de " our Money", " Positive Money UK" vakfı ve Occupy hareketi, en azından Haziran 2016'ya kadar, kısmi rezerv bankacılığından tam rezerv bankacılığına geçilmesini önermiştir. Gerçekten de, şimdi bile, 2016 ortalarında, Uluslararası Para Reformu Hareketi'nin web sitesinde hala " bizim paramız" vakfının Tam Rezerv Bankacılığına geçmek istediği yazıyor. Yani aslında " Bizim Paramız" vakfının şu anda hala ilettiği ve istediği şey bu. Ancak her halükarda, bankaların para yaratmayı durdurmasını, borç veya faizle para yaratmayı durdurmasını ve böylece bankalar tarafından para yaratmanın mevcut yolunun tamamen ortadan kalkmasını ve kendi önerilerine uyan ve bankaların artık para, borç veya faiz yaratmasına izin verilmeyen bir yolla değiştirilmesini istiyorlar.

Benim önerim ve çözümüm, ki bu aynı zamanda en iyi çözüm ve en iyi öneridir, çok daha geniş, daha iyi ve farklıdır. Ve çok daha iyi bir anlayışa dayanmaktadır. Buna ek olarak, bu kitabın diğer bölümlerinde de bulunabileceği gibi, benim para sistemimin NEDEN daha iyi olduğunu da açıkladım. Enflasyon benim yeni para sistemimde neden bir sorun olmayacak? Ve hangi para politikasının buna en uygun olduğunu. Benim Mükemmel Para Sistemi önerim ve buna en uygun

politikalar, " our money" vakfının ve/veya Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı diğer kuruluşların şu anda eksik, tamamlanmamış ve pratik olmayan önerilerinden çok daha önce ve uzun zamandır hazırdı.

"Bizim Paramız" grubunun ve Uluslararası Para Reformu Hareketi ile İşgal Hareketi'ne bağlı diğer grupların önerdiği teklifleri yapmak çocuk oyuncağıdır. Özellikle de tüm bu gruplar ve hareketler mevcut krizin öncelikle bir borç krizi olduğunu varsaymaktadır. Dolayısıyla borçsuz para yaratılmasını önermek mantıklıdır. Özellikle de bunu en azından bir yıl önce ya da benim de aynı şeyi öneren birçok yazımdan birinde bu konudaki bir öneriyi değiştirmeden hemen önce okumuş olsaydınız. Ancak gerçek şu ki, gerçekte neler olup bittiğini, bu paranın NASIL ve kim tarafından yaratılması gerektiğini ve hangi para politikasının sadece mümkün değil aynı zamanda arzu edilir olduğunu gerçekten anlamak için bir adım daha ileri gitmek ve bir seviye daha profesyonelleşmek ve anlamak gerekir. Ve ekonominin gelecekte gerçekten en uygun şekilde gelişebilmesi için toplumumuzda, ekonomimizde ve bankacılık sistemimizde tam olarak NELERİN değişmesi gerektiği. Sonuncusu, yani anlayış ve gerçekten en uygun çözüm, Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı tüm grupların (yani " bizim paramız" grubu da dahil) ve bundan etkilenen ya da esasen değersiz önerilerinden bir anlam çıkaran tüm bireylerin şu ana kadar (2015'in sonları) hala eksikliğini hissettiği bir şeydir.

Daha önce de belirttiğim gibi, Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı olan ve olan TÜM kuruluşlar, en azından 2014 yılı sonuna kadar, bankacılık sisteminde kısmi rezerv bankacılığından tam rezerv bankacılığına geçilmesini istiyordu. Bu, dolaşımdaki paraya karşı kısmi rezerv yerine, dolaşımdaki paraya karşı tam rezerv olması gerektiği anlamına gelmektedir. Bu rezerv de bir şeyden, değerli ve elle tutulur bir şeyden oluşmalıdır. Şu anda Ons Geld vakfı, borçsuz para yaratılmasını istediğini ve bankaların artık para yaratmasını istemediğini bildiriyor, ancak artık (çok açık bir şekilde) tam rezerv bankacılığından bahsetmiyor. Dolaşımdaki paraya karşı bir rezerv olması gerekip gerekmediği ve bu rezervin tam olması gerekip gerekmediği oldukça önemli olsa da. Ancak Our Money Foundation bu konuya değinmiyor, çünkü neyin neden gerekli olduğunu anlamaktan tamamen yoksun. Ya da belki de bunu bir yerlerde tanımlamışlardır ama web sitesinde bundan bahsedilmiyordur. Ve eğer bir yerlerde bu konuda nasıl düşünüldüğüne dair bir açıklama varsa bunun da eksik olacağına ve en iyi anlayışa dayanmayacağına.... ve kesinlikle benim uzun süredir bu konuda sahip olduğum anlayışa dayanmayacağına inanıyorum.

Her şey benim dışımdaki parasal reformcuların, yani Uluslararası Parasal Reform Hareketi'ne bağlı tüm grupların önerilerinin yanlış anlamaya dayandığını göstermektedir. Bu yanlış anlama kısmen ekonomimizde gerçekte neler olup bittiğine dair eksik bir anlayış ve vizyondan kaynaklanmaktadır. Ekonomimizde ve toplumumuzda şu ana kadar bankalar ve paranın yaratılma biçimi (o kadar da) sorun değildir ve diğerlerinin yanı sıra " our money" vakfı tarafından önerildiği gibi kesinlikle ortadan kalkması ya da tamamen değişmesi gerekmeyecektir. Mevcut dönemde bankalar tarafından ipotek sağlamak üzere kredilerin yaratılma ve verilme şekli ve diğerlerinin yanı sıra "bizim paramız" tarafından "kısmi rezerv bankacılığı" olarak adlandırılan (ancak gerçekte öyle değildir, çünkü kısmi rezerv bankacılığı teorik bir terimdir, gerçeklik ise biraz farklıdır) şey, "bizim paramız" grubu veya vakfı tarafından zararlı ve istenmeyen olarak görülmektedir. Ve ekonomide işlerin ters gitmesinin tek olmasa da en büyük nedenlerinden biri olarak görülüyor. Bu nedenle "bizim paramız" ondan kurtulmayı ve yerine olumlu olacak ve bu nedenle belki de "pozitif para" olarak adlandırılabilecek başka bir para yaratma yöntemini önermektedir.

Ancak gerçek şu ki, geçmişte bankalar tarafından sağlanan ve halen sağlanmakta olan konut kredileri asıl sorun bile değildi. Geçmişte bireyler ve bir bütün olarak toplum için sorunlu hale gelen ipotekler olsa da, bunun ipoteklerin sağlanış şeklinden ziyade dış / çevresel faktörlerle ilgisi vardır. Her halükarda, ben aşağıdakilerden bahsediyorum:

Bu ipoteklerin verildiği kişi veya grupların mali durumu. Bu mali durum kötüleştikçe - özellikle gelirdeki geçici veya başka türlü azalmalar, artan giderler veya harcamalarla birleşince - ipotek alanların bazıları artık bu ipoteklere ilişkin ödeme yükümlülüklerini yerine getiremez hale gelmiştir. Bu durum, ipoteklerin veriliş şeklinden ziyade, o dönemden sonra toplumda meydana gelen gelişmelerden kaynaklanmıştır. Elbette ev fiyatlarındaki artış da çok büyük bir rol oynadı ve oynuyor, ancak bunun bankaların ipotek sağlayabilmesi ve sağlamasıyla ilgisi yok, daha çok gelir ve yaşam maliyeti arasında ortaya çıkan dengesizlik nedeniyle bazı bireyler bu konuda daha fazla sıkıntıya giriyor. Ayrıca sağlık hizmetleri maliyetlerindeki artış ve diğer maliyet ve harcamalardaki artış nedeniyle.

Mortgage sorunlarının ekonomimiz ve toplumumuz üzerinde yarattığı zincirleme etkiler. Amerika Birleşik Devletleri'nde 2008 yılı civarında ipotekli konut kredileriyle ilgili yaşanan sorunların bir sonucu olarak hükümetler para politikalarını, kuruluşlar ve bireyler de eylemlerini değiştirmiştir. Hem hükümetlerin para politikalarındaki değişiklikler hem de bireylerin ve kuruluşların

eylemlerindeki değişiklikler, ekonomimizdeki ve toplumumuzdaki durumu dramatik bir şekilde kötüleştirdi.

Burada bu konuya uzun uzadıya girdiğimin farkındayım, ancak istediğim son şey, metinlerimde yer alan anlayışımı temel alan herhangi bir grubun daha sonra kendi önerilerini ortaya koyması ya da önerilerini metinlerimi okuyarak elde ettiği gelişmiş anlayışa uyarlaması ve daha sonra bunların hepsinin kendilerinden geldiğini iddia etmesi ve hatta bir noktada "tesadüfen" aynı ifadelerle olsun ya da olmasın benimle tamamen aynı önerileri ya da kısmi önerileri ortaya koymasıdır. Para sistemine getirdiğim yenilik, para sistemim ve bununla birlikte önerilen para politikası ve ayrıca bununla birlikte gelen açıklama ve anlayış için tüm övgü ve takdiri ben ve sadece ben hak ediyorum. Hem sistem ve politika ile ilgili olarak hem de ekonomi ve para sistemleri ve politikaları ile ilgili mevcut yanlış anlaşılmada neyin yanlış olduğu ile ilgili olarak. Ve neden benim yeni para sistemimin sadece işe yaramakla kalmayıp aynı zamanda umarım yakın geleceğin ekonomisi ve toplumu için en iyi ve harika çözüm olacağını.

"Bizim paramız" vakfının teklif ya da tekliflerine geri dönelim. Şimdi olduğu gibi, aynı zamanda 2012 ve 2014 yılları arasında olduğu gibi. Gerçek şu ki vakıf, Uluslararası Parasal Reform Hareketi bünyesindeki gruplar tarafından geliştirilen önerilere ve özellikle de İngiltere'deki " positive money UK" grubu bünyesindeki önerilere ve bunların geliştirilmesine az çok " otostop çekmektedir". Benim çalışmalarımı da okuyup okumadıkları ve ne ölçüde okudukları ve önerilerini özünde değiştirmek için ne ölçüde kullanıp kullanmadıkları bir soru olarak kalmaktadır. Gerçek şu ki benim teklifim 2011 yılında hazırdı ve bugüne kadar da aşağı yukarı aynı kaldı. Para sistemine getirdiğim yenilikler ve para politikasındaki değişiklikler de aynı kaldı. Sadece içerik açısından, gelir ve emek/çalışmanın birbirinden ayrılması özellikle önemli olmak üzere, şimdiye kadar daha da geliştirdim. Özellikle de içinde bulunduğumuz ve daha önceki yıllarda yaşanan finansal krizin bankalardan ya da borçlardan kaynaklanmadığı, borcun bir neden değil borç krizinin altında yatan gerçek nedenlerin bir sonucu olduğu anlaşılırsa.... bu benim uzun zamandır anladığım ancak Uluslararası Para Reformu Hareketi'ndeki grupların (ve dolayısıyla "bizim paramız" grubunun) 2015 yılında bile hala tam olarak ve hatta kısmen anlamadıkları bir şey. Şu anda bile hala mali krizin esasen çok fazla borçtan kaynaklandığını ve bunun sebebinin de bankalar olduğunu varsayıyorlar. Onlara göre bankalar en büyük suçlular ve bu nedenle para sisteminin, bankaların artık şu anda yaptıkları gibi para

yaratamayacakları ve karşılığında borç yaratacakları şekilde dönüştürülmesi gerekiyor.

Önerdikleri alternatif, yani para yaratmanın yanı sıra para tahsisini de tamamen devletin eline vermek pratik değildir. Devlet bunun için yeterli kapasiteye sahip değildir. Son yıllarda kişisel bütçeyle bağlantılı olarak ortaya çıkan sorunlar bunu kanıtlamaktadır. "Devletin" ya da hükümetin parayı ve aynı zamanda ekonomiyi yeterince ve etkin bir şekilde yönetemediği ve gelecekte bu yönde bir girişimde bulunulması halinde pek çok kişi ve kuruluşun bundan zarar göreceği bir gerçektir.

Benim önerimde ve dönüşümde de devlet bir rol oynamaktadır, ancak çok farklı bir rol. Benim önerim ve durumumda, ekonomiye daha fazla paranın geri dönmesini sağlamak için devletin ek ve oldukça geçici ama önemli bir rolü ve daha fazla eylemi söz konusudur. Bu paranın altın ya da başka somut bir şeyle desteklenmesi gerekmiyor. Bu sadece işi çok daha karmaşık hale getirmekle kalmaz, daha da önemlisi, altınla böyle bir teminat tamamen gereksizdir. Bu kitabın diğer bölümlerinde de belirttiğim gibi, para öncelikle ve sadece ilişkisel bir role, işleve ve değere sahiptir. Dahası, eğer tüm paranın altınla karşılanması gerekiyorsa ya da karşılanacaksa, ekonomide asla yeterli para olamaz ve olmayacaktır. Esasen, para ve altının ayrışmasının nedeni de muhtemelen bu olmuştur, zira artık bu bir gerçektir.

Dolayısıyla, paranın altından ayrıştırılmasına ek olarak, vatandaşların gelirlerinin, özellikle de düşük gelirlerin artırılmasını da savunuyorum. Bu da elbette kısmen gelir ile emek/işin birbirinden ayrılmasını gerektirecektir. Bu ayrışma da ancak benim para sistemindeki yeniliğim uygulandığında ve bununla birlikte benim (ve sadece benim!) geliştirdiğim Mükemmel Para Sistemi gerçeğe dönüştüğünde mümkün olacaktır.

Gelir ve emeğin bu şekilde ayrıştırılmasını, gelir ve emeğin bu şekilde ayrıştırılmasının NASIL ele alınması gerektiği de dahil olmak üzere, diğer çalışmalarımda da ayrıntılı olarak tanımlamıştım. Devlet harcamalarının benim para sistemi inovasyonumla yaratılan parayla ödenmesi ya da kısmen ödenmemesi - ve vergilerin bir kısmının ya da tamamının kaldırılması ya da kaldırılmaması - da bunda önemli bir rol oynamaktadır. Bu husus, yani devlet harcamalarının Mükemmel Para Sistemi aracılığıyla ve bu sistem dahilinde

yaratılan parayla ödenmesi, 2011 yılında kindle/amazon'da e-kitap olarak yayınlanan kitabımda da açıklanmış ya da belirtilmiştir. Bu, EMS'nin çok önemli bir yönüdür, özellikle de finansal krizin bir borç krizinden ziyade bir gelir krizi olduğu anlayışından hareketle. Her ne kadar borç krizi bu gelir krizinin bir sonucu olsa da. Gelirlerin gerekli ya da gereksiz harcamalar için giderek daha fazla yetersiz kalması ve bunun hem bireylerin hem de hükümetin borç düzeyi üzerindeki etkisi.

Bu kopukluk ve özellikle de benim Mükemmel Para Sistemim, John Maynard Keynes'in "torunlarımız için ekonomik olasılıklar" adlı metninde gelecek için öngördüğü şeyi mümkün kılmak için de gereklidir. Bu metin ilginç ve konuyla ilgili ve ben de onun gelecekte daha az çalışılacağı ve bunun 2030 civarında bir gerçek olacağı yönündeki öngörüsünün gerçekleşeceğini tahmin ediyorum. Bu da gerçekleşecektir. Ancak bunun için benim Mükemmel Para Sistemimin hayata geçirilmesi gerekiyor. 2030 ile 2016 arasında yaklaşık 14 yıl var ve ben şahsen bunun başarılabilir olduğunu düşünüyorum. EMS'mi hayata geçirmek için. Aslında kitabımın, yani bu kitabın yayınlanmasının bu süreci önemli ölçüde hızlandıracağını umuyorum. Hükümetler ve politikacılar bunun - Mükemmel Para Sistemimin tanıtılması ve hayata geçirilmesinin - herkes için çok daha iyi bir geleceğin ve daha mükemmel bir toplumun anahtarı olduğunu anlamaya başlarlar. Özellikle de mevcut para sisteminde ve bunun sonucunda ortaya çıkan para politikalarında mevcut olan mantıksızlıkların çoğunu ve muhtemelen tamamını bir çırpıda çözebileceği ve çözeceği için.

Dolayısıyla benim önerim ve çözümüm, neyin söz konusu olduğuna dair çok daha geniş bir anlayışa dayanmaktadır ve bu nedenle Uluslararası Para Reformu Hareketi'ne bağlı tüm grupların seçenek ve önerilerinden, dolayısıyla " bizim paramız" önerisi de dahil olmak üzere, çok daha iyi ve kolay uygulanabilirdir. Buna ek olarak, mevcut " bizim paramız" önerisi - yani 2015 önerisi - pratikte tamamen uygulanamaz ve ekonomi için de zararlıdır. Bireyler, kuruluşlar ve ayrıca hükümetler için olası feci sonuçlarla toplumumuzun tamamen bozulmasına yol açacaktır. Bu bağlamda, "bizim paramız" vakfı da ne istediğini ve ne önerdiğini anlamakta tamamen başarısız olmaktadır.

Öte yandan benim önerim uygulanabilir ve uygulamaya tamamen hazır. Ayrıca kısmen aşamalı olarak da yapılabilir ki bu da en iyisidir. Aslında, giriş adımlarını da zaten tam olarak tanımladım. Ancak, bu giriş adımlarının bile sadece bölümler

halinde ele alınacağı şekilde de yaklaşılabilir. Bu nihai sonuç için en iyi çözüm değildir, ancak hükümete para sistemine yönelik inovasyonumun ve Mükemmel Para Sistemimi gerçeğe dönüştürmek için önerdiğim eylemlerin gerçekten işe yarayacağına ve bireyler, kuruluşlar ve hükümet için çok olumlu etkileri olacağına dair daha fazla kesinlik ve kanıt sağlar. EMS'm gerçeğe dönüştüğünde, bu toplumdaki tüm bireyler ve taraflar için gerçekten olumlu olacaktır. Birçok yönden. Şu anda gerçekten ihtiyaç duyulan tek şey, bir hükümetin benim para sistemi inovasyonumu uygulayacak cesarete sahip olması ve böylece EMS'yi (yarattığım Mükemmel Para Sistemi) toplumumuz için de bir gerçeklik haline getirmesidir.

Paramızın temeli. Para yaratma yetkisinin özel bankaların elinden alınmasını istiyor. Bu gereksiz ve aynı zamanda toplum için tamamen yıkıcıdır. Dolayısıyla Paramız Vakfı, mevcut para sisteminin ve para yaratma yönteminin tamamen değiştirilmesini savunmaktadır ki bu da ekonomi ve toplum için bu grubun ve onunla ilişkili bireylerin fark ettiğinden çok daha ciddi ve zarar verici olacaktır. Öte yandan ben, mevcut para sisteminin ve mevcut para yaratma yönteminin değiştirilmesini DEĞİL, aksine mevcut para sisteminin ve mevcut para yaratma yönteminin tamamlanmasını savunuyorum. Bu tamamlayıcılık, mevcut para sisteminin Mükemmel Para Sistemine dönüşmesini sağlayacaktır. Bu sistemde bankalar şu anda ne yapıyorlarsa ve ne ile meşgullerse onu yapmaya devam edebilirler ve edeceklerdir. Bu durum gelecekte, özellikle de Mükemmel Para Sistemine geçiş nedeniyle değişecektir, ancak bu değişiklikler olumlu olacak ve ekonomi ya da toplum için zararlı olmayacaktır.

Yukarıda da belirttiğim gibi. Paramızın kuruluşunun, önerilerini bankaların ve bankaların eylemlerinin ve özellikle de paranın bankalar tarafından yaratılma şeklinin varsayımına ve yanlış anlaşılmasına dayandırdığını anlamak çok önemlidir. Finansal krizin ya da 2008 yılında resmiyet kazanan ve günümüzde hala var olduğuna inanılan borç krizinin temel nedeni budur. "Bizim paramız" adlı vakıf ya da grup ve arkasındaki bireyler bu krizin gerçekten de bir borç krizi olduğunu ve asıl sorunun borç olduğunu varsaymaktadır. Bu da gerçekte tamamen yanlıştır. Her ne kadar toplumdaki hemen herkesin en yaygın açıklaması ve zihniyeti olsa da.

Borç krizinin yaratılmasının altında yatan gerçek neden. Bankalardan para yaratmanın mevcut yolu DEĞİLDİR. Borç yaratılması da değildir. Mevcut para sistemi ve politikasının günümüz toplumuna ve toplumdaki değişikliklere

uymaması bir rol oynamaktadır, ancak asıl sorun şu anda ekonomide çok az para olmasıdır. Bu bağlamda ekonomi ile neyin kastedildiğinin farkına varılması önemlidir. Ekonomide çok az para olduğunu söylerken, birincil ekonomide çok az para olduğunu kastediyorum. İnsanların üretim yaptığı ve şirketler, kuruluşlar ve bireyler için gelir elde etmek üzere çalıştığı ekonomi. Finans dünyasında ve ekonomide bol miktarda ve muhtemelen çok fazla para dönerken ve mevcutken, ekonomimizin birincil süreçlerinde dönen ve/veya mevcut olan para miktarı şu anda çok azdır. Bunun nedeni mevcut para sistemi ve bunun sonucu olarak mümkün olan para politikası ve özellikle de bunun sonucu olarak hala imkansız olan büyük ve çok daha büyük ve daha iyi para politikasıdır. Sadece daha iyi değil, aynı zamanda günümüz toplumu için çok gerekli olan bu ek, daha büyük para politikası, benim para sistemine yönelik yeniliğim mevcut para sistemine eklendiğinde ve böylece Mükemmel Para Sistemine geçiş gerçekleştiğinde mümkün olacaktır.

Benim önerim olan Mükemmel Para Sistemi, tam da şu nedenle mükemmeldir

Borç krizinin gerçek nedeninin ne olduğu konusunda doğru bir anlayışa dayanarak, bu da ekonomide ÇOK AZ para olmasıdır. Bu durumda ekonomi, mal ve hizmet ekonomisi olan birincil ekonomi ve işçilerin ve işletmelerin gelirlerini elde ettikleri ekonomi anlamına gelmektedir. Bununla finans sektörünü ve bu sektöre giren tüm parayı kastetmiyorum, yani gelir derken emekten ve girişimcilikten/örgütlenmeden elde edilen geliri kastediyorum. Çalışma.

Hem toplumdaki gelişmeleri hem de borç krizinin gerçek nedenini dikkate alır ve bunlarla eşleşir. Ve bu kriz nedeninin en iyi nasıl çözülebileceğini ve para politikasının toplumdaki gelişmelerle en iyi nasıl uyumlu hale getirilebileceğini ya da getirilmesi gerektiğini. Bu da özellikle artan verimlilik ve çalışan başına daha az saat çalışma olasılığı ya da gerekliliğini içermektedir. Bu da çalışanların gelirlerinin ve kurumların/firmaların emek ya da faaliyetlerden giderek daha fazla ayrıştırılmasını gerektirir. Ya da daha iyisi, tüketimin de bir faaliyet olarak görüldüğü ve topluma ve ekonomiye katkıda bulunduğu için ödüllendirilebildiği farklı bir faaliyet tanımı ve ekonomi düşüncesi. Yani hiç çalışmayan ama tüketen insanlar bile tüketmeye ve yaşamaya devam edebilecek kadar gelir elde edebilmelidir. Buradaki uç durum ya da durum, toplumumuzdaki her bireyin gerçekten hiç çalışmadığı ve gerçekten her şeyin makineler ve robotlar tarafından yapıldığı ve aynı zamanda gerçekten her bireyin tüm gerekli ihtiyaçları veya ihtiyaçları karşılamaya devam etmek için yeterli veya hatta daha fazlasını kazandığı ve hatta belki de daha fazlası olacaktır. Bu uç durum imkansız gibi görünmektedir ve mevcut parasal sistem içinde de tamamen imkansızdır. Ancak

bu durum gerçekten hemen mümkün hale gelir ve Mükemmel Para Sistemi gerçeğe dönüştüğünde, gerekirse gerçekten hemen gerçeğe dönüşebilir.

Ekonomi ve ekonomik süreçlerin doğru bir şekilde anlaşılmasına dayanır. Buna enflasyonun doğru anlaşılması da dahildir. Ve enflasyonun ana akım ekonomi bilimi ve neredeyse tüm ekonomistler ve vatandaşlar tarafından tamamen yanlış anlaşıldığını anlamak. Enflasyonun gerçekte ne anlama geldiğini, toplumumuzda ve ekonomimizde neden ve nasıl gerçekleştiğini ya da gerçekleşmediğini bir açıdan çok daha iyi anladığıma, gerçek bir anlayışa sahip olduğuma inanıyorum. Ve bunun hem mevcut para sistemi hem de benim yarattığım Mükemmel Para Sistemi ile ne kadar ilgili ya da ilgisiz olduğunu.

Benim Mükemmel Para Sistemim mantıksal ilişkisel bir para sistemidir. Ekonomi ve toplumdaki mantıksal ilişkisel bağımlılıkları ve ilişkileri dikkate alır ve bunları en uygun şekilde destekler.

Uluslararası Parasal Reform Hareketi'nin web sitesinde 2016 yılı ortalarında hala belirtildiği üzere, Our Money Foundation geleceğin para sisteminin Tam Rezerv Bankacılığına dayanmasını istemektedir. Tam rezerv bankacılığı, paranın tamamen desteklenmesi gerektiği önermesine dayanmaktadır. Paranın kendisi değil ama dolaşımdaki para miktarı tamamen desteklenmeli, ödünç verilen tüm para desteklenmeli ve buna ek olarak birinin sahip olduğu tüm para da tamamen desteklenmelidir.

Şimdi, bu Tam Rezerv bankacılığının ve ayrıca paramızın temelinin dolaşımdaki paradan ve hala ödenecek ya da harcanacak paradan bahsetmediğini anlamak ilginç. Krediden (ki aslında bu da bir borçtur) ve aynı zamanda özel alandaki avans ve kredilerden bahsediyorum. Eğer tüm bu paranın da tam olarak karşılanması gerekseydi, tüm ekonomi (yani para dolaşımının bankalar aracılığıyla gerçekleşen kısmı olan sadece bankacılık kısmı değil), benim tam rezerv ekonomisi olarak adlandırdığım ve adlandırdığım şeye dönüşürdü. Bu tam rezerv ekonomisi terimi, bildiğim kadarıyla henüz mevcut değil ve dolayısıyla benim bir yaratımım. En azından burada kullanıldığı ve adlandırıldığı şekliyle ve anlayışla. Ancak, tam rezerv ekonomisi, hem tam rezerv bankacılığının hem de tam rezerv ekonomisinin felsefeye dayanan teorik kavramlar olduğu gerçeğinin tam olarak anlaşılması için gerekli olan bir terimdir. Ve gerçekten mükemmel bir pratik mantıktan ziyade mantıksızlığa dayanmaktadır. Bu nedenle, hem tam rezerv bankacılığı hem de tam rezerv ekonomisi toplumumuz, ekonomimiz ve gerçekliğimiz için ne mantıklı, ne uygulanabilir ne de arzu edilen seçeneklerdir.

Buna ek olarak, tam rezerv ekonomisi olmadan tam rezerv bankacılığının mümkün olup olmadığı da anlaşılmalıdır.

Tüm bunları anlamak için, tam rezerv bankacılığının yanı sıra tam rezerv ekonomisinin de arzu edilen bir şey olmadığını anlamak gerekir. Ve tam rezerv ekonomisi kavramı da bunu tam olarak anlamak için çok önemlidir. Fonksiyonel ve fonksiyonel olmayan farklılaştırmayı (bu kavramları kastediyorum) da yeterince anlamak ve özellikle fonksiyonel farklılaştırmayı en mükemmel şekilde uygulamak gerekir. Buna ek olarak, ilgili ve ilgili olmayan farklılaştırma kavramları da önemlidir.

Gerçekten de herkes bir noktada parasını çekiyorsa, bankacılık söz konusu olduğunda para tamamen karşılanmalıdır. Ancak, normal durumlarda durum böyle değildir. Paranın çekilmesi ile müşterilere gerekli ödemenin yapılması arasında zaman açısından bir fark vardır. Birçok durumda, bankaların parayı dağıtmasına bile gerek yoktur, çünkü paranın büyük çoğunluğu zaten aynı bankalara geri dönmektedir. Bu nedenle, mevcut bankacılık yöntemi mantıklı bir seçenektir. Ancak, daha fazla durumda mantıklı bir seçenektir. Mevcut bankacılık yönteminin daha mantıklı olmasının yanı sıra, ya da aslında bu nedenle, hem ilgili bireyler ve kuruluşlar hem de toplum ve ekonomi için çok daha iyi bir seçenektir.

Nihayetinde ekonomi, ödüllendirme kavramı ve sosyal ilişkisi ile ilgilidir. En ideal ve yapıcı ve dolayısıyla en mükemmel ve mantıklı durumda, finansal sözleşmeden sosyal sözleşmeye bir dönüşüm söz konusudur ve en mükemmel ve optimize edilmiş durumlarda, finansal sözleşmeye artık ihtiyaç bile yoktur ve sosyal sözleşme kalır ve hatta daha da genişletilir. Ancak, bu sosyal sözleşmenin birçok durumda güvenle desteklenmesi gerekir ve bunun için de belirli bir sosyal duruma ihtiyaç vardır. Bunun en bilindik ve aynı zamanda en geniş kapsamlı durumu ya da koşulu aşkın ya da arkadaşlığın ve daha da ileri gidersek evliliğin evresi ve ortaya çıkışıdır. Ancak günümüzde evliliğin daha az yaygın olduğunu görüyoruz, güven de daha az uzun ve/veya yakın sosyal temaslar nedeniyle daha az yaygın gibi görünüyor. Bu bağlamda, sosyal ilişkilerimizin ve gerçekliğimizin yüzeyselliği muhtemelen ekonomimiz ve ekonomik süreçlerimiz üzerinde de olumsuz bir etkiye sahiptir. Daha da fazlası ya da aslında (neredeyse) sadece mevcut para sistemimizin sosyal temasların daha yüzeysel ve daha az sağlam olmasının sonuçlarına göre ayarlanmamış

olması ve dolayısıyla bunlarla başa çıkamaması nedeniyle. Mükemmel Para Sistemi bunu yapabilir ve para politikası ve organizasyonu da Mükemmel Para Sistemindeki her türlü sosyal duruma tam olarak uyarlanabilir.

Tam rezerv bankacılığının gerçekten önemli bir parçası, yani tam rezerv bankacılığında tüm paranın tam destekli olması gerektiği gerçeği konusunda Our Money Foundation 2015'in başından beri kendisiyle çelişiyor. Çünkü o zamandan beri, yani kitabımı kindle/amazon'da yayınladıktan yaklaşık 4 yıl sonra ve ayrıca Mükemmel Para Sistemini çeşitli metinlerde ve yorumlarda ve ayrıca internetteki çeşitli iletişim biçimlerinde daha spesifik olarak açıkladıktan ve tartıştıktan epey bir süre sonra, paramız vakfı da paranın bu nedenle yoktan yaratılabileceğini iletmeye başladı (ve hala iletiyor). Paranın bu şekilde yoktan var edilmesi tam rezerv bankacılığıyla çelişmektedir. Çünkü tam rezerv bankacılığı böylece paranın tam olarak kapsandığını varsayar. Bu nedenle tam rezerv bankacılığının tanımına ve teorisine göre paranın bir şey tarafından desteklenmesi gerekir. Para yoktan yaratıldığında, bu para HİÇBİR ŞEY tarafından karşılanmaz. Paranın yoktan var edilmesinde, parayı kapsayan hiçbir şey yoktur. En azından, tam rezerv bankacılığı sisteminde ya da bu sistem altında anlaşıldığı ya da gerekli olduğu şekilde bir örtü yoktur.

Kitabımın bu bölümünde anlatmaya çalıştığım ve bence açık bir şekilde ortaya koyduğum şey, Mükemmel Para Sisteminin ve bu sistemin temel özelliklerinin benim tarafımdan ve sadece benim tarafımdan geliştirilmiş olduğudur. Buna ek olarak, yoktan para yaratmaya başlama önerisinin ve kesinlikle Mükemmel Para Sisteminin bir parçası olarak para sistemi için benim yeniliğim olarak önerdiğim şekilde, 2015'in başlarında gerçekten benim dışımda herhangi bir grup veya birey tarafından önerilmediğinin yeterince açık olduğunu düşünüyorum. Bununla birlikte, benim de her şeyden haberdar olamayacağımı ve küçük bir ihtimal de olsa 2015'ten çok daha önce bunu önermiş bir grup ya da birey olabileceğini belirtmek isterim. Bu durumda, bu kişi ya da grupları ya da örgütleri tanıyan birileri varsa, bu konuda bilgilendirilmeyi umuyorum. Böylece onların önerdiği ya da teklif ettiği şey ile benim Mükemmel Para Sistemim arasındaki farkları da derinlemesine inceleyebilirim. Ancak gerçek şu ki Stichting Ons Geld en azından 2012 yılında kuruldu ve en azından o yıl yeni bir para sistemi önerisi konusunda benim kadar ileride değillerdi. Buna en uygun para politikasını ve nedenini bir kenara bırakın. Ayrıca, Stichting Ons Geld ve ilgili kişilerin o zamandan sonra yazılarımı okumak için bolca fırsatı vardı ve sanırım en az bir kişi okudu. Bunun gerçekten olduğunu söylemiyorum, ancak bunun mümkün olduğunu söylüyorum

Para Vakfımız, para yaratma işinin tamamen devlete bırakılmasını ve bankaların gelecekte kendi başlarına para tahsis etmelerine izin verilmesini ve bunu yapabilmelerini istiyor. ABNAMRO, Rabobank, Postbank ve benzeri bankalar tarafından para yaratmanın mevcut yolu. O zaman tamamen ortadan kalkacaktır (kalkmak zorundadır). Ancak bunun yerine Ons Geld Vakfı bankaların para yaratmasını istiyor. Şu farkla ki, bankalar borçsuz para yaratmak zorunda kalacaklar. Bu paranın fiziksel, elle tutulur ve değeri olan bir şeyle desteklenip desteklenmeyeceği. Soru.... Our Money'nin kullandığı bazı kaynaklar bunun böyle olması gerekmediğini iddia ediyor, ancak görebildiğim kadarıyla bu kaynaklar 2013 sonrası. Hatta 2014'ten bile sonra. Buna ek olarak, Our Money Foundation hala Tam Rezerv Bankacılığına doğru ilerlemek istediğini iddia ediyor ve Tam Rezerv Bankacılığı paranın fiziksel ve değerli bir şeyle desteklenmesini gerektiriyor. Örneğin Altın gibi.

Stichting Ons Geld (Paramız Vakfı), 2011'den birkaç yıl sonra, ya da başka bir deyişle benim bunu önermemden ve çeşitli kişi ve gruplara bahsetmemden birkaç yıl sonra (!!!!!), devletin/hükümetin giderlerinin bir kısmını yaratılan parayla ödemesini ve bunun vergilerin bir kısmının da kaldırılabileceği anlamına geldiğini önermektedir. Bununla birlikte, bu önerileri daha önce önerdiğim zamandan TAMAMEN daha sonra geliyor, ancak aynı zamanda Stichting Ons Geld'in 3 önerisinden biri ve bu nedenle a) ekonomik krizin gerçek nedeninin ne olduğu ve b) bunun daha geniş bir bağlamda en iyi nasıl çözülebileceğine dair çok daha geniş bir anlayış ve daha kapsamlı bir açıklama ve hikaye ile desteklenmiyor. Hem a) hem de b) ile ilgili olarak Our Money ve Our Money grubuyla bağlantılı kişiler tarafından yapılan bir açıklama var, ancak bu açıklama a) çok kapsamlı değil ve b) neler olup bittiğine ve bunu gerçekten çözmek için neye ihtiyaç duyulduğuna dair yetersiz bir anlayışa veya yalnızca kısmi bir anlayışa dayanıyor.

Hem www.academia.edu adresinde hem de birkaç yıl önce JPE (Journal of Political Economy) için yazdığım bir makalede yeni para sistemimi ayrıntılı olarak açıkladığımı zaten belirtmiştim. Bununla birlikte, benim tarafımdan bu konuda daha pek çok iletişim yapıldı. Bu da başlı başına iyi bir şey elbette. Ancak bu durum diğer taraflara ve bireylere amatörce ya da başka türlü önerilerini ve anlayışlarını benim sahip olduğum ve daha fazla ilettiğim kavramlara göre düzenleme fırsatı veriyor. Tesadüfen, kısa bir süre önce facebook'ta 23 Kasım 2010 tarihli bir paylaşımımı gördüm (şu anda 5 yıl öncesine ait!) Burada hükümetin a) harcamaları ödemek için para yaratabileceğini ve b) vergilerin

tamamen ya da tamamen kaldırılabileceğini belirtmiştim. Kindle/amazon'daki kitabım (2011'de orada yayınlandı!) para sistemi ve kendi yarattığım Mükemmel Para Sistemi için inovasyonumun daha da fazla olasılığını içeriyor.

Bu bağlamda anlaşılması gereken en önemli husus, benim para sistemine ve Mükemmel Para Sistemine getirdiğim yeniliğin, mevcut para sisteminin tamamen farklı bir para sistemiyle değiştirilmesi DEĞİL (teorik ve bana göre amatörce olan paramızın temeli önerisinde olduğu gibi), mevcut para sistemine, en azından yeniliğin mevcut para sistemine eklenmesi sırasında mevcut kredilerin ve para miktarlarının yanı sıra borçların da ekleneceği bir ekleme olduğudur. Var olmaya devam edecektir. Bununla birlikte, benim para sistemi için yaptığım yeniliği ekleyerek. Mükemmel Para Sistemini yaratır. Bununla birlikte, mevcut para sisteminin Mükemmel Para Sistemine tam olarak dönüştürülmesinin de esas olarak farklı, daha iyi bir para politikası gerektirdiğini belirtmek gerekir. Ve bu para politikası özellikle de NASIL ile ilgilidir; para politikasındaki değişiklikler, çalışmalarımın/yazılarımın çoğunda ayrıntılı olarak açıkladığım gibi olmalıdır. Para sistemine getirdiğim yenilik bunun için önemlidir, ama aynı zamanda, özellikle de gelirin emekten ayrılması ve tüm vergilerin ikame edilmesi veya tamamen ya da kısmen kaldırılması da önemlidir. Bu da bunun önemli bir parçasını oluşturuyor.

Tüm bu bölümün temel amacı, Bizim Paramız Vakfı'nın önerisi ile benim Mükemmel Para Sistemim arasındaki farkları mümkün olduğunca çok ve iyi bir şekilde açıklamaktır. Ancak özünde, para politikası seçenekleriyle birlikte parasal sisteme ilişkin yeniliklerimi içeren kitabımı 2011 yılında yayınlamıştım. Bu tarih civarında ve elbette öncesinde ve sonrasında da internette başka yerlerde yayınladım ve çeşitli insanlara yazılı metinler ve ek bilgiler yoluyla anlayışımın bazı kısımlarını gönderdim. Yani gerçek şu ki benim EMS'im, Stichting Ons Geld'in farklı bir para sistemi için olasılıkları araştırmaya başlamasından çok önce hazırdı ve diğer taraflara da iletilmişti. Stichting Ons Geld, fikirlerini, anlayışını ve teklifini önemli ölçüde daha sonra geliştirdi ve buna ek olarak, "şimdi" olan teklife giderek daha fazla adapte oldu ve değişti. 2015'in sonunda. Şu anda sahip oldukları teklif, başkalarının tekliflerine ve yeterli anlayışa dayanmayan bir dizi fikir ve öneriye dayanmaktadır. Aslında, önerilerinde a) uygulanmasını riskli kılan ve b) önerilerinde mantıksızlığa yol açan çok şey var. Benim tarafımdan oluşturulan orijinal öneri ve çözüm (Mükemmel Para Sistemi) o zamanlar (2011'den önce, yani Our Money'nin önerisinden birkaç yıl önce) Our Money'nin 2015'te sahip olduğundan çok daha ileride ve daha iyiydi.

Bu bağlamda anlaşılması gereken temel husus, benim para sistemine getirdiğim yeniliğin, ekonomiyi yeniden canlandırmak ve buna ek olarak borçları ödemek/çözmek, gelirleri artırmak, geliri emekten ayırmak, vergileri tamamen kaldırmak ya da kaldırmamak, devlet harcamalarını vergisiz ödemek, sosyal yardımları yeterli düzeye hatta (çok) üzerine çıkarmak için (neredeyse) sınırsız bir finansman kaynağı yaratmak için gereken tek şey olduğu gerçeğidir.

Para sistemine yönelik bu yeniliğe eklemeler yapılması ya da daha da ileri gidilerek mevcut para yaratma ve bankacılık yöntemlerinin değiştirilmesi bu nedenle tamamen gereksizdir, dahası yararlı da değildir. Ayrıca, bu tür eklemeler gereksiz risklere ve karmaşıklığa yol açar. Bu kitapta ve 2011'de yayınlanan kendi kitabımda ana hatlarıyla belirttiğim para politikası hedefleri için para sistemine yönelik inovasyonumdan yararlanmak, mevcut para sistemine ekleme açısından gerekli olan tek şeydir. EMS'ye dönüşümü başarmak ve böylece çok daha iyi bir toplum yaratmak ve ekonomimizin ve örgütlenmemizin mantıksız ve zararlı yönlerinin çoğunu ortadan kaldırmak için. Benim EMS'm bir özgürlük parası sistemidir ama aynı zamanda şimdiye kadar gerçekleştirilmiş en sürdürülebilir ve harika para sistemidir.

28. EMS teklifine karşı bizim para teklifimiz

Herman Wijffels'in Sürdürülebilir Finans Laboratuarı ile bağlantılı olan N.D. van Egmond, Mart 2015'te B.J.M. de Vries ile birlikte "sürdürülebilir bir finansal-ekonomik sistemin dinamikleri" başlıklı bir "çalışma belgesi" yayınladı (N D van Egmond ve B J M de Vries, "Dynamics of a sustainable financial-economic system", Utrecht University, 2015). Bu raporda ayrıca "Ons Geld" vakfından ve "positive money UK girişiminden" de bahsetmekte ve her ikisinin de FRB bankacılık sistemine doğru ilerlemek istediğinden bahsetmektedir. Her iki kuruluş da 1936 Chicage Planının uygulamaya konulduğunu görmek istemektedir. Yayınında ayrıca önerdiği sistemin 2 unsura dayandığını belirtmektedir: Tam Rezerv bankacılığı (FRB) ve DFM (borçsuz para).

Bay van Egmond'un (diğerlerinin yanı sıra " bizim paramız" inisiyatifine bağlı olan) bu yayınından ve ayrıca " bizim paramız" vakfının kendi yayınlarından (hem web sitesinde hem de atıfta bulundukları yayınlarda) açıkça görülen şey, istedikleri gibi borçsuz paranın (DFMFRB) işlevi veya yaratılmasıdır. DFM'nin çok farklı bir yolu, bence arzu edilen ve aynı zamanda daha iyi bir DFM yolu olacak olan. DFM elbette farklı şekillerde ve farklı zamanlarda yaratılabilir ve farklı amaçlar için kullanılabilir. Tam Rezerv Bankacılığı (FRB) altındaki DFMFRB, benim Mükemmel Para Sistemim (EMS) altındaki DFMEMS'den çok farklı bir DFM yoludur. Chicago Planı'nın tüm fikri ve ayrıca Our Money'nin önerileri ve bunun arkasındaki tüm insanlar (Klaas van Egmond gibi) sadece çok fazla teorik değil, aynı zamanda pratik olarak da tamamen istenmeyen bir şeydir. Eğer bu topluma sokulacak olursa, tüm ekonomi büyük bir karmaşaya dönüşecek ve tamamen yok olacaktır. Bunun nedeni Our Money ve Klaas van Egmond'un önerilerinin parasal sistemde bulunması gereken ilişkisel bağımlılıkları ve mantığı dikkate almamasıdır. Ancak bu ilişkisel bağımlılıklar ve mantık, benim Mükemmel Para Sistemim tarafından tamamen desteklenmektedir ve bu nedenle de borç krizine hem tamamen pratik hem de hemen uygulanabilir gerçek bir çözümü temsil etmektedir.

Tam Rezerv Bankacılığı (Chicago planı - "bizim paramız" önerisi ve Klaas van Egmond gibi kişiler) altındaki DFMFRB ile EMS içinde ortaya çıkan DFMEMS arasındaki bu farklılıklar nedeniyle. Tam Rezerv Bankacılığı kapsamındaki

DFMFRB'ye DFM-FRB veya DFMFRB kısaltmasını ve EMS kapsamındakilere DFM-EMS veya DFMEMS kısaltmasını mı vermeliyim?

Our Money Foundation, Uluslararası Parasal Reform Hareketi'ne bağlı diğer tüm kuruluşlar (örneğin "Positive Money UK", occupy/David Graeber ve bu kuruluşlara bağlı bireyler) Chicago Planı'nın versiyonlarını ve Tam Rezerv Bankacılığı'nı önermektedir. Ve böylece Kısmi Rezerv Bankacılığından Tam Rezerv Bankacılığına tamamen geçmek istemektedirler. Ve böylece Tam Rezerv Bankacılığı (FRB) ile Borçsuz Para-FRB'nin (DFMFRB) görünüşte eşleşen, kısıtlayıcı ve katı bir versiyonunun belirli bir kombinasyonunu toplumumuza öneriyor ve hatta görmek istiyorlar. Yapılması gereken en mükemmel parasal reform, yani benim yıllardır hazırladığım ve yarattığım reform, Bay van Egmond'un yayınında Borç Olarak Para (MaD) olarak adlandırdığı, ancak aslında Kesirli Rezerv Bankacılığı (FRB-EMS) ile Borçsuz Para-EMS'nin (DFMEMS) birleşiminden mi oluşmaktadır?

Dolayısıyla, genel olarak konuşmak gerekirse, benim önerim bahsedilen tüm grupların önerileri ile karşılaştırıldığında 2 öneri ortaya çıkmaktadır.

Borçsuz Paranın kısıtlayıcı, katı bir versiyonu olan tam rezerv bankacılığı DFMFRB'dir. Yaygın tanım ve anlayışa göre DFB'nin gerçekte ne olduğu budur.

Kısmi rezerv bankacılığı ve buna ek olarak Borçsuz Paranın son derece esnek ve harika bir yolu. Ben de kendime isim vermemeyi tercih ediyorum, ancak bunun yerine DFM versiyonu, Mükemmel Para Sisteminin (EMS) yaratılmasına yol açan para sistemi için benim yeniliğimdir. DFM-EMS veya DFMEMS'in belirli bir biçimini de içeriyor

Positive Money UK, Our Money Foundation, Occupy/David Graeber ve bunlara bağlı tüm birey ve gruplar 1. seçeneği önermektedir. Bu seçenek hem fazlasıyla teorik ve amatörce, hem de pratik uygulama için hiç de arzu edilen ya da uygun olmayan bir seçenektir.

Benim önerim, para sistemine yönelik inovasyonumu uygulayarak EMS'yi tanıtmak ve böylece mevcut para sistemini yarattığım Mükemmel Para Sistemine (EMS) dönüştürmek ÇOK pratik, profesyonel ve aynı zamanda toplumda hemen

uygulanabilir. Bu ne kadar erken gerçekleşirse, ekonomi ve toplum için o kadar iyi olacaktır.

Bununla birlikte, bu metinde, EMS ve benim para sistemi inovasyonum bağlamında Borçsuz Para terimini de kullandığımın farkına varılması gerçekten ÇOK önemlidir. Ancak bu aslında yanlıştır ve EMS içinde geçerli değildir. Bunun nedeni, borçsuz paranın Mükemmel Para Sistemi içinde yaratılan paranın bir yönü ve aynı zamanda bu paranın önemli bir yönü olmasına rağmen, para sistemine yönelik yeniliğimin Borçsuz Para kavramına YANSIMAYAN çok daha ilgili yönleri olmasıdır. Özellikle, para sistemine yönelik yeniliğim aracılığıyla EMS içinde paranın NASIL yaratılacağından ve aynı zamanda bunun KİM veya hangi kuruluşlar tarafından yapılabileceğinden, bunun için hangi yasal ve örgütsel destek ve yapıların gerekli olduğundan ve böylece Mükemmel Para Sistemi (EMS) içinde NELERİN mümkün olduğundan bahsediyorum. DFM bu nedenle EMS içindeki herhangi bir şey için çok sınırlı bir kavramdır. Ancak benim EMS'imin FRB ile karşılaştırılması için burada ve aşağıdaki bölümde kullanılması faydalı olacaktır. Bununla birlikte, bu metinde veya başka herhangi bir yerde DFMEMS'i kullandığımda, ÇOK daha geniş ve aynı zamanda sadece o paradan borçsuz olmaktan çok daha fazla yönü olan bir şeyi kastediyorum. Bu bakımdan DFMEMS, tam rezerv bankacılığında kullanıldığı şekliyle DFM teriminin orijinal tanımından ve içeriğinden çok daha geniş ve kapsamlıdır.

Ancak burada da açıkça anlaşılması gereken husus, Borçsuz Paranın (DFM) şimdiye kadar sadece (tanımı gereği) Tam Rezerv Bankacılığının teorik önerisine ait bir şey için kullanılan bir terminoloji olduğu ve hala da öyle olduğudur. DFM ile kastedilen, Tam Rezerv Bankacılığının (tanımı gereği) DFM ile birlikte gittiğidir, çünkü Tam Rezerv Bankacılık Sisteminde gerçekten de tüm para DFM olarak yaratılmalıdır, ancak tahsis edildiğinde aynı zamanda DF(M)'dir. Yani, para FRB'nin zaten bir gerçeklik olduğu bir noktada yaratılır ve daha sonra bu para her zaman borçsuz olarak tahsis edilir. Aslında, FRB içinde hiçbir zaman borç yaratılmaz çünkü "sistemdeki" tüm para borçsuzdur ve öyle kalır. Bu bakımdan, Tam Rezerv Bankacılığı sistemi içindeki para, borçsuz olduğu için, EMS içinde olabileceğinden ya da olması istenebileceğinden çok daha geniş ve kapsamlı bir şekilde borçsuzdur.

Dolayısıyla EMS sistemi içerisinde bu açıdan borçsuz para olarak da adlandırılabilecek bir şey ortaya çıkmaktadır. Ancak, EMS gerçekliğinde ortaya

çıkacak olan bu borçsuz para tanımı ve kapasitesi, şimdiye kadar genel olarak ve toplumumuzda borçsuz para olarak adlandırılandan çok farklı bir borçsuz para şekli ve içeriğidir. Gerçekten de, mevcut toplumumuzda ve ekonomimizde ve ayrıca bu toplumda benim dışımda herhangi bir kişi veya grup tarafından borçsuz para sadece 2 farklı şekilde kullanılmış ve sunulmuştur, yani.

Borçsuz para önerisi, herhangi bir parasal sistemle bağlantılı olarak değil, yalnızca kavramın ya da kelimenin kullanıldığı bir kavramdır. Bu bakımdan neredeyse anlamsızdır, bu kavramın içerdiği tek şey gerçekten de borçsuz paradır. Ancak hangi paranın borçsuz olduğu, bunun yaratım ya da tahsis, kimin tarafından ya da kimin için yaratıldığı ya da tahsis edildiğinden bahsedilmemektedir. Bu durumda herhangi bir ilişkisel tutarlılık yoktur ve borçsuz paranın özellikleri gerçekten adlandırılmamıştır ya da çok az adlandırılmıştır. Bu durumda, ekonomistler tarafından genellikle bu borçsuz paranın Tam Rezerv Bankacılığı durumunun ya da teorisinin ayrılmaz bir parçası olduğu varsayılır

Tam Rezerv Bankacılığının ayrılmaz bir parçası olarak borçsuz para.

Dolayısıyla günümüz toplumunda DFM terimi henüz benim EMS'm ile birlikte kullanılmamaktadır, ki bu da mümkün değildir çünkü kimse henüz benim EMS'mi tam olarak anlamamıştır ve kesinlikle bunun Borçsuz Paranın bir şekli olduğunu anlamamıştır çünkü bu benim yaratımım ve önerimdir. Tam Rezerv Bankacılığının ayrılmaz bir parçası olarak borçsuz para (ki bu aslında ve şu ana kadar Borçsuz Paranın bireyler ve gruplar tarafından bahsedilen tek ilişkisel versiyonudur) bu nedenle toplumdaki TÜM paranın gerçekten borçsuz olacağı durumdur. Bu durum toplumda asla gerçekleşmeyecek ve gerçekleşmemesi gereken bir durumdur, çünkü bu son derece istenmeyen bir durumdur.

Aksine, EMS içindeki borçsuz para, sadece ABN Amro ve Rabobank gibi özel bankalar dışında bir tarafça yaratıldığı anda borçsuzdur ve şu anda mevcut para sistemi içinde özel bankalar tarafından para ve borç yaratılmasıyla yaratılan borçsuz paradan farklı bir amaç ve para politikası içindir. Borç, hem bankalar bireylere ve kuruluşlara para yarattığında ya da tahsis ettiğinde hem de özel bankalar devlete para yarattığında ya da tahsis ettiğinde yaratılmaktadır.

EMS içinde, özel bankalar tarafından para yaratılması ve devlete tahsis edilmesi ortadan kalkar ya da büyük ölçüde azalır. Bunun yerine, hükümet tarafından

borçsuz para yaratımı ve tahsisi yaratılır. Tahsis çeşitli taraflara yapılabilir. Bununla birlikte, OH tarafından çeşitli para politikası amaçları için bu borçsuz para yaratımı ve diğer taraflara tahsisi (EMS içinde ortaya çıkan ve uygulanabilir olan ve uygulanması gereken OH tarafından tamamen yeni bir para yaratma şekli), özel bankalar tarafından bireylere ve kuruluşlara ve muhtemelen hükümete yaratılan ve tahsis edilen borçsuz paraya ek olarak gerçekleşir. Kuşkusuz başlangıçta, EMS içinde, para özel bankalar tarafından yaratılmaya ve tahsis edilmeye ve hükümetlere ödünç verilmeye (yani yine borçsuz) devam edecektir. Bu durum devam edecek ve muhtemelen EMS içinde her zaman bir ölçüde var olacaktır. Bu bakımdan ve aslında, EMS içinde borçsuz para, EMS para sistemi ve EMS ekonomisi içinde hiçbir zaman Tam Rezerv bankacılığında önerildiği kadar kapsamlı bir şekilde ortaya çıkmayacaktır. Dolayısıyla, EMS içinde de hem borçsuz para hem de borçsuz olmayan para bir gerçeklik olacak ve aslında var olmaya devam edecektir.

Dolayısıyla, bir yandan DFM'nin ve diğer yandan EMS içindeki borçsuz paranın tanımlanması ve anlaşılmasının önemli bir parçası, Tam Rezerv bankacılığı içindeki DFM'nin, Tam Rezerv Bankacılığı içinde bir gerçek olan paranın önemli bir parçası ve aynı zamanda gerçekten tek biçimi olduğu gerçeğidir. Borçsuz para Tam Rezerv Bankacılığında mevcut değildir ve onun bir parçası da değildir. Paranın hem yaratılmasında hem de tahsis edilmesinde, Tam Rezerv Bankacılığında para borçsuz olmalıdır. EMS'de borçsuz para, borçsuz terimi, paranın yaratılışında ve tahsisinde bazı açılardan borçsuz olabileceğini, ancak olması gerekmediğini gösterir. Eğer EMS içerisinde borçsuz ise, o zaman bu benim para sistemi inovasyonumun bir sonucu ve parçasıdır ve dolayısıyla EMS para sistemi ve politikasının bir parçasıdır. Eğer EMS içindeki para borçsuz değilse, ki bu sadece bir olasılık değil aynı zamanda arzu edilen bir durumdur, o zaman özel bankalar tarafından yaratılan ve tahsis edilen paradır. Mevcut para sistemi içerisinde özel bankalar tarafından bireyler ve kuruluşlar için ve dolayısıyla hükümetler için de yaratıldığı ve tahsis edildiği gibi amaçlar için olsun ya da olmasın.

Ancak, toplumdaki mevcut DFM tanımına ve anlayışına göre (FRB bağlamında DFM olarak) DFM olmadığı için, bu açıdan EMS içindeki borçsuz paranın böyle adlandırılması gerekip gerekmediği konusunda hala şüpheliyim. Yine de burada bir yandan DFM ile diğer yandan EMS içindeki borçsuz para arasındaki farkı belirtmek faydalı olacaktır. Ve böylece EMS içerisinde borçsuz para ortaya çıkmaktadır. Bununla birlikte, daha iyi anlaşılması ve yanlış anlamaların önüne

geçilmesi için, EMS içindeki borçsuz parayı farklı bir şekilde etiketlemek daha iyi olabilir. Ancak şu anki durum da budur. Hem DFM (FRB bağlamında) hem de FRB pratik amaçlar için tamamen yararsız olduğundan ve hiçbir pratik değeri olmadığından, DFM teriminin gerçekten tamamen ortadan kalkması gerekecektir. Onun yerine, hem EMS bağlamında hem de benim EMS para sistemim gerçeğe dönüştüğünde, borçsuz para teriminin kullanılması gerekecek ve kullanılmasına izin verilecek, ancak bu terim şu anda DFM ile kastedilenden tamamen farklı bir terminoloji ve kapasite olacaktır.

Para sistemi için yaptığım yenilik

Bir bilgisayar ve üzerine bankaların da kullandığı yazılımın aynısını koyun, aradaki fark, bu yazılım üzerinde ekstra bir hesap da oluşturulabilir ve bu hesaba rakamlar yazılabilir veya içindeki para sayısı sınırsız yükseklik(ler)e çıkarılabilir

Bu bilgisayarın diğer bankaların bankacılık sistemlerine/bankalarına bağlanması ve böylece BT teknik/matematiksel olarak uluslararası bankacılık sisteminin bir parçası haline getirilmesi

2) aracılığıyla, bu bilgisayar bir banka haline gelmiştir. Ve aşağıdaki adımlar gerçekleştirilebilir

1'de belirtilen bilgisayarda). Bir banka hesabı oluşturun. Bu banka hesabını - artık bir EMS banka hesabı olarak anılmaktadır - istenen sayıda sıfır içeren bir sayı girerek parayla doldurun. Ya da istenen/ihtiyaç duyulan sayıda sıfırla ya da çok daha fazlasıyla artırın... daha fazlası engel teşkil etmez ve başka hesaplara aktarılmadığı sürece ekonomiyi hiç etkilemez.

İstediğiniz harcamaları ödemek için 4)'te belirtilen banka hesabındaki rakamları (para arzını) kullanın.

Tüm bunlar (1'den 5'e kadar) başlangıçta sadece hükümet tarafından, muhtemelen veya daha büyük olasılıkla bankalar aracılığıyla gerçekleştirilmelidir, ancak yeterli mevzuat mevcutsa ve ekonomi için yararlıysa, bireylerin ve kuruluşların / şirketlerin bile koşullar ve kısıtlamalar altında sınırsız veya başka türlü kendi ilgili EMS hesaplarına sahip olmalarına izin verilmesi de tavsiye edilir ve yararlı olacaktır.

Eğer para çeken herkes bu parayı zamanı geldiğinde bir cihaz üzerinden dijital olarak alırsa, EMS içinde de banka batması diye bir sorun kalmayacaktır. Ve bunu istedikleri zaman başka bir bankaya tekrar yatırabilirler. Ya da bakiye hemen dijital olarak başka bir bankaya aktarılırsa. Eğer bunu yapmak zorunda olan bankanın dijital parası bunun için çok azsa, bu benim para sistemi inovasyonumla desteklenebilir. Elbette belirli koşullar altında, ancak bu kesinlikle hem yasal hem de organizasyonel olarak düzenlenebilir. Söz konusu banka tarafından gelecekte fonların geri ödenmesi için bir anlaşma olsun ya da olmasın, eğer böyle bir imkan varsa.

29. EMS para politikası

EMS, para politikasında güçlü bir gelişmeye olanak sağlamaktadır. Burada önemli olan para politikasının niteliği ve para politikasının hangi amaçlar için kullanıldığı ve geliştirildiğidir.

İlerleyen bölümlerde, EMS uygulama stratejisi ve uygulama için bir yol haritası öneреceğim. Bunu yaparken, ÇYS'nin doğasını ve altında yatan hedefleri anlamak önemlidir.

Elbette hedeflerden biri daha sürdürülebilir bir toplum. Bir diğer hedef ise daha iyi işleyen bir ekonomi. Ama bu konuda daha iyi olan nedir? Her halükarda, tüketimin EMS toplumu ve ekonomisinin önemli bir unsuru haline gelmesi gerekecektir. Bu, toplumumuzun mal ve hizmetler açısından hala neye ihtiyaç duyduğunun yanı sıra bunların nasıl üretildiği ve dağıtıldığına da farklı bir şekilde bakmayı içerecektir. Bilim, entelektüeller ve akademisyenler buna önemli bir katkı sağlayabilir.

EMS politikasının özellikle başlangıçta alt gelir gruplarına çok dikkat etmesi gerekecektir. Hollanda'daki durum söz konusu olduğunda, sosyal yardım alanlardan, emeklilerden ve diğer yardım alanlardan bahsediyorum. Ama aynı zamanda alt gelir gruplarına mensup işçilerden de bahsediyorum. Tüm bu bireyler ve gruplar, şu anda olduğundan daha fazla veya daha az ölçüde destek ve yardıma ihtiyaç duymaktadır. Bazıları için sosyal destek daha az gerekli ya da arzu edilir olsa da, mali desteğin az ya da çok arzu edilir olduğu açıktır. Düşük gelir gruplarına odaklanmanın yanı sıra, EMS yönteminin son derece olumlu olduğu ve nasıl kullanılması gerektiği bir kez anlaşıldığında, çevre ve doğaya da çok fazla odaklanılması ve dikkat edilmesi gerekecektir. Sadece ulusal olarak değil, uluslararası olarak da. Tabii ki.

Sağlık ve güvenlik söz konusu olduğunda, özellikle kuruluşlar içinde ve arasında pek çok şey geliştirilebilir ve geliştirilecektir. Ürünler ve iş süreçleri gerektiğinde daha güvenli ve çevreye ve sağlığa daha az zararlı hale gelmelidir. Burada da bilimin önemi büyüktür. ÇYS'nin uygulamaya konulması ve gerçekleştirilmesinin nispeten daha sonraki bir aşamasında bilimin desteğinin bu kadar önemli olmasının nedeni de budur. Ve daha mükemmel bir toplumun desteklenmesi ve gerçekleştirilmesindeki önemi daha da artacaktır.

Hem EMS'yi tanıtma stratejisinde hem de uygulamanın yol haritasında, hem EMS'yi hem de toplumun o zamanki durumunu ve olanaklarını iyi anlamak büyük önem taşıyacaktır. Toplumda EMS'nin halihazırda destekleyebileceği (EMS para sistemi son derece esnektir ve toplumdaki olası ve istenen tüm gelişmeleri finansal olarak destekleyebilir, gelecekteki veya başka türlü!) ancak toplumumuzun henüz hazır olmadığı adımlar ve istenen gelişmeler vardır. Gerektiğinde entelektüellerin ve akademisyenlerin hedefe yönelik olarak desteklenmesi yoluyla bu arzu edilen gelişmeler de desteklenebilir ve muhtemelen hızlandırılabilir.

EMS'nin uygulanmasına yönelik önerdiğim ilk adımlar, (devlet) borcunun fiilen çözülmesine ek olarak, özellikle düşük gelir gruplarının harcanabilir gelirini artırmayı amaçlamaktadır. Bunlar, toplumu ve toplumu yeniden dengelemek için özellikle başlangıçta oldukça büyük ölçekte uygulanabilecek ve muhtemelen uygulanması gereken adımlardır. Nihayetinde, EMS'nin ve ekonominin toparlanmasının özü budur; ekonomide dengenin yeniden sağlanması. Bu denge şu anda tamamen ortadan kalkmış durumda çünkü toplumdaki mevcut gelişmeler ve toplumumuzdaki varlıkların (ürünler, süreçler, hizmetler, bireyler, kuruluşlar, şirketler, hükümetler) büyüklüğü ve sayısı göz önüne alındığında, toplumumuzda gerçekten çok az para var. Borçsuz paradan bahsediyorum.

Toplumda denge yeterince sağlandıktan sonra - para sistemine yönelik inovasyonumu çeşitli şekillerde ama özellikle de benim önerdiğim şekil ve düzende uygulayarak - yarattığım EMS inovasyonu toplumdaki mevcut ve gelecekteki gelişmeleri daha iyi desteklemek ve şekillendirmek için uygulanabilir. Buna özellikle işgücü piyasasındaki, şirketlerdeki ve kuruluşlardaki gelişmeler dahildir. Bu gelişmeler, gelir ve emeğin daha fazla ayrışmasını gerektirmektedir. Ve bir ülkenin tüm sakinleri için, hem çalışanlar hem de çalışmayanlar için sabit ve her durumda yeterli bir gelirin daha kesin olması. Böyle bir güvence mevcut

para sistemiyle garanti edilemez ve gerçekleştirilemez; bunun için de Mükemmel Para Sistemine geçişe şiddetle ihtiyaç vardır.

Özellikle de EMS inovasyonumu emek ve geliri ayrıştırmak için kullanma adımı için, ancak bunun yolu son derece önemlidir. Eğer bu inovasyon yanlış şekilde veya çok yaygın olarak ya da yanlış nüfus grupları için kullanılırsa, çeşitli şekillerde tüm ekonomiyi bozabilir ve tahrip edebilir. Ancak, doğru şekilde kullanılırsa, ki doğru bir anlayışla bu çok mümkün ve etkilidir, o zaman herkes için çok parlak bir geleceğe yol açar. Aynı ya da daha yüksek gelir için daha az çalışmanın herkes için mümkün olduğu bir gelecek. Ancak insanların gelirleri her zaman garanti altında olduğu için çalışmayı tamamen bırakmayı seçemeyecekleri ve seçmeyecekleri bir gelecek. Bu da beni, para sisteminin emek ve geliri daha da ayrıştırmasına yönelik yeniliğimi uygularken gerçekten kritik olan ve muhtemelen en azından şimdilik öyle kalacak olan konuya getiriyor. Yani, insanlar çalışmak istemeseler bile bu durum ücretlerin koşulsuz olarak garanti edilmesine yol açmamalıdır ve açamaz da

EMS yeniliğim sayesinde insanlara gelir ancak ve ancak geliri alanların gerekli ve arzu edilen yerlerde, bunu yapabildikleri sürece çalışmak zorunda kalmaları halinde garanti edilebilir. Bununla birlikte, EMS yürürlüğe girdiğinde, bu seçenek (EMS yeniliği yoluyla gelir ve emeğin ayrıştırılması), hangi insanların muhtemelen çalışmak zorunda kalacağını ve hangilerinin bunun dışında bırakılmayacağını çok daha hedefli bir şekilde seçmeyi mümkün kılacaktır, ancak bir dereceye kadar, hala çalışmak isteyip istemediklerini ve çalışıp çalışamayacaklarını kendileri seçmelerine izin verilecektir.

Belirli meslek gruplarındaki yaşlı insanları çalışma hayatından dışlamaktan ve her ne sebeple olursa olsun artık gerçekten çalışamayacak durumda olan ya da her ne sebeple olursa olsun artık çalışmamaları istenen bireylere koşulsuz olarak yeterli gelir sağlamaktan bahsediyorum. Bireylerin halen çalıştığı durumlarda ise, gelecekte işsizler de basitçe iş için kullanılabilir ve -eğer belirli faaliyetler için yeterli sayıda insan veya gelecekte (sadece) robotlar da mevcutsa- belirli faaliyetler veya meslekler için haftalık çalışma saati sayısı her birey için ortalama olarak azaltılabilir. Bu bireyler, makul bir gelire sahip olmak için gereken asgari saatten daha fazla çalışma seçeneğine sahip olabilirler. Ve böylece fazladan kazanmaya (devam edebilirler). Böylece kişi gelecek için ekstra güvenceyi seçebilir.

EMS'nin ek bir avantajı da Mükemmel Para Sistemi içerisinde bilim ve entelektüel çalışmalar için (çok daha fazla) para ve dolayısıyla bütçe yaratılabilmesidir. Bu nedenle, bireylerin kendi projelerini başlatmalarının ve bu proje için bireysel olarak veya bir grupla birlikte bütçe başvurusunda bulunmalarının da mümkün olması gerektiğini hayal ediyorum. Bu projeler daha sonra belirli bir organ tarafından değerlendirilsin ve eğer onaylanırlarsa, bu projeleri gerçekleştirmek (için) koşulsuz ve borçsuz olarak finansman tahsis edilsin.

Her ne kadar EMS'nin ilk aşamalarında para sistemine yönelik inovasyon gerçekten sadece ulusal hükümet tarafından uygulanabilir ve kullanılmalıdır, ancak ben şahsen EMS'nin daha sonraki ve daha olgun bir aşamasında para sistemine yönelik inovasyonun daha alt düzeydeki hükümetler, şirketler, kuruluşlar ve bireyler tarafından da doğrudan uygulanmasına ve kullanılmasına izin verilmesinden yanayım. Bu elbette belirli koşullar altında gerçekleşebilir.

Son olarak. Elbette para sistemine yönelik yenilikler de ekonomide çok fazla paraya yol açabilir. Eğer durum böyle olacak gibi görünüyorsa, bu paranın ne için kullanıldığına bakmamız gerekir. Ekonomideki bu fazla paranın olumsuz etkilerini ortadan kaldırmak için yasalar ya da anlaşmalar yoluyla ilişkisel olarak bir şeyler düzenlenebilir mi? Burada açıkça belirtmek isterim ki 2008'den 2016'ya kadarki durum tam da ekonomide gerçekten ÇOK az para olduğu (ya da olduğu?) şeklindedir. Bu nedenle, özellikle EMS uygulamasının başlangıcında, para sistemine yönelik inovasyonu çok kapsamlı ve geniş ölçüde uygulamak için gerçekten çok fazla alan ve ihtiyaç vardır. Daha sonraki bir aşamada, bu paranın büyük bir kısmı da ekonomiye akmaya başlayacak ve bu da EMS inovasyonunu uygulama ihtiyacını azaltabilecektir. Bu durumda, hükümetler için gelir elde etmekten ziyade gelirin/mülkiyetin yeniden dağıtımı için bir miktar vergilendirme gerekli olabilir (yine). Her halükarda, gelir ve emeğin uygun bir şekilde ayrıştırılmasına duyulan ihtiyaç gelecekte daha da artacaktır, özellikle de bazı işler sadece ya da giderek artan bir şekilde robotlar ve otomasyon tarafından gerçekleştirilecekse. Bu da muhtemelen bazı işçilere giderek daha az ihtiyaç duyulmasına yol açacaktır. Şahsen onların da başka faaliyetler için kullanılabileceğini düşünmeme rağmen, bu da çok daha iyi bir şekil alacak ve benim yarattığım EMS para sistemi ile çok daha iyi bir şekilde desteklenebilecek ve desteklenecektir. EMS inovasyonu olan parasal sistem inovasyonumun uygulanmasıyla hemen gerçek olacak bir sistem. Bu kitapta buna EMS yöntemi de adını verdim.

İlerleyen bölümlerde, EMS sisteminin stratejisi ve uygulama adımları hakkında bazı hususlara değineceğim. Elbette para politikası adımlarının içeriğinin büyük ölçüde toplumdaki (gelişmelere) bağlı olduğu unutulmamalıdır. Bu nedenle, sonraki 2 bölüm sadece yol gösterici niteliktedir. Ancak, bu bölümlerde bana göre EMS sisteminin uygulanması için ilk adımların neler olması gerektiğini, bunun neden böyle olduğunu ve ayrıca bunların en iyi şekilde nasıl uygulanması gerektiğini belirtiyorum.

30. Mükemmel Para Sisteminin stratejisi ve uygulanması

Bu kitapta, Mükemmel Para Sistemini hemen hemen tanımladım. Burada mevcut ekonomimizde ve toplumumuzda neler olup bittiğini açıkladım ve umarım mevcut para sisteminin ve politikalarının - para sistemimiz ve onunla başa çıkma şeklimiz - hem oldukça tarih öncesi olarak tanımlanabileceğini hem de bu nedenle son zamanlarda özünde önemli bir değişiklik olmadığını yeterince açıklığa kavuşturmuşumdur. Mevcut para sisteminin günümüz ekonomisine ve toplumuna uymamasının nedeni de kısmen budur. Ve kesinlikle organizasyon ve değişim yönetimi alanındaki mevcut ve gelecekteki bilgilerle mümkün olan veya olabilecek bir ekonomi ve toplumla uyuşmamaktadır. EMS ile ilgili katkılarımın yanı sıra algılama alanındaki görüşlerim ve daha spesifik olarak pratiğim ve holopluristik metodolojim ve perspektiflerim, toplumumuzun hızlandırılmış ve daha mükemmel bir şekilde iyileştirilmesinde çok önemli bir rol oynayacaktır. Daha ilişkisel ve sürdürülebilir bir topluma ve örgütsel biçimlere doğru bir dönüşüme yol açacaktır. Para ve parasal sistem ve politikaların yeniden çok daha destekleyici hale geleceği ve aynı zamanda toplumumuzdaki bireyler ve kuruluşlar için çok daha elverişli hale geleceği.

EMS ile inanılmaz güzel bir dönüm noktası ve inanılmaz bir meydan okuma ve fırsat pınarıyla karşı karşıyayız. Şu anda tam olarak kavranamayacak kadar güzel. EMS ve olanakları mümkün olan en geniş ölçüde kullanılır ve gerçekleştirilirse ve özellikle de dünya çapında hükümetler tarafından desteklenir ve benimsenirse, hepimiz muazzam derecede güzel, zorlu ve teşvik edici bir gelecekle karşı karşıya kalacağız. Örneğin Karl Marx gibi insanların ideallerinin yanı sıra John Maynard Keynes'in idealleri de gerçeğe dönüşecektir. Geçmişin bu vizyonerlerinin o zamanlar akıllarında olanın farklı ve büyük ölçüde geliştirilmiş bir versiyonunda.

John Maynard Keynes söz konusu olduğunda, özellikle 1930 tarihli "torunlarımız için ekonomik olasılıklar" başlıklı metninde ifade edilen olasılıklara atıfta bulunuyorum. Parasal sistemlere ilişkin olasılıkların ekonomik olduğu, ancak benim durumumda değişim yönetimi alanındaki uzmanlığıma ve içgörülerime de büyük ölçüde bağlı olduğu anlayışıma dayanarak, 2013 yılında "bizim ve (büyük) çocuklarımız için değişim (yönetimi) çözümleri" metniyle bunun bir varyasyonunu yazdım. Ancak o metni en azından şimdilik bu kitaba dahil etmedim.

John Maynard Keynes, gelecekte artık kendi zamanındaki kadar uzun süre çalışmanın gerekli olmayacağını düşünüyordu. Yazıldıktan yaklaşık 100 yıl sonra (yani 2030 civarında veya öncesinde), isteyen herkes haftada 15 saat veya daha az çalışabilir. Bunun nedeni, üretkenlikteki sürekli artış ve yükselen ücretlerdir.

İş ve gelirin daha da ayrışması, muhtemelen EMS'imin devreye girmesiyle ve sonrasında, gelecekte ve sanırım 2030 civarında daha az çalışmayı mümkün kılacaktır. Ve belki de çoğu insan için haftada yaklaşık 15 saat çalışmak mümkün olacaktır. Ancak asıl soru elbette bunun arzu edilir olup olmadığıdır. İdeal olan, herkesin gerçekten 15 saate mi ineceğini yoksa daha uzun ve daha fazla çalışmaya devam mı edeceğini kendisinin seçebilmesi ve buna izin verilmesidir. Yine de herkesin kendi ihtiyaçlarını karşılamaya devam edebilmesi, şirketler ve kuruluşlar için yeterli işgücü kapasitesinin kalması sağlanmalıdır.

Bununla birlikte, EMS'de bir gerçeklik haline gelen iş ve gelir ayrışmasına herkes için yeterli gelir ve güvence eşlik etmelidir. İçinde bulunduğumuz dönemde, verimlilik nedeniyle ve aynı zamanda bazı işlerin hükümet tarafından sübvanse edilmesi nedeniyle giderek daha fazla iş ortadan kaldırılmaktadır. Sonuç olarak, özellikle düşük vasıflı pek çok çalışan, hükümet tarafından sübvanse edilenler tarafından işsiz bırakıldıkları için işlerini kaybetmektedir. Bu arzu edilen bir durum değildir ve EMS'nin uygulamaya konması bu konuda da daha iyi bir çözüm sağlayacaktır. Ancak mevcut sistemde bile, şu anda sübvanse edilen işler sübvanse edilmemeli ya da (çok) daha az ölçüde veya farklı bir şekilde sübvanse edilmelidir. Ayrıca, belirli iş ve işçi türleri için asgari ücretler yükseltilmelidir.

Zaten 2011 tarihli kitabımda, EMS ile ve EMS içinde nelerin mümkün olduğunu ana hatlarıyla belirtmiştim. Diğerlerinin yanı sıra

Bazı veya tüm vergilerin azaltılması veya tamamen kaldırılması

Devlet harcamalarının borç olmadan havadan yaratılan para ile ödenmesi. Böylece hükümet harcamalarının vergi mükelleflerinin parasıyla ödenmesi gerekmez.

Çalışanların ve/veya şirketlerin ve diğer kuruluşların gelirlerinin artırılması

Borçların çözülmesi.

Elbette bu konuların hepsinin bir kerede ele alınması ve çözülmesi gerekmez. Bu konuların EMS aracılığıyla ve EMS içinde ne ölçüde adapte edileceği ve gerçekleştirileceği konusunda birçok varyasyon mümkündür. Ayrıca nasıl yapılacağı konusunda da birçok varyasyon vardır. Ve elbette tüm bunların nasıl yapıldığı da oldukça önemlidir. Çok fazla eylem de zararlı olabilir, tıpkı bir şeyleri yapmanın yanlış veya optimal olmayan bir yolunun dezavantajları olacağı veya bir şeyleri yapmanın diğer yolları kadar faydalı olmayacağı gibi. Belirli eylemlerin sonuçları hakkında gerçekten iyi bir anlayışa ve ilişkisel içgörüye sahip olduğum için, gelecekte (EMS gerçekleştirildikten sonra) EMS'nin bu ek yeteneklerinin yetkililer tarafından tanıtılmasının her adımında yer alacağımı umuyorum. Ve o zaman, şimdiki zamanın (2016) aksine, fikirlerim ve anlayışım gerçekten dinlenecek ve buna göre hareket edilecektir.

Uygulama söz konusu olduğunda, EMS'nin kendisinin uygulanmasının çok kolay olduğunun farkına varılması önemlidir, ancak herhangi bir sorundan kaçınmak için toplumdaki çeşitli olası eylemler yeterince desteklenmelidir. Böyle bir destek, öncelikle bazı yeni mevzuatın arzu edildiği anlamına bile gelebilir. Bu, hükümetin veya hükümetlerin belirli ürünler veya hatta belirli bir firmanın ürünleri için maksimum veya minimum fiyatlar belirlemesine izin veren mevzuatı içerebilir. Ya da aynı şey belki ücretler için de geçerli olabilir. Yakın zamanda Hollanda'da yürürlüğe giren en yüksek gelirleri normlaştıran yasa gibi, gelirlerin standartlaştırılmasını sağlayan bir gelişmenin kendi başına iyi bir gelişme olduğunu düşünüyorum. Hükümetlerin en azından istedikleri takdirde bunu kontrol etme imkanına sahip olmaları.

Ancak, üst gelirlerin standartlaştırılmasına ilişkin bu yasayla birlikte, özellikle alt gelir gruplarının daha fazla gelir elde etmesi ya da daha az harcama yapması da sağlanmalıdır. Ben şahsen, EMS'yi uygulamaya koyma stratejisi söz konusu olduğunda, özellikle başlangıçta 2) ve 4) seçeneklerinin, yani kamu harcamaları, çalışanlar ve yerleşikler arasındaki maliyet paylaşımının ödenmesi ve borçların ödenmesi yoluyla, yerleşikler için daha düşük maliyetler ve ulusal borcun azaltılmasının yanı sıra, bazı vergilerde olası bir indirimin muhtemelen kısmen uygulanabilmesini sağlamak için seçim yapılması gerektiğini düşünüyorum. Konut sakinleri açısından maliyetlerin ve vergilerin azaltılması özellikle önemli olmakla birlikte, kamu borcunun gerçekten azaltılması halinde bu kısmen daha sorumlu bir şekilde uygulanabilir.

Bu nedenle hükümet tarafında kamu borcunun azaltılmasını ve EMS'nin gerçekleştirilmesine yol açan ve EMS'nin en temel parçası olan para sistemi inovasyonum aracılığıyla kamu harcamalarının ödenmesini savunuyorum. Ancak, daha da önemli olan ve ilk olarak uygulamaya konulması ve/veya gerçekleştirilmesi gereken şey, maliyetlerin ve muhtemelen bölge sakinleri ve çalışanlar için vergilerin düşürülmesidir.

Konut sakinleri için maliyetleri azaltmak için ilk düşünülmesi gereken şey sağlık sigortası ve muhtemelen araba sigortası ve/veya (yol) vergisi maliyetlerini azaltmaktır. Bu maliyetlerin azaltılması ya da tamamen ortadan kaldırılması (EMS aracılığıyla, nihayetinde tüm sigortalar ve vergiler benim para sistemi inovasyonum aracılığıyla ödenebilir!) bölge sakinlerinin serbest harcanabilir gelirleri üzerinde son derece olumlu bir sonuç doğuracaktır. Buna ek olarak, çalışanların emekli maaşları da EMS yöntemiyle ödenir ve güvence altına alınırsa, hem konut sakinlerinin menkul kıymetleri hem de çalışanların harcanabilir gelirleri üzerinde olumlu bir etkisi olacaktır. Ancak bu şekilde çalışanların ücretleri de, en azından mevcut asgari ücret ile işverenlerin şu anda çalışanların emekli maaşları için ödediği miktar arasındaki fark kadar artabilir.

EMS'yi tanıtırken farkına varılması gereken şey, EMS'nin mevcut para sistemine bir ekleme yapılarak oluşturulduğu, ancak bu eklemenin bir ülkede yaşayanların, kuruluşların ve şirketlerin ya da hükümet veya devletlerin maliyetlerini veya gelirlerini artırmaya hizmet edeceğidir. Bunu politika açısından ortaya koymanın ve şekillendirmenin pek çok yolu vardır. Ve özellikle başlangıçta, EMS ilk kez uygulamaya konduğunda, EMS'yi başlangıçta nispeten sınırlı bir ölçekte uygulamak daha akıllıca, ancak her durumda daha güvenli, daha gerçekçi ve daha kolay olabilir. Burada nispeten sınırlı diyorum çünkü hemen milyonlarca olabilir. Bu çok büyük bir para gibi görünse de genel kamu politikasına bakıldığında oldukça sınırlıdır.

Yukarıda anlatılanlar ışığında benim önerim, öncelikle para sistemine getirdiğim yenilik (EMS yöntemi) aracılığıyla en az bir kez olmak üzere bölge sakinleri için belirli bir sigorta veya vergi ödemeye başlamaktır. Sigorta söz konusu olduğunda, bana kalırsa, sağlık sigortası bunun için en uygun olanıdır. Hollanda'da ikamet eden herkesin sağlık sigortası primlerinin tamamının EMS yöntemiyle 1 yıl boyunca ödenmesi ve ardından Hollanda ve dünya ekonomisi için sonuçların incelenmesi. Ben şahsen sonuçların sadece inanılmaz derecede olumlu

olacağını anlıyorum ancak ne yazık ki bunu kendi gözleriyle görmesi ve deneyimlemesi gereken çok fazla birey ve taraf var.

31. Mükemmel Para Sistemi için uygulama planı

Bir önceki bölümde, EMS'nin uygulanmasına yönelik stratejiyi kısmen açıklayarak ve tanımlayarak başladım. Stratejiden ve daha da önemlisi para politikasındaki stratejik tercihlerin (farkındalığı ve anlayışından) EMS için bir uygulama planı ortaya çıkar. Bu uygulama planı elbette para politikası ve EMS uygulaması açısından yapılan (stratejik) seçimlerle yakından ilişkili olduğundan, burada EMS uygulaması için 1 uygulama planını çok somut olarak veremeyeceğim. Ancak, yapmak istediğim şey bir uygulama önerisi vermektir.

ÇYS uygulama stratejisi bölümünde ÇYS'nin başlangıçta nispeten sınırlı bir ölçekte uygulanması gerektiğini düşündüğümü belirtmiştim. Bununla birlikte, EMS'nin gerçekten hızlı bir şekilde uygulanmasını istiyor ve arzuluyorum. Para sistemi için benim inovasyonum aracılığıyla en az 1 maliyet ödenirse ve ödenir ödenmez, EMS hemen gerçek olacaktır. Hollanda'da yaşayan herkesin sağlık sigortası primlerinin bir defaya mahsus ve bir yıl boyunca EMS aracılığıyla ödenmesi, bana göre ilk adımdır. Ve ben şahsen bunun 2017 gibi erken bir tarihte gerçekleşmesini tercih ederim. Kitabım, bu kitap, 2016 yılında yayınlanacak. Ve umarım bu kitaptan haberdar olan herkes kitabın reklamını yapar ve kitap 2016'nın başlarında pek çok kişi tarafından okunur ve anlaşılır. Böylece belki de ve umarım gerçekten çok yakında hükümet burada anlattığım gibi nispeten sınırlı ve risksiz bir EMS uygulamasını hayata geçirecek. Bunun ardından elde edilecek sonuçlar, hükümeti EMS'yi toplumumuzda daha geniş bir ölçekte uygulamak için daha fazla politika adımı atmaya teşvik edecektir. Arzu edilen, olumlu mevzuat ve düzenlemelerle desteklensin ya da desteklenmesin.

İlk adımla birlikte ya da en azından ilk adımın (sağlık sigortası primlerinin benim EMS yeniliğim aracılığıyla ödenmesi) gerçekleştirilmesinden nispeten kısa bir süre sonra, hükümetin ya da muhtemelen birkaç hükümetin kamu borçlarının bir kısmını (ve tercihen önemli bir kısmını) EMS yöntemiyle geri ödediğini görmek isterim. Bu da EMS para politikasının üçüncü bir yönünü, yani vergi(ler)in ve/veya özel tüketim vergilerinin azaltılmasını ya da kaldırılmasını mümkün kılmak için daha fazla alan yaratacaktır.

EMS için uygulama planı söz konusu olduğunda, para politikası tercihleri (EMS yöntemiyle ilk olarak hangi maliyetlerin veya harcamaların ödeneceği) ve aynı zamanda sıralama ve olası eşzamanlılık veya eşzamanlı olmama ve tabii ki atılan adımların boyutu açısından birçok seçim yapılması gerekecektir.

Birçok adımın faydalı olacağını ve hepsinin bir kerede ve çok büyük ölçekte gerçekleştirilmesinin daha iyi olacağını anladığım için, kişisel olarak gerçekten çok şeyin bir kerede gerçekleştirildiğini görmekten hoşlanıyorum. Bununla birlikte, başlangıçta kesinlikle uygulanmaması, hatta daha iyisi hiç uygulanmaması gereken adımlar da var. Bunu kavramak ve hangi adımların olumlu ve iyi olduğunu ve aynı zamanda çok büyük ölçekte (ve tercihen mümkün olan en kısa sürede) uygulanması gerektiğini anlamak için ekonomiyi ve aynı zamanda toplumumuzu iyi anlamak gerekir. Parasal EMS politikası adımlarına karar verirken kapsamlı bir şekilde dahil olmak ve danışılmak istememin bir başka nedeni de budur.

Özellikle iĢgücü ve geliri birbirinden ayırmak kolay değildir. Bu uygulama adımının, EMS'nin diğer bazı yönleri ve politika adımlarından daha sonraki bir aşamada gerçekleşmesi gerekmektedir. Bu diğer hususlar ve politika adımları bile EMS'nin sonraki aşamalarında önemli ve olumlu bir rol oynamaya devam edecektir (etmelidir).

Sonuç olarak, tüm ÇYS politika adımları birbiriyle ilişkilidir ve her biri gerçek anlamda Mükemmel bir ÇYS uygulamasının ve gerçekliğinin önemli bir parçasıdır. Bununla birlikte, bazı eylemlerin diğerlerinden daha önce uygulanması önemlidir. Ayrıca bu adımların toplumda hangi taraflara uygulandığı da önemlidir. Ve nasıl.

Bununla birlikte, EMS'nin tam teşekküllü bir dağıtımının eninde sonunda gerçekleşmesi önemlidir. Bu tam teşekküllü uygulama aynı zamanda sürekli olarak daha yeni ve daha iyi uygulama olanaklarının araştırılması anlamına gelmektedir. Bu özellikle EMS'nin ilerleyen aşamalarında söz konusu olacaktır, çünkü başlangıçta atılacak adımlar oldukça basit olacak ve esas olarak ekonomik krizin ve karşı karşıya olduğumuz sorunların çözümüne hizmet edecektir. Ancak gelecekte, toplumdaki ve ekonomideki belirli gelişmeleri en uygun şekilde

desteklemek için de EMS'ye ihtiyaç duyulacaktır. Mevcut para sistemi henüz bunu yapamıyor, dolayısıyla bunun için de benim (Wilfred Berendsen) geliştirdiğim Mükemmel Para Sistemine geçişe şiddetle ihtiyaç var.

Her halükarda, EMS içerisinde atılması gereken ve atılabilecek adımlar açısından, bu nedenle, en azından aşağıdaki sıra tavsiye edilmektedir:

Çalışan sağlık sigortası primleri için yapılan yıllık harcamanın tamamının ödenmesi

Çalışanların emeklilik katkı paylarının bir kısmının veya tamamının ödenmesi.

Bu 1) ve 2) muhtemelen aynı anda ya da muhtemelen daha spesifik taraflar için kombinasyonlar halinde de uygulanabilir. Tabii ki, özellikle alt gelir gruplarına öncelikle yardım edilmelidir. Ve hem 1) hem de 2) muhtemelen ilk başta bir kez uygulanabilir, ancak bence amaç, bu iki adımı gerçekten birkaç yıl hatta on yıllar boyunca daha sürekli hale getirmektir.

3) Hükümetin borçlarının bir kısmının ya da tamamının ödenmesi. Bu devlet borçları bugün hala büyük bir sorundur ve gerçekten çözülmesi gerekecektir. Diğerlerinin yanı sıra David Graeber tarafından tanımlanan ve önerilen borç iptali ya da "borç jübilesi" gerçekten iyi bir seçenek ve çözüm değildir. Çünkü borç jübilesi ile borçlar düzgün bir şekilde ödenmez. Benim para sistemine getirdiğim yenilik - EMS yöntemi - uygulandığında bu gerçekleşir. Bu da nihayetinde topluma daha fazla para kazandırır.

4) Emeğin gelirden ayrılması. Ya da daha spesifik olarak, işçilerin gelirlerinin 1) ve 2)'de belirtilenden daha doğrudan bir şekilde desteklenmesi. Bu, işçilerin normal ücretlerine ek olarak hükümet tarafından saat başına veya haftalık ya da aylık ek ücret ödenmesini içerebilir.

5) İşçilerin asgari ücretlerinin arttırılması. Bu, söz konusu şirket ve kuruluşların bunu başarmak için yeniden yeterli marj kazanmaları halinde uygulanabilir. Ancak aynı zamanda, şirketlerin kazançlarının EMS yöntemiyle gerekli şekilde desteklenmesi de buna katkıda bulunabilir ve bulunacaktır

6) EMS yöntemi ile şirketlerin ve diğer kuruluşların gelirlerinin artırılması.

EMS'nin nispeten erken bir aşamasında, bu doğrudan hükümet tarafından uygulanabilir ve uygulanması gerekecektir, ancak daha sonraki bir aşamada hem 5) hem de 6)'nın doğrudan bireyler veya şirketlerin kendileri tarafından uygulanabileceği de düşünülebilir. Bu elbette belirli koşullara tabidir. ÇYS yönteminin bireyler tarafından uygulanması söz konusu olduğunda, bu artık kendileri için değil, diğer bireyler ve kuruluşlar için mümkün olacak ve izin verilecektir. Muhtemelen EMS yöntemi aracılığıyla, ihtiyacı olan bir kişi için mal veya hizmet ödemesi yapan veya gerektiğinde ek bütçe sağlayan bir profesyonel düşünülebilir.

"Parasal Devrim" için kaynaklar, W.T.M. Berendsen, 2016:

Kitaplar ve makaleler

Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), pages 121-144, May

W.T.M. Berendsen, "Paranın anlaşılması ve paranın daha phronetik şekillerde kullanılması hakkında bir phronesis antenarrative", IFSAM world conference on management, 2010

W.T.M. Berendsen, "Para ve çılgın finansal sistemimiz tarafından ezilenler - vatandaşlar, kuruluşlar, hükümetler ve genel olarak toplum için bir UYANIŞ çağrısı", 2011

W.T.M. Berendsen, "Mükemmel Para Toplumuma Doğru Dönüşüm Zamanı", 2012

W.T.M. Berendsen, "Hikaye anlatımı ve phronesis antenarrating yoluyla yeniden canlandırılmış bir topluma doğru", IFSAM dünya yönetim konferansı, 2010.

Olivier Blanchard, "Küresel Dengesizlikler", Mexico City, Mayıs 2007. Enflasyonla ilgili olarak 4 numaralı sayfanın özellikle ilginç olduğu bir dizi sayfa.

Jaromir Benes en Michael Kumhof, " Chicago Planı Yeniden Değerlendirildi" , IMF, 2012

Boje, D.M., "Storytelling organizations", SAGE Publications Ltd, 2008

Boje, D. M. , " Narrative methods for organizational and communication research" , Londra: Sage, 2001

Boje, D. M. , "Fenomenal karmaşıklık teorisinde antenarrative'in uçuşu", Tamara, hikaye anlatımı organizasyon teorisi. Huize Molenaar, Utrecht, Hollanda'da düzenlenen Karmaşıklık ve Bilinç Konferansı'nda sunulan bildiri (2001)

Deirdre Mc Closkey, "İstatistiksel Anlamlılık Kültü: Standart Hata Bize İş, Adalet ve Hayatlara Nasıl Mal Oluyor (Ekonomi, Biliş ve Toplum)" , University of Michigan Press, 1. Baskı, 2008)

Gilles Deleuze & Felix Guattari " A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia" , University of Minnesota Press; 1. Baskı, 1987

Jacques Derrida ve Gayatri Chakravorty Spivak, "Of grammatology", The Johns Hopkins University Press,1977

Charlotte van Dixhoorn, " Tam Rezerv Bankacılığı- dört parasal reform planının analizi,

Sürdürülebilir Finans Laboratuvarı, 2013

Clifford Hugh Douglas, "Sosyal Kredi", Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. Londra, 1924

N D van Egmond ve B J M de Vries, "Dynamics of a sustainable financial-economic system", Utrecht Üniversitesi, 2015

Klaas van Egmond, "Finansal sistemdeki temel hatalar- Para yaratma hükümetin görevi olmalıdır" , 12 Mayıs 2012

Milton Friedman, "Optimum Para Miktarı", 1969

Kenneth Gergen, "Relational Being : Beyond self and community", Oxford University Press, Yeniden Basım, 2011

David Graeber, "Borç: İlk 5.000 Yıl", Melville House; Yeniden Basım, 2012

Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210

John Kay, "Dar Bankacılık- Bankacılık Düzenlemelerinde Reform", 2009

John Maynard Keynes, "Torunlarımız için ekonomik olasılıklar", 1930

John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" Londra: Macmillan, 1936

Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Öldü. John Wiley & Sons, 2010

Friedrich Nietzsche , "İyinin ve Kötünün Ötesinde" , 1886

Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7, 1868

Robert & Edward Skidelsky, " Ne kadarı yeterli? Para ve İyi Yaşam", Other Press, Yeniden Basım,

Web Siteleri

www.academia.edu

http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/

http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html

www.Internationalmoneyreform.org

www.onsgeld.nu

http://www.unigaia-brasil.org/Cursos/Materias/Economia/TheMoneyGame1.pdf

http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Podcast “The Excellent Monetary System”

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems